

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Punjabi
April 2021

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੇਣੀ ਹੈ, ਸਭ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਜੁਟਾਈ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਮਨੁੱਖ ਆਪਣਾ ਅਕਲ ਕੀਸ ਗੱਲ ਵੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਕਲ ਕੀਥੇ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਅਕਲ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਸ੍ਰਾਸ਼ਟੀ ਦਾ ਅੰਤ ਪਾਉਣ ਵੱਚ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਤਾਂ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਤਾਂ ਮਿਲਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣਾ ਅਕਲ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ - ਪੂਜਯ ਬਣਨ ਵੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਪੂਜੇਗੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਪੂਜਯ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ।
- ਗੀਤ:- ਤੁਮੋ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਹੁਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਚੰਗਾ? ਦੋ ਚੀਜ਼ ਹੋਈ ਨਾ। ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਕਹਿਣਗੇ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੋਨੋ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਮਿਲੇਗਾ ਫਰਿ ਸਦਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਭਗਤੀ ਦੇ ਵੱਚ- ਵੱਚ ਗਿਆਨ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਭਗਤੀ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਵੀ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ ਵੀ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਭ ਦੀ ਦੁਰਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਹੋਰ ਸੰਗ ਤੋੜ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਜੋੜ। ਹੁਣ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ? ਕੀਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਨਗੇ? ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਬੁੱਧੀ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਜੋੜੀਏ। ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਜੋੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਰਿ ਗੁਰੂ ਗੋਸਾਈ ਹੋਰ ਕੀਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦਾ ਚੰਤਰ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਵਿ ਮੀਰਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਗ ਜੋੜੀ। ਕੰਮ - ਕਾਜ ਕਰਦੇ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਰਹੀ। ਘਰ ਵੱਚ ਰਹਿਣਾ - ਕਰਨਾ, ਖਾਣਾ - ਪੀਣਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਨਾਲ ਜੋੜੀ। ਜਵਿ ਉਹ ਆਸ.ਕਿ ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਸੂਕ ਹੋ ਗਏ। ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਫਲ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਹੋਰ ਸੰਗ ਤੋੜੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਤੇ ਉਚ ਸੱਚਾ ਤਾਂ ਪਰਮਪਤਿ ਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ.ਵਿ, ਪਰ ਕਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਕਦੇ, ਕਵਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਆਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕੀਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕਵਿ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਸਦਗਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ! ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ.ਹੀ ਚੰਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜੋ ਉਸ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭੁੱਲ ਗਏ ਸੀ ਤਾਂ ਫਰਿ ਹੋਰ ਕਵਿ ਜਾਣ ਸਕਣਗੇ। ਹੁਣ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ। ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਕਹੋ ਜਾਂ ਸਦਗਤੀ ਦੀ ਆਰਮੀ ਕਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਰਸਿਪਾਸਿਬਲਿਟੀ ਠਹਿਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਚੰਤਰਾਂ ਤੇ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਭਾਸ.ਵਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਭਾਸ.ਵਾਂ ਵੱਚ ਚੰਤਰ ਬਣਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਸ.ਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਝੰਡਤ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੀ ਬਣਾਉਣੀ ਪਵੇ। ਚੰਤਰਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬੜਾ ਸਹਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੋਲੇ ਵੱਚ ਵੀ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਸੀੜੀ ਸਰਿਫ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਵੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਬੋੜੀ ਭਾਰਤ ਤਮੋਪੁਰਧਾਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਮੋਪੁਰਧਾਨ ਤਾਂ ਸਭ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਸਰਵਸਿ ਦੇ ਖਿਆਲ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਬਾਪ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਵਰਸਾ ਰਚਤਾ ਤੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਸੀ ਜਾਂ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਸਨ। ਅੱਛਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਕਵਿ ਮਿਲਿਆ? ਜਰੂਰ ਭਗਵਾਨ ਦਵਾਰਾ ਮਿਲਿਆ। ਕਵਿ ਕਦੇ ਮਿਲਿਆ, ਇਹ ਕੀਸ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵੱਚ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਚੰਤਾ ਫਰਿ ਪ੍ਰਲਯ ਵੀ ਚੰਤੀ ਹੈ। ਰਜਿਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਚੰਤਰ ਤਾਂ ਸਭ ਪਾਸੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚੰਤਰ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਡਰੈਸ, ਫੀਚਰਸ ਆਦਿ ਹੋਰ ਹੋਣਗੇ। ਜੀਸ ਨੂੰ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਬੈਠ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਨਾਥ - ਸ੍ਰੀਨਾਥੀਨੀ, ਇਹ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਹੈ ਨਾ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਧੇ, ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਤਾਂ ਤਾਜ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਾਲੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਹੈ, ਨਾਕਾ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦੀ। ਮੰਦਰਿ ਤਾਂ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਨਾਮ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਰੱਖਣਗੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ। ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਦਾ ਘਰਾਣਾ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਘਰਾਣਾ, ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦਾ ਘਰਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲ ਵੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ.ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜੀਸ ਨੂੰ ਸਰਵਸਿ ਦਾ ਸੋਕ ਹੈ - ਉਹ ਤਾਂ ਫਥਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਮੁੱਖ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਵੀ ਯੁਕਤੀਆਂ ਰਚਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਵੇਦ - ਸ.ਸਤਰ ਅਧੀਮਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਯਗ, ਤਪ ਆਦਿ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਤੀਰਥ ਆਦਿ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਮੈਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਵੱਚ ਸਭ ਨੇ ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰਿ ਅਜਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਜਵਿ ਚੋਟੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਕੀਥੇ ਤੋ ਵੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਫੜੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਰਸਤੇ ਫੜ - ਫੜ ਕੇ ਜਦੋਂ ਬੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਰਿ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਹੋ ਪਤੰਤ - ਪਾਵਨ, ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਬਗੈਰ ਪਾਵਨ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬੱਚ ਗਏ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਚੰਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਪੂਰਾ ਬਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੇਲੇ ਆਦਿ ਤੇ ਕੀਨੇ ਲੱਖਾਂ ਜਾਕੇ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੀਨੀ ਗੰਦਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੇ ਹੈ ਅੰਤ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਦੋ ਹੀਸੇ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਣਗੇ ਸ੍ਵਰਗ, ਨਰਕ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਅੱਧਾ - ਅੱਧ ਹੈ। ਉਪਰ

ਵੱਚ ਸਤੀਜੁਗ ਫਰਿ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦਵਾਪਾਰ, ਕਲਯੁਗ। ਕਲਯੁਗ ਵੱਚ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਮੁੰਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੋਈ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਾਮ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਹਾਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਤੱਖਿ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਰਿ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਕਹਾਣਿਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਫਰਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਦੇਵਤੇ ਤਾਂ ਸੁਵਰਗ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਆਇਰਨ ਏਜ ਵੱਚ ਫਰਿ ਮਨੁੱਖ ਭਗਵਾਨ ਕਵਿੱ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ, ਜਦੋਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਤੋਂ ਸਤੀਜੁਗ ਹੋ ਬਾਕੀ ਸਭ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਨਰਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਨਰਿਕਾਰੀ ਝਾੜ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਵੱਡਾ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਬ੍ਰਹਮ ਤੱਤਵ ਵੀ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਜੀਨਾ ਵੱਡਾ ਅਕਾਸ਼ ਹੈ। ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਸ਼ਿ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਐਰੋਪਲੇਨ ਆਦਿ ਵੱਚ ਜਾਣਗੇ ਪਰ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਣਗੇ। ਸਮੁੰਦਰ ਹੀ ਸਮੁੰਦਰ... ਅਕਾਸ਼ ਹੀ ਅਕਾਸ਼ ਹੈ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਸ਼ਿ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਕੀ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਅਕਲ ਨਿਕਾਲਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਅਕਲ, ਸਾਇੰਸ ਦਾ ਘਮੰਡ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਚ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੀਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਅੰਤ ਪਾਵੇ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੂਜੇਗੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕੀਨਾ ਉਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸ.ਤੀਧਾਮ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਮੂਲਵਤਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਜਸਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਉਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਉਹ ਕੀ ਹੈ, ਕਵਿੱ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਫਰਿ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਾਤੱਤਵ ਵੱਚ ਨਰਿਕਾਰੀ ਝਾੜ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਸਤੀਜੁਗ ਵੱਚ ਥੋੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੂਲਵਤਨ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਵਿੱ ਇਹ ਸਕਾਰੀ ਵਤਨ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਮੂਲਵਤਨ ਹੈ। ਵਤਨ ਕਦੀ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਨਾ ਇਹ ਨਾ ਉਹ। ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਤਾਂ ਇਸ ਵਤਨ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਵਤਨ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਫਰਿ ਤਾਂ ਪੁਰਲੁਯ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪੁਰਲੁਯ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਖੰਡ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਰੱਖਣੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਹੀ ਖ.ਆਲਾਤ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣ ਅਸੀਂ ਕਸਿ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੀਏ। ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਜੁਟੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਚਿ ਦੇਣ ਨਾ। ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਕਵਿੱ ਮਲਿਦਾ ਹੈ, ਸੋ ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਦੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੱਖਣਾ ਪਵੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂਕਿ ਰਸਤਾ ਮਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੋ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦਲਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਦਵਾਈਏ। ਰੂਹਾਨੀ ਖਦਿਮਤ ਕਰੀਏ। ਸਭ ਇੱਕ ਦੋ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਆਕੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਸੱਖਿਉਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੀ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਸਿਮਾਨੀ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ, ਹੁਣ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਪ ਨੇ ਸੱਖਿਈ ਹੈ। ਕਲਿਆਣ ਇਸ ਵੱਚ ਹੈ ਹੋਰ ਕਸਿ ਵੱਚ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਗ੍ਰਹਸਿਥ ਵਵਿਹਾਰ ਵੱਚ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਤੋੜ ਨਭਿਉਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਸਮਝਾਕੇ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸੁਣਨਗੇ। ਕਈ ਤਾਂ ਡਰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਸੰਨਿਆਸ ਨਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਹੁਤ ਹਨ ਨਾ। ਕਫਨੀ ਪਾ ਦੇ ਅੱਖਰ ਸੁਣਾਇਆ, ਖਾਣਾ ਤਾਂ ਮਲਿ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੱਥਿ ਨਾ ਕੱਥਿ ਤੋਂ। ਕੋਈ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਜਾਵੇਗਾ, ਦੋ ਪੂਰੀ ਦੇ ਦੇਣਗੇ। ਫਰਿ ਦੂਜੇ ਕੋਲ ਜਾਣਗੇ, ਪੇਟ ਪੂਜਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਪ ਤੋਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ.ਹੀ ਮਲਿਦੀ ਹੈ, ਹਮੇਸ.ਾ ਨਰਿੰਗੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਾਹੁਕਾਰ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਉਠਦੇ ਹਨ। ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਬਹੁਤ ਬਣਵਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਉਕਿ ਗਾਂਵੜੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਨਾ। ਮਨਸਿਟਰ ਆਦਿ ਸਮਝਣਗੇ ਕੀ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਚੰਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਸੁਣਨ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਹਾਂ, ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਫਰਿ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਕੱਟ ਨਕਿਲਣ ਵੱਚ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਕੋਈ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸ.ਇਦ ਨਕਿਲ ਪਵੇ। ਆਤਮਾ ਪਓਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫਰਿ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਛੱਡੇਗੀ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੱਚ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਸਾਰੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਗੱਲ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਰਾਈਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਰਾਈਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੱਚ ਜਾਸਤੀ ਸਰਵਸਿ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਵਰਾਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਲਖਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੀ 5 ਹਜ.ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਲਿ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੜੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਇਸ.ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਾਣਿਗੇ ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ.ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਲਿ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਕਲੀਅਰ ਗੱਲ। ਪਰ ਜੱਦ ਕਸਿ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਇਹ ਬੈਠੇ। ਅਖਬਾਰ ਵੱਚ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਸਹੀ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵੱਚ ਬਹੁਤ ਫਸਟਕਲਾਸ ਅਵਸਥਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਹਰਸ.ਤਿ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ ਪੈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਰਿ ਅਵਸਥਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਮਜਿਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮੀਂਠੋ- ਮੀਂਠੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹੋਰ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਤੋੜ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਜੋੜਨੀ ਹੈ ਹੋਰ ਸਭ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਜੁੜਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਰੂਹਾਨੀ ਖ.ਦਿਮਤਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਅਵਸਥਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਮਜਿਜ਼ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਸਮੁਰਤੀ ਨਾਲ ਸੱਚੇ ਸੁਹਾਗ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾ ਭਵ:

ਜੋ ਕਸਿ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬੋਲ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ, ਕਸਿ ਹੋਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਮ੍ਰਤੀ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਸੁਪਨੇ ਵੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੇ
ਮਤਲਬ ਕਸਿ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੇ ਝੁਕਾਵ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ ਇਸ ਸਮ੍ਰਤੀ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਸੁਹਾਗ ਦਾ ਤਲਿਕ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸੁਹਾਗ ਵਾਲੇ ਹੀ ਭਾਗਿਆਵਨ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਆਪਣੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣ ਫਰਿ ਬਾਹਰ ਮੁੱਖਤਾ ਵੱਚ ਆਓ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਕਰਨ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸਰਵਸਿਏਬਲ ਬਣੋ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਡਾਂਸ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸੰਗਮ ਯੁਗ ਵੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਵੱਚ ਕਹਿਣੀ ਹਾਬੀ (ਆਦਤ) ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ?
- ਉਤਰ:- ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਹਾਬੀ। ਇਸ ਹਾਬੀ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਵਿਯ ਅਤੇ ਅਲੌਕਿਕ ਕਰਮ ਵੀ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਜਰੂਰ ਸੁਣਨੀ ਹੈ। ਸਰਵਸਿ ਦੀ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਚ ਹਾਬੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਧੀਰਜ ਧਰ ਮਨੁਵਾ ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਹਸਪਤਾਲ ਵੱਚ ਬੀਮਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਡਾਕਟਰ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ, ਕਦੇ ਇਹ ਬੀਮਾਰੀ ਛੁੱਟੇਗੀ? ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਕੀ ਬਰੋਬਰ ਸੁਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਫਾਇਦਾ ਇੱਥੇ ਹੈ ਕਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਗੋਦ ਵੱਚ ਹਾਂ, ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਔਲਾਦ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਡੀ ਬਹੁਤ ਉਚ ਤੋਂ ਉਚ ਗੁਪਤ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸ.ਵਿ, ਈਸ਼ਵਰ, ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨ, ਦੰਨ ਅਤੇ ਰਾਤ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬੁੱਧੀ ਅਜਿਹੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿਸਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਬੈਠ ਸਕੇ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਹਨੇਰੇ ਵੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕੰਨੀਂ ਸੋਝਰਾ ਮਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੋ ਨਾਲੇਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਵੇਦ, ਸਾਸ਼ਤਰ, ਗ੍ਰੰਥ ਆਦਿ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਸੱਧਿ ਕਰਕੇ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਫਰਿ ਪ੍ਰਾਯ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਗਿਰ ਫਰਿ ਕਸਿ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਮਲਿ ਨਾ ਸਕੇ, ਫਰਿ ਇਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਯ: ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝ ਵੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕੀ ਕਲਯੁੱਗ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ ਫਰਿ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਅਦ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਇਹ ਤਾਂ ਸ.ਸ਼ਤਰਾਂ ਵੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ।

ਬਾਪ ਤਾਂ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਧਾਰਨਾ ਵੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਚੰਗੇ ਸਰਵਸਿਏਬਲ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਡਾਂਸ ਵੀ ਇਵੇ ਹੀ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਡਾਂਸੀਂਗ ਗਰਲ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੌਕੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਡਾਂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਥੋੜੇ ਬੈਠੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਸਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਥੋੜਾ ਡਾਂਸ ਕਰੇਗੀ। ਵਾਹ ਵਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਉਲਾਸ ਵਧੇਗਾ। ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਲੇਕਨ ਸਮੁੱਖ ਸੁਣਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਰ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਹਨ ਕੀ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਵੀ ਡਾਂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਡਾਂਸ ਕੋਈ ਉਹ ਨਹੀਂ। ਅਸਲ ਵੱਚ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਡਾਂਸ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਖੁਦ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕੀ ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਡਾਂਸ ਕਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨਕਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮੁਰਲੀ। ਕਾਠ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਤਤਿ- ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਹਜਿ ਰਾਜ ਯੋਗ ਸਖਿਉਣਗੇ ਜਾਂ ਲਕੜੀ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਵਜਾਉਣਗੇ? ਇਹ ਕਸਿ ਦੇ ਵੀ ਖਿਆਲ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਅਜਿਹਾ ਰਾਜ ਯੋਗ ਸਖਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਮੁਆਫਕਿ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਰਾਜ ਖੇਲ ਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਮੈਂ ਵੀ ਬੰਧਨ ਵੱਚ ਬੰਨਿਆਂ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵੱਚ ਬੰਨਿਆਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੋ ਕੁਝ ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਫਰਿ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੰਨਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੂਨਾਂ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਇੰਨੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੂਨਾਂ ਥੋੜੀ ਨਾ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਥੋੜੀ ਵਰੋਇਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਰਿ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਧਰਮ ਵੀ ਵਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਹਿੜੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਸਨ ਉਹ ਫਰਿ ਤੋਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਹੀ ਵੇਖਾਂਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਛੀ - ਛੀ ਗੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ। ਹੋਰ ਕਸਿ ਖੰਡ ਵੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕਸਿ ਨੂੰ ਗੋਡ ਗੋਡਜ਼ ਕਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਦੇਵਤੇ ਜਰੂਰ ਹੋਵਨਿ ਵੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਖੋ ਗਾਇਨ ਕੰਨੀ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਧੀਰਜ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਮਰਤਬਾ ਕੰਨੀ ਉਚ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੰਨਿ ਨੰਬਰਾ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਤਾਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕੀ ਫਲਾਣਾ ਚੰਗੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰ ਰਹਿਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਚੱਲਦੇ - ਚੱਲਦੇ ਤੂਫਾਨ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਗ੍ਰਹਚਾਰੀ, ਤੂਫਾਨ ਆਦਿ ਨਾ ਆਉਣ। ਮਾਇਆ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੌਸਲਾ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਵਸਿ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਗਈ ਫਰਿ ਤਾਂ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵੱਚ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਵੀ ਅੱਗੇ ਪੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਰਾਜ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਐਕਟਰਸ ਹਾਂ, ਇਸ ਵੱਚ ਸਾਡਾ ਮੁੱਖ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਤੇ ਹੀ ਹਾਰ ਅਤੇ ਜੱਤ ਦਾ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਪਾਵਨ ਸੀ। ਕੰਨੀ ਪੀਸ, ਪਓਰਟੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਲ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਲ ਅਸੀਂ ਹੀ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ ਸੀ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਪਾਰਟ ਸਾਰਾ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਖਾਦ ਨਕਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਵਰਸਾ

ਵੀ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਦਵਾਰਾ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਦਾ। ਫਰਿ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੁਆਇੰਟਸ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਪੁਆਇੰਟ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਚੇਹ - ਅਭਿਆਨ ਆ ਜਾਣ ਨਾਲ ਫਰਿ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੁਟਕੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫਰਿ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਵਿ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਕਥਿ - ਕਥਿ ਭੱਜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਹੈ। ਇਸ ਜਨਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਜਨਮ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪਾਸਟ ਜਨਮ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਾਥੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ। ਜੀਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਧਦੀ ਹੈ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਦਵਿਯ ਅਲੌਕਿਕ ਕਰਮ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਇੱਕ ਹੈ - ਜਸਿ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹਾਥੀ, ਰੂਹਾਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਬੜੀ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਪਰਕੁਮਾਰੀ, ਕੁੰਵਾਰੀ ਕੰਨਿਆ, ਕੁੰਵਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਪਤੀ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਸੰਗਿਰਦੇ ਹਨ। ਸਵੀਟ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ, ਪੁਰਾਣੀ ਚੇਹ ਸਾਹਿਤ ਬਲਿਕੁਲ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਤਾਂ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਹੀਮਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਫਰਿ ਵੀ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਤਾਂ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਜਿਆਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਆਕੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕੀ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕੀ ਬੱਚੇ - ਹਾਂ, ਇਹ ਤੂਫ਼ਾਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਣਗੇ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵਜਾਇਆ, ਹੁਣ ਫਰਿ ਵਾਪਸਿ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਰਕ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕੀ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰਿ ਕੰਨਿ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਮੰਦਰਿ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸੀਰ (ਦੁੱਧ) ਦਾ ਹੀ ਤਲਾਬ ਬਣਾ ਕੇ ਵਸਿਨੂੰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਬਠਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਚੀਤਰ ਬਣਾਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਸਤਾਈ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਸਭ ਵੇਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਰੋਬਰ ਇਹ ਭਾਰਤ ਕੰਨਾ ਪਵੀਤਰ, ਸੀਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਸੀ। ਦੁੱਧ ਘਾਇ ਦੀ ਜਵਿ ਨਦੀਆਂ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਚੀਤੀ ਹੈ। ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਮੁੱਖ ਪਾਣੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਲਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਆਈ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਘਰ, ਫਰਿ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਉਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਹੀ ਨਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ, ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਵੇਖ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕੀ ਮੈਂ ਹੀ ਇਹ ਬਣੂੰਗਾ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਮਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਅਤੇ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਵਿ ਚੱਕਰ ਲਗਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਖਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਬੋੜਾ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਸ਼ੀਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਤਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁੱਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ। ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕੀ ਵਨਿਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਲਿਆ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ, ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ, ਸਥੂਲਵਤਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਫਰਿਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਚੀਚਰ ਬਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਮਤੀਰਥ, ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦਾ ਭਗਤ ਸੀ। ਤਾਂ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਕੰਨਾ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਗਈ। ਪਰ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਮਲਿਆ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੈ ਕਹਿੰਦੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇੰਨਾ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। 3 ਹੀਸਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਹੋਵੇ ਫਰਿ ਤਾਂ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ 3 ਹੀਸਾ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਸੁੱਖ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਅਪਾਰ ਹੈ। ਮਹਾਨ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੋਨੋਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕੀ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮੂੰਹ ਹੈ ਦਿਨ ਵਲ ਅਤੇ ਲੱਤ ਹੈ ਰਾਤ ਵੱਲ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰਨੀ ਹੈ ਮਤਲਬ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈਕੀ ਹੁਣ ਵਾਪਸਿ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਇਵੇ - ਇਵੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਜੀਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨਾ ਹੀ ਕੱਟ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਜਤਨਾ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਸਿ ਤੇ ਰਹੀ ਸਮਾਨ ਬਣਾਵੋਗੇ, ਉਨਾ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਸੌ ਕਰੋਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕੀ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਘਰ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣਾ ਮਕਾਨ ਡੰਗਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਥਿ ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ, ਕਥਿ ਪੁਰਾਣਾ ਮਕਾਨ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੂਬਹੂ ਵਸਿ - ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੋ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ, ਝਗੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਵੀ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲੜਾਈ ਸੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸਤਰੀ ਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਤਾਂ ਕੰਨਾ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਅੰਤਿਆਚਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਣ ਦੀ ਗੱਲ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕੀ ਕੰਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵਜ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਜਾਨਣ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਜਾਨਣ ਹੋਰ ਨਾ ਜਾਣੇ ਕੋਈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ, ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕੀ ਭਾਰਤ ਸ੍ਵਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ ਕਵਿ ਬਣਦਾ ਹੈ ਆਓ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਸਮਝਾਈਏ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਈਸਵਰ ਹੀ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਈਸਵਰ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣੋ। ਪਵੀਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ - ਸਾਂਤੀ ਦੀ ਕਵਿ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਰੂਰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਹੀ ਵਰਸਾ ਲੈਵੋਗੇ। ਇਹ ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਟੋਪੀਕ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਤੇ ਦਮਿਗਾ ਹੀ ਪੁਰ (ਭਰਪੂਰ) ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕੰਨਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਨਾਲੇਜਵਲ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਨਾਲੇਜ ਮਲਿ ਰਹੀ ਹੈ। ਫਰਿ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਹੀ ਜਾਕੇ ਲਕਸ਼ਮੀ- ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਉਥੇ ਫਰਿ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੰਨੀਆਂ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸੀੜੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਚੱਕਰ 84 ਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਲੀਅਰ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਹੁਣ ਸਵਰਗ ਜਾਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬੋੜੀ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਤਯੁਗ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਕਲਯੁਗ ਵੱਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਵਿ ਫਰਿਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਜਿ ਹੈ।

ਸਮਝਾਉਣੀ ਚੰਗੀ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਇਹ ਬਹੁਤੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਭੁੱਲ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਇਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸੁਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆਏ ਕਿ ਆਏ।

2. ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਜੋ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਸਦਾ ਸਮਿਰਨ ਕਰਕੇ ਦਮਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੁਰ (ਭਰਪੂਰ) ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕਦੀ ਵੀ ਕਸਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘੁਟਕਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਭਾਗਿਆ ਵਿੱਚ ਲਾਇਟ ਦਾ ਕ੍ਰਾਉਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ ਰਾਜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਾਈ ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ ਤਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਭਾਗ ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ ਲਾਈਟ ਦੀ ਕ੍ਰਾਉਣ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਕ੍ਰਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਆਧਾਰ ਹੈ ਪ੍ਰਿਉਰਟੀ। ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਾਈਟ ਦੇ ਤਾਜਧਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਈਟ ਦਾ ਕ੍ਰਾਉਣ ਸਪਸ਼ਟ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਮਨਸਾ ਮਹਾਦਾਨੀ ਹਨ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਐਕੁਰੇਟ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਚਹਿਰਾ ਸਦਾ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਰਹੇਗਾ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦੀ ਵੀਧੀ ਕਹਿੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਲਾਭ ਕੀ - ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਜਦੋਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਭ ਧੰਦੇਧੋਰੀ ਆਦਿ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਹੀ(ਆਤਮਾ) ਸਮਝੋ। ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜਾਲ ਹੈ, ਉਸ ਜਾਲ ਨੂੰ ਹੱਥ ਕਰਕੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋ ਜਾਵੋ ਮਤਲਬ ਆਪ ਮੁਏ ਮਰ ਗਈ ਦੁਨੀਆਂ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇ, ਇਹ ਹੈ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਅਵਸਥਾ, ਇਸ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕੱਟ ਉਤਰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ।
- ਗੀਤ:- ਰਾਤ ਕੇ ਰਾਹੀ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਜਸਿਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨੇਸ਼ਨਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸ.ਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਸਰਿਫ ਸ.ਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਵਧਰਮ ਵਿੱਚ ਟਕਿ ਹੋਏ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਵੀ ਹੋ। ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਸਖਿਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਵੀ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਸਿਮਾਨੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਜੋ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਵਰਨ ਅਤੇ ਕੁਲ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ ਹੋਰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗੀ। ਗੁਰੂ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵਚਨ ਸੁਣਾਵੇ। ਉਹ ਹੈ ਸਾਰਾ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਇਹ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ ਜਸਿ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋ, ਜੰਕ ਮਤਲਬ ਕੱਟ ਕੱਢਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਯਾਦ ਨਾਲ ਕੱਟ ਨਕਿਲੇਗੀ ਕਉਕਿ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਸਿ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਆਉਣਾ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਤਤਿ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਕੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਜੋ ਪ੍ਰਾਏ ਲੋਪ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਫਰਿ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਸਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੋ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਸੁਦਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਸਖਿਉਂਦੇ ਹਨ, ਖਾਦ ਕੱਢਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਰਚਨਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਵਿ ਫਰਿਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਸਮਝ ਗਏ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਵੀ ਬਰੋਬਰ ਕਲਯੁਗ। ਉਹ ਸਰਿਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਲਯੁਗ ਦੀ ਹੁਣ ਆਦਿ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਘੋਰ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਵੇਦਾਂ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਵੇਰੇ ਜਦੋਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਣਗੇ। ਧੰਧੇ - ਧੋਰੀ ਵੱਲ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਬਾਹਰ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਹੈ ਨਾ। ਜਵਿ ਮੱਕੜੀ ਕੰਨਿ ਜਾਲੇ ਕੱਢਦੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਹੱਥ ਵੀ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ ਦਾ ਕੰਨਾ ਪਰਪੰਚ ਹੈ। ਕਾਕਾ, ਚਾਚਾ, ਮਾਮਾ, ਗੁਰੂ ਗੋਸਾਈ ... ਕੰਨਿ ਜਾਲ ਵਿਖਾਈ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰੀ ਹੱਥ ਕਰਨੀ ਹੈ ਦੇਹ ਸਹਤਿ। ਇਕੱਲਾ ਦੇਹੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ - ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਮੁਏ ਮਰ ਗਈ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕੀ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਜਸਿ ਦਾ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਖੁਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਿਫ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਵਿ ਇਹ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੰਨਿਆ ਪਤੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਉਕਿ ਪਤੀ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਨਕਿਲ ਪਤੀ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ ਹੈ, ਬ੍ਰਾਈਡਗਰੂਮ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਹੋ ਬ੍ਰਾਈਡਸ, ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਸਭ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਭਗਤੀਆਂ ਰਾਵਨ ਦੇ ਪਹਰੇ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਤਰਸ ਪਵੇਗਾ ਨਾ। ਬਾਪ ਰਹਿਮਦੀਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਹੀ ਰਹਿਮਦੀਲ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਕੁਝ ਸਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜਯੋਗ ਸਖਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਕਸਿ ਨੂੰ ਸਖਿਉਣਾ ਆਵੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਵਿਏ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਹੀ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਖਿਏਆ ਸੀ। ਫਰਿ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਛੋਟੀਆਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਵੀ ਗੀਤਾ ਕੰਨ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਕੋਈ ਗੁੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਪ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਰਜ਼ਿਵਨੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਇਆ ਕਲਪਤਰੂ, ਕਲਪ ਬ੍ਰਾਖਿ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਅਮਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਬਾਬਾ ਦਾ ਅਵਾਹਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਆਪਣੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਵੀ ਚੱਲਣ ਦਾ ਸੌਂਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਹੀ ਭੋਜਨ ਖਾਵਾਂਗੇ। ਗੋਇਆ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਟਾਈਮ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਲਖਿਦੇ ਹਨ, ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਫ.ਸਿਰ ਆਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਸਿ ਦੀ ਅੱਖ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਸਿ ਦੀ ਖੁਲੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਬੈਠੇ ਹੋਵੇਗਾ - ਕੁਝ ਵੀ ਜਵਿ ਦਖਿਗਾ ਨਹੀਂ। ਜਵਿ ਗੁੰਮ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇ - ਇਵੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਰੱਸੀ ਖੀਚ ਲਈ ਅਤੇ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਕਹਿਣਗੇ - ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸੀ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸੋਲ ਕੋਸੈਸ ਬਣਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਵੋਗੇ। ਉਥੇ ਪਵਤਰ ਹੋਏ ਬਗਿਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਨਾ ਜਾ ਸਕੋਗੇ। ਹੁਣ ਪਵਤਰ ਬਣੀਏ ਕਸਿ ਤਰ੍ਹਾਂ? ਉਹ ਬਾਪ ਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਸਮਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਸਿ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ, ਬਾਪ ਦਾ

ਪਰਚਿ ਦੇਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਓ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਕਹਾ ਜਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਰਹਿਮ ਕਰੇ। ਪੁਕਾਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਆਦਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮਾਨ ਕਲਿਆਣ ਕਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਸਭਨੂੰ ਕੰਨਾ ਬੇਸਮਝ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਚਲਨ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬੇਸਮਝ ਹੋ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਸਾਰੀ ਮਲਕੀਯਤ ਉਡਾ ਦੇਣਗੇ। ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਚਲਨ ਤਾਂ ਵੇਖੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਹਿ ਜਿਹਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਖੇਡ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਕੰਨਾ ਡਾਊਨਫਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡਾਊਨਫਾਲ ਆਫ ਭਾਰਤਵਾਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਡੰਗੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਕਲਜੁਗੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ ਮਤਲਬ ਮਨੁੱਖ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਸਨ, ਉਹ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਹੁਣ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਕਸਿ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚਮਤਕਾਰ ਆਇਆ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਸੀੜੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਤਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਤਰਦੇ - ਉਤਰਦੇ ਪਤਿਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਸਿ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਫਰਿ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਸੀ ਹੁਣ ਨਰਕਵਾਸੀ ਬਣੇ ਹੋ। 84 ਜਨਮ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਲਏ ਹਨ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਤਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੋਣਾ ਉਤਰਨਾ ਹੈ। ਕੰਨੋ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲਏ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਸੀਂ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਰਿ ਰਾਵਣ ਨੇ ਪਤਿਤ ਬਣਾਇਆ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਸੁਦਰ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਲਬਿਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਲਦੀ ਆਵੇਗਾ ਜੋ ਸਭਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ, ਵੇਖੋ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ! ਡਰਾਮਾ ਕਵਿ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਸਿ ਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜਿਹਾ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕੰਨਾ ਸਮੁਰਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤੇ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਦਰੀ ਲੋਕ ਪੈਦਲ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੰਨਾ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੇ ਨਾਲ ਲਵ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਪਰਮਪਰੀਏ ਪਰਮਪਤਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫ਼ ਕਿ ਰਾਜਧਾਨੀ ਜਰੂਰ ਸਥਾਪਨ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਕਰ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋਗੇ। ਬਾਪ ਤੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਵੀ ਗ੍ਰਹਚਾਰੀ ਅਜਹੀ ਬੈਠ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਿੱਤ ਹੈ। ਨਸਿਚੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਿੱਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਕਉ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਰਵਸਿ ਦੀ ਹੀ ਮਤ ਦੇਣਗੇ। ਕਈ ਕਹਿਣਗੇ, ਬਾਬਾ ਇਹ ਵਪਾਰ ਧੰਧਾ ਕਰਾਂ? ਬਾਬਾ ਕੋਈ ਅਜਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਮਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਣ, ਨਾਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ। ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਗੁਪਤ ਸੈਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਰਿ ਹਥਿਆਰ ਬਾਣ ਆਦਿ ਵਖਾਏ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਣ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀਮਾਰਗ।

ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੱਚਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਜਸਿ ਨਾਲ ਅਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਖੰਡ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਥੇ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਖੰਡ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਕਵਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰ੍ਵਿਭ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸੀ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਤੋਂ 3000 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ ਨਾ, ਉਦੋਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਰਿ ਝਾੜ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਰ੍ਵਿਭ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਧਰਮ, ਕਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਤਾਂ ਗੰਦੀ ਚੀਜ਼ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ - ਕਉਕਿ ਉਹ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹੀਂਦੂ ਕਹਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲੱਜਾ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵੱਡੇ ਅਜਹਿ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਜਹਿ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਹੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਪੁਆਇੰਟਸ ਹਾਲੇ ਬਾਬਾ ਨੇ ਦੱਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਸ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੁਫਤ ਮੁੰਝ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਬੋਲੋ, ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਭ ਕੁਝ ਹੁਣੇ ਹੀ ਜਾਣ ਲਈਏ ਫਰਿ ਤਾਂ ਵਨਿਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰੰਤੂ ਨਹੀਂ ਹਾਲੇ ਮਾਰਜਨਿ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਕੱਟ ਨਕਿਲਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਫਰਿ ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਨਿਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਕਲ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਧਿਰੇ ਜਰੂਰ ਆਇਆ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਬਰੋਬਰ ਵਨਿਸ਼ ਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਲਬਿਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਹੈ ਜੋ ਵਾਪਸਿ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਮੱਛਰਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰਨਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਇੱਕਰਸ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਕਸਿ ਦਾ ਏਕੁਰੇਟ ਯੋਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਸਿ ਦਾ ਅੱਧਾਘੰਟਾ, ਕਸਿ ਦੇ 15 ਮੀਟਿ। ਕਈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮੀਟਿ ਵੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰਾ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਹਿਰਾ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਚਮਕਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਅਤੰਦਰੀਆ ਸੁਖ ਅਜਹਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਧਿਰੇ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਭਟਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਖ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਰਹੋ ਤਾਂ ਕੰਨੀ ਕੱਟ ਉਤਰ ਜਾਵੇ। ਫਰਿ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਏਵਰਹੋਲਦੀ, ਏਵਰਵੈਲਦੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਚਕ੍ਰ ਵੀ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰ੍ਵਿਭ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚਕ੍ਰ ਵੀ ਫਰਿਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਬੀਜਰੂਪ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਯਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵਦਰਸਨ ਚਕ੍ਰ ਨੂੰ ਵੀ ਫਰਿਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਲਾਈਟ ਹਾਉਸ ਹੋ। ਸਪ੍ਰੀਚੁਅਲ ਲਾਈਟ ਹਾਉਸ ਸਭਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਘਰ ਦਾ। ਉਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਪ੍ਰੀਚੁਅਲ ਲਾਈਟ ਹਾਉਸ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਦਰਸਨ ਚੱਕਰ ਫਰਿਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਲਖਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਵੀ ਪਵੇ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਜੋ ਪਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਨਮੁੱਖ ਬਰਸਾਤ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ.ਆਦਾ ਮਜ਼ਾ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਸੈਕੰਡ ਨੰਬਰ ਹੈ ਟੇਪ। ਬਰਡ ਨੰਬਰ ਮੁਰਲੀ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਫਰਿ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਹੀ ਸਮਝੋ ਕਿ "ਸ.ਵਿਬਾਬਾ

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ", ਇਹ ਨਾ ਸਮਝਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਅਵੱਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਦੇ ਹਰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚੱਲਕੇ ਆਪਣੀ ਉਨਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਖਾਣਾ ਹੈ।

2. ਸਪ੍ਰੀਚੁਲ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਬਣ ਸਭਨੂੰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਇੱਕ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਭਵ:

ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਉਹ ਹੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣਾ ਸੰਸਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ, ਦੂਸਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਨਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਵੈਭਵ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਸੋ ਆਪਣੀ ਸੰਪਤੀ - ਇਸੇ ਸਮੁੱਚੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਗੇ। ਵਖਾਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਪਾਵਰਫੁਲ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਕਾਤ ਅਤੇ ਰਮਣੀਕਤਾ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਰੱਖੋ।

ਸੀਧੀ ਦਾ ਆਧਾਰ - 'ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਰਤੀ'

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਚਾਰੋ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਹੋਲੀਹੰਸਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਹੋਲੀਹੰਸ ਆਪਣੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਸਨ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਆਸਨਧਾਰੀ ਹੋਲੀਹੰਸਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵੱਚ ਲੌਕਿਕ ਅਤੇ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਹੋਲੀਹੰਸ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਗਿਰਾ ਹਨ। ਸਜੇ ਸਜਾਏ ਹੋਲੀ ਹੰਸ ਕੀਨੋ ਪਿਆਰੇ ਲਗਦੇ ਹਨ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਗਿਰਾ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਗਿਰਾ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਹਨ ਕਉਕਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹੀ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਭਵ' ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਲਾਸ਼ਟ ਨੰਬਰ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵੱਚ ਆਉਣਾ ਮਤਲਬ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਵੱਚ ਆ ਹੀ ਗਏ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਵਾਰ ਵੱਚ ਭਾਵੇਂ ਲਾਸ਼ਟ ਨੰਬਰ ਹੋਵੇ ਲੋਕਨਿ ਵਸ਼ਿਵ ਦੀ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਵੱਚ ਉਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਕੋਟਾਂ ਵੱਚ ਕੋਈ, ਕੋਈ ਵੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਮਤਲਬ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸਭਾ।

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਗਿਰਾ ਬਾਪ ਨੇ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ ਲੋਕਨਿ ਕੋਈ ਉਸ ਸੰਗਿਰਾ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕੰਮ ਵੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕੰਮ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ। ਜਵੇ ਅਜਕਲ ਦੀ ਰਾਇਲ ਫੈਮਿਲੀ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੰਗਿਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀਨਾ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਜਵੇ ਦਾ ਸਮੇਂ ਉਵੇਂ ਦਾ ਸੰਗਿਰਾ, ਇਸਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇਜਫੁਲ। ਅਜਕਲ ਸੰਗਿਰਾ ਦੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸੈਟ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਅਨੇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ, ਅਨੇਕ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਕੀਨੋ ਵਰੋਇਟੀ ਸੈਟ ਦਿੱਤੇ ਹਨ! ਭਾਵੇਂ ਕੀਨਾਂ ਵੀ ਅਮੁੱਲ ਸੰਗਿਰਾ ਹੋਵੇ ਲੋਕਨਿ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਲੱਗੇਗਾ? ਅਜਹੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ, ਗੁਣਾਂ ਦੇ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ, ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਦੇ ਅਨੇਕ ਸੰਗਿਰਾ ਬਾਪ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਲੋਕਨਿ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੰਮ ਵੱਚ ਲਗਾਉਣ ਵੱਚ ਨੰਬਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਭ ਸੰਗਿਰਾ ਹੈ ਵੀ ਲੋਕਨਿ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਾਂ ਗੁਣ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਸਮੇਂ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੰਮ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਅਮੁੱਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਉਸਦਾ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਹੀ ਮੁੱਲ ਹੈ। ਜਵੇ ਹੰਸ ਕੰਕੜ ਅਤੇ ਰਤਨ - ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਕੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੰਕੜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਰਤਨ - ਮੋਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਹਿ ਹੋਲੀਹੰਸ ਮਤਲਬ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਾਂ ਗੁਣ ਨੂੰ ਪਰਖ ਕੇ ਉਹ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਯੂਜ਼ ਕਰੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਨਰਿਣੈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲਾ ਹੋਲੀਹੰਸ। ਤਾਂ ਪਰਖਣਾ ਅਤੇ ਨਰਿਣੈ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੀ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੰਬਰ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਧਾਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਉਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਹੋਲੀ ਹੰਸ ਆਪਣੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੇ। ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ? ਸਮੇਂ ਬੀਤ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਦ ਜੇਕਰ ਪਰਖ ਵੀ ਲਿਆ, ਨਰਿਣੈ ਕਰ ਵੀ ਲਿਆ ਲੋਕਨਿ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਉਹ ਬੀਤ ਗਿਆ ਨਾ। ਜੇ ਨੰਬਰਵਨ ਹੋਲੀ ਹੰਸ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਦਾ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਦ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਸੈਕੰਡ ਨੰਬਰ ਵੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ! ਥਰਡ ਨੰਬਰ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਛੱਡੋ। ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਉਹ ਹੀ ਹੰਸ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਦਾ ਬੁੱਧੀ ਹੋਲੀ (ਪਵਿਤਰ) ਹੈ।

ਹੋਲੀ ਦਾ ਅਰਥ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਨਾ। ਇੱਕ ਹੋਲੀ ਮਤਲਬ ਪਵਿਤਰ ਅਤੇ ਹੀਂਦੀ ਵੱਚ ਹੋਲੀ ਮਤਲਬ ਬੀਤੀ ਸੋ ਬੀਤੀ। ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਹੋਲੀ ਮਤਲਬ ਸਵੱਛ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਜੋ ਸੈਕੰਡ, ਜੋ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਬੀਤ ਗਈ ਉਹ ਹੋਲੀ - ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਹੈ, ਅਜਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਹੋਲੀ ਮਤਲਬ ਰੂਹਾਨੀ ਰੰਗ ਵੱਚ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਦਾ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਗ ਦੇ ਰੰਗ ਵੱਚ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋਲੀ ਸ਼ਬਦ ਤੀਨ ਰੂਪ ਨਾਲ ਯੂਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵੱਚ ਇਹ ਤੀਨੋਂ ਹੀ ਅਰਥ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ ਮਤਲਬ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੰਸਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀਧੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸੀਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੋਲੀਹੰਸ ਦੀ ਸਭਾ ਵੱਚ ਸਾਰੇ ਹੋਲੀਹੰਸ ਦੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸਥੂਲ ਕੰਮ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਕੰਮ ਹੋਵੇ ਲੋਕਨਿ ਦੋਵਾਂ ਵੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪਰਖਣ ਅਤੇ ਨਰਿਣੈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਕਸਿ ਦੇ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਵੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਭਾਵ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਪਰਖਣ ਦੇ ਬਾਦ ਯਥਾਰਥ ਨਰਿਣੈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦੇ, ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕੰਮ ਵੱਚ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ - ਭਾਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ ਕਉਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵੱਚ ਵੀ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਵੱਚ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਹੋਲੀਹੰਸ ਮਤਲਬ ਦੋਵਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ। ਇਹ ਹੋਇਆ ਅੱਜ ਦੀ ਇਸ ਸਭਾ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ। ਇਹ ਸਭਾ ਮਤਲਬ ਸਰਿਫ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਚਾਰੋ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਇਮਰਜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਵੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਮਲਿਣ ਮਨਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਰੂਹਰਹਿਨ ਕਰਦੇ ਸਾਰੀਆਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਖੁਦ ਵੀ ਮਧੂਬਨ ਵੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵੀਧੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਅਤੇ ਸੀਧੀ ਦੀ ਲਾਈਨ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਲਕੀਰਾਂ ਕੀਨੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ, ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀਧੀ ਕਵਿੰ ਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੀਧੀ ਦੇ ਫਲਸਰੂਪ ਸੀਧੀ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਲਕੀਰਾਂ ਕੀਨੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀਨੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ ਮਤਲਬ ਵੀਧੀ ਅਤੇ ਸੀਧੀ ਦਾ ਖਾਤਾ ਕੀਨਾ ਅਸਲ ਰੂਪ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੈ? ਵੀਧੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਰਤੀ। ਜੇਕਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਰਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵੀਧੀ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵੀਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀਧੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੀਧੀ ਅਤੇ ਸੀਧੀ ਦਾ ਬੀਜ ਵਰਤੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਰਤੀ ਸਦਾ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਦੀ ਆਤਮਕਿ ਵਰਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਲੋਕਨਿ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਲਿਆਣ ਦੀ, ਸਨੇਹ ਦੀ ਸਹਜੋਗ ਦੀ, ਨਿਸਵਾਰਥਪਨ ਦੀ ਨਰਿਵਕਿਲਪ ਵਰਤੀ

ਹੋਵੇ, ਨਰਿਵੀਅਰਥ - ਸੰਕਲਪ ਵਰਤੀ ਹੋਵੇ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਕਸਿ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਵਕਿਲਪ ਦੀ ਵਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਵਿ ਦੀ ਵਰਤੀ ਦ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਉਵੇਂ ਦੀ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕਰਤਵਿਆ, ਕਰਮ ਦੀ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਵਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਕਦੇ - ਕਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸੁਣਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਵਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਰਨਣ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੰਨਾਂ ਵੀ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰੇ ਲੇਕਨਿ ਵਰਤੀ ਵੀਅਰਥ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਦਾ ਹੀ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਾਲੀ ਵੀ ਅਜਹੀ ਹੀ ਨਕਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਅਜਹੀ, ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਵਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਉਵੇਂ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਵਿ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਦਾ ਦ੍ਰਸ਼ਿਟਾਂਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋ; ਜਸਿ ਰੰਗ ਦਾ ਚਸ਼ਮਾ ਪਹਿਣਾਓ ਉਹ ਹੀ ਵਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਇਹ ਜਵਿ ਦੀ ਵਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਰਤੀ ਦ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਨੂੰ ਬਦਲਦੀ ਹੈ, ਦ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਨੂੰ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਰਤੀ ਦਾ ਬੀਜ ਸਦਾ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀਪੀ ਅਤੇ ਸੀਪੀ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਹੈ ਹੀ। ਤਾਂ ਪਹਲਿ ਵਰਤੀ ਦੇ ਫਾਉਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਉਸਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਰਤੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਸਿ ਸੰਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਵੱਚਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਰਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਕਿਸ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕੰਨਾਂ ਵੀ ਵੀਪੀ ਅਪਣਾਓ ਲੇਕਨਿ ਸੀਪੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਉਕਿ ਬੀਜ ਹੈ ਵਰਤੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਖਿ ਹੈ ਵੀਪੀ ਅਤੇ ਫਲ ਹੈ ਸੀਪੀ। ਜੇਕਰ ਬੀਜ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਖਿ ਭਾਵੇਂ ਕੰਨਾਂ ਵੀ ਵਸਿਤਾਰ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਲੇਕਨਿ ਸੀਪੀ ਰੂਪੀ ਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਵਰਤੀ ਅਤੇ ਵਰਪੀ ਦੇ ਉਪਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਵਸਿ.ਸ਼ ਹੂਹਰਹਿਅਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਆਪਣੀ ਉਨਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਰਮਣੀਕ ਸਲੋਗਨ ਰੂਹਰਹਿਅਨ ਵੱਚਿ ਦੱਸ ਰਹੇ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਇਹ ਸਲੋਗਨ ਇੱਕ ਦੇ ਵੱਚਿ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ, ਹਰ ਕੰਮ ਵੱਚਿ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ' ਇਹ ਸਲੋਗਨ ਯਾਦ ਹੈ ਨਾ? ਇੱਕ ਹੈ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ', ਦੂਸਰਾ ਹੈ 'ਪਹਲਿ ਮੈਂ'। ਦੋਵੇਂ ਸਲੋਗਨ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ' ਅਤੇ 'ਪਹਲਿ ਮੈਂ' - ਦੋਵੇਂ ਜਰੂਰੀ ਹਨ। ਲੇਕਨਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਰੂਹਰਹਿਅਨ ਕਰਦੇ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਜੱਥੇ 'ਪਹਲਿ ਮੈਂ' ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਉਥੇ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ' ਕਰ ਦਿੰਦੇ, ਜੱਥੇ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ' ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਉਥੇ 'ਪਹਲਿ ਮੈਂ' ਕਰ ਦਿੰਦੇ। ਬਦਲੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਖੁਦ ਦੇ ਪ੍ਰਵਿਰਤਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ', ਇਹ ਬਦਲੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਦਲਾਂ। ਤਾਂ ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਦਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜਹੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਚਾਂਸ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਪਹਲਿ ਮੈਂ, ਮੈਂ ਵੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਕੁਝ ਮਲਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੱਥੇ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ' ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਉਥੇ ਮੈਂ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ। ਸਦਾ ਸਵਮਾਨ ਵੱਚਿ ਸਥਿਤਿ ਹੋ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਦੇਣਾ ਮਤਲਬ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ' ਕਰਨਾ। ਸਰ੍ਵਿਫ ਮੂੰਹ ਤੋ ਕਹੋ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ' ਅਤੇ ਕਰਮ ਵੱਚਿ ਫਰਕ ਹੋਵੇ - ਇਹ ਨਹੀਂ। ਸਵਮਾਨ ਵੱਚਿ ਸਥਿਤਿ ਹੋ ਸਵਮਾਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਵਮਾਨ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਸਵਮਾਨ ਵੱਚਿ ਸਥਿਤਿ ਹੋਣਾ, ਉਸਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਉਸ ਵੱਚਿ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਸਦਾ ਚੈਕ ਕਰੋ।

ਇੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਵਰਤੀ, ਦੂਸਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਵਰਤੀ। ਜੋ ਸਵਮਾਨ ਵੱਚਿ ਸਥਿਤਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਸਵਮਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦਾਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵੱਚਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਰਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ - ਨਾ ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ, ਨਾ ਅਪਮਾਨ ਦੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੀ ਇਵੇਂ ਹੈ, ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਇਵੇਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਰਾਇਲ ਰੂਪ ਦਾ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੈ। ਸਵਮਾਨ ਵੱਚਿ ਸਥਿਤਿ ਹੋਕੇ ਸਵਮਾਨ ਦੇਣਾ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ' ਕਰਨਾ ਸਮਝਾ? ਹੋਰ ਜੋ ਵੀ ਖੁਦ ਦੀ - ਉਨਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ ਉਸ ਵੱਚਿ ਸਦਾ 'ਪਹਲਿ ਮੈਂ' ਦਾ ਸਲੋਗਨ ਯਾਦ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਰਜ਼ਿਲਟ ਹੋਵੇਗੀ? ਪਹਲਿ ਮੈਂ ਮਤਲਬ ਜੋ ਓਏ ਸੋ ਅਰਜੁਨ। ਅਰਜੁਨ ਮਤਲਬ ਵਸਿ.ਸ਼ ਆਤਮਾ, ਨਿਆਰੀ ਆਤਮਾ, ਅਲੌਕਿਕ ਆਤਮਾ, ਅਲੌਕਿਕ ਵਸਿ.ਸ਼ ਆਤਮਾ। ਜਵਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਦਾ 'ਪਹਲਿ ਮੈਂ' ਦੇ ਸਲੋਗਨ ਨਾਲ ਜੋ ਓਏ ਸੋ ਅਰਜੁਨ ਬਣਿਆ ਨਾ ਮਤਲਬ ਨੰਬਰਵਨ ਆਤਮਾ। ਨੰਬਰਵਨ ਦਾ ਸੁਣਾਇਆ - ਨੰਬਰਵਨ ਡਵੀਜ਼ਨ। ਉਵੇਂ ਨੰਬਰਵਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਲੋਗਨ ਹੈ ਦੋਵੇਂ ਜਰੂਰੀ। ਲੇਕਨਿ ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ - ਨੰਬਰ ਕਸਿ ਆਧਾਰ ਤੇ ਬਣਦੇ। ਜੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਿ.ਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਨੰਬਰ ਅੱਗੇ ਪੱਛਿ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਤੇ ਜੋ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਵਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਉਕਿ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਆਪਣੀ ਚੈਕੀਂਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਹਨ ਨਾ? ਤਾਂ ਅੱਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰਨਾ - 'ਆਪ' ਦੇ ਬਜਾਏ 'ਮੈਂ', 'ਮੈਂ' ਦੇ ਬਜਾਏ 'ਆਪ' ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ? ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸਲ ਵੀਪੀ। ਜੱਥੇ ਅਸਲ ਵੀਪੀ ਹੈ ਉਥੇ ਸੀਪੀ ਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਵਰਤੀ ਦੀ ਵੀਪੀ ਸੁਣਾਈ - ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਚੈਕੀਂਗ ਕਰਨਾ - ਨਾ ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਵਰਤੀ ਹੋਵੇ, ਨਾ ਅਪਮਾਨ ਦੀ। ਜੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਉਥੇ ਹੀ ਸਵਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋ ਨਾ ਕਹੋ, ਸੋਚੋ ਨਾ ਸੋਚੋ ਲੇਕਨਿ ਵੀਅਕਤੀ, ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਤੀ - ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਸਵਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸੰਕਲਪ - ਮਾਤਰ ਵੀ ਸਵਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੇ ਸਵਮਾਨ ਨਹੀਂ ਮਲਿੰਗਾ। ਨਰਿਮਾਣ ਬਣਨਾ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ' ਕਹਿਣਾ। ਨਰਿਮਾਣ ਸਥਿਤੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਵਮਾਨ ਦਵਾਏਗੀ। ਸਵਮਾਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਵੱਚਿ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ' ਕਹਿਣਾ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ। ਜਵਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਸਦਾ ਹੀ ਸਵਮਾਨ ਦੇਣ ਵੱਚਿ ਪਹਲਿ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਪਹਲਿ ਸਰਸਵਤੀ ਮਾਂ, ਪੱਛਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਰੱਖਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਾਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸਵਮਾਨ ਦੇਣ ਦੇ ਅਰਥ ਜਗਤ ਮਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ। ਹਰ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਚਿ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ 'ਪਹਲਿ ਮੈਂ' ਇਜਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵੱਚਿ ਵੇਖਿਆ। ਇਜਨ ਅੱਗੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਦਾ ਇਹ ਸਾਕਾਰ ਵੱਚਿ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖ ਸਭ ਕਰਨਗੇ। ਤਾਂ ਵੀਪੀ ਵੱਚਿ, ਆਪਣੀ ਉਨਤੀ ਵੱਚਿ ਜਾਂ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਦੀ ਲਾਈਨ ਸਦਾ 'ਪਹਲਿ ਮੈਂ' ਰੱਖਿਆ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਵੀਪੀ ਅਤੇ ਸੀਪੀ ਦੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਚੈਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਮਝਾ? ਤਾਂ ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦੇਣਾ। ਇਹ ਬਦਲੀ ਕਰਨਾ ਮਾਨਾ ਭਾਗ ਨੂੰ ਬਦਲੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਹੋਲੀ ਹੰਸ ਬਣ ਨਰਿਣੈ ਸ਼ਕਤੀ, ਪਰਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਸਿ.ਲ ਬੁੱਧੀ ਬਣੋ ਅਤੇ ਸਦਾ ਵਰਤੀ ਰੂਪੀ ਬੀਜ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਏ ਵੀਪੀ ਅਤੇ ਸੀਪੀ ਸਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਚੱਲੋ।

ਪਹਲਿ ਵੀ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਸਨੇਹ ਵਾਲਾ ਸਨੇਹੀ ਦੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਸਦਾ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਸਮਾਨ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾ? ਤਾਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਅਟੈਸ਼ਨ ਖਚਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਚੈਕੀਂਗ ਕਰਵਾਉਂਦੇ - ਇਹ ਹੀ ਸੰਪੰਨ ਬਨਾਉਣ ਦਾ ਸੱਚਾ ਸਨੇਹ ਹੈ। ਚੰਗਾ।

ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਬੱਚੇ ਮੈਜ਼ੋਰਟੀ ਵੱਚਿ ਹਨ। ਪੁਰਾਣਾ ਕਸਿਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਚਿ ਪੱਕੇ। ਪੁਰਾਣੇ ਮਤਲਬ ਪੱਕੇ। ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਪੱਕਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੱਚਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਜ਼ਰਾ ਜਿਹੀ ਮਾਇਆ ਬੱਲੀ ਆਵੇ ਅਤੇ ਘਬਰਾ ਜਾਵੇ। ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ - ਪੱਕੇ ਆਏ ਹੋ ਨਾ? ਮਲਿਣ ਦਾ ਚਾਂਸ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਰੇ 'ਪਹਿਲੇ ਮੈਂ' ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ। ਲੇਕਨਿ ਹਰ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਕਾਇਦਾ ਅਤੇ ਫਾਇਦਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ 'ਪਹਿਲੇ ਮੈਂ' ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਆ ਜਾਣ। ਸਾਕਾਰ ਸੁਰਸ਼ਿਟੀ ਵੱਚਿ ਕਾਇਦਾ ਵੀ ਹੈ, ਫਾਇਦਾ ਵੀ ਹੈ। ਅਵਾਮਿਕਤ ਵਤਨ ਵੱਚਿ ਕਾਇਦੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਕਾਇਦਾ ਬਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਅਵਾਮਿਕਤ ਮਲਿਣ ਦੇ ਲਈ ਮਹਿਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਸਾਕਾਰ ਮਲਿਣ ਸਹਜਿ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਭੱਜ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਲੇਕਨਿ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜੰਨਿ ਕਾਇਦਾ ਉਨਾਂ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਦੱਸ ਕੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਕਾਰ ਬਾਪ ਅਵਾਮਿਕਤ ਹੋਏ ਤਾਂ ਦੱਸਕੇ ਗਏ ਕੀ? ਜੋ ਅਚਾਨਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਲੌਕਿਕ ਪਿਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਦਾ ਏਵਰ੍ਹੇੜੀ ਰਹੋ। ਜੋ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝਾ? ਅੱਛਾ।

ਸੁਰਵ ਹੋਲੀਹੰਸਾਂ ਨੂੰ, ਸੁਰਵ ਵੀਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ, ਸੁਰੇਸ਼ਨ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸੁਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਸੁਰਵ ਵੀਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਲਾਮਿਉਣ ਵਾਲੇ ਗਿਆਨੀ ਤੂ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਯੋਗੀ ਤੂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਬਾਪ ਸਮਾਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਵੱਚਿ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੰਪੰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਮਾਲਕਿਪਣਾ ਦੀ ਸਮੁਰਤੀ ਦਵਾਰਾ ਹਾਈਐਸਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੰਬਾਇਡ ਸਵਰੂਪਧਾਰੀ ਭਵ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਬਾਇਡ ਰੂਪ ਨੂੰ ਸਮੁਰਤੀ ਵੱਚਿ ਰੱਖੋ। ਸ਼ਰੀਰ ਰਚਨਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਰਚਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਮਾਲਕਿਪਣਾ ਆਪੇ ਸਮੁਰਤੀ ਵੱਚਿ ਰਹੇਗਾ। ਮਾਲਕਿਪਣਾ ਦੀ ਸਮੁਰਤੀ ਨਾਲ ਖੁਦ ਨੂੰ ਹਾਈਐਸਟ ਅਥਾਰਟੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਦੂਸਰਾ - ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚਾ(ਸ.ਵਿਸ਼ਕਤੀ)ਦੇ ਕੰਬਾਇਡ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮੁਰਤੀ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਪਿਨਾਂ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਪਾਰ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਸੈਕੰਡ ਵੱਚਿ ਸਮਾਕੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਰ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਰਵਾਓ।

- ਮਨਿ ਬੱਚੇ:- "ਮਨਿ ਬੱਚੇ :- ਭੋਲੇਨਾਥ ਮੋਸ਼ਟ ਬਲਿਵੇਡ ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੇ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਲਗਨ ਵੱਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਵਧਿਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਗੱਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਵਕਿਰਮ ਨਾ ਹੋਣ?
- ਉਤਰ:- ਜੋ ਕਰਮ ਅਸੀਂ ਕਰਾਂਗੇ, ਸਾਨੂੰ ਵੇਖ ਹੋਰ ਵੀ ਕਰਨਗੇ - ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵਕਿਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਛਪਿਕੇ ਵੀ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਤੋਂ ਛਪਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਫੋਰਨ ਉਸ ਦੀ ਸਜਾ ਮਲਿੰਗੀ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾਰਸ਼ਲ ਲਾਅ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਇੰਦਰ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਤਤਿ ਛਪਿ ਕੇ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।
- ਗੀਤ:- ਭੋਲੇਨਾਥ ਤੋਂ ਨਰਿਲਾ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਮਨਿ - ਮਨਿ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੁਰਸ਼ਿਦੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਭੋਲੇਨਾਥ। ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਭੋਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੀਨੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਸਹਣਿ ਕਰਕੇ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਜਦੋਂ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਖੁਦ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫਰਜ਼ - ਅਦਾਈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਜਾਣਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਭੋਲੇ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਭੋਲੇਨਾਥ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀਨੇ ਭੋਲੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੋਏ ਹੱਦ ਦੇ ਭੋਲੇ। ਇਹ ਫਰਿ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਭੋਲੇਨਾਥ ਬਾਪ। ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇਸਲਈ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਪਤਤਿ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕਵਿ ਆਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਾ ਸਮਝਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਾਵਨ ਸ਼ਰੀਰ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਗੀਤਾ, ਵੇਦ, ਸ.ਸਤਰ ਆਦਿ ਫਰਿ ਵੀ ਬਣਨਗੇ। ਵੇਖੋ, ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕੀਨਾ ਭੋਲਾ ਹੈ। ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਭਾਸਨਾ ਇਵੇਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਵਿਕ ਬਾਪ ਇੱਥੇ ਹੀ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਕਾਰ ਬਾਬਾ ਵੀ ਭੋਲਾ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ ਦੁਪੱਟਾ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਤਲਿਕ ਆਦਿ ਨਹੀਂ। ਜੱਦ ਕਿ ਸਾਧਾਰਨ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਹੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਕੀਨੀ ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕਸਿ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਜੋ ਦੇ ਸਕੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਲਗਨ ਵੱਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੀਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਵ ਵਧੇਗਾ। ਬਲਿਵੇਡ ਮੋਸ਼ਟ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਨਾ ਸਰਿਫ਼ ਹੁਣ ਪਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਲਿਵੇਡ ਮੋਸ਼ਟ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ - ਬਾਬਾ ਜੱਦ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਲਵ ਛੱਡਕੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਲਵ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਹੋ, ਪਰ ਮਾਇਆ ਇਨਾ ਲਵ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਚਾਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇਹ - ਅਭਿਆਨੀ ਹੋ ਮੈਨੂੰ ਲਵ ਕਰਨ। ਇਹ ਹੀ ਮਾਇਆ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੀਨਾ ਵਧਿਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਧਿਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਤਾਂ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਲਬਧ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕੀਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਵਕਿਰਾ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਜੋ ਅਵਨਿਸ਼ਾਸੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਧਨ ਮਲਿਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਸਿ ਅਵਨਿਸ਼ਾਸੀ ਧਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇਨੇ ਧਨਵਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਸੋਰਸ ਆਫ਼ ਇਨਕਮ। ਉਹ ਹੈ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਫ.ਲਿਸਾਫੀ, ਇਹ ਹੈ ਸਪ੍ਰਚਿਅਮਲ ਨਾਲੇਜ। ਸ.ਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਕੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਕਠੋਰੀ ਵਿੱਚ ਗੁਰੰਥ ਆਦਿ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਬੋੜਾ ਕੁਝ ਸੁਣਾਇਆ ਬਸ ਇਨਕਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਕੋਈ ਅਸਲ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਥਾਰਥ ਗਿਆਨ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਕਸਿ ਨੂੰ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਮਲਿੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਫਲਿਸਾਫੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬਹੁਤ ਬੋੜੇ। ਇਹ ਤਾਂ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਸਰਟੇਨ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲੀਤੀ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਸੋਰਸ ਆਫ਼ ਇਨਕਮ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਧਨ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਤੋਂ ਸੋਰਸ ਆਫ਼ ਹੈਲਥ ਮਤਲਬ ਨਰਿੰਗੀ ਕਾਇਆ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਵੈਲਥ। ਇਹ ਹੈ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਬਜੈਕਟ। ਫਰਿ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਘੱਟ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਵੈਲਥ ਵੀ ਘੱਟ ਨੰਬਰਵਾਰ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਸਜਾਵਾਂ ਆਦਿ ਖਾਕੇ ਜਾ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੂਰਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਵਕਿਰਮ ਵਨਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣ। ਪਦਵੀ ਵੀ ਕ੍ਰਸ਼ਿਟ ਹੋ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜਵਿ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਨਾਲੇਜ, ਇਸ ਨਾਲ ਬੋੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਲੇਜ ਵਿੱਚ ਬੈਰਸਿਟਰੀ, ਡਾਕਟਰੀ, ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਯੋਗ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਐਵਰਹੋਲਦੀ, ਵੇਲਦੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੀਸ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੈਰਸਿਟਰ, ਜੱਜ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਧਰਮਰਾਜ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਗਰਭ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਸਜਾ, ਨਾ ਧਰਮਰਾਜਪੁਰੀ ਦੀ ਸਜਾ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਗਰਭ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੂਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਗਰਭ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਸਕ੍ਰਤਿ ਵਿੱਚ ਸਲੋਕ ਆਦਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਾ? ਕਹਿੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਜੋ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਹੀ ਚੱਲੇਗੀ। ਉਥੇ ਦੀ ਜੋ ਭਾਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਵੇਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਥੇ ਸੰਸਕ੍ਰਤਿ ਭਾਸ਼ਾ ਹੋਵੇ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਤਤਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਉਥੇ ਦੀ ਜੋ ਭਾਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਹੀ ਚੱਲੇਗੀ। ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਲੈ ਲੋ। ਜੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਵਰਸਾ ਲਵੋ, ਦੂਜੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਪੁੱਛੋ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ, 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਹਨ, 80 ਜਾਂ 82 ਹੋਣ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਛੱਡ ਦਵੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਬਰੋਬਰ ਮਲਿਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੀਤੀ ਹੈ। ਚੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਉਤਰਨਾ ਵੀ ਤਾਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ, ਮਾਸਟਰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕੰਪਲੀਟ ਹੈ। ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਗਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਾਗਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਰਿਫ਼ ਕਈ ਨਾਮ ਰੱਖ

ਦੱਤਿ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਨਕਿਲੀ ਹੋਈ ਨਦੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮਾਨਸਰੋਵਰ, ਨਦੀਆਂ। ਨਦੀਆਂ ਤੇ ਨਾਮ ਵੀ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਪੁੱਤਰਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਨਦੀ ਹੈ। ਕਲਕੱਤੇ ਵੱਚਿ ਨਦੀ ਅਤੇ ਸਾਗਰ ਦਾ ਸੰਗਮ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਹੈ, ਡਾਇਮੰਡ ਹਾਰਬਰ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ ਵਾਲੀ, ਹੀਰੇ ਵਰਗੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਵੱਚਿ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਲਿਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਗੱਲਾਂ। ਫਰਿ ਵੀ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਉਹ ਮੋਸਟ ਬਲਿਵੇਡ, ਸਭ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਕਰੀਨ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਸੰਬੰਧੀ ਹਨ ਵੀਕਾਰੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਦਾ ਏਵਜਾ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਵ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੰਨਿਆ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਾਗ - ਵਸਿਟਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਖਧਾਮ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਦੁੱਖ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਈ ਵਾਰ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਕਵਿ ਪਾਈਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਕਿਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਫੇਲ ਨਾ ਹੋ ਜਾਈਏ। ਚੰਗੇ ਨੰਬਰਾਂ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਭ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ, ਜੰਨਾ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਗੋਪਕਿਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਦੀ ਮਲਿੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਲਿਣ ਲਈ ਤੜਫਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਧੂ - ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਤੜਫਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨਾਲ ਮਲਿਣ ਦੇ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਘਰ ਵੱਚਿ ਬੈਠ ਕੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮੁਰਤੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤੋਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੇਖਣ ਬਗੈਰ ਰਹੀ ਨਾ ਸਕਦੇ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਨਾਮ ਮਾਤਰ ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਛੁੱਟੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਰਸਾ ਜਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੱਤਾ (ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੂੰ) ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਆਕੇ ਹੈਵਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਸਭ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਬਾਦ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਮਲਿੰਗੀ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੈ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਨਿਆ ਸੁੱਖ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਗਿਸਤ। ਅਲਾਹ ਨੇ ਬਗਿਸਤ ਕਸਿ ਲਈ ਰਚਿਆ? ਕੀ ਸਰਿਫ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਰਚਿਆ? ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ। ਵੱਚਿ ਕੋਈ ਸੁਵਰਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਬਹਿਸ਼ਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੈਵਨ ਸਰਿਫ ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਠੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਸੀਂ ਅਲਾਹ ਦੇ ਗਾਰਡਨ ਵੱਚਿ ਗਏ। ਇਹ ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਵੱਚਿ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਨੂੰਧੀਆਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਵੱਚਿ ਜੋ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੇਕੇਡ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਕਹਿਣਗੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਲ ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਤੇ ਨਸ਼ਿਰਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵੱਚਿ ਕੋਈ ਫਕਿਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਖਤਮ ਤਾਂ ਸਭ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਇੱਕ - ਦੋ ਦੇ ਲਈ ਰੋ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਮੌਤ ਆਇਆ ਅਤੇ ਗਿਆ, ਰੋਣ ਦੀ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਆਵਾਜ਼ ਹੀ ਨਹੀਂ ਨਕਿਲੇਗੀ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਰਾਖ ਵੀ ਲੈਕੇ ਕੰਨਿਆ ਪਰਕਿਰਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਬੈਠਿਆਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਭ ਵੇਸਟ ਓਫ ਟਾਈਮ...ਇਸ ਵੱਚਿ ਰੱਖਿਆ ਹੀ ਕੀ ਹੈ। ਮੀਟੀ, ਮੀਟੀ ਵੱਚਿ ਮਲਿ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਕੀ? ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਤਿਤ ਹੀ ਕਰਣਗੇ। ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਵੀ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਕੀ ਭਾਰਤ ਪਾਵਨ ਬਣਿਆ ਹੈ? ਸੀੜੀ ਉਤਰਨੀ ਹੀ ਹੈ, ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਡੰਗਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕੰਨਿਆ ਵੀ ਯੋਗ - ਤਪ ਆਦਿ ਕਰੇ ਫਰਿ ਵੀ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵੱਚਿ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਫਲ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਵੀ ਇਵਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਤਨ ਵੀ ਸਾਧਾਰਨ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਲਿਕ ਆਦਿ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਤਲਿਕ ਤਾਂ ਭਗਤ ਲੋਕ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਠੱਗਦੇ ਕੰਨਿਆ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਹਿਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਵਾਨਪੁਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਠਹਿਰੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦਾ ਨਾਮ ਕਵਿ ਪਾਇਆ? ਇੱਥੇ ਜੱਜ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਨੇ ਰਾਇਟ - ਰਾਂਗ ਜੱਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਯੋਗ - ਤਪ, ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸ.ਸਤਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਆਏ। ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚਿ ਕੁਝ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਖਿਕੇ ਵਸਿਵ ਦੀ ਬਾਦਸਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕੀ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੇ ਦਿੱਤੀ? ਜੱਜ ਕਰੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਤਾਂ ਛੋਟਾ ਪ੍ਰੀਸਿ ਹੈ, ਉਹ ਕਵਿ ਸੁਣਾਉਣਗੇ! ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਰੀਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਸ਼ਿਰਾਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਬਲਿਕੁਲ ਨਸ਼ਿਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਉਹ ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਜਵਿ ਕਰਮ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਵੇਖ ਹੋਰ ਕਰਨਗੇ। ਕਈ ਤਾਂ ਵੀਕਾਰ ਵੱਚਿ ਜਾ ਕੇ, ਫਰਿ ਛਪਿਕੇ ਆ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਝੱਟ ਸੰਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਹਿ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਪਛਿੜੀ ਦੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਮਾਰਸ਼ਲ ਲਾਅ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵੇਖੋਗੇ। ਬਾਬਾ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਬੋੜੀ ਨਾ ਸਜਾ ਦੇਣਗੇ, ਧਰਮਰਾਜ ਦਵਾਰਾ ਦਲਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਵੱਚਿ ਪ੍ਰਰੇਰਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਰਗਨਸ ਦਵਾਰਾ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਵਖਰ (ਵਰੇਇਟੀ ਸਮਾਨ) ਹੈ। ਇਵੇ ਵਖਰ ਫਰਿ ਕਸਿ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਲਿਕੁਲ ਵੱਖ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਸੱਖਿਆ ਨਾਲ ਇਹ (ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ) ਕਵਿ ਬਣੇ? ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਕਰਮ, ਅਕਰਮ, ਵੀਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਖੁੱਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ, ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੁਲ ਭੂਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਵੱਚਿ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ

ਕੀਨੀ ਨਾਲੇਜ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ । ਅੱਛਾ!

ਮੱਠੇ- ਮੱਠੇ ਸੀਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਹ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲਟਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਕਰਮ - ਅਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਹਨ ।

2. ਯੋਗ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕਾਇਆ ਨਰਿੰਗੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ । ਇੱਕ ਬਲਿਵੇਡ ਮੋਸ਼ਟ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਬਾਪ ਤੋਂ ਜੋ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਧਨ ਮਲਿਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਸ੍ਵਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦਵਾਰਾ ਇੱਜਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, - ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਮੁਕਤ ਭਵ:

ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਮੂਲ ਲਕਸ਼ ਹੈ - ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਹੋ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਵੀਧੀ ਹੀ ਹੈ - ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ੍ਵਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣਾ । ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਜੋ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਮਾਨ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਸਵਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਦੇਹ- ਅਭਿਮਾਨ ਮਟਿਦਾ ਜਾਵੇਗਾ । ਜੋ ਸਵਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਸਦਾ ਸਵਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਮਹਾਰਾਜਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਵਮਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਜਵੇ ਦਾ ਸਮੇਂ ਉਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮੋਲਤ ਕਰ ਲੈਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਰੀਅਲ ਗੋਲਡ ਬਣਨਾ ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਹੁਣ ਵਾਪਸਿ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਦੇਹ - ਭਾਨ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਮਤਵ ਮਹਿਤਾ ਦਓ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਕਹਿੜਾ ਅਕਲ ਸੱਖਿਦੇ ਹੋ?
- ਉਤਰ:- ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਵਿ ਬਣੀਏ, ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਉੱਚੀ ਕਵਿ ਬਣਾਈਏ, ਇਹ ਅਕਲ ਹੁਣ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਖਿਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਜੀਨਾ ਯੋਗਯੁਕਤ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਯੁਕਤ ਬਣੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਨੀ ਉਨਤੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਕਦੀ ਵੀ ਛਪਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਐਕਟ ਤੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਹਿੜਾ ਬੱਚਾ ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾ ਰਹਿਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਮਰਨਾ ਤੇਰੀ ਗਲੀ ਮੇਂ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਬੱਚੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸਰਵ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚੇ ਇਹ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ - ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਮਤਲਬ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ ਬਾਬਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਨਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਭੂਸ਼ਨ, ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਰੋਬਰ ਉਹ ਹੀ ਬਾਬਾ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਦੇਹ ਦੇ ਭਾਨ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਮੰਨ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਛੱਡਣਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਸਭ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ ਕਓਂਕੀ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਚਲਣਾ ਹੈ ਵਾਪਸਿ ਘਰ। ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਓਂਕੀ ਅੱਧਾਕਲਪ ਘਰ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਧੱਕੇ ਖਾਏ ਹਨ। ਪਰ ਰਸਤਾ ਮਲਿਆ ਨਹੀਂ! ਹੋਰ ਹੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਚਹਚਦਾ (ਦਖਿਵਾ) ਵੇਖ ਮਨੁੱਖ ਫੱਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਦੂਬਨ (ਦਲਦਲ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਗਲੇ ਤੱਕ ਫੱਸ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣ ਘਰ ਚੱਲਾਂਗੇ। ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਰਿਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਥੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੋ ਵੀ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਬੰਦੀ ਹੈ। ਨਰਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜੀਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਉਤਨੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਥੇ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਸ ਮਹਾਤੱਤਵ ਦੀ ਕੀਨੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਕੀਨੀ ਸਪੇਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ? ਬਾਕੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੀਨੀ ਜਗ੍ਹਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ! ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕੀਨੀ ਛੋਟੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਣਗੀਆਂ? ਬਹੁਤ ਥੋੜੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਨ ਦਾ ਸੋਭਾਗ ਹੁਣ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨੰਗੇ (ਬਨਿਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ) ਆਏ ਸੀ ਫਰਿ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ, ਹੁਣ ਫਰਿ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਮਰਨਾ ਸੱਖਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਖੂਬ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਫਰਿ ਆਤਮਾ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਏਗੀ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਰਾਏ ਦੰਦਿ ਹਨ - ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਵੀ ਕਹਿਾ ਸੀ ਕਿ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਮੁਖ ਵੇਸ਼ਵਲੀ ਬੱਚੇ ਹੋ, ਜੋ ਗਿਆਨ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸ.ਵਿ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਹੀ ਹੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਨਸਿਦੇ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੀ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਾਲ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਵ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੰਦਿ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਕੀਨੀ ਛੋਟੀ ਬੰਦੀ ਹੋ, ਉਸ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮ ਦਾ ਪਾਰਟ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੀਨੀ ਵੰਡਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਕੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਆਨੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੀਨਾ ਪਲਟਾ ਖਾਧਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਤੇ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਵਾਲੀ ਤਕਦੀਰ ਦਾ ਹੁਣ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋ ਰਹਿਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਨੇ ਵੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਹੈ। ਜੀਨਾ - ਜੀਨਾ ਜਿਸ ਨੇ ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਖੀ, ਸੁਖੀ, ਸਾਹੂਕਾਰ, ਗਰੀਬ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਣਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਵਿ ਸੁਖ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਫਰਿ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਨ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਅਕਲ ਬਾਪ ਹੀ ਸੱਖਿਉਂਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਮੁਆਫਕਿ। ਜੀਨਾ ਜਿਸ ਨੇ ਅਕਲ ਪਾਇਆ ਹੈ ਉਤਨਾ ਹੀ ਹੁਣ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਛਿੜੀ ਤੱਕ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ। ਫਰਿ ਕਹਿਣਗੇ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਰਹੇਗੀ। ਜਹਿੜਾ ਚੰਗਾ ਯੋਗਯੁਕਤ, ਗਿਆਨਯੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ - ਉਹ ਸਰਵਸਿ ਵੀ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਸਦੈਵ ਉਨਤੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਜਲਦੀ ਉਨਤੀ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਮੱਥਾ ਖਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਮੁਆਫਕਿ ਜੋ - ਜੋ ਉਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਛਪਿ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਸਭ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਐਕਟ ਦੇਖਦੇ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਲੁਕਾਏ ਪਰ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤੋਂ ਤੇ ਛਪਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਛਪਿ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਵਿ ਛਪਿ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਕਰਮ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰਹਿਣਾ ਵੀ ਮੰਤਰ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਥੇ ਰਹਿ ਕੇ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਰਹਿ ਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਉਥੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਖਿ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਵੇਂ ਦੀ ਲਗਨ ਹੈ ਤਾਂ। ਸ.ਸ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਜੁਨ ਅਤੇ ਭੀਲ ਦੀ ਮਸਿਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਭੀਲ ਬਾਹਰ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਪਰ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਉਹ ਅਰਜੁਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਤੀਰ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ

ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਸਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹੀ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਮਸਿਲ ਦੇਖੋਗੇ। ਗ੍ਰਹਸਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹੀ ਕੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸਰਵੀਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਸਤੀ ਵਰਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਛੱਡਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਮਾਉਣ ਨਾਲ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਸਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਬਹਾਦਰੀ ਵੱਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਹਾਵੀਰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਗ੍ਰਹਸਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹੀ ਕੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਬਣ ਕੇ ਵੱਖਾਏ। ਕਹਿਣਗੇ ਕੀ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਤਾਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ - ਅਸੀਂ ਕੀ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਛੱਡਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਘਰ ਵੱਚ ਹੋਰ ਹੀ ਬੱਚੇ ਆ ਗਏ। ਬਾਕੀ ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸਰਵੀਸ ਕਰੋ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਕੁਮਾਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਏ ਪਰ ਚਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਫਰਿ ਵੀ ਚੰਗੀਆਂ ਹਨ। ਕੰਨਿਆ 100 ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਤੋਂ ਉਤਮ ਗਣਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕੰਨਿਆ ਉਹ ਜੋ 21 ਕੁਲ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰੇ, ਗਿਆਨ ਦੇ ਬਾਣ ਮਾਰੇ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਗ੍ਰਹਸਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਬੀ. ਕੇ. ਠਹਿਰੇ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਬੰਧਨ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਵੀਸ ਤਾਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਈ ਸਰਵੀਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪਦਾਦ ਦੇ ਦਲਿ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਸਰਵੀਸਏਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਉਹ ਦਲਿ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜੋ ਦਲਿ ਤੇ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਸ ਵੱਚ ਮਲਿਕੇ ਯੁਕਤੀ ਰਚਦੇ ਰਹੋ, ਸਭ ਨੂੰ ਮਾਰਗ ਵੱਖਾਉਣ ਦੀ ਚੀਤਰ ਵੀ ਬਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਇਹ ਸਭ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਗੱਲ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕੀ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਬੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਨਾਲੇਜਫੁਲ, ਪਤਤਿ ਪਾਵਨ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਬੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਫਰਿ ਵੀ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਵੱਚ ਫਰਕ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ 15 - 16 ਵਰ੍ਹੇ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਾਪ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਵੀ ਬੱਚਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਹੀ ਠਹਿਰਿਆ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਵੰਡਰ ਵੇਖੋ - ਬਾਪ ਵੀ ਆਤਮਾ, ਬੱਚਾ ਵੀ ਆਤਮਾ। ਉਹ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ, ਨਾਲੇਜਫੁਲ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਨੀਚ ਜਾਂ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ। ਚੰਗਾ ਕਰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੀਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦੀ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਵੱਚ ਸਰ੍ਵਭਾਰਤ ਹੀ ਸੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਾਂ ਛੋਟੀ ਨਹਿ ਇੰਡੀਆ ਵੱਚ ਆਪਣਾ ਸਵਰਗ ਵੱਖਾਓ। ਜਿਵੇਂ ਦਵਾਰਕਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਦਾ ਰਾਜ ਲਖਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚ ਪਹਿਲੇ ਡੀ.ਟੀ. ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਾਂਵ ਹੋਣਗੇ, ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਇਲਾਕੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਵਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਵੀ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਦਸਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਕੱਟ ਉਤਰਨੀ ਹੈ, ਇਸ ਵੱਚ ਹੀ ਸਾਰੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬਾਹਰ ਵੱਚ ਧੱਕਾ ਖਾਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਵੀ ਸਾਰਾ ਸਮੇਂ ਯਾਦ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ ਵੱਲ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ ਵੱਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨੌਪਾ ਭਗਤੀ ਵਾਲੇ ਦੀਦਾਰ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹਿਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੰਨਿ ਘੰਟੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਵਿਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ, ਬਹੁਤ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਇਸ ਵੱਚ 8 ਦੀ ਅਤੇ ਫਰਿ 16108 ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵੀ ਵੱਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਨਿ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਸਤੀ ਹੈ ਕਦਿਕਾ ਇਸ ਵੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਡਾਂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵੱਚ ਰਾਤ ਦਨਿ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੱਟ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੀ ਜੀਨਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪ ਨਾਸ ਹੋਣਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਸਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਵੱਚ ਵੀ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਆਦੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਸਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਫਰਿ ਕਵਿ ਬਣੇ? ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ ਮਲਿਗੀ। ਪਰ ਤਕਦੀਰ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਤਦਬੀਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਰਵੀਸਏਬਲ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਕਰੋ। ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 150 - 200 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਇੱਕ ਦਨਿ ਵੱਚ ਹੋ ਜਾਣ। ਗਾਂਵ - ਗਾਂਵ ਵੱਚ ਵਰਕਰ ਲਗਾਵੇ। ਜੀਨਿ ਸੈਟਰਜ਼, ਉਨੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸੈਟਰ ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣ ਵੱਚ ਸਹਜਿ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਟਰਜ਼ ਵੀ ਦਨਿ ਪ੍ਰਤੀਦਨਿ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਚੀਤਰ ਆਦੀ ਵੀ ਰੱਖ ਸਕਣ। ਚੀਤਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਇਨਵੇਸ਼ਨ ਨਿਕਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੈਕੁਨ ਦਾ ਚੀਤਰ ਖੂਬਸੂਰਤ ਮਹਿਲਾਂ ਆਦੀ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਚੀਤਰ ਨਿਕਲਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਾਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਫਰਿਦੇ ਵੀ ਸਰਵੀਸ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ। ਜੀਨਾਂ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਕੁਕਰਮ ਕਰ ਆਪਣੀ ਆਬਰੂ (ਇੰਜਤ) ਗਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਯੋਗ ਦੀ ਆਬਰੂ (ਇੰਜਤ) ਗਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਚਲਨ ਉਵੇਂ ਦੀ ਪਦਵੀ। ਜੋ ਬਹੁਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਨਾਮ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਸਰਵਗੁਣਾਂ ਵੱਚ ਸੰਪੰਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹੋ ਨਾ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸਰਵੀਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸੁਣ ਬਾਬਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵੀਸਏਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬਾਬਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਚੰਗੀ ਸਰਵੀਸ ਵੱਚ ਮਹਿਨਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੈਟਰਜ਼ ਵੀ ਖੋਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਸਿ ਨਾਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਫਰਿ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਸੰਪੂਰਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਭੁੱਲਣਾ ਵੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਛੱਡਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੀਨੀ ਸਰਵੀਸ ਕਰ ਆਪਣੀ ਉਨਤੀ ਕਰਨਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦਲਿ ਤੇ ਚੜ੍ਹਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਫਰਿ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਹੀ ਪਦਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਛਪਿਆ ਰਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅੰਤ ਵੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਕੀ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਜ.ਾਰ - ਜ.ਾਰ ਰੋਣਾ ਪਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੋ ਜੋ ਅੰਤ ਵੱਚ ਸਜ.ਾ ਦੇ ਭਾਗੀ ਬਣੇ, ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਪਰ ਕੀਨਾਂ ਵੀ ਸਮਝਾਵੇ ਤਕਦੀਰ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਤਦਬੀਰ ਕਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ

ਮੰਨਦੇ। ਹੁਣ ਉਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗੀ ਸਵਰਾਜ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ ਸੇਕੋਡ ਵੱਚ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿ ਰਹਿਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੋ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੀ ਚਲਨ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦਾ ਅਤੇ ਯਗਿਆ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਕਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਬਾਪ ਦੀ ਇੱਜਤ ਜਾਵੇ। ਸਰਵਸਿ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਭਾਗਿਆ ਆਪ ਹੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣ ਸਰਵ ਦੀ ਅਸ.ਰਿਵਾਦ ਲੈ ਅੱਗੇ ਨੰਬਰ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਸਿਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿਚਿ ਰਹਿ ਕਮਲ ਫੁਲ ਸਮਾਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੰਗੀ ਬਹਾਦੁਰੀ ਵਿਖਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਹਜੋਗ ਦਵਾਰਾ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹਜਿ ਯੋਗੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਰਿੰਤਰ ਯੋਗੀ ਭਵ:

ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸਹਜੋਗੀ ਬਣ ਜਾਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਸਹਜਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੈ। ਜਨ੍ਹਿਹਾਂ ਦਾ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਕਰਮ ਬਾਪ ਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕਰਤਵਿਆ ਵਿਚਿ ਸਹਜੋਗੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨੀ, ਯੋਗੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਨਰਿੰਤਰ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤਨ ਤੋਂ, ਤਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਧਨ ਤੋਂ, ਧਨ ਤੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਸਿ ਵਿਚਿ ਸਹਜੋਗੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉਸ ਵਿਚਿ ਸਹਜੋਗੀ ਬਣੋ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਯੋਗ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹੋ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ - ਤੀਜਾ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇ - ਇਸ ਨਾਲ ਨਰਿੰਤਰ ਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਗਮ ਤੇ ਸਹਣਿ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਮਰਨਾ ਹੀ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਲੈਣਾ ਹੈ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਨਵਾਂ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਵਰਗ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਜੰਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਵੱਚਿ ਅਟੁੱਟ ਨਸ਼ਿਚੇ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਸ਼ਿ.ਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉਤਰ:- ਉਹ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਜੋ ਆਗਿਆ ਮਲਿੰ। ਕਦੇ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਵੱਚਿ ਕੁਝ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਉਂਕਿ ਅਜਹੀ ਨਸ਼ਿਚੇਬੁੱਧੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਰਸਿਪੋਨਸੀਬਲ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਿਚੇ ਦਾ ਬਲ ਮਲਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਵਸਥਾ ਅਡੋਲ ਅਤੇ ਅਚਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮਾਤਾ ਪਤਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਕਸਿਦੀ ਸੁਣੀ? ਜਸਿ ਨੂੰ ਸਵਿਏ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਉਚ ਤੇ ਉਚ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ। ਬਾਕੀ ਜਸਿਦੀ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਫਾਲਤੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਚ ਤੇ ਉਚ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਲੇਕਨਿ ਬਾਪ ਦੀ ਪਹਚਾਣ ਕੌਣ ਦੇਵੇ। ਖੁਦ ਆਕੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਹਚਾਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਸਿ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਵੀ ਪਹਚਾਣ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ, ਜੀਵ ਆਤਮਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਜਦੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਤਮਾ ਨਕਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਮੁਰਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਆਤਮਾ ਜੋ ਸਟਾਰ ਮਸਿਲ ਹੈ, ਉਹ ਅਤੀ ਸੂਖਸ਼ਮ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਰਤੱਵਿਆ ਸਭ ਆਤਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਦੇਹ - ਮਭਮਿਨ ਵੱਚਿ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਸਲ ਵੱਚਿ ਕਰਦੀ ਸਭ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਆਰਗਨਜ਼ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਧੂ ਆਦਿ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਸੂਖਸ਼ਮ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਰਕੂਟੀ ਦੇ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਵੱਚਿ ਇਹ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ - ਆਤਮਾ ਵੱਚਿ ਸੰਸਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ, ਆਤਮਾ ਨਰਿਲੇਪ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ - ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਮ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਮਤਭੇਦ ਬਹੁਤ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸੂਰਜਵੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਪਤਿਤ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਕੌਣ ਬਣਾਵੇ? ਪਤਿਤ ਤੇ ਪਾਵਨ ਉਚ ਤੇ ਉਚ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉਚ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਸਭ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ। ਪਾਛਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸਤਯੁਗ ਵੱਚਿ ਆਉਣਗੇ, ਸੂਰਜਵੰਸੀ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਪੁਰਜਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ 84 ਜਨਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਾਛਿ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵਰਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਫਰਿ ਕਸਿ ਦੇ 83 ਜਨਮ ਤੇ ਕਸਿ ਦੇ 80 ਜਨਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਸਤਯੁਗ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਪੂਰੀ 150 ਵਰ੍ਹੇ ਉਮਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਜਲਦੀ ਮਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਵਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਮੇਰੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਰਿਫ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਉਦੋਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਕਈ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਵਿ ਮੰਨੀਏ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ! ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਵੇ। ਹੁਣ ਉਹ ਹੈ ਨਰਿਕਾਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਉਣਾ ਵੀ ਹੈ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਇਤਨਾ ਛੋਟਾ ਹੈ ਜਵਿ ਆਤਮਾ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ, ਨਾਲੇਜਫਲ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ ਨਾ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਆਇਆ ਦੇਸ਼ ਪਰਾਏ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪਰਾਏ ਦੇਸ਼, ਮਤਲਬ ਰਾਵਣ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵੱਚਿ ਹਾਂ। ਸਤਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਵੱਚਿ ਅਸੀਂ ਬੀਸਵਰੀਏ ਦੇਸ਼ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵੱਚਿ ਸੀ ਫਰਿ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅਸੀਂ ਪਰਾਏ ਦੇਸ਼, ਪਰਾਏ ਰਾਜ ਵੱਚਿ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਫਰਿ ਭਗਤੀ ਸ੍ਰੁ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫਰਿ ਲੋਕੀ ਸ.ਵਿ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਲੰਗ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਚਿ ਕੀ ਫਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਨਾਲੇਜਫਲ ਸਦਾ ਪਾਵਨ, ਸੁਖ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਆਨੰਦ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਵੇ। ਉਹ ਹੈ ਪਰਮਪਤਿ ਜੋ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮੁਸਾਫਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਸਰਸਵਤੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਨਰਿਕਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ। ਆਤਮਾ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੁਣ ਆਵੇ ਦੇਸ਼ ਪਰਾਏ ਕਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਵੀ ਆਵਾਂਗਾ ਉਦੋਂ, ਜਦੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਵੀ ਹਾਂ - ਸੰਗਮਯੁਗੇ। ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮ ਆਤਮਾ, ਬੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਕਲ ਫਰਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੋ ਆਤਮਾ। ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੋਵੇਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹਨ। ਰੂਪ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜਹਿਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਬਣਦੀ ਹੈ, 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਕੀ ਸਤੋਪ੍ਰਥਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਤਮੋਪ੍ਰਥਾਨ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ। ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਨਰਕਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਨਾਉਣ। ਪਰਾਏ ਦੇਸ਼ ਵੱਚਿ ਆਏ ਹਨ, ਆਪਣਾ ਸਵਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ

ਪਾਰਟ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਸ.ਵਿਰਾਤਰੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਕਦੇ ਆਏ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਵੇ ਹੀ ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਏ ਹੋਣਗੇ, ਸਵਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਪਤੀਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਣਗੇ ਨਾ। ਪਾਵਨ ਸ੍ਰਗਿਸ਼ਟੀ ਹੈ ਸਵਰਗ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਫਰਿ ਜਰੂਰ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਨਿਸ਼ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਹੀ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨਗੇ। ਯੁਗੇ - ਯੁਗੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਾਇਆ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਰਾਵਣ ਦਾ ਦੇਸ਼। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਬੋਝਹੀ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਕੀ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਚਲ ਰਹਿਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਤੋਂ ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਫਰਿ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕੀ ਉਹ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ। ਇਹ ਕੰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਹੈ, ਨਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਖੁਦ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਹੋਣਾ ਉਤਰਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਸਾਰੇ ਹੋਣਾ ਉਤਰਦੇ ਹਨ। ਝਾੜ ਅੱਧਾ ਤਾਜਾ, ਅੱਧਾ ਪੁਰਾਣਾ ਬੋਝਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹਹੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਸਭਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਲਪ ਦੀ ਆਯੂ ਦਾ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚ ਲੰਬੀ - ਚੌੜੀ ਆਯੂ ਦੇ ਦੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵੱਚ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਸੱਚ ਹੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਤਨੇ ਬੀ. ਕੇ. ਹਾਂ, ਸਭ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਜਦੋਂ ਨਸ਼ਿਚੇ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਭ ਸਮਝ ਵੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕੀ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਰਿਕਾਰ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਕੀਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਚ ਆਏ? ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਵੱਚ ਆਕੇ ਕੀ ਕਰਨਗੇ? ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਪ੍ਰਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਇੱਥੇ ਚਾਹੀਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੌਣ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੀਸ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਤਾਂ ਬਣਦੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ (ਸਾਕਾਰ) ਸਹਤਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਸ੍ਰਗਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਰਿ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਰਾਜਯੋਗ ਸਥਾਪਿਤ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਾਜ ਮਨੁੱਖ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਗੰਗਾ ਆਦਿ ਤੇ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ, ਮੇਲੇ ਆਦਿ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵੱਚ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੀ ਗੰਗਾ ਵੱਚ ਡੁਬਕੀ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਕੀਸੇ ਦੇ ਵੀ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਹੀ ਰਾਜ ਦੱਸੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਨਰਿਕਾਰ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਵੀ ਨਰਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਰਗਨਸ ਦਵਾਰਾ ਆਤਮਾ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦੇ ਬਾਦ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵੱਚ ਪਾਰਟ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚ ਵੀ ਹੈ ਕੀ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਸੰਕਲਪ ਉਠਿਆ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਕਲਪ ਉਠਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬੋਝਹਾ ਨਾ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਦੰਨ - ਪ੍ਰਤੀਦੰਨ ਸਮਝਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੀਆਂ ਤੇ ਨਵੀਆਂ ਗੁਪਤ ਤੇ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਸਮਝਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਇਵੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਕੀ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹਨ, ਹੋਰ ਵੀ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ ਬਹੁਤ ਪਿਆ ਹੈ। ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਕਵਿ ਕੀਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਨਸ਼ਿਚੇ ਕਰਨ ਕੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਜਰੂਰ ਸੱਚ ਦੱਸਣਗੇ। ਇਸ ਵੱਚ ਮੁੰਝਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਬੱਚੇ ਕਈ ਪੱਕੇ ਹਨ, ਕਈ ਕੱਚੇ ਹਨ। ਕੱਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਕੂਲ ਵੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰ.ਸੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਵਿ ਸਮਝਾਈਏ ਕੀ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਉਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਹੈ ਕੀ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਇਆ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਧਿ ਕਰੋ ਕੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਚ। ਬਾਪ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੀ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਕਈ ਤਾਂ ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੀਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਸਭ ਇੱਕ ਜਹਿ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਦੇਹ - ਅਭੀਮਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਚ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚਲਣਾ ਪਵੇ। ਵੱਡਾ ਬਾਬਾ ਜੋ ਕਹੇ, ਉਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਤੇ ਮੰਨਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤਾਂ ਜੋ ਸਵਰਗ ਵੱਚ ਲੈ ਜਾਣਾ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਅੱਖ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਮੰਨਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਅਜਹਿ ਨਸ਼ਿਚੇ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਵੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇ, ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਮਝੋ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਫਰਿ ਵੀ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਹਮੇਸ਼ਾ। ਇਵੇ ਹੀ ਸਮਝੋ ਕੀ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਲਈ ਨਾ ਸਮਝੋ। ਰਸਿਪੋਨਸੀਬਲ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਰਬ ਹੈ, ਉਹ ਠੀਕ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਕਹਣਗੇ ਕੀ ਮੈਂ ਬੈਠਾ ਹਾਂ। ਹਮੇਸ਼ਾ। ਸਮਝੋ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਵੇ ਹੀ ਸਮਝੋ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਨਸ਼ਿਚੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਮੇਰਾ ਮੰਨਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕਲਿਆਣ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਸਿਪੋਨਸੀਬਲ ਵੀ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਫਕਿਰ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਵਸਥਾ ਹੋਰ ਹੀ ਪੱਕੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਨਸ਼ਿਚੇ ਵੱਚ ਵਕਿਰਮ ਵੀ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ, ਬਲ ਵੀ ਮਲਿਗਾ। ਜਨ੍ਹਿਰਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਲ ਜਾਸਤੀ ਮਲਿਗਾ। ਜੋ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਸਰਵੀਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹੀ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਬਹੁਤੀਆਂ ਵੱਚ ਦੇਹ - ਅਭੀਮਾਨ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇਖੋ ਸਭ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਕਵਿ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਠੀਕ ਬੈਠੋ ਹੋ! ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਲਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ- ਬਹੁਤ ਲਵ ਹੈ। ਜੋ ਜਨ੍ਹਿਰਾਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸਰਵੀਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਰਵੀਸ ਵੱਚ ਹੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਸਰਵੀਸ ਵੱਚ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਫਰਿ ਦਲਿ ਵੱਚ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਇਹ ਬੱਚਾ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਹੈ। ਪਰ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਕੀਸੇ ਤੇ ਗੁਰਹਚਾਰੀ ਵੀ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਗੁਰਹਚਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਰਿ ਗਿਆਨ ਉਠਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਫਰਿ ਕਰਮਣਾ ਸੇਵਾ ਅਥੱਕ ਹੋਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਮਲਕਿ ਬਣਾਉਣਾ। ਕੀਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ। ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰਿ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਕੀਨਾ ਵੀ ਸਮਝਾਵੇ

ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸਮਝਾਣੀ ਦੇਣੀ ਹੈ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ। ਕਵਿ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰ੍ਵਤ ਹੈ। ਕਦੀ ਬਦਲਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਸ਼ਿਚੇ ਵਾਲਾ ਕਦੇ ਹੱਲੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਹੱਲਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਛਿੜੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਭੰਬੋਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗੇਗੀ ਤਾਂ ਅਚਲ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਸਰਵਸਿ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਢਲਿ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਤੱਖਿ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਮਹਿਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵਸਿ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸੌਂਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਗੁਣ ਹਨ ਉਹ ਬਾਬਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਰਵਸਿ ਵਿੱਚ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇਣੀ ਹੈ, ਕਸਿ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋ ਨਹੀਂ ਉਠਾਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਸਰਵਸਿ ਨਾਲ ਸੁਖ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ।

2. ਨਸ਼ਿਚੇ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਅਡੋਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਹਿੜੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਮਲਿਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਲਮਿਆਨ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਉਕਿ ਰਸਿਪੋਨਸੀਬਲ ਬਾਪ ਹੈ ਇਸਲਈ ਫਕਿਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਹਿਯੋਗ ਨੂੰ ਨੇਚਰ ਅਤੇ ਨੈਚਰਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਕਟ ਭਵ
ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਰਸੋਟੇਜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਵੇ ਨਰਿੰਤਰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਅਤੇ ਯੋਗੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਪਰਸੋਟੇਜ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨੈਚਰਲ ਅਤੇ ਨੇਚਰ ਹੋ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਸਿ ਦੀ ਵਸਿਸ਼ ਨੇਚਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੇਚਰ ਦੇ ਵਸ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਵੇ ਇਹ ਵੀ ਨੇਚਰ ਬਣ ਜਾਏ। ਕੀ ਕਰਾਂ, ਕਵਿ ਯੋਗ ਲਗਾਵਾਂ - ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਹਰ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਕਟ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਪ੍ਰੋਫੈਕਟ ਮਤਲਬ ਇਫੈਕਟ ਅਤੇ ਡਿਫੈਕਟ ਤੋਂ ਪਰੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰੋ, ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ।

- ਮਨਿ ਬੱਚੇ:- "ਮਨਿ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਫੁੱਲ ਬੱਚੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਰਤਨ ਕੱਢਣਗੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਕਹਿੜੀ ਅਜਿਹੀ ਸਾਂਝੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਬਣਿਆ ਰਹੇ?
- ਉਤਰ:- ਹੇ ਮੇਰੇ ਫੁੱਲ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵੇਖੋ - ਕੀ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਆਸ਼ੁਰੀ ਅਵਗੁਣ ਰੂਪੀ ਕੰਡਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਜੇਕਰ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਕੰਡਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜਵੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਅਵਗੁਣ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਸ਼ੁਰੀ ਅਵਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕੰਡਾ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ - ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਨਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਦੰਡ ਭੋਗਣਾ ਪਵੇ।

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਦਾ ਕੰਡਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੌਣ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਜੋ ਹੁਣ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੱਥੇ - ਕੱਥੇ ਮਾਇਆ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੋ ਫੁੱਲ ਬਣਦੇ - ਬਣਦੇ ਝੱਟ ਨਾਲ ਫਰਿ ਕੰਡਾ ਬਣਾ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਮਸਿਲ ਮਨੁੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਨ ਮਨੁੱਖ, ਪਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੜ੍ਹਦੇ - ਝਗੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਝਗੜ੍ਹਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਸੋ. ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਰੇ ਪਏ ਹਨ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਵਸਿ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਗੋਤੇ ਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਪਤਤਿ ਭ੍ਰਸ਼ਿਟਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਾਗਵਾਨ ਵੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਫਰਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਚਲਨ ਕਵਿ ਦੀ ਹੈ - ਉਹ ਭਾਗਵਤ ਵਿੱਚ ਵਰਨਣ ਹੈ। ਕੀ - ਕੀ ਗੱਲਾਂ ਲਖਿ ਦੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਸਤ੍ਰਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਤ੍ਰਿਯੁਗ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਫੁੱਲ ਬਣਕੇ ਫਰਿ ਕੰਡੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਚਲਦੇ ਫਰਿ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੈਠੋ - ਬੈਠੋ ਮਾਇਆ ਕੀ ਹਾਲ ਕਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਸਿਵ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਵਸਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਸੀ। ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੀਰੋ - ਜਵਾਹਰਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਅਲਾਹ। ਜੰਗਲ ਇੱਥੇ ਹਨ, ਫਰਿ ਬਗੀਚਾ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਹੀ ਫੁੱਲ ਸਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੁੱਲ ਬਣਦੇ - ਬਣਦੇ ਫਰਿ ਸੰਗ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਸ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸ.ਦੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਭਭਕਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਬਲਿਕੁਲ ਸ.ਭੀ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਰੀ ਹੈ ਜੰਗਲ। ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਅੱਗ ਲੱਗੇਗੀ। ਤਾਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਉਹ ਹੀ ਅੱਗ ਲੱਗਣੀ ਹੈ ਜੋ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜ੍ਹਾਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਆਟੋਮੈਕ ਬੋਮਬਜ਼ ਦੀ ਲੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਯਾਦਵਾਂ ਦੀ ਹੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਸਾਇੰਸ ਨਾਲ ਮਜ਼ਾਇਲ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਸ.ਸਤ੍ਰਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਟੀਫ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮੂਸਲ ਆਦਿ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਸਾਇੰਸ ਦਵਾਰਾ ਕੀਨੋ ਬੋਮਬਜ਼ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ 2 ਬੋਮਬ ਹੀ ਲਗਾਏ ਤਾਂ ਕੀਨੋ ਸ਼ਹਿਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ। ਕੀਨੋ ਆਦਮੀ ਮਰੇ। ਲੱਖਾਂ ਮਰੇ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਇਸ ਇਨ੍ਹੇ ਵੱਡੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਕਰੋੜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣੀ ਹੈ।

ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਤਾਂ ਫਰਿ ਵੀ ਰਹਿਮਦੀਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਵੀ ਜਾਣਗੇ ਕੱਥੇ। ਵੇਖਣਗੇ ਬਰੋਬਰ ਅੱਗ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰਿ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਲੈਣਗੇ। ਬਾਪ ਹੈ ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਪੁਨਰਜਨਮ ਰਹਤਿ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਫਰਿ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦੇਂਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮਯੁਗੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਮੰਤਰ ਸਬੰਧੀਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਤੋੜ ਨਭਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਆਸ਼ੁਰੀ ਗੁਣ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਦੈਵੀਗੁਣ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਸਿਖਾਉਣਾ। ਮੰਤਰ ਦੇਂਦੇ ਰਹੋ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਕੀਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦੇ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ - ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਮਤਲਬ ਨਰਕਵਾਸੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਖੁਦ ਨੂੰ ਆਸ਼ੁਰੀ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਨਾ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਆਸ਼ੁਰੀ ਕੰਮ ਹੋਵੇ? ਅਸੀਂ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਧੰਧਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਬਾਬਾ ਹੈ ਬਾਗਵਾਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ - ਕ੍ਰਮਾਰੀਆਂ ਹੋ ਮਾਲੀ। ਕਸਿਮ - ਕਸਿਮ ਦੇ ਮਾਲੀ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਅਨਾੜੀ ਹਨ ਜੋ ਕਸਿ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬਾਗਵਾਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਮਾਲੀ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਮਾਲੀ ਵੀ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਲੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਸਰਵਸਿ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਨਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਬੁਲਾਓ। ਬਾਬਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਰਡਕਲਾਸ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਗਵਾਨ ਪਿਆਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫੁੱਲ ਬਣਾਕੇ ਵੇਖਾਉਣਗੇ। ਉਸ ਤੇ ਬਾਗਵਾਨ ਖੁਸ਼ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਸਦੈਵ ਰਤਨ ਹੀ ਕੱਢਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਰਤਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪੱਥਰ ਕੱਢਣਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਸ.ਵਿ ਤੇ ਅੱਕ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵੀ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਕਈ ਇਵੇਂ ਵੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਚਲਨ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਵਿ ਦੀ ਹੈ। ਕੰਡੇ ਵੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਚੜ੍ਹਕੇ ਫਰਿ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹੋਰ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਰਿ ਕੀ ਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ!

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਾਂ ਨਸ਼ਿਕਾਮੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਪਰ - ਉਪਕਾਰੀ ਹਾਂ। ਪਰ - ਉਪਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਤੇ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਆਕੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਕਹੋ ਸਵਰਗ ਚੱਲੇ। ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹਾਂ ਨਾ। ਅਰੇ ਸਵਰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਸਤ੍ਰਿਜੁਗ ਵਿੱਚ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਕੱਢਿਆ। ਕਲਯੁਗ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਰਕ। ਪੁਰਾਣੀ ਤਮੋ ਪੁਰਾਣ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ ਸਵਰਗ ਕੱਢਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਦਲਿਵਾੜਾ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਵਰਗ ਉਪਰ ਵਖਾਇਆ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਇਸ ਲਈ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ - ਫਲਾਣਾ ਸਵਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਸਵਰਗ ਕੱਢਿਆ ਹੈ? ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਕੀ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਵਸਿ. ਸਾਗਰ। ਸੀਰ ਸਾਗਰ ਵਸਿਨੂੰਪੂਰੀ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਪੂਜਾ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਤਲਾਬ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਸਿਨੂੰ ਨੂੰ ਬਠਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੱਥੇ ਦੁੱਧ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਫੁੱਲ ਬਣਦੇ ਜਾਓ। ਅਜਹੀ ਕੋਈ ਚਲਣ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਚਲਨੀ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਕਹੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਕੰਡਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਮਾਇਆ ਕੰਡਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਆਪਣੀ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਗ੍ਰਹਸਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਗਵਾਨ ਬਾਬਾ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਫੁੱਲ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ ਜੱਥੇ - ਕਤਿ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਭੋਜੇ। ਦਖਿਾਈ ਤਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਕਹਿੜਾ, ਕਸਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੁੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਖਿਾਉਣ। ਇਹ ਹੈ ਸਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ। ਸੱਤ ਪੁਰਜਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਪੁਰਜਾ ਵੀ ਅੰਡਰਸਟੁਡ ਬਣੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਪੁਰਜਾ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਵਿ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਜਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਦੇ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੱਚਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੀ ਦੇਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਤਨਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰਤ ਗਰੀਬ ਹੈ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਸੀ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਸਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੋਡਕ ਟਰਾਂ - ਟਰਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੁਲਬੁਲ ਆਵਾਜ਼ ਕੰਨਾਂ ਮਠਿ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਰਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਅੱਜਕਲ ਗੀਤਾ ਸੁਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੰਨੇ ਹਨ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਵੀ ਨਕਿਲੀਆਂ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਨਾਲ ਕਹਿੜਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ? ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬੋੜੀ ਰੱਖੀ - ਸਾਧੀ ਕਸਿ ਨੇ ਵਖਿਾਈ ਤਾਂ ਬਸ, ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ। ਤਾਂ ਪਤਤਿ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਇਹ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਤਤਿਪੁਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਤਤਿ ਹੈ। ਸਭ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਤਿ ਪਾਵਨ ਆਓ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਉਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗੰਗਾ ਸਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ? ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੰਨੀ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕਦੀ ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢੇ। ਫੁੱਲ ਬਣੇ। ਇਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਚੱਲਦੇ - ਚੱਲਦੇ ਗ੍ਰਹਚਾਰੀ ਬੈਠ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਪਫੁਲ ਤੋਂ ਹੋਪਲੈਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਈਏ। ਇੰਦਰ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਗੰਦੇ ਬੋੜੇ ਹੀ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੰਦਰ ਸਭਾ ਹੈ ਨਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਜੋ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਬੜੀ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਹੈ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਵੀ ਬੋੜ ਪਵੇਗਾ, ਇਸਲਈ ਸੰਭਾਲ ਕਰ ਕਸਿ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕੀ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਸਭ ਕੀਉ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਭੀਸ਼ਮ ਪਤਿਮਾਹ ਆਦਿ ਦਾ ਨਾਮ ਤੇ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੜੀ ਵਸਿ.ਲ ਬੁੱਧੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਭਾਰਤ ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਫਲਾਵਰ ਸੀ। ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੰਡੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਮਾਨਾ ਹੀ ਜੰਗਲ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਜੇਕਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਤਾਂ ਜਨਮ ਜਨਮਾਂਤਰ ਅੱਕ ਦੇ ਫੁੱਲ ਹੀ ਬਣੋਗੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤੋਂ ਬੋੜੀ ਹੀ ਮਹਿਰਬਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਹਿਰਬਾਨੀ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੋਂ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਏਗਾ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਖਣਗੇ। ਅੱਕ ਨੂੰ ਬੋੜੀ ਹੀ ਵੇਖਣਗੇ। ਫਲਾਵਰ ਸੋ. ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਫਲਾਵਰ ਸੋ. ਹੈ ਨਾ। ਬੜਾ ਵੱਡਾ ਇਨਾਮ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਫਸਟਕਲਾਸ ਫੁੱਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬੜੀ ਮਠੀ ਚਲਨ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰੋਧੀ ਨਾਲ ਬੜਾ ਨਰਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਯੁਕਤੀਆਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰਿਆ - ਚਰਿਤਰ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਾਂ ਸਕਦੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨਵਾਚ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਤਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀਏ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਚਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਸਿਵ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਲਈ ਬੋੜਾ ਸਹਣਿ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਉਹ ਰਜਾਈ ਦੇ ਲਈ ਲੜਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਨਾਲ ਹੀ ਡੰਗਿਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਸ਼ਰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਕਵਿ ਬਣਾਓ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨਿ- ਮੰਨਿ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮਾਇਆ ਦੀ ਗ੍ਰਹਚਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਸਚੈਵ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਨਕਿਲਣੇ ਹਨ। ਸੰਗ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਅਵਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਨਰਮ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਤੋਂ ਕਦੀ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਖਾਣੀ ਹੈ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਖੁਦ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਸਦਾ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਵ੍ਰਤਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤੱਤਪਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਭਵ

ਜਸਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਵਿਏ ਕੁਝ ਵੀ ਦਖਿਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਵ੍ਰਤਿਤੀ

ਦਵਾਰਾ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵੱਚਿ ਤੱਤਪਰ ਰਹੋ ਤਾਂ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਖੁਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਚਿ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ - ਇਹ ਵੀ ਗੁੱਡੀਆਂ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ ਜਿਸ ਵੱਚਿ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨਰਜੀ ਵੇਸਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਗੱਲਾਂ ਵੱਚਿ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਜਮਾਂ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਮਰਥ ਨਾ ਗਵਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਸੇਵਾ ਵੱਚਿ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੋਲ ਅਤੇ ਚਾਲ - ਚਲਨ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਲਵਲੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਬੰਦੂ ਸਮਝ ਬੰਦੂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਗੁਪਤ ਹੱਡੀ ਮਹਿਨਤ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਹੈ - ਕੀਉਂ?
- ਉਤਰ:- ਕੀਉਂਕੀ ਯਾਦ ਦੇ ਬਗੈਰ ਆਤਮਾ, ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਜੱਦ ਗੁਪਤ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹੇ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਬਣੇ, ਤਾਂ ਵੀਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣ। ਧਰਮਰਾਜ ਦੀ ਸਜਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਵੀ ਯਾਦ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਯਾਦ ਵੱਚ ਹੀ ਵਧਿਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਗੁਪਤ ਮਹਿਨਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਰਗਾ ਲਵਲੀ ਬਣ ਸਕੋਗੇ।
- ਗੀਤ:- ਓਮ ਨਮੋ ਸਵਿਏ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਸਭ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਤਾ - ਪਤਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਵੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿਣਗੇ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਲੋਕੀਕ ਬਾਪ ਨੂੰ) ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕੀਕ ਬਾਪ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਫਰਿ ਪਾਰਲੋਕੀਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵੱਚ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਜੋ ਲੋਕੀਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਨੂੰ, ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਤਾਂ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਕਵਿ ਜਾਣੇਗੀ। ਆਪਣੇ ਲੋਕੀਕ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕੀਉਂ ਕਰਨ ਪਾਰਲੋਕੀਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਜਰੂਰ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਮ, ਮਾਫੀ ਮੰਗਣਗੇ ਕੀਉਂਕੀ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵੱਚ ਨੂੰ ਹੈ। ਪਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਅਤੇ ਫਰਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ, ਇਹ ਡਫਿਕਲਟ ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਇਸੀ ਤੋਂ ਇਸੀ ਅਤੇ ਡਫਿਕਲਟ ਤੋਂ ਡਫਿਕਲਟ। ਭਾਵੇਂ ਕੀਨਾ ਵੀ ਸਾਇੰਸ ਆਦਿ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੂਨ ਤੱਕ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਹ ਝੁੱਛ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਜੋ ਵੀ ਬੱਚੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ - ਕ੍ਰਮਾਰੀ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਸ਼ਿਚਾ ਕਰਨ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਬੰਦੀ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਬੰਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਡਫਿਕਲਟ ਸਬਜੈਕਟ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਬੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਹੀ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰ੍ਟ ਨੂੰਦਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੋ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈ ਪਾਰ੍ਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਸਵਿਏ ਬਾਕੀ ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ...ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਰਿਫ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੀਨਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਸ਼ਿਚਾ ਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵੱਚ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਸਟਾਰ ਹਾਂ। ਫਰਿ ਬਾਪ ਵੀ ਸਟਾਰ ਅਤੀ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਵੀਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਨਰਿੰਤਰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵੀਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਂ ਬੰਦੀ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਪਾਰ੍ਟਧਾਰੀ ਆਕੇ ਬਣਿਆ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਵੱਚ 5 ਵੀਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੱਟ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਇਰਨ ਏਜ ਵੱਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਕੱਟ ਨਕਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਹੈ ਮਹਿਨਤ। ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਲਬਾਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ, ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਤਿ ਹੋਏ ਪਰ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤਿ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਭਾਰਤ ਹੈਵਨਿ ਅਤੇ ਹੋਲ ਕਵਿ ਬਣਦਾ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਕਵਿ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਸਭੇ ਰਜੇ ਤਮੇ ਵੱਚ ਕਵਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਰਿਫ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਰਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਵੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰ੍ਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਬੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਟਰੀ - ਜੋਗੁਰਾਫੀ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੋਰਮੰਟਿ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਟਰੀ - ਜੋਗੁਰਾਫੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਕਵਿ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰ੍ਟ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵੀਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣ - ਇਸ ਯੋਗ ਵੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਤੱਤਪਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲਵਲੀ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵੇਖੋ ਕੀਨੇ ਲਵਲੀ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਵਿ ਹਨ। ਆਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਵੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਜਵਿ ਮਲੇਛ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਵੱਛ ਹੋ। ਜੱਦ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਸ਼ਿਚਾ ਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਮਲਿ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜੀ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਵੱਚ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਟਰੀ - ਜੋਗੁਰਾਫੀ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਯੋਗ ਦਾ ਚਾਰਟ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਕੋਈ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੀ ਬੱਚੇ ਸਰਿਫ ਗਿਆਨ ਦਾ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਫਰਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਇਰਨ ਏਜ ਤੋਂ ਨਕਿਲ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਘੱਟ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਅੱਛਾ - ਅੱਛਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕੀ ਅੰਦਰ ਕੀਨੀ ਕੱਟ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੋਹਣੇ ਤੋਂ ਸ.ਆਮ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਫਰਿ ਸੁੰਦਰ ਕਵਿ ਬਣਨ? ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਰਿਫ ਹਸਿਟਰੀ - ਜੋਗੁਰਾਫੀ ਜਾਨਣ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਕਵਿ ਬਣਨ? ਸਜਾ ਨਾ ਖਾਣ ਦਾ ਉਪਾਏ ਹੈ - ਸਰਿਫ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਯੋਗ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਣਗੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸਬਜੈਕਟ

ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਉਠਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਿਆਂ ਮੰਨੂੰ ਸਮਝ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਕ ਨਹੀਂ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਯੋਗ ਦੀ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੱਚੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹੋ, ਸਰਿਫ਼ ਪੰਡਤਿ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਹ ਹੈ ਮਹਾਮੰਤਰ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਟਾਰ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਸਟਾਰ ਸਮਝੇ ਫਰਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਦਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਮਹਾਰਾਣੀ ਇੱਕ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੱਖਾਂ ਪਰਜਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਜਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨਾ। ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਹੈ ਪਰ ਜੱਦ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਫਰਿ ਪਾਵਨ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਬੜਾ ਡੀਫਿਕਲਟ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਬੈਠਨਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਤੂਫ਼ਾਨ ਵੀਘਨ ਪਾਉਣਗੇ। ਕੋਈ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਵੀ ਇਕਰਸ ਹੋ ਬੈਠੇ, ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਗੁਪਤ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਜਾਨਣਾ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਹੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋਗੇ। ਨਰਿਗੀ ਕਾਇਆ, ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਮਲਿਗੀ। ਸਰਿਫ਼ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਦਾਨਾ ਬਣਨਗੇ ਯਾਦ ਨਾਲ। ਇਹ ਮਹਿਨਤ ਕਸਿ ਤੋ ਪਹੁੰਚਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਖੁਦ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਹਾਰਾਜੀ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਢਲਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲਿ। ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੱਡੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਸੌਂਪ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਆਤਮਾ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਅਵਸਥਾ ਡਰਾਮਾਗਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਬਣਨ ਤਾਂ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਨਾ ਬਣ ਸਕਣ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਅਸੀਂ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਨੇੜ੍ਹੇ ਆ ਜਾਣਗੇ, ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰ੍ਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਿ - ਪਹਿਲਿ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ, ਫਰਿ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਯੋਗ ਦੀ। ਯੋਗੀ ਅਵਸਥਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਤੋ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇਗੀ ਯੋਗ ਨਾਲ। ਯੋਗਬਲ ਵਾਲੇ ਹੀ ਧਰਮਰਾਜ ਦੇ ਡੰਡਿਆਂ ਤੋ ਬੱਚ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਹਿਨਤ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਕਸਿ ਤੋ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੱਡੀ ਗੁਪਤ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਚਲਦੇ ਫਰਿਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਯੋਗ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਯੁਗ ਆਦਿ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਹੈ। ਜੱਦ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਵਾਸਤਿਕਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਸਿ.ਨੀ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ.. ਦੀ ਬਾਕੀ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਤਾਂ ਪਹਿਲਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਉਹ ਸ.ਤੀ ਫੈਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸੂਰਜਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ੋਮਯ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹੋ ਕਵਿੰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਫਰਿ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਹੋਏ ਨਾ। ਛੋਟੇ - ਵੱਡੇ ਦਾ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਬੀਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਫਰਿ ਤਾਂ ਦੋਨੋਂ ਇੱਕ ਹੋਏ ਨਾ। ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ ਦਾ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਬੀਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਬੀਦੀ ਠਹਰਿਆ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਭ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸਭ ਕ੍ਰਾਇਟਰ ਹੋ ਜਾਣ। ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਟ ਮਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਠਾਉਣਾ ਪਵੇ, ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕੱਟ ਨਕਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇਹ - ਅਭਿਆਨੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਮਲਿਦੀ ਹੈ ਉਹ ਨਾਲੇਜ ਗੁਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਥੇ ਸਰਿਫ਼ ਇੰਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਛੱਡਕੇ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਾਰ੍ਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਿਕਰ ਦੀ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਟ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਰੋਣ ਤੋ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਸ.ਤੀ ਆ ਜਾਵੇ। ਖੁਦ ਸਮਝਣਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੋਕ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਰੋਣ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਸਿ ਬੋੜੀ ਆਵੇਗਾ। ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਆਤਮਾ ਨਕਿਲ ਗਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੋਣ ਦੀ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਗਿਆਨਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਬੋੜੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਆਤਮਾ ਨਰਿਲੇਪ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੀਨ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਰਿਫ਼ ਸਮਝਾਉਣ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਤਿ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਇਸ ਤੋ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਲਿਆਣ ਬੋੜੀ ਹੋਇਆ। ਆਤਮਾ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਨ ਮਲਿੰ ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਬਰੋਬਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਦੁੱਖ ਤੋ ਛੁਡਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਬੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਰਿੰਤਰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਕੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਜਾਨਣਾ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਮਝਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਤਤਪਰ ਰਹਿਣ ਕੀ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਰਸਿਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਜੀਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਉਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਬਹੁਤ ਸ.ਤਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਰਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਪਾਰ੍ਟ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਬਾਪ ਦਾ ਰੂਪ ਛੋਟਾ ਬੀਦੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਉਹ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਲੀਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ, ਸਰਵ ਦੇ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਣ ਰਹਿ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਚੀਤਨ ਜਦੋਂ ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਣ। ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਨਾ ਆਕੇ ਸਮਝਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਹਸਿਬ - ਕਤਿਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਇਹ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਾਪ ਤੋ ਵਰਸਾ ਮਲਿਗਾ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦਲਿ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਦਲਿ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਦਲਿ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਦੇ ਤਾਂ ਸਭ ਸਬੂਲ ਆਰਗਨਸ ਹਨ।

ਦਲਿ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣਾ ਇਹ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਫਰਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਦਲਿ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਸੂਕਸ਼ਮ ਹੈ ਕੰਨੀ ਛੋਟੀ ਸੂਕਸ਼ਮ ਆਤਮਾ, ਪਾਰ੍ਵਤ ਕੰਨੀ ਵਜਾਉਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕੁਦਰਤ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਚੀਜ਼ ਵੱਚਿ ਕੰਨੀ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਪਾਰ੍ਵਤ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਮਟਿਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸੂਕਸ਼ਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਯਾਦ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਛੋਟਾ ਸਟਾਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਲਿ - ਪਹਲਿ ਮਹਿਨਤ ਇਹ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਹੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪਹਲਿ - ਪਹਲਿ ਇਹ ਉਪਾਏ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਖੇਡਣਾ, ਕੁੱਦਣਾ ਤਾਂ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਖੇਡਣ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਹੁਨਰ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਮਰਤਬਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਖੇਡ ਕੁੱਦ ਤੋਂ ਮਰਤਬਾ ਨਹੀਂ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਖੇਡ ਆਦਿ ਦੀ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵੱਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਭੋਗ ਆਦਿ ਲਗਾਉਣਾ ਵੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਧਰਮਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਜਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਗੁਪਤ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਉਪਾਏ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਬੰਦੀ ਸਮਝ ਬੰਦੂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ।

2. ਗਿਆਨ ਵੱਚਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਆ ਮੰਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ, ਇਕਰਸ ਅਵਸਥਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਜੋ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੱਚਾਈ - ਸਫਾਈ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਵਾਰਾ ਸਮੀਪਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਪੂਰਨਮੂਰਤ ਭਵ:
ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਵੱਚਿ ਮੁੱਖ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਸਫਾਈ। ਇੱਕ ਦੋ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀ ਦਲਿ ਵੱਚਿ ਬਲਿਕੁਲ ਸਫਾਈ ਹੋਵੇ। ਜਵਿ ਸਾਫ ਚੀਜ਼ ਵੱਚਿ ਸਭ ਕੁਝ ਸਪਸ਼ਟ ਵਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਇੱਕ ਦੋ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਭਾਵ - ਸ੍ਵਭਾਵ ਸਪਸ਼ਟ ਵਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਜੱਥੇ ਸੱਚਾਈ - ਸਫਾਈ ਹੈ ਉਥੇ ਸਮੀਪਤਾ ਹੈ। ਜਵਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸਮੀਪ ਹੋ ਇਵੇਂ ਆਪਸ ਵੱਚਿ ਦਲਿ ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ ਹੋਵੇ। ਸ੍ਵਭਾਵ ਦੀ ਭੀਨਤਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਮਨ ਦੇ ਭਾਵ ਅਤੇ ਸ੍ਵਭਾਵ ਨੂੰ ਮਲਿਉਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸ੍ਵਭਾਵ ਵੱਚਿ ਫਰਕ ਵਖਾਈ ਨਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਗਿੜੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ - ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੇਵਾ ਹੈ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ : ਪਤਿਤ ਜਗਤ ਤੋਂ ਨਾਤਾ ਤੋੜ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਲਗਾਓ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ"
- ਪੁਰਸ਼.ਨ:- ਸਮਰੱਥ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਯਗਿਆ ਵੱਚ ਕਈ ਵਧਿਨ ਕਾਓਂ ਪੈਂਦੇ ਹਨ? ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਇਹ ਵਧਿਨ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਕਾਓਂਕੀ ਹੁਣ ਯਗ ਵੱਚ ਅਸੁਰਾਂ ਦੇ ਵਧਿਨ ਪੈਣ ਤਾਂ ਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਘੜਾ ਭਰੇ। ਇਸ ਵੱਚ ਬਾਪ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਵੱਚ ਨੂੰਪ ਹੈ। ਵਧਿਨ ਪੈਣੇ ਹੀ ਹਨ ਪਰ ਵਧਿਨਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਘਬਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਕੌਣ ਹੈ ਮਾਤਾ, ਕੌਣ ਪਤਿਤਾ ਹੈ...

ਓਮ ਸ.ਝੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਸੁਣਿਆ। ਇਹ ਜੋ ਇਸ ਜਗਤ ਦੇ ਮੰਮਾ - ਬਾਬਾ ਹਨ, ਇਹ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਤਾ ਹੈ, ਦੇਹ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਕਾਓਂਕੀ ਦੇਹ ਤੋਂ ਪਹਲਿ - ਪਹਲਿ ਮਾਤਾ ਦੀ ਫਰਿ ਪਤਿਤਾ ਦੀ ਲਾਗਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਰਿ ਭਰਾ - ਬੰਧੂ ਆਦਿ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕੀ ਇਸ ਜਗਤ ਵੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਜੋ ਮਾਤਾ - ਪਤਿਤਾ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਤੋੜ ਦੇ। ਇਸ ਜਗਤ ਨਾਲ ਨਾਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋ ਕਾਓਂਕੀ ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਕਲਯੁਗੀ ਛੀ - ਛੀ ਨਾਤੇ। ਜਗਤ ਮਤਲਬ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਤੋੜ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਨਾਲ ਜੋੜੋ ਅਤੇ ਫਰਿ ਨਵੇਂ ਜਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜੋ, ਕਾਓਂਕੀ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਸਰਿਫ ਨਾਤਾ ਜੋੜਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ। ਨਾਤਾ ਜੋੜਣਗੇ ਉਹ ਜਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਪਹਲਿ ਨਾਤਾ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫਰਿ ਬੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਜੋ ਸੁੱਖ ਦਾ ਨਾਤਾ ਹੈ ਉਹ ਅਹਿਸਿਤੇ - ਅਹਿਸਿਤੇ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਾਤਾ ਤੋੜਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾਤਾ ਜੋੜੋ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ ਹੋਰ ਜੋ ਵੀ ਦੇਹ ਦੇ ਨਾਤੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਛੱਡ ਦੇਵੋ। ਵਨਿਸ਼ਾ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮਪਤਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵੱਚ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਦੇ ਚੰਤਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗਲਾ ਕੱਟਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕੀ ਦੇਵਤਾ ਹੀਸਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕਵਿ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਹੀੰਸਾ ਪਰਮੋ ਧਰਮ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਹੀਸਾ ਕੀਓ ਆਈ? ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੋ ਆਇਆ ਉਹ ਬੈਠ ਕੇ ਲਾਂਚ ਚੰਤਾ ਹੈ। ਕੀਨੀ ਧਰਮ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚ ਸੱਚ ਤਾਂ ਬਲਿਕੁਲ ਆਟੇ ਵੱਚ ਨਮਕ ਮਸਿਲ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਲਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕੀ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯਗ ਰਚਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਵੱਚ ਅਸੁਰ ਵਧਿਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਤੇ ਠੀਕ ਲਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚ ਸੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਝੂਠ ਕੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯਗਿਆ ਵੱਚ ਵਧਿਨ ਪੈਣਗੇ ਜਰੂਰ। ਡਰਾਮਾ ਵੱਚ ਨੂੰਪ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਵਧਿਨਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਵੱਚ ਬਾਪ ਕੀ ਕਰਨਗੇ! ਡਰਾਮਾ ਵੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਵਧਿਨ ਪਾਉਣ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਘੜਾ ਭਰੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਵੱਚ ਜੋ ਨੂੰਪ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅਸੁਰਾਂ ਦੇ ਵਧਿਨ ਜਰੂਰ ਪੈਣਗੇ। ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਜੋ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਮਾਇਆ ਦੇ ਰਾਜ ਵੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕੀਨਾ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬੁੱਧੀ, ਭ੍ਰਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਬਣਾਉਣਾ ਬਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਭ੍ਰਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਬਣਨ ਵੱਚ। ਫਰਿ ਇੱਕ ਸੇਕੋਡ ਵੱਚ ਬਾਪ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਸ਼ਿਚਾ ਹੋਣ ਵੱਚ ਦੇਰੀ ਬੋਝੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਿਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਝੱਟ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮਾਇਆ ਵੀ ਤਾਂ ਪਹਲਿਵਨ ਹਾਂ ਨਾ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਮਨਸਾ ਵੱਚ ਝੂਠ.ਨ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਕਰ ਕਰਮਣਾ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਤਾਂ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਕਰਮਇਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵੱਚ ਵੀ ਵਧਿਨ ਜਰੂਰ ਪੈਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਅੰਤ ਵੱਚ ਜਾਕੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਰਿ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਟਾਈਮ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਵਧਿਨ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਤਿ ਮਾਇਆ ਹਰਾ ਵੀ ਚੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਕਸੰਗਿ ਹੈ ਨਾ। ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹੀਏ, ਪਰ ਰਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬੋਝਾ ਬਹੁਤ ਟਾਈਮ ਜੋ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਈ ਜੰਮਦੇ ਹੀ ਰਾਜਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ, ਇਸ ਵੱਚ ਵੀ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਬੋਝਾ ਸਾਮਣਾ ਜਰੂਰ ਕਰਨਗੇ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਹਲਕੇ ਰੂਪ ਵੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਰੁਸਤਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੰਗਾ ਜੌਰ ਮਾਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਸਦਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਫਰਿ ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ।

ਤਾਂ ਮਨੋ - ਮਨੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ ਮਲਿਆ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਝਾੜ ਵਧਣ ਵੱਚ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਵਧਿਨ ਬਹੁਤ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਚੋਜ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਝੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੁਣ ਮੰਦਰਿ ਨਹੀਂ ਬਣਾਓਗੇ ਕਾਓਂਕੀ ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੁਣ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਜੀਵਾਬਾਦ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਰਿਫ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਹੁਣ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ - ਸ.ਸਤਰਾਂ ਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਾਰੇ ਵੇਦਾਂ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਪੜ੍ਹਹੋ ਹੋ, ਉਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕਸਿ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਰਕੇ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ ਮਲਿਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਮਲਿ, ਇਵੇਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਪਲ

ਭੰਗੁਰ ਸੁੱਖ। ਮਨੁੱਖ ਦੁੱਖ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕੀ ਸਤੀਸ਼ੁਰਗ ਵੱਚਿ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਸਿ.ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਥੇ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਉਥੇ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨਪੁਰੀ ਵੱਚਿ ਕੰਸ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ..। ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਨੇ ਜੇਲ ਵੱਚਿ ਜਨਮ ਲੀਤਾ। ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਲੱਖਿ ਦੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਪ੍ਰਸੰਸ, ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਪਾਪ ਕੀਤਾ? ਇਹ ਹੈ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ, ਸੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜੱਦ ਕੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸੱਚਖੰਡ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸੱਚਖੰਡ ਵੱਚਿ ਕੀਨਾ ਸੁੱਖ ਸੀ, ਝੂਠ ਖੰਡ ਵੱਚਿ ਕੀਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸੱਚਖੰਡ ਸਥਾਪਨ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਾਂਗੇ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕੋਗੇ। ਬੱਚੇ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦਲਿ ਵੀ ਸਭ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੀ। ਸਭ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਪੱਕੇ ਭਗਤ ਜੋ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਚੰਤਰ ਨਾਲ ਵੱਚਿ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤ੍ਰਮ੍ਹਿਰਤੀ ਦਾ ਚੰਤਰ ਨਾਲ ਵੱਚਿ ਰੱਖ ਦੇ ਤਾਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਘਰਾਣੇ ਵੱਚਿ ਆ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸਵੇਰੇ ਉਠਦੇ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸ ਤੇ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਪੁਰਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦੰਦੇ ਹਨ - ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ ਭਗਤ ਬਹੁਤ ਪੁਰਸਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਖ ਖੋਲਣ ਨਾਲ ਹੀ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਯਾਦ ਆ ਜਾਵੇ, ਇਸਲਈ ਚੰਤਰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਦੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਹਜਿ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਮਾਇਆ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਚੰਤਰ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਵਸ਼ਿਨੁਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਸ਼ਿਵ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਮਿਰਨ ਵੱਚਿ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਵੀ ਮਦਦ ਬਹੁਤ ਮਲਿੰਗੀ। ਜੋ ਬੱਚੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦੰਦੇ ਹਨ, ਚੰਤਰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਦੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਵੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਪਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਗਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦਲਾਲ ਥੋੜੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇਗਾ। ਯਾਦ ਤੋਂ ਯਾਦ ਮਲਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮਾਸੂਕ ਦੇ ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਦੇ ਕੀਨੇ ਫੇਰ ਭਗਤ ਹੈ। ਸ.ਵਿ - ਸ.ਵਿ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਰਾਗ ਹੈ - ਸ.ਵਿਕਾਸੀ, ਵਸ਼ਿਵਨਾਥ ਫਰਿ ਗੰਗਾ ਕਹਾਂ ਦੰਦੇ ਹਨ। ਪਾਣੀ ਦੇ ਕੀਨਾਰੇ ਜਾਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਨਾਰਸ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਫਾਰਨਰਸ ਆਦਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਵੇਖਣ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਘਾਟ ਹਨ ਫਰਿ ਵੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਮੰਦਰਿ ਤਾਂ ਖੰਚਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੰਦਰਿ ਤਾਂ ਕਸਿ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਵੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਮੰਦਰਿ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਖੰਚਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਵੀ ਖੰਚਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਫਰਿ ਸੇਕੋਡ ਨੰਬਰ ਵੱਚਿ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਸਰਸਵਤੀ ਸੋ ਵਸ਼ਿਨੂੰ। ਵਸ਼ਿਨੂੰ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੋ ਵਸ਼ਿਨੁਪੁਰੀ ਦੇ ਦੇਵਤਾ। ਵਸ਼ਿਨੁਪੁਰੀ ਦੇ ਦੇਵਤਾ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ, ਅਸੀਂ ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਭ ਹਨ ਜੰਗਲ ਵੱਚਿ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਜੰਗਲ ਤੋਂ ਨਕਿਲ ਬਗਿਚੇ ਵੱਚਿ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਆਕੇ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਹ ਧੰਧਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜਨ੍ਹਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਵੇ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਾਛਵਾਂ ਨੂੰ 3 ਪੈਰ ਪ੍ਰਥਿਵੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਮਲਿੰਦੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਸ਼ਿਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਦੱਤੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵੱਜੇਗਾ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਧਿਨ ਪੈ ਨਾ ਸਕਣ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, ਬਾਪ ਤੋਂ ਆਕੇ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦਨਿ ਪ੍ਰਤੀਦਨਿ ਨਵੀਂ - ਨਵੀਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨਕਿਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਵੇਖਣ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੱਚਿ ਸਮਝਾਉਣ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਤੋਂ? ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੱਚਿ ਸਮਝਾਉਣ ਨਾਲ ਚਹਿਰਾ ਵੇਖਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਫਰਿ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। 7 ਰੋਜ਼ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਲਖਿਕਰ ਦੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਹੀ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਆ ਗਿਆ - ਅਸੀਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਤਰ ਤਾਂ ਨਾਲ ਵੱਚਿ ਹੋਣਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਬਰਿਲਾ ਆਦਿ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਇਹ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਕਦੇ ਅਤੇ ਕਵਿੰ ਲੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚੰਤਰ ਲੈ, ਝੱਟ ਕਸਿ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਦਵੀ ਕਵਿੰ ਪਾਈ? ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੰਜ.ਲਿ ਹੈ ਉੱਚੀ। ਜੋ ਜਵਿ ਦਾ ਟੀਚਰ ਹੈ ਉਹ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵੇਖਦੇ ਹਨ - ਕੋਣ - ਕੋਣ ਸੈਰ ਸੰਭਾਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ। ਨਸ.ਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਹੈ। ਪਰ ਵਵਿਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜੀਨਾ ਹੁਸਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ ਉਤਨੀ ਸਰਵਸਿ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਭ ਤਾਂ ਹੁਸਿਆਰ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਹਿ ਟੀਚਰ ਮਲਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜਵਿ ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਚੱਲਿਆ ਸੀ ਉਵੇਂ ਹੀ ਚਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜਮਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੀ ਬਾਜ਼ੀ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਮੁਆਫਿਕ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰ ਚਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕਹਾਂ ਦੰਦੇ ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫਰਿ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀ, ਸ.ਤੀ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਉਥੇ ਲਟਕਿਆ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਪਾਏਗਾ। ਚੰਗਾ ਕਰੇਗਾ ਚੰਗਾ ਪਾਏਗਾ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਸਭ ਬੁਰਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਮਲਿੰਦੀ ਹੈ ਸ੍ਰੀਮਤ। ਭਲਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਭਲਾ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮਹਿਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਵਿ ਕਰਨਗੇ ਉਵੇਂ ਪਾਉਣਗੇ। ਕਹਿੰਦਾ ਨਾ ਅਸੀਂ ਯੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਉਮਰ ਵੱਧੇਗੀ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਨਰਿੰਗੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਨਾ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੇ! ਅਸਲ ਗੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਨਾ ਅਸੀਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ। ਗਿਆਨ ਤੇ ਬਲਿਕੁਲ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਯੋਗੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੱਕਾ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ ਕੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੰਤਰ ਰੱਖ ਦੇਣ, ਤਾਂ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਚੰਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਸ਼ਿਨੁਪੁਰੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤ੍ਰਮ੍ਹਿਰਤੀ ਦਾ ਚੰਤਰ ਹੀ ਮੁੱਖ ਹੈ, ਜਸਿ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਇਵੇਂ ਤ੍ਰਮ੍ਹਿਰਤੀ ਦਾ ਚੰਤਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਲਿਕੁਲ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਲਖਿੰਦੇ ਜਾਂ ਨਾ ਲਖਿੰਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਵਸ਼ਿਨੂੰ ਦਵਾਰਾ ਪਾਲਣਾ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮਾਇਆ ਦੀ ਬਾਕਸੀੰਗ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਵੀ ਹਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ - ਇਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ । ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜਮਾਉਣ ਹੈ । ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ।

2. ਆਪਣਾ ਭਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸੁਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ । ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਾਤਾ ਤੋੜ ਦੇਣਾ ਹੈ । ਮਾਇਆ ਦੇ ਡੂਫਾਨ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਲਈ ਚਿੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਨਰਿਬਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਫੋਰਸ ਭਰਨ ਵਾਲੇ ਗਿਆਨ - ਦਾਤਾ ਸੋ ਵਰਦਾਤਾ ਭਵ:

ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਨਰਿਬਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਜੰਪ ਦੇ ਸਕਣ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਐਕਸਟਰਾ ਫੋਰਸ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀਸੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਵਿੱਚ ਵੀਸੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਭਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਜੰਪ ਦਿਲਾਉਣ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਦਾਤਾ ਬਣੋ । ਰਚਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰਚਨਾ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਰਦਾਨੀ ਬਣ ਕੇ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦੇਵੋ । ਹੁਣ ਇਸੇ ਸਰਵਸਿ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਹਰ ਖੇਡ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਸੇਫ ਵੀ ਰਹੇਗੇ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾ ਵੀ ਆਵੇਗਾ ।

ਤਨ,ਮਨ,ਧਨ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੋਦਾ

ਅੱਜ ਸ੍ਰਵ ਖਜਾਨਿਆ ਦੇ ਸਾਗਰ ਰਤਨਾਗਰ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਸ੍ਰਵ ਖਜਾਨਿਆ ਦੇ ਰਤਨਾਗਰ ਬਾਪ ਦੇ ਸੋਦਾਗਰ ਬੱਚੇ ਮਤਲਬ ਸੋਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੌਣ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨਾਲ ਸੋਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਪਰਮਾਤਮ - ਸੋਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਸੋਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੂਰਤਾਂ ਕੀਨੀਆਂ ਭੋਲੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸੋਦਾ ਕੀਨਾ ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਤਨਾ ਵੱਡਾ ਸੋਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੋਦਾਗਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ - ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਜਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾ - ਉਮੀਦ, ਅਤੀ ਗਰੀਬ ਸਮਝ, ਅਸੰਭਵ ਸਮਝ ਕਠਿਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕੰਨਿਆਵਾਂ, ਮਾਤਾਵਾਂ ਪਰਮਾਤਮ - ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਗੇ? ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ, ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਤਨਾ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡਾ ਸੋਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਸਾਮੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਕਲਸ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ, ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਰੱਖਿਆ। ਯੋਗ - ਮਾਤਾ ਜਗਦੰਬਾ ਨਮਿਤਿ ਗਰੀਬ ਕੰਨਿਆ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਫਰਿ ਵੀ ਆਪਣੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਗਰੀਬ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ! ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਗਰੀਬ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਦਾਗਰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਸੋਦਾ ਕੀਨਾ ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ! ਜੇ ਗਰੀਬ ਕੁਮਾਰੀ ਤੋਂ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਸੋ ਪਨ ਦੇਵੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ! ਜੇ ਅੱਜ ਦਿਨ ਤੱਕ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਕੀਨੋਂ ਵੀ ਮਲਟੀ - ਮਲਿਨੀਅਰ (ਕਰੋੜਪਤੀ) ਹੋਣ ਲੇਕਿਨ ਲਕਸ਼ਮੀ ਤੋਂ ਪਨ ਜਰੂਰ ਮੰਗਣਗੇ, ਪੂਜਾ ਜਰੂਰ ਕਰਨਗੇ। ਰਤਨਾਗਰ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਸੋਦਾਗਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਜਨਮ ਦਾ ਸੋਦਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਸਦਾ ਮਾਲਾਮਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਨਮਿਤਿ ਸੋਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਭਾਵੇਂ ਕੀਨਾ ਵੀ ਵੱਡਾ ਬਜਿਨਸਮੈਨ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਸਰ੍ਹਿਫ ਪਨ ਦਾ ਸੋਦਾ, ਵਸਤੂ ਦਾ ਸੋਦਾ ਕਰਨਗੇ। ਇੱਕ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਜੋ ਪਨ ਦਾ ਵੀ ਸੋਦਾ ਕਰਦੇ, ਮਨ ਦਾ ਵੀ ਸੋਦਾ ਕਰਦੇ, ਤਨ ਦਾ ਵੀ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਵੀ ਸੋਦਾ ਕਰਦੇ। ਅਜਿਹਾ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਵੇਖਿਆ? ਚਾਰਾਂ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੋਦੇ ਕੀਤੇ ਨਾ? ਤਨ ਸਦਾ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰਹੇਗਾ, ਮਨ ਸਦਾ ਖੁਸ਼, ਪਨ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਸਿਵਾਰਥ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ। ਅਜਕਲ ਵੀ ਜੇ ਮੁਲਵਾਨ ਵਸਤੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਵੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਭਾਵੇਂ ਪੂਰਜਾ ਦੀ ਪੂਰਜਾ ਵੀ ਬਣੇ ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਸ਼ਟ ਜਨਮ ਤੱਕ ਮਤਲਬ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵੀ ਇਹ ਚਾਰੇ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਜਿਹਾ ਸੋਦਾ ਕਦੇ ਕੀਤਾ? ਹੁਣ ਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾ ਸੋਦਾ? ਪੱਕਾ ਸੋਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੱਚਾ? ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਕੀਨਾ ਸਸਤਾ ਸੋਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ! ਕੀ ਦਿੱਤਾ, ਕੋਈ ਕੰਮ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਦਿੱਤੀ?

ਫਾਰਨਾਜ਼ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਦੈਵ ਦਲਿ ਬਣਾਕੇ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੱਤਰ ਵੀ ਦਲਿ ਦੇ ਚੱਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਖਿਣਗੇ, ਗਫਿਟ ਵੀ ਦਲਿ ਦੀ ਭੇਜਣਗੇ। ਤਾਂ ਦਲਿ ਦਿੱਤਾ ਨਾ। ਲੇਕਿਨ ਕਹਿਣੀ ਦਲਿ ਦਿੱਤੀ? ਇੱਕ ਦਲਿ ਦੇ ਕੀਨੋਂ ਟੁਕੜੇ ਹੋਏ ਪਏ ਸੀ? ਮਾਂ, ਬਾਪ, ਚਾਚਾ, ਮਾਮਾ, ਕੀਨੀ ਲੰਬੀ ਲਸਿਟ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਲਸਿਟ ਕੜੇ ਕਲਯਾਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੀਨੀ ਲੰਬੀ ਲਸਿਟ ਹੋਵੇਗੀ! ਸਭ ਵਿੱਚ ਦਲਿ ਲਗਾਕੇ ਦਲਿ ਹੀ ਟੁਕੜਾ - ਟੁਕੜਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਅਨੇਕ ਟੁਕੜੇ ਵਾਲੀ ਦਲਿ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਜੋੜ ਲਿਆ। ਤਾਂ ਦਿੱਤਾ ਕੀ ਅਤੇ ਲੀਤਾ ਕੀ! ਅਤੇ ਸੋਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀਧੀ ਕੀਨੀ ਸਹਜਿ ਹੈ! ਸੈਕੰਡ ਦਾ ਸੋਦਾ ਹੈ ਨਾ। "ਬਾਬਾ" ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਵੀਧੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵੀਧੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਨਾ ਸਮੇਂ ਲਗਦਾ ਹੈ? ਸਰ੍ਹਿਫ ਦਲਿ ਨਾਲ ਕਹਿ "ਬਾਬਾ" ਤਾਂ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਸੋਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਕੀਨੀ ਸਹਜਿ ਵੀਧੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਸਤਾ ਸੋਦਾ ਸਵਿਏ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਹੋਰ ਕਸਿ ਵੀ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਸੋਦਾਗਰਾਂ ਦੀ ਸੂਰਤ - ਮੂਰਤ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕੀਨੋਂ ਭੋਲੇ - ਭਾਲੇ ਹਨ! ਲੇਕਿਨ ਕਮਾਲ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੋਲੇ - ਭਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੋਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੁਸਿਆਰ ਨਕਿਲੇ ਨਾ। ਅੱਜ ਦੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਧਨਵਾਨ, ਪਨ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਸੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣ ਦੀ ਵੀ ਫਰਸਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਪਨ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮੇਂ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਫਕਿਰ ਵਾਲੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਿ ਵੀ ਕਾਲਾ ਪਨ ਹੈ ਨਾ, ਇਸਲਈ ਫਕਿਰ ਵਾਲੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਬਨਿ ਕੋਡੀ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਬੇਫਕਿਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋ, ਬੇਗਰ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ। ਸ੍ਰੁ - ਸ੍ਰੁ ਵਿੱਚ ਸਾਇਨ ਕੀ ਕਰਦੇ ਸੀ? ਬੇਗਰ ਟੂ ਪ੍ਰੀਸ। ਹੁਣ ਵੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹਨ। ਅਜਕਲ ਦੇ ਜੋ ਨੰਬਰਵਾਨ ਧਨਵਾਨ ਆਸਾਮੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤ੍ਰੇਤਾ ਅੰਤ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਜ.ਆਦਾ ਧਨਵਾਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਕਲ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਹਸਿਬ ਨਾਲ ਸੋਚੋ - ਪਨ ਤੇ ਉਹ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੋਰ ਵੀ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਪਨ ਵੀ ਨਕਿਲੇਗਾ। ਤਾਂ ਜੀਨੀ ਵੱਡੀ ਸੰਖਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਧਨ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਥੇ ਸੰਖਿਆ ਕੀਨੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਉਸੇ ਹਸਿਬ ਨਾਲ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਕੀਨਾ ਪਨ ਹੋਵੇਗਾ! ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਏ ਨਾ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠੇ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਮਤਲਬ ਭਰਪੂਰ, ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ, ਕਮੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਸੋਦਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਜਾਂ ਹਾਲੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ? ਕੋਈ ਵੀ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਸਸਤੀ ਅਤੇ ਸਹਜਿ ਮਲਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਕਿ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਅਜਿਹੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ? ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸਹਜਿ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰ ਹੋਰ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਜ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਉਸੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਲੱਭਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਤੋਂ ਉਥੇ ਭਗਵਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਲਿਣ ਦੀਆਂ ਵੀਧੀਆਂ ਵੀ ਲੰਬੀ ਚੋੜੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਭਗਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦੇਣ ਵੀ ਆ ਗਏ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਭਗਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਲਝਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੱਤੇ - ਪੱਤੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਜਿ. ਹਨ। ਕੀਨਾਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਇਤਨਾ ਉਥੇ ਭਗਵਾਨ, ਇਵੇਂ ਸਹਜਿ ਆਵੇ - ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਅਜਕਲ ਦੇ ਭਾਵੇਂ ਭਗਤੀ ਦੇ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ, ਭਾਵੇਂ ਪਨ ਦੇ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਸਿ ਵੀ ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ - ਆਪਣੇ ਹੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਜਿ. ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਸਧਾਰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੋਦਾ

ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੇ ਪੱਕਾ ਸੋਚਾ ਕਰ ਲਿਆ ਨਾ? ਡਬਲ ਫਾਰਨਰਜ਼ ਸੋਚਾ ਕਰਨ ਵੱਚਿ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ। ਸੋਚਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੇ ਕੀਤਾ ਲੇਕਿਨ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵੱਚਿ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਹਿ ਸ੍ਰਵ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੱਤਿ ਕਉਕਿ ਅਖੁਟ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵੱਚਿ ਨੰਬਰਵਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਵਿ ਅਜਕਲ ਦੀ ਵਨਿਸ਼ਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕੀ ਵਨਿਸ਼ ਦੀ ਇਤਨੀ ਸਮਗ੍ਰਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਹੀਆਂ ਕਈ ਦੁਨੀਆਵਾਂ ਵਨਿਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਜ਼ਾਨਾਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਵਸ਼ਿਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣ ਸੋਚਾ ਕਰ ਲੈਣ ਤਾਂ ਵੀ ਅਖੁਟ ਹੈ। ਜੀਨੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਗਣਿਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਹੋਰ ਪਦਮਗੁਣਾਂ ਵੀ ਆ ਜਾਣ ਤਾਂ ਵੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਥਾਹ ਖਜ਼ਾਨਾਂ ਹੈ! ਲੇਕਿਨ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਚਿ ਨੰਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਖੁਲ੍ਹੇ ਦਲਿ ਨਾਲ ਸੋਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਮਿਤਵਾਨ ਬੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਨਕਿਲਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਪੂਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੀਥਿ ਅਸ਼ਟ ਰਤਨ ਅਤੇ ਕੀਥਿ 16 ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਲਾਸ਼ਟ! ਕੀਨਾ ਫਰਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੋਚਾ ਕਰਨ ਵੱਚਿ ਤੇ ਇੱਕ ਜਹਿ ਹੀ ਹੈ। ਲਾਸ਼ਟ ਨੰਬਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਫਸਟ ਨੰਬਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਬਾਬਾ। ਸ਼ਬਦ ਵੱਚਿ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੋਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀਧੀ ਇੱਕ ਜਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦਾਤਾ ਵੀ ਇੱਕ ਜਹਿ ਦੰਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਜੋ ਵੀ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਜਹਿ ਹੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੱਤੀਆਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੱਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਗੁਣ ਦੱਤਿ ਹਨ - ਇਹ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ - ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਤ੍ਰਕਿਲਦਰਸੀ, ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਕੋਈ ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਹੈ, ਕੋਈ ਸਰ੍ਵਿਫ ਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਹੈ, ਨਹੀਂ। ਸਭਨੂੰ ਸ੍ਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਦੇਵ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਗੁਣ ਮੂਰਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਖਜ਼ਾਨਾਂ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਸਟਡੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਇਵੇਂ ਹੀ ਵਰਨਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਵਿ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਵਾਲੇ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਗੁਣ ਤੇ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਖਜ਼ਾਨਾਂ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਫਰਕ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ? ਨੰਬਰਵਨ ਸੋਚਾਗਰ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਨਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸੇ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਦੇ। ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਲਗਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ। ਇੱਕ ਹਨ ਸਰ੍ਵਿਫ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਦੂਸਰੇ ਹਨ ਮਨਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਤਾਂ ਮਨਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਦੰਦਿ ਹਨ ਉਹ ਖੁਦ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣਾ ਦੰਦਿ। ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਲੇਕਿਨ ਅਨੁਭਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਖੁਦ ਮਹਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ ਲੇਕਿਨ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣਨਗੇ।

ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਮਤਲਬ ਮਨਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਣ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਧਨਵਾਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸਦਾ ਵੱਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਖੁਦ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਸਵਰੂਪ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਰ੍ਵਿਫ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਨਵਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੋ ਗੁਣ, ਜੋ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਯੂਜ਼ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਸਮੇਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ, ਇਸਲਈ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਭਰਪੂਰ ਰੂਪ ਦਾ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਦਾਤਾ ਬਣ ਦੇਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਧਨ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਧਨ ਨਾਲ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ। ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸਫਲਤਾ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਗੁਣ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਉਸ ਗੁਣ ਨੂੰ ਯੂਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸਰ੍ਵਿਫ ਵਰਨਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਨ ਸਭਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਧਨ ਦਾ ਸੁੱਖ ਸਮੇਂ ਤੇ ਯੂਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਵਿ ਅਜਕਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੱਚਿ ਵੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਵਨਿਸ਼ੀ ਧਨਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਧਨ ਬੈਕ ਵੱਚਿ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਲਮਾਰੀ ਵੱਚਿ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਸਰਿਹਾਣੇ ਦੇ ਹੋਠਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਾ ਖੁਦ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਲਿਆਉਣਗੇ, ਨਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣ ਦੇਣਗੇ। ਨਾ ਖੁਦ ਫਾਇਦਾ ਲੈਣਗੇ, ਨਾ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਦੇਣਗੇ। ਤਾਂ ਧਨ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਸੁਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਨਾ। ਤਕੀਏ ਦੇ ਹੋਠਾਂ ਹੀ ਰਹੀ ਜਾਵੇਗਾ, ਖੁਦ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਵਰਨਣ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਯੂਜ਼ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਸਦਾ ਗਰੀਬ ਵੀਖਾਈ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਧਨ ਵੀ ਜੇਕਰ ਖੁਦ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਯੂਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਰ੍ਵਿਫ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾ ਖੁਦ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਧਨ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵੱਚਿ, ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੇ, ਨਾ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਸਦਾ ਹੀ ਕੀ ਕਰੀਏ, ਕਵਿ ਕਰੀਏ... ਇਸ ਵੀਧੀ ਨਾਲ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਇਸਲਈ ਦੇ ਮਾਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਮਨਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਉਹ ਸਰ੍ਵਿਫ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ। ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੋਚਾਗਰ ਹੋ? ਨੰਬਰਵਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ? ਇਸ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਕੰਡੀਸ਼ਨ (ਸ਼ਰਤ) ਇਹ ਹੈ - ਜੀਨਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵੇਗੇ, ਜੀਨਾਂ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਲਗਾਵੇਗੇ ਉਤਨਾ ਵਧੇਗਾ। ਵਾਧਾ ਹੋਣ ਦੀ ਵੀਧੀ ਇਹ ਹੈ। ਇਸ ਵੱਚਿ ਵੀਧੀ ਨੂੰ ਨਾ ਅਪਨਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖੁਦ ਵੱਚਿ ਵੀ ਵਰ੍ਹਾਪੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵੱਚਿ ਵੀ ਵਰ੍ਹਾਪੀ ਨਹੀਂ। ਸੰਖਿਆ ਦੀ ਵਰ੍ਹਾਪੀ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਵਰ੍ਹਾਪੀ। ਕਈ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਸੰਖਿਆ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਗਣਿਤੀ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ - ਸਮਝ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਯੋਗ ਕੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਵਿ ਯਾਦ ਕਰੀਏ? ਹੁਣ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਹਨ, ਰਜਿਸਟਰ ਵੱਚਿ ਨਾਮ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਧਨਵਾਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਨਾ। ਮੰਗਦਾ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਟੀਚਰ ਕੋਲ ਜਾਵੇਗਾ - ਮਦਦ ਦੇ ਦੇਵੋ, ਕਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰੂਹਰਹਿਨ ਕਰੇਗਾ - ਮਦਦ ਦੇ ਦੇਵੋ। ਤਾਂ ਭਰਪੂਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਜੋ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਨਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਧਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਧਨ ਵੱਚਿ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਨਨ ਸ਼ਕਤੀ ਮਤਲਬ ਧਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ। ਤਾਂ ਧਨਵਾਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਧਨਵਾਨ ਦਾ ਸੁੱਖ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ। ਸਮਝਾ? ਮਨਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਬੋੜ੍ਹਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਵੀ ਮਨਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਅੱਗੇ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ। ਚੈਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਦੰਦਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਜਿਲਟ ਆਉਂਦੇ ਹੋਵੇ ਤੇ ਫੀਰ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਕਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਰੋਜ਼ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਚੈਕ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਚੋਜ ਕਰਨਾ। ਅੱਛਾ।

ਸ੍ਰਵ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੋਚਾਗਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਸ੍ਰਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਹਾਨ ਵਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸ੍ਰਵ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਲਮਾਇਟੀ ਅਥਾਰਟੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਈਸਟ ਤੋਂ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਈਸਟ ਜੋਨ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਹੀ। ਈਸਟਰਨ ਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ, ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸੂਰਜ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਮਤਲਬ ਚਾਰੋ ਪਾਸੇ ਦਾ ਅਗਿਆਨ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਇਸੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਰਤਿਤੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਝੰਡੇ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਸੂਰਜ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਜ਼ੀ ਰਹਿਣਾ। ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਵਰਤਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਕਸ਼ਿ ਵੀ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇ ਲੇਕਿਨ ਸੂਰਜ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਹੋ ਜਾਂ ਕਦੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਪਹਿਲਾ ਕਰਤਵਿਆ ਹੈ - ਗਿਆਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਮਰਤਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕੀ ਪਰਮਾਰਥ ਦਵਾਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਪਰਵਿਰ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸੇਵਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਪਰਮਾਰਥ ਹੈ ਉਥੇ ਵਿਵਹਾਰ ਸੱਧਿ ਅਤੇ ਸਹਜਿ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਰਮਾਰਥ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪਰਵਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ, ਏਕਤਾ ਆਪੇ ਹੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਰਵਿਰ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ। ਪਰਮਾਰਥ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲੋਂ ਕਨਿਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦਾ, ਹੋਰ ਵੀ ਪਰਮਾਰਥ - ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਜ਼ੀ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਪਰਵਿਰ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਸਹਾਰਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਰਮਾਰਥ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਚੱਲੋ। ਨੇਪਾਲ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੂਰਜ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਵੇਂ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਨ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਸਭ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਰ ਕਰਮ ਕਲਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੰਨ ਭਵ

ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਕਲਾ ਵਿਖਾਉਣ ਦਾ ਯੁਗ ਹੈ। ਜਨ੍ਹਿਰਾਂ ਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਕਲਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਕਰਮ ਦਾ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 16 ਕਲਾ ਸੰਪੰਨ ਮਤਲਬ ਹਰ ਚਲਣ ਸੰਪੂਰਨ ਕਲਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ - ਇਹ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸਟੇਜ ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ ਹੈ। ਜਵਿ ਸਾਕਾਰ ਦੇ ਬੋਲਣ, ਚੱਲਣ... ਸਭ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੇਖੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਲਾ ਹੋਈ। ਉਠਣ ਬੈਠਣ ਦੀ ਕਲਾ, ਵੇਖਣ ਦੀ ਕਲਾ, ਚੱਲਣ ਦੀ ਕਲਾ ਸੀ। ਸਭ ਵਿੱਚ ਨਿਆਰਾਪਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਫਾਲੋ ਫਾਦਰ ਕਰ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੰਨ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਪਾਵਰਫੁਲ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਫੋਰਨ ਪਰਖਕੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਦੇਵੇ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਗਿਡੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਭੋਲਾਨਾਥ ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਬਣਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ।"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਭ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਲਕਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?
- ਉਤਰ:- ਹੇ ਆਤਮਾਓਂ ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਬਣੋ, ਪਾਵਨ ਬਣੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਵਾਪਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਜਹਿੜਾ ਰੋਗ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ 7 ਰੋਜ਼ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਬਠਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਪਤੀਤਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੋ, ਕਸਿ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇ।
- ਗੀਤ:- ਤੁਨੇ ਰਾਤ ਗਵਾਈ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਸਿਨੇ ਕਹਿ? ਕਉਕਿ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਟੀਚਰ ਨੇ ਕਹਿ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਦਾ ਹੈ ਇਹ ਟੀਚਰ ਨੇ ਕਹਿ, ਬਾਪ ਨੇ ਕਹਿ ਜਾਂ ਸਤਗੁਰੂ ਨੇ ਕਹਿ? ਇਹ ਵਰਸ਼ਨਜ ਕਸਿ ਨੇ ਕਹੇ? ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਵੀ ਕਹਿ, ਸੱਖਿਮਿਕ ਨੇ ਵੀ ਕਹਿ ਤੇ ਨਾਲ- ਨਾਲ ਸਤਗੁਰੂ ਨੇ ਵੀ ਕਹਿ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਹਨ। ਦੂਸਰੇ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ ਵਿੱਚ ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਦਰ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਵੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਫਰਿ ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ ਕਹੋ ਜਾਂ ਕਾਲਜ ਕਹੋ। ਹੈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਹੈ, ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਨਰਿਕਾਰ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਰਚਨਾ ਉਸ ਰਚਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਖੁਦ ਹੀ ਬੈਠ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ - ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ। ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ, ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਪਤੀਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਪਤੀਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਹੋਰ ਕਸਿ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕਸਿ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖ.ਸ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਆਮ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨਰਿਕਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਟੀਚਰ। ਹੋਰ ਫਰਿ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਮਝਣ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਫਲਾਣੀ ਨੌਕਰੀ ਆਤਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਰਗਨਜ਼ ਦਵਾਰਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਤੇ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ। ਝੱਟ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਨਾ। ਪੱਛਿ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਹਿ ਹੈ ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਨਾਮ ਸ.ਵਿ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਤਨੇ ਸਭ ਨਾਮ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਦੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤੇ ਸ.ਵਿ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਸ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਵਖਾਈ ਪੈਂਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਉਪਰ ਨਾਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਫਲਾਣਾ ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਾਮ ਲੈਣਗੇ ਨਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਟੀਚਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਸਕਾਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਰਗਨਜ਼ ਦਵਾਰਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਸੰਸਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਦੇਹ ਤੇ ਨਾਮ ਜੋ ਪਏ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਕੱਢੀ ਚਲੀ ਗਈ! ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਉਸ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਨਰਿਕਾਰ ਫਾਦਰ ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਇਸ ਸਾਕਾਰ ਦਵਾਰਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ.ਵਿ। ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿ ਤੇ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਰਮਪਤਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਕਵਿ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਪਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਨੂੰ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਰ ਤੋਂ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਤਮਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫਰਿ ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਾ ਜੋ ਆਵੇਗੀ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਭੋਗ ਸਕਦੀ। ਅੱਧਾ ਟਾਈਮ ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਕਰਨ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।

ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬਰੋਬਰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਸੀ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਖੰਡ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਹੈ ਬਗਿਡੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਭੋਲਾਨਾਥ ਸ.ਵਿ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸੰ.ਕਰ ਨੂੰ। ਭੋਲਾਨਾਥ ਸ.ਵਿ ਬਗਿਡੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਅਤੇ ਸੰ.ਕਰ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸੰ.ਕਰ ਦੀ ਕੋਈ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਸਰ੍ਵਿ ਇੱਕ ਸ.ਵਿ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਗਿਡੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਸਧਾਰਨ ਬੁੱਢੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ, ਹੁਣ ਖੇਲ੍ਹ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ, ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਬੰਧ ਵੀ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਸਿ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੀਏ? ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰਿ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਦਲਿ ਹੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਫਰਿ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਸ੍ਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮਤਲਬ

ਰਾਵਣ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਲਿਕਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਵੀਗਾੜ ਦੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਕੰਗਾਲ ਭ੍ਰਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਹੈ। ਲੋਕੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟਾਚਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਰਪਸ਼ਨ, ਅਡਲਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਠੱਗੀ ਨੂੰ। ਪਰੰਤੂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਹਿਲਾ ਭ੍ਰਸ਼ਟਾਚਾਰ ਹੈ ਮੂੜ ਪਲੀਤੀ ਬਣਨਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਵੀਸ਼ਸ਼ ਵਰਲਡ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤ੍ਰਿਯੁਗ ਨੂੰ ਵਾਈਸਲੇਸ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਤ੍ਰਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰ ਬਣਿਨ ਬੱਚੇ ਕਵਿੱ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ। ਬੋਲੋ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਾਹੂਬਲ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਕੀ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ! ਜਦੋਂਕਿ ਹੈ ਹੀ ਵਾਈਸਲੇਸ ਵਰਲਡ, ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਸਿਤ ਆਸ਼੍ਰਮ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਿਕਾਰੀ ਉਵੇਂ ਪ੍ਰਜਾ। ਇੱਥੇ ਹਨ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਕਾਰੀ। ਸਤ੍ਰਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਰਾਜ। ਈਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਦਾ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਤੇ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਸਿਨੇ ਸਵਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ। ਰਾਵਣ ਜਸਿ ਨੇ ਨਰਕ ਬਣਾਇਆ ਉਸਨੂੰ ਸਾੜਹਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦਵਾਪਰ ਕਦੇ ਸੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਥਾਨ ਆਸ਼੍ਰਮ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇਵੀ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਨਰਕ, ਪਤਤਿ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਸਮਝਣਗੇ ਉਹੀ ਜੋ ਰੋਜ਼ ਪੜ੍ਹਨਗੇ। ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸਕੂਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਅਰੇ ਹੈਡ ਆਫੀਸ ਤੇ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤ੍ਰਿਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਫਰਿ ਦਵਾਪਰ, ਕਲਯੁਗ, ਇਹ ਵੀ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਪੜ੍ਹਨਾ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ ਇੱਕ ਹਫਤਾ ਗਿਆਨ ਲੈਕੋ ਫਰਿ ਚਲੇ ਜਾਣਾ, ਮੁਰਲੀ ਮਲਿਕੀ ਰਹੇਗੀ। ਪਹਿਲੇ 7 ਰੋਜ਼ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ 7 ਰੋਜ਼ ਆਉਣਗੇ ਪਰੰਤੂ ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਇੱਕ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। 7 ਰੋਜ਼ ਭੱਠੀ ਮਾਨਾ ਕਸਿ ਦੀ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਕਸਿ ਨਾਲ ਪੱਤਰ ਵਵਿਹਾਰ ਆਦਿ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਭ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਤਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇੱਥੇ ਪਤਤਿ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਤਿਪੁਣਾ ਵੀ ਰੋਗ ਹੈ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਮਹਾਰੋਗੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਬਠਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਕਸਿ ਦਾ ਵੀ ਸੰਗ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਾਹਰ ਜਾਣਗੇ, ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਖਾਣਗੇ, ਪਤਤਿ ਦੇ ਹੱਥ ਦਾ ਖਾਣਗੇ। ਸਤ੍ਰਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤੇ ਪਾਵਨ ਹਨ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੇਖੋ ਖਾਸ ਮੰਦਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਰਿ ਪਤਤਿ ਛੂ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਬਲਿਕੁਲ ਪਤਤਿ ਭ੍ਰਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਸ਼ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਭ੍ਰਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਫਰਿ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਇਮਪਓਰਿ ਸ਼ਰੀਰ ਸਭ ਵਨਿਸ਼ ਹੋ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਸਮਾਂ। ਸਭ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਲਕਿ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ 5 ਤੱਤਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤਮੋਪ੍ਰਥਾਨ ਹਨ। ਸਤ੍ਰਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਥਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦਾ ਚੱਤਰ ਹੈ ਨਾ। ਨਰਕ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਉਕਿ ਸਤ੍ਰਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਸਮਸ਼.ਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਏ ਹਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੂੰਹ ਸ਼ਹਿਰਿ ਵੱਲ, ਪੈਰ ਸਮਸ਼.ਨ ਵੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਜਦੋਂ ਸਮਸ਼.ਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੂੰਹ ਸਮਸ਼.ਨ ਵੱਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਏ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮੂੰਹ ਉਸ ਪਾਸੇ ਹੈ। ਸ.ਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ, ਪੈਰ ਦੁਖਧਾਮ ਵੱਲ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਮੁਰਦੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼.ਰਾਥ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਜਾਵੇਗੀਆਂ। ਇਹ ਹੈ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸਿ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਭ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਘਰ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਮਾਨਾ 84 ਜਨਮ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਭ 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਹਨ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਿੱਚ, ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੱਟ ਜਨਮ ਹੋਣਗੇ। ਇਸਲਾਮੀਆਂ ਤੋਂ ਬੋਧੀਆਂ ਦੇ ਘੱਟ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ। ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੇ ਸੱਖਿ ਲੋਕ ਆਏ ਹੀ ਹੁਣੇ ਹਨ। ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਨੂੰ 500 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ 84 ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਹਸਿਬ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 5 ਹਜ਼.ਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਤਨੇ ਜਨਮ, ਤਾਂ 500 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਨਿ ਜਨਮ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ? 12 -13 ਜਨਮ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਦੇ 2 ਹਜ਼.ਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨਿ ਜਨਮ ਹੋਣਗੇ। ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹਸਿਬ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੰਨਿ ਕੋਈ ਕੰਨਿ ਐਕੁਰੇਟ ਨਹੀਂ ਕਹਾ ਸਕਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਡਬਿਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜ.ਆਦਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ, ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪਾਪ ਨਸ਼ਟ ਹੋਣਗੇ ਯਾਦ ਨਾਲ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਬਾਪ ਹੀ ਸਖਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤ੍ਰਿਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿਚ ਤਾਂ ਯੋਗ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਫਰਿ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹਨਯੋਗ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਹਜਿ ਰਾਜਯੋਗ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣਨਗੇ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਯਾਦ ਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰਿ ਹਨ ਕਉਕਿ ਪਾਵਨ ਹਨ। ਪੁਜਾਰੀ ਲੋਕ ਤਾਂ ਪਤਤਿ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਨਾਨ ਆਦਿ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਪਤਤਿ ਦਾ ਹੱਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦਾ ਰਸਮਰਵਿਜ਼। ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫਰਿ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਭੋਲੇਨਾਥ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਪਤਤਿ ਦੁਨੀਆਂ, ਪਤਤਿ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿਚ। ਹਾਂ ਕੋਈ ਦੇ ਵੀ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਮੁਰਲੀ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਰਵਵੀਆਪੀ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਖਿਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਕੌਣ ਹੈ? ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਹਦਰੂਸ ਹਾਂ। ਫਾਦਰ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਲਿਕਾ ਹੈ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ। ਉਹ ਹੀ ਲਬਿਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਇਸਲਈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਨਿਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੋਲਕਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸਤ੍ਰਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਫਰਿ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹੋਣਗੇ। ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੌਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਵਨਿਸ਼ ਕੌਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਸੋ ਤਾਂ ਕਲੀਯੁਗ ਲਖਿਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੰਠੜਾ ਘੁਰ ਤ ਘੁਰਾਯ (ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਮਲਿਕਾ) ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਅਰਥ ਬਹੁਤ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਉਹ ਜਾਸਤੀ

ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ।

ਜੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਉਚ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਗੇ । ਵਰਸਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਤੋਂ । ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਪਵੇ । ਕਈ ਬਹੁਤ ਭੁੱਲਾਂ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਪੱਕੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ । ਤਾਂ ਕੰਨਿਆ ਵੀ ਸਮਝਾਵੇ ਉਹ ਛੁੱਟਦਾ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਹੀ ਪਦਵੀ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਅੱਛਾ ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਸਿ ਵੀ ਗੱਲ ਦੀ ਡਬਿਟ ਵੱਚ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਵੀਅਰਥ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਵੱਚ ਬੁੱਧੀ ਜਾਸਤੀ ਨਾ ਜਾਵੇ । ਜੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਵੀਕਰਮ ਵੀਨਾਸ ਕਰਨੇ ਹਨ । ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ ।

2. ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਲੈਣਾ ਹੈ । ਸਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਬਣ ਰਹਿਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਚਲਿ ਹਟਾ ਲੈਣੀ ਹੈ ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਮਾਇਆ ਦੇ ਵੀਘਨਾਂ ਨੂੰ ਖੇਡ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਵੀਸ਼ਵ - ਨਰਿਮਾਤਾ ਭਵ:

ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਬੁਜੁਰਗ ਦੇ ਅੱਗੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਬਚਪਨ ਦੇ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਵੀ ਬੋਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਕੰਮ ਵੀ ਕਰ ਲੈਣ ਤਾਂ ਬੁਜੁਰਗ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਨਰਿਦੋਸ਼, ਅਣਜਾਣ, ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਹਨ । ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਵੇਂ ਹੀ ਜੱਦ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਵੀਸ਼ਵ - ਨਰਿਮਾਤਾ ਸਮਝੋਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵੀਘਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਖੇਡ ਸਮਾਨ ਲੱਗਣਗੇ । ਮਾਇਆ ਕਸਿ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਮੱਸਿਆ, ਵੀਘਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪੇਪਰ ਬਣ ਕੇ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਵੱਚ ਘਬਰਾਉਣਗੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਰਿਦੋਸ਼ ਸਮਝਣਗੇ ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਪਿਆਰ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਆਪਣੇ ਵੱਚ ਭਰੋ ਤਾਂ ਸਭ ਸਹਜਿਗੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਜੋ ਹੈ, ਜਵਿ ਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਚਿ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਹਚਾਣਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਪਹਚਾਣ ਲੈਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੀੜ ਹੋ ਜਾਵੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਚਾਰੋ ਪਾਸੇ ਪਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਕਦੋ ਫੈਲੇਗਾ?
- ਉਤਰ:- ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਖੁਦ ਭਗਵਾਨ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਨਾਸ਼ ਕਰਵਾਏ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਏ ਹਨ । 2 - ਸਾਡੀ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ । ਇਹ ਨਸ਼ਿਚੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੋ ਜਾਵੇ । ਚਾਰੋ ਪਾਸੇ ਹਲਚਲ ਮੱਚ ਜਾਵੇ ।
- ਗੀਤ:- ਜੋ ਪਿਆ ਕੇ ਸਾਥ ਹੈ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ । ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਸੁਣੀਆਂ । ਜੋ ਪਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਹੁਣ ਪਿਆ ਕੌਣ ਹੈ! ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ । ਭਾਵੇਂ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚਿ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਉਹ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ । ਬਾਰ - ਬਾਰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਅਸੀਂ ਬੰਦੀ ਹਾਂ । ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜਾਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜੋ ਨਰਿੰਤਰ ਯਾਦ ਠਹਿਰ ਜਾਵੇ । ਪਛਿਛੀ ਵੱਚਿ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ । ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਜੋ ਹਾਂ, ਉਸ ਰੂਪ ਵੱਚਿ ਕੋਈ ਵਰਲਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਦੇਹ - ਅਭਿਆਸ ਵੱਚਿ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚੈ ਨਹੀਂ ਚੰਤਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ । ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਪਵੇ ਕਿ ਉਹ ਨਰਿਕਾਰ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ । ਉਹ ਇਸ ਵਕਤ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਇਸ ਪੁਆਇੰਟ ਵੱਚਿ ਨਸ਼ਿਚੇ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਫਰਿ ਜੋ ਵੀ ਇਤਨੇ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਹਨ ਸਭ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਵੱਚਿ ਆ ਜਾਣ । ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਹੰਗਾਮਾ ਮੱਚ ਜਾਵੇ । ਹੁਣੇ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ । ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਸ਼ਿਚੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬੋਮਬੇ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਆਬੂ ਤੱਕ ਕਾਉ ਲੱਗ ਜਾਵੇ । ਪਰ ਇਤਨੀ ਜਲਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ਿਚੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ । ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਵਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਘੋਰ ਨੀਦ ਵੱਚਿ ਸੁੱਤੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਫਰਿ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਿਕਲੇਗਾ । ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਚਿ ਨਸ਼ਿਚੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ.ਵਿ ਹੈ । ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਧਿ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ ਆਵਾਜ਼ ਹੋ ਜਾਵੇ । ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਕਹੇਗਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਦੂ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਹ ਝਾੜ ਬਹੁਤ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਵੱਧਣਾ ਹੈ । ਹਾਲੇ ਸਮਾਂ ਹੈ ਫਰਿ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਵੱਚਿ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਤੁਸੀਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹਨ । ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਚਿ ਵੀ ਕਈ ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ । ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਨਹੀਂ । ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨਸ਼ਿਚੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਕੋਈ 1- 2 ਪਰਸੈਂਟ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਲਵ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ । ਇਸ ਵੱਚਿ ਲਵ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਕਦੀਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣ, ਅਸੀਂ ਕਦਮ - ਕਦਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ । ਅਸੀਂ ਵਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣਦੇ ਹਾਂ । ਅੱਧਾਕਲਪ ਦਾ ਦੇਹ - ਅਭਿਆਸ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਸੀ ਬਣਨ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਮਹਿਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ । ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੋਸ਼ਟ ਬਲਿਵਤ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਹਿਰੇ ਤੇ ਵੀ ਰੋਣਕ ਆ ਜਾਵੇ । ਕੰਨਿਆ ਸ.ਦੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੇਵਰ ਆਦਿ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਚਹਿਰੇ ਵੱਚਿ ਇੱਕਦਮ ਖੁਸ਼ੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਪਰੰਤੂ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਾਜਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਸ਼ਕਲ ਮੁਰਝਾਈ ਹੋਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ । ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ । ਕੰਨਿਆ ਸ.ਦੀ ਕਰਦੀ ਜੇ ਤਾਂ ਚਹਿਰਾ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਕਿਸੇ ਦੀ ਤੇ ਸ.ਦੀ ਦੇ ਬਾਦ ਵੀ ਸ਼ਕਲ ਮੁਰਦੇ ਵਰਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ । ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਕੋਈ ਤੇ ਦੂਜੇ ਘਰ ਵੱਚਿ ਜਾਕੇ ਮੂੰਝ ਪੈਦੀਆਂ ਹਨ । ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ । ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ । ਇਹ ਗਾਇਨ ਅੰਤ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਤੀੰਦਰਇ ਸੁਖ ਗੋਪੀ ਵਲੱਭ ਦੇ ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ । ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਗੋਪ - ਗੋਪੀ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਨਰਿੰਤਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ, ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਹੋਣੀ ਹੈ । ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚੈ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ । ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ । ਇਸ ਵੱਚਿ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਜਦੋਂ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਅੰਤ ਵੱਚਿ ਆਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਕੇ ਰਾਜਾਈ ਦੱਤੀ । ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਇਹ ਚੰਤਰ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ । ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਵੱਚਿ ਅਜਾਹੀ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਰਮ ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਪਵੰਤਰ ਰਹੇ । ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰੇ ਕਾਉਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਕਿ, ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹੋ । ਅੱਧਾਕਲਪ ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਪਾਪ ਕਰਾਉਂਦੀ ਆਈ ਹੈ । ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ - ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਪੁੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਅੰਨ੍ਹਾਹੀਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ । ਇਹ ਵੀ ਪੁੱਛਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨਮਨਾਭਵ ਕਿਸ ਨੇ ਕਹਿਾ? ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੇ ਕਹਿਾ । ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਪਰਮਪਤਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸ.ਵਿ ਨੇ ਕਹਿਾ । ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ । ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ । ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਜਯੰਤੀ ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਵੰਖ ਵੱਚਿ ਪ੍ਰਰੰਸਿ ਬਣਾਂਗੇ । ਬੇਗਰ ਟੂ ਪ੍ਰਰੰਸਿ ਬਣਨਾ ਹੈ । ਇਹ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਹੈ । ਤੁਸੀਂ ਸੰਧਿ ਕਰਕੇ ਦੱਸੋ ਕਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਤੇ ਨਰਿਕਾਰ ਸੀ । ਤਾਂ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਉਡ ਜਾਵੇ । ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੈ । ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਲਬਿਰੇਟਰ ਹੈ, ਫਰਿ ਸ੍ਰਵ ਵਿਆਪੀ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਜੋ ਕੁਝ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ । ਪਰਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵੱਚਿ ਜੋ ਆਉਂਦਾ ਹੈ,

ਬੋਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਧਰਮ ਹਨ ਤੀਨ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਤਾਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਦੇਵਤਾ, ਸ਼ਤਰੀ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਦੀ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਉਚਾ, ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਇਰਰਲੀਜੀਅਸ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਲੋਕੀ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ, ਫਰਿ ਕ੍ਰਿਸਚਨ, ਇਹ ਹਨ ਮੁੱਖ ਧਰਮ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਕੀਸੇ ਵਰਗੀ ਹੋਈ? ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਮੁਹੰਮਦ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਬੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸਲਾਮੀ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਕੰਨੇ ਢੇਰ ਹਨ। ਸਭ ਦਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਧਰਮ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮ ਹਨ ਤਾਂ ਮੂੰਝ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਮੁੱਖ ਧਰਮ ਸ.ਸਤਰ ਹੀ 4 ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਡੀਟੀਜਮ, ਬ੍ਰਾਹਮਨੀਜਮ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੋ ਦੇਵਤਾ, ਦੇਵਤਾ ਸੋ ਸ਼ਤਰੀ, ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮਾ। ਪਰਮਪਤਿ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਦੇਵਤਾ, ਸ਼ਤਰੀ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਅੱਖਰ ਹਨ ਪਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਇਵੇਂ ਹਨ ਜਵਿ ਤੋਤੇ।

ਇਹ ਹੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਭਾਰਤ ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਫਲਾਵਰ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ, ਕਵਿ ਕਸਿਨੇ ਬਣਾਇਆ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਚੀਜ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤਾਂ ਆਰਫਨ ਹੋ ਗਏ ਨਾ ਇਸਲਈ ਇਹ ਲੜ੍ਹਾਈ - ਝਗੜੇ ਆਦਿ ਹਨ। ਸਰ੍ਹਿਫ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸੋਝਰਾ ਕਰਨ, ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੱਤਾ, ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਵੰਨਾਸ਼। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੋਝਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਦੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਰਿ ਦੇ ਦੱਤਾ ਹੈ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਫਰਿ ਕੋਰਵ, ਪਾਂਡਵ ਆਦਿ ਦੀ ਲੜਾਈ, ਘੋੜ੍ਹੇ - ਗੱਡੀ ਆਦਿ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਓਗੇ ਤਾਂ ਕਹਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਾਂ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਕਉ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ - ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ। ਜਦੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਧਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਅਤੇ ਕਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਤਤਿ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਪਤਤਿ ਕਸਿ ਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਰਾਵਣ ਨੇ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਾੜ੍ਹਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪ੍ਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਮਾਇਆ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪੱਥਰ ਤੋਂ ਪਾਰਸ ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਆਇਰਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤਾਂ ਆਕੇ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਕਸਿ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੀ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਹੁਣ ਸਗਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਟਰਾਣੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਜਾਇਆ ਮਤਲਬ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸੀ ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਲਿ ਗਏ ਹੋ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਮਾਇਆ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਭਜਾਉਣ ਆਦਿ ਦੀ ਤੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਵਿਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਘੜਾ ਸੈਂਗੁਣਾ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਦੇ ਬਦਲੇ ਖੁਦ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਵੀ ਜ.ਆਦਾ ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਉਚੀ ਮੰਜਲਿ ਹੈ। ਚੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਚੱਢੇ ਬੈਕੁੰਠ ਰਸ ਡਾਂਗੇ ਤਾਂ ਚਕਨਾਚੂਰ। ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਵੇਖੋ ਕੰਨਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਪਟ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਡਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਕਸਿ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅੱਛਾ ਸਰ੍ਹਿਫ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਖ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਪਰੰਤੂ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਬਨਿ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। 21 ਜਨਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਲਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਰੱਖੀ - ਸੱਖੀ ਨਾਲ ਬੱਚਾ ਮਲਿ ਗਿਆ ਜਾਂ ਅਸ.ਰਿਵਾਦ ਨਾਲ ਲਾਟਰੀ ਮਲਿ ਗਈ ਤਾਂ ਬਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਸਿ ਨੂੰ 2 - 4 ਕਰੋੜ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਬਸ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈਲਥ - ਵੇਲਥ ਤਾਂ ਮਲਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਨਾ। ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਦੋਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਖਿਕੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ.ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੰਨਾ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਕਈ ਤਾਂ ਬਲਿਕੁਲ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਈ ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਯੋਗ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਸਿ ਨੂੰ ਤੀਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪਾਪ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਹੀ ਮੁੱਖ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸਖਿਅਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਡਰਾਮਾ ਵੇਖਕੇ ਆਵੇ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਬਹੁਤ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਸ.ਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ, ਦੁਖਧਾਮ... ਸੈਕੰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਨਾ। ਪਰੰਤੂ ਯਾਦ ਵੀ ਰਹੇ ਨਾ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਅੱਛਾ।

ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਸਾਡੇ ਸਪੂਤ ਬੱਚੇ ਕੋਣ - ਕੋਣ ਹਨ। ਸਰਵਸਿਬੁਲ ਸਪੂਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਸਿ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਲਵ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਲਵ ਰੱਖਣਾ ਮਾਨਾ ਕਦਮ - ਕਦਮ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣਾ।

2. ਰੋਜ਼ ਪੁੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪੁੰਨ ਹੈ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚਿੰ ਦੇਣਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਣਾ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਸਥੂਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਮਨਸਾ ਦਵਾਰਾ ਵਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜੰਮਿਵਾਰ ਆਤਮਾ ਭਵ:

ਕੋਈ ਵੀ ਸਥੂਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਦਾ ਇਹ ਸਮ੍ਰਤੀ ਰਹੇ ਕੀ ਮੈਂ ਵਸ਼ਿਵ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਵਸ਼ਿਵ ਕਲਾਮਾਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਨਮਿਤਿ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਨਸਾ ਦਵਾਰਾ ਵਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜੰਮਿਵਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਮ੍ਰਤੀ ਨਾਲ ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਵਸ਼ਿਰਥ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬੱਚ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਅਮੁੱਲ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਵਸ਼ਿਵ ਕਲਾਮਾਣ ਦੇ ਅਤੇ ਜੜ੍ਹ - ਚੇਤਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਹੁਣ ਯੋਧਾ ਬਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਰਿੰਤਰ ਯੋਗੀ ਬਣੋ।

- ਮਨਿ ਬੱਚੇ:- "ਮਨਿ ਬੱਚੇ :- ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਤੱਦ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਸਕੋਗੇ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਅਤੇ ਦਲਿ ਰੂਪੀ ਮੰਦਰਿ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਗੁਣਾਂ ਰੂਪੀ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਓ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫੈਲਾਓ"
- ਪੁਰਸ਼.ਨ:- ਸਰਵੋਤਮ ਸੱਚੀ ਸਰਵਸਿ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਅਸਲੀ ਸਰਵਸਿ ਦਾ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਅਤੇ ਮਹੀਨ ਰਾਜ ਕੀ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਜੱਦ ਕਸਿ ਤੋ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਯੋਗ ਸ਼ਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਸਰਵੋਤਮ ਸੱਚੀ ਸਰਵਸਿ ਹੈ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਵੀ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣਾ, ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਅਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਉਤਪੰਨ ਨਾ ਹੋਣ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪ ਵੀ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇਵੇਂ ਦਵਿਯ ਸਰਵਸਿ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਹੀ ਸਰਵਸਿ ਦਾ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਅਤੇ ਮਹੀਨ ਰਾਜ ਹੈ।

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਅਵਸਥਾ ਜਰੂਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅੰਤਰਮੁਖਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਨਾਲ ਹੀ ਅਚਲ, ਸਥਿਰ, ਧੈਰਯਵਤ, ਨਿਰਮਾਣਯਤ ਆਦਿ ਦੇਵੀ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਗਿਆਨਰੂਪ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸੰਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਅਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਵੀ ਕੁਝ “ਮਹਾਵਾਕ” ਸਮੁੱਖ ਸੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਗਾਹਿਰਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਰਿਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਰਪਿਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਮਹਾਵਾਕ, ਵਾਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਮਹਾਵਾਕ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇ ਜਾਂਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਵਾਕਾਂ ਤੇ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਅਸੁੱਧ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਭਰੇ ਹੋਏ ਮਹਾਵਾਕ ਸੁਣਕੇ ਸਰਿਫ ਰਪਿਟ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਪ ਸਹਤਿ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਣ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੋ ਬੱਚਰਿ ਇੱਕਦਮ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣ ਜਾਵੇ।

ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਜਵਿ ਮੰਦਰਿ ਤੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਇਵੇਂ ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਜੱਦ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਇਮਰਜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਵਿ ਮੰਦਰਿ ਵਿੱਚ ਸਰਿਫ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੀ ਚਿੰਤਰ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕੀ ਦੈਤਾਂ ਦੇ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਅਤੇ ਦਲਿ ਰੂਪੀ ਮੰਦਰਿ ਨੂੰ ਸਰਵ ਈਸ਼ਵਰੀ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾ ਦੇਵੋ, ਉਹ ਗੁਣ ਹਨ - ਨਿਰਮੋਹ, ਨਿਰਲੋਭ, ਨਿਰਭੈ, ਧੈਰਯਵਤ, ਨਿਰਹੰਕਾਰ ਆਦਿ ਕਢਿਕਾ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਦਵਿਯ ਲਕਸ਼ਨ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਨੂੰ ਉਜਿਆਰਾ ਮਤਲਬ ਸੰਪੂਰਨ ਸੁੱਧ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਉਜਿਆਰਾ ਬਣੇ ਤੱਦ ਹੀ ਆਪਣੇ ਉਜਿਆਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬੈਕੁੰਨ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚਲ ਸਕਣ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਉਜਵਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨ ਸਾਹਤਿ ਵਿਕਾਰੀ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਨਾ ਸਰਿਫ ਆਪਣਾ ਸਗੋਂ ਕਈਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਦਵਿਯ ਸਰਵਸਿ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਰਵਸਿ ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੀ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਅਤੇ ਮਹੀਨ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਕਸਿ ਦੀ ਭੁੱਲ ਤੇ ਸਰਿਫ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਸਰਵਸਿ ਹੈ। ਪਰ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਤਰੀਕੇ ਆਪਣੀ ਯੋਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪਹੁੰਚਾਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦੇਣਾ, ਇਹ ਹੀ ਸਰਵੋਤਮ ਸੱਚੀ ਸਰਵਸਿ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਵੀ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਨਾ ਸਰਿਫ ਵਾਚਾ ਅਤੇ ਕਰਮਣਾ ਤੱਕ ਪਰ ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਅਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਵੇ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਕਲਿਆਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਬੋਝ ਖੁਦ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਬੋਝ ਬੰਧਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੋ ਬੱਚਰਿ ਖੁਦ ਤੁਸੀਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ ਫਿਰ ਕਸਿ ਪ੍ਰਤੀ ਉਹ ਹੀ ਦਵਿਯ ਸਰਵਸਿ ਕਰੋ, ਇਹ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਅਲੌਕਿਕ ਕੰਮ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਵਸਿ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਦੀ ਕੋਈ ਅਨਾਯਸ ਭੁੱਲ ਹੋ ਵੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਬਲ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਕ੍ਰਾਇਟ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥੀ ਬੋਝਾ ਵੀ ਇਸ.ਾਰਾ ਮਲਿਣ ਨਾਲ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮਹਸੂਸ ਕਰਕੇ ਪਰਵਿਰਤਨ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼.ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ।

ਹੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਵਾਰਾ ਰਚੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਵਿਨਾਸੀ ਰਾਜਸਵ ਗਿਆਨ ਯਗਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਵਾਹ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਬਹੁਤ ਮਹੀਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਘੜੀ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕੀ ਮੈਂ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਸਾਹਤਿ ਯਗਿਆ ਵਿੱਚ ਸਵਾਹ ਮਤਲਬ ਅਰਪਣ ਹੋ ਮਰ ਚੁੱਕਿਆ, ਉਸ ਘੜੀ ਤੇ ਲੈਕੇ ਆਪਣਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਤਨ, ਮਨ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਰਵਸਿ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਸਭ ਕੁਝ ਯਗ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਝ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਧਨ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਗੁਆ ਸਕਦੇ। ਮਨ ਵੀ ਅਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪ ਵੱਲ ਦੌੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਹੁਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸੁੱਧ ਸ.ਭ ਸਵਰੂਪ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਅਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਖੁਦ ਹੀ ਸ.ਭ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਮਨ ਮਾਇਆ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਵਰੇਇਟੀ ਰੂਪ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਉਤਪੰਨ ਕਰ ਮਨ ਰੂਪੀ ਘੋੜੇ ਤੇ ਆਕੇ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਸਿ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੀ ਹਾਲੇ ਮਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮਤਲਬ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਨ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਰਵ ਤਿਆਗੀ ਬੱਚਰਿ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁੜ੍ਹੇ ਰਾਜ.ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਸਾਕਸ਼ੀ

ਹੋ ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬਹੁਤ ਖਬਰਦਾਰੀ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ।

ਖੁਦ ਗੋਪੀ ਵੱਲੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਗੋਪ ਗੋਪੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਅਸਲ ਸੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ! ਹੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦੋ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੀਨਾ ਪਿਆਰਾ ਫੁਲ ਉਨਾ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਰਵਰਸ਼ਿ। ਫੁਲ ਨੂੰ ਵੈਲੂਏਬਲ ਬਣਾਉਣ ਅਰਥ ਮਾਲੀ ਨੂੰ ਕੰਢਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਜੱਦ ਕੋਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੀ ਪਰਵਰਸ਼ਿ ਮਤਲਬ ਮੇਰੀ ਸਰਵਸਿ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਸਰਵਸਿ ਅਤੇ ਪਰਵਰਸ਼ਿ ਨੂੰ ਰਗਿਰਾਤ੍ਰ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਹਿਤ ਆਤਮਿਕ ਸੱਚ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਇਸ ਦਵਿਯ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਰਗਿਰਾਤ੍ਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਨਰਿਮਾਨਚਿਤ ਅਤੀ ਮਧੁਰ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਵਕ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਉਹ ਸਤਿਜੁਗ ਦੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਦਿਨ ਆਤਮਿਕ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣਗੇ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਪਿਆਰ ਨੈਚਰਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਸੰਗਮ ਦੇ ਸਵੀਟੇਸਟ ਸਮੇਂ ਤੇ ਇੱਕ ਦੋ ਦੇ ਲਈ ਸਰਵਸਿ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਅਤੀ ਮਿਠਾ ਰਮਣੀਕ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਸ੍ਰੁੱਧ ਪ੍ਰੇਮ ਜੱਗ ਵਿੱਚ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਚੇਤਨ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹਰਦਮ ਹਰਸ.ਤਿ ਮੁੱਖ ਹੋ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਸ਼ਿਚਾ ਬੁੱਧੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਡੀ ਨਸ ਨਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਈਸ਼ਵਰੀ ਤਾਕਤ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਆਕਰਸ਼ਣ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣਾ ਦਵਿਯ ਚਮਤਕਾਰ ਜਰੂਰ ਕੱਢਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਛੋਟੇ ਨਰਿਦੇਸ਼ ਬੱਚੇ ਸ੍ਰੁੱਧ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹਮੇਸ਼. ਹੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਮਣੀਕ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖਿੰਚਦੇ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਅਜਹੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਰਮਣੀਕ ਜੀਵਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਸਿ ਵੀ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਸ਼ੁਰੀ ਸ੍ਵਭਾਵਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਕਿ ਇਹ ਗੁੱਸਾ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਹੋ ਬਚਪਨ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪੇ ਸ.ਤੀਚਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਮਤਲਬ ਵਿਸਮਰਤੀ ਸਵਰੂਪ ਨਾਲ ਸਮੁਰਤੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਵੀ ਪਵੇ ਪਰ ਸੁਕਸ਼ਮ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਜਿੱਤ ਪਾਕੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣ ਜਾਣਾ, ਇਹ ਹੀ ਮਾਲਕਿ ਅਤੇ ਬਾਲਕਪਨ ਦੀ ਸਰਵੋਚ ਸ.ਰਿਮਣੀ ਵੀਧੀ ਹੈ।

ਈਸ਼ਵਰ ਜਿਵੇਂ ਸੰਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਉਵੇਂ ਫਰਿ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪ ਵੀ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਵਿੱਚ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਕਵਾਲਟੀਜ਼ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹਨ ਪਰ ਫਸਟ ਗਿਆਨ, ਸੇਕੋਂਡ ਪ੍ਰੇਮ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਹਿਲੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਬਣਨ ਬਗੈਰ ਸਰਿਫ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰੇਮ ਅਸ੍ਰੁੱਧ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਮਰਜ਼ ਕਰ ਪਹਿਲੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਬਣ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੋਈ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਕੇ ਪਿੱਛੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਗਿਆਨ ਬਗੈਰ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਤਾਂ ਕੀਥੇ ਵਿਚਲਿਤ ਵੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਬਣਨ ਦੇ ਬਗੈਰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਮਾਇਆ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵੀ ਇੱਕ ਸੂਤ ਦੀ ਜੰਜੀਰ ਹੈ ਪਰ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਬਣ ਪਿੱਛੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਅਤੀ ਮੌਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਗਿਆਨ ਪਿੱਛੇ ਹੀ ਧਿਆਨ। ਧਿਆਨਸ਼ਿਟ ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਗਿਆਨਸ਼ਿਟ ਅਵਸਥਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਹੋ ਬੱਚਰਿ, ਪਹਿਲੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਬਣ ਫਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਇਮਰਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਬਗੈਰ ਸਰਿਫ ਪ੍ਰੇਮ ਇਸ ਪੁਰਸ.ਾਰਥੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਕਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਅਤੀ ਮਿੱਠੀ, ਰਮਣੀਕ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਹੈ। ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਹੀ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ.ਾਰਿਰਕਿ ਭੋਗਣਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਕਸ਼ੀ, ਸੁੱਖਰੂਪ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਉਪਸਥਿਤ ਹੋਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭੋਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਸਟ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਭੋਗ ਚੁਕਤ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਫਿਜ਼ੂਚਰ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖ ਦਾ ਹਸਿਬ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਕਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਸੁੱਖਰੂਪ ਅਵਸਥਾ ਪਾਸਟ ਅਤੇ ਫਿਜ਼ੂਚਰ ਦੋਨੋਂ ਨਾਲ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਹ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸਮੇਂ ਸਰਿਫ ਚੁਕਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਹੀ ਸੁਹਾਵਣਾ ਪੁਰਸ.ਾਰਥ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੈ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੋਨੋਂ ਕੰਮ ਸੰਪੂਰਨ ਰੀਤੀ ਸਥਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੋਨੋਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ.ਾਰਥੀ ਹੀ ਅਤੀਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਰੇਇਟੀ ਵਰਿਟ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਨਸ਼ਿਚਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਣਾ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਬਲਿਕੁਲ ਵਫ.ਦਾਰ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਹਰ ਇੱਕ ਜੀਵ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਰਾਂਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਰਾਂਗ ਪਾਰਟ ਵੀ ਪੂਰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਜੱਦ ਰਾਂਗ ਅਤੇ ਰਾਈਟ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਨੂੰਦੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਫਰਿ ਕੋਈ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸੇ. ਉਠਾਉਣਾ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਐਕਟਰ ਆਪਣਾ -ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾ ਰਹਿਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਈਸਕੋਪ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮ ਰੂਪ ਧਾਰੀ ਐਕਟਰਸ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਐਕਟੀਂਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ, ਕਸਿ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਆਵੇ ਅਤੇ ਕਸਿ ਨਾਲ ਹਰਸ.ਤਿ ਹੋਵੇ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਖੇਡ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਗੁੱਡ ਜਾਂ ਬੈਡ ਪਾਰਟ ਮਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਅਨਾਦਿ ਬਣੇ ਹੋਏ ਬਾਈਸਕੋਪ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਇਕਰਸ ਅਵਸਥਾ ਨਾਲ ਹਰਸ.ਤਿਮੁਖ ਹੋ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੁਆਇੰਟ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੋ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਰੂਪ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਉਠਾਏ ਸਰਵ ਈਸ਼ਵਰੀ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਲਕਸ਼ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮੁਰਤੀ ਨਾਲ ਸ.ਤਚਿਤ, ਨਰਿਮਾਣਚਿਤ, ਧੈਰਯਵਤ, ਮਿਠਾਸ, ਸ.ੀਤਲਤਾ ਆਦਿ ਸਰਵ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਇਮਰਜ਼ ਕਰਨੇ ਹਨ।

ਧੈਰਯਵਤ ਅਵਸਥਾ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਫਾਉਡੇਸ਼ਨ - ਵੇਟ ਐਂਡ ਸੀ। ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਰਯਿ ਬੱਚਰਿ, ਵੇਟ ਮਤਲਬ ਧੀਰਜ ਕਰਨਾ, ਸੀ ਮਤਲਬ ਵੇਖਣਾ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਪਹਿਲੇ ਧੈਰਯਵਤ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਉਸ ਦੇ ਬਾਦ ਫਰਿ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਵਰਿਟ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜ਼ ਸੁਣਨ

ਦਾ ਸਮੇਂ ਨੇੜ੍ਹੇ ਆਵੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੈਰਯਾਤ ਗੁਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਆਉਣ ਤੇ ਉਸ ਪੈਰਯਾਤ ਦੇ ਗੁਣ ਨਾਲ ਰਾਜ ਸੁਣਨ ਵੱਚ ਕਦੀ ਵੀ ਵਚਿਲਤਿ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੇ। ਇਸਲਈ ਹੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਪ੍ਰਾਣ, ਜਰਾ ਠਹਿਰੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਕੇ ਰਾਜ ਵੇਖਦੇ ਚੱਲੋ। ਇਸ ਹੀ ਪੈਰਯਾਤ ਅਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਕਰਤਵ੍ਯ ਸੰਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਧਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੁਣ ਨਸਿਚਾ ਨਾਲ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਸਿਚਾਬੁੱਧੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਦ੍ਰਸ਼ਿਟਾ ਹੋ ਹਰ ਖੇਡ ਨੂੰ ਹਰਸ਼ਤਿ ਚਹਿਰੇ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਆਤਰਕਿ ਪੈਰਯਾਤ ਅਤੇ ਅਡੋਲਚਤਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪਰਪਿਕਵ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵੱਚ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਇਸ ਸਾਕਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵੱਚ ਸਥਤਿ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਜਵਿੰ ਨਾਟਕ ਵੱਚ ਐਕਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਲਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਰਟ ਪੂਰਨ ਵਜਾਉਣ ਅਰਥ ਪਹਿਲੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਰਹਿਰਸਲ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਜਿ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਭਾਰੀ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਯੋਗ ਬਲ ਦਵਾਰਾ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਰਹਿਰਸਲ ਜਰੂਰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਜੇ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਘਬਰਾਹਟ ਵੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਇਸਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਈਸ਼ਵਰੀ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਪੱਕਾ ਰੱਖ ਦੈਵੀਗੁਣਧਾਰੀ ਬਣ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਗਿਆਨ ਸਵਰੂਪ ਸਥਤਿ ਵੱਚ ਸਥਤਿ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਆਪੇ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਰੂਪ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਬੱਚੇ, ਇਕੱਠੇ ਬੈਠਕੇ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚਾਰੋ ਪਾਸੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਾਇਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹਾਂਵਾਕ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਤਰਕਿ ਗਹਰਿਆਈ ਵੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਡੀਪ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਤਰਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਮੀਠੀ ਮਹਸੂਸਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਬੈਠਕੇ ਮਹਿਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਪਰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵੱਚ ਸਥਤਿ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਇਹ ਗੁਣ ਅਨਾਯਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜੱਦ ਸਵੇਰੇ ਸਵੇਰੇ ਉਠ ਕੇ ਇਕਾਂਤ ਵੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੁੱਧ ਵਚਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਲਹਿਰਾਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਉਪਰਾਮ ਅਵਸਥਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਰਿ ਆਪਣੇ ਨਜਿ ਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਵੱਚ ਸਥਤਿ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਸਭ ਸੰਕਲਪ ਆਪ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਮਨ ਅਮਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਾਇਕਿ ਮਨ ਨੂੰ ਵਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪਹਿਲੋਂ ਆਪਣੇ ਲਕਸ਼ ਸਵਰੂਪ ਦੇ ਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਜੱਦ ਆਤਰਕਿ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਕਾਇਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਨਰਿਸੰਕਲਪ ਅਵਸਥਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਲਕਸ਼ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤ ਚੇਤਿ, ਨਰਿਮਾਨਚਤਿ, ਪੈਰਯਾਤ, ਮਨਿਸ਼, ਸ਼ੀਤਲਤਾ ਆਦਿ ਸਰਵ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ।

2. ਨਸਿਚੇਬੁੱਧੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਦ੍ਰਸ਼ਿਟਾ ਹੋ ਇਸ ਖੇਡ ਨੂੰ ਹਰਸ਼ਤਿ ਚਹਿਰੇ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਆਤਰਕਿ ਪੈਰਯਾਤ ਅਤੇ ਅਡੋਲਚਤਿ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਇਸ ਸਾਕਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵੱਚ ਸਥਤਿ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ ਦੇ ਬੈਲੋਸ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਭਵ:

ਜਵਿੰ ਇੱਕ ਅੱਖ ਵੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅੱਖਾਂ ਵੱਚ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਮਲਿਆ ਹੋਇਆ ਕਰਤਵ੍ਯ (ਸੇਵਾ) ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮ੍ਰਤੀ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਸਨੇਹੀ - ਮੂਰਤ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ ਵੀ ਬਣੇ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵੱਚ ਇਵੇਂ ਜੋਹਰ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕਸਿ ਦਾ ਵੀ ਦਲਿ ਵਚਿਰਣ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਜਵਿੰ ਮਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਿੰ ਦੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵੱਚ ਸੰਖਿਆ ਦੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਤੇਜ ਜਾਂ ਕੜਵੇ ਮਹਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਜੋ ਵੀ ਸੱਤ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵੱਚ ਦੇਵੇ - ਪਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵੱਚ ਸਨੇਹ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਬਣਾ ਲਈਏ ਤਾਂ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗੇ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਰਹਿਮਦਲਿ ਬਣ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋ, ਜੋ ਬੱਚੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਸਰਵਸਿ ਵੱਚਿ ਲੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਉਹ ਹੀ ਬਹਾਦਰ ਹਨ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਉੱਚੀ ਤਕਦੀਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਅਧਾਰ ਕੀਸ ਗੱਲ ਤੇ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ। ਜੀਨਾ ਜੋ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਤਨੀ ਉੱਚੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਰਿਵਾਹ ਅਰਥ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤਕਦੀਰ ਉੱਚੀ ਬਣਦੀ ਜਾਵੇਗੀ।
- ਗੀਤ:- ਤਕਦੀਰ ਜਗਾਕਰ ਆਈ ਹਾਂ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਬੱਚੇ ਜੱਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਕਦੀਰ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਸਾਹੂਕਾਰ ਕੋਲ, ਕੋਈ ਗਰੀਬ ਦੇ ਕੋਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਾਰਸਿ ਆਇਆ ਹੈ। ਜਵਿ - ਜਵਿ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਮ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਨੋ - ਮਨੋ ਸਕਿਲਿਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਲਪ ਬਾਦ ਫਰਿ ਤੋ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਲੈ ਆਏ ਹਾਂ। ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਲੈ ਆਏ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਤਕਦੀਰ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਹੈ - ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਤਨੀ ਤਕਦੀਰ ਉੱਚੀ ਰਹੇਗੀ। ਕੀਨੀ ਸਹਜਿ ਗੱਲ ਹੈ। ਸੇਕੋਡ ਵੱਚਿ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਮਲਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ। ਹੁਣ ਹਰ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਵਿ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਵਿ ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਸਰਵਸਿਏਬਲ ਬੱਚੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਾਲੋ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚਿ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚਿ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਵੀ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਸਿ.1, ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਕੋਈ ਵੀ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਸਮੁਰਤੀ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਰਿਵਾਹ ਅਰਥ ਕਰਮ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਘਰਬਾਰ ਵੀ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਰਿਬੰਧਨ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਚੰਗੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਲ - ਬੱਚੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵਸਿ ਕਰਨ ਦਾ ਚੰਗਾ ਚਾਂਸ ਹੈ। ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਪਤੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬੰਧਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਉਹ ਜਵਿ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥੀ ਹੋ ਗਏ। ਫਰਿ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵੱਚਿ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਸੰਗ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਸੰਗ ਮਲਿਦਾ ਹੈ - ਸਾਧੂਆਂ ਆਦਿ ਦਾ, ਨਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ। ਉਹ ਨਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਵਰਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਵਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਦਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਵੇ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼.1 ਸੋ ਫਰਿ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼.1, ਫਰਿ ਵੈਸਵੰਸ਼.1... ਘਰਾਣੇ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਪ੍ਰਰੰਸਿ ਹੈ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਸ਼ਿਨ, ਜਸਿ ਨੂੰ ਝੂਲੇ ਵੱਚਿ ਝੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ ਨੂੰ ਝੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਓਂਕੀ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈ। ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਹੈ, ਪੂਜਾ ਉਸ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਇੱਕ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋ ਤੀਨ ਹਨ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀ ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਸਰਿਫ ਨੰਬਰਵਨ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਰਕਸ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੀ ਮਲਿਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਉ ਨਾ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵੱਚਿ ਆਈਏ। ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਫਾਲੋ ਕਰੀਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਲੈ ਲਈਏ। ਜੋ ਚੰਗੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਚੰਗੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਘਰ ਵੱਚਿ ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਮਹਾਰਾਣੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਦ ਵੱਚਿ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਜੱਦ ਪਤਤਿ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚਿ ਜ.ਆਦਾ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਲਕਬ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਜੱਦ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗਰੀਬ, ਸਾਹੂਕਾਰ ਵੱਚਿ ਫਰਕ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੋਰ ਸਤਸਿੰਗਾਂ ਵੱਚਿ ਮਨੁੱਖ ਬੈਠ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਸਖਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦੇਕੇ ਸਚਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਵੇਦ ਸ.ਸਤਰ ਆਦਿ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ। ਸਚਗਤੀ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਮੱਧ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਪਸਿ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਅੰਤ ਵੱਚਿ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਓਂ ਜਾਕੇ ਠਹਿਰਣਗੀਆਂ? ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਤਾਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਝਾੜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਦਾ ਗਿਆਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਵੀ ਹੈ, ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਝਾੜ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਕੇ ਘਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। "ਮੈਂ ਆਤਮਾ" ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ - ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਗੋਇਆ ਜੀਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ। ਆਪ ਮੁਏ ਮਰ ਗਈ ਦੁਨੀਆਂ। ਮਤਿਰ, ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਸਭ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲੇ ਪੂਰੀ ਸਖਿਅਿਆ ਲੈਕੇ, ਮਰਤਬੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਫਰਿ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਬਮਿਰ ਹੋਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਜੋ ਪੱਕੇ ਯੋਗੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜਲਦੀ ਮਰਨਾ (ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਾ) ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯੋਗ ਵੱਚਿ ਰਹਿਕੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਰ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਉਚ ਪਦਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਭਰਾ - ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਵੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾ ਲੈਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਆਪਸ ਵੱਚਿ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਕਿਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਅੱਗੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਕਹਿਾ ਸੀ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਭੈਣ ਜੀ ਅਥਵਾ ਭਾਈ ਜੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਹੁਣ ਫਰਿ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਚਿ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ। ਯਾਦ ਦਾ ਪੂਰਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਚਾਰਟ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਣਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਾਂਚ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਕੀ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਜੋ ਵਕਿਰਮਾਂ ਦਾ ਬੋਝਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਵਿ ਉਤਰੇ ਇਸਲਈ ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੀਨਾ ਘੰਟਾ ਯਾਦ ਕੀਤਾ? ਮੂਲਵਤਨ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਥਲ - ਪੁਥਲ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਵੀ ਤਿਆਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬੰਬਸ ਆਦਿ ਵੀ ਬਣਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਮੌਤ ਦੇ ਲਈ ਸਾਮਾਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੌਤ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਓ। ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਥੱਲੇ ਵੀ ਮਾਰਨ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਉਪਰ ਆਕੇ ਬੰਬਸ ਛੱਡ ਫਰਿ ਸਮੁੰਦਰ ਵਚਿ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਨਿਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਹਲਿ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਭ ਮੀਟੀ ਵਚਿ ਮਲਿ ਜਾਣਗੇ। ਕਨ੍ਹਾ ਦੀ ਦਬੀ ਰਹੀ ਪੂਲ ਵਚਿ...ਲੜਾਈ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਪੈਕੇਟ ਸਭ ਦੇ ਖਾਲੀ ਕਰਨਗੇ। ਚੋਰ ਵੀ ਕੀਨੇ ਘੁਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਲੜਾਈ ਤੇ ਕੀਨਾ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਮੀਟੀ ਵਚਿ ਮਲਿ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਸਭ ਡੰਗਿਣਗੇ। ਬੰਬਸ ਆਦਿ ਡੰਗਿਣ ਨਾਲ ਸੁਰਸ਼ਿਟੀ ਦੇ 3 ਭਾਗ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇੱਕ ਭਾਗ ਬੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਇੱਕ ਹੀਸੇ ਵਚਿ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਬਾਦ ਵਚਿ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਦਾ ਵੀ ਭਾਗ ਬਚੇਗਾ। ਮੌਤ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰ ਨਾ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਲਈਏ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਲੌਕਿਕ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਤੋੜ ਨਭਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦੇਣਗੇ ਕੀ ਕਹਿੰ ਨਹੀਂ ਸਰਵਸਿ ਤੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਵਤੰਤਰ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ ਕੀਥੇ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਮੰਤਰ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਤੇ ਹੀ ਰਹਿਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਨਾ ਕੀ ਬਾਬਾ ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਸਤਾ ਮਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਤੇ ਵੀ ਰਹਿਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਵਿ ਬਾਪ ਰਹਿਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਕਿਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਤਾਂ ਹਠਯੋਗ ਆਦਿ ਦੀ ਕੀਨੀ ਮਹਿਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਿਫ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਇਸ ਵਚਿ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ। ਸਰਿਫ ਯਾਦ ਦੇ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਠੋ - ਬੈਠੋ, ਕਮੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਭਾਵੇਂ ਕਰਮ ਵੀ ਕਰੋ, ਸਰਿਫ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਗਾਓ। ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਆਸ਼.ਕਿ ਬਣਨਾ ਹੈ ਉਸ ਮਾਸ਼ੂਕ ਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਹੋ ਆਸ਼.ਕਿ ਹੋ ਬੱਚਓ! ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਚਿ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਮਾਸ਼ੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਂ ਗਾਰੰਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਗੱਲ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵਚਿ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਦਵਾਰਾ ਗੀਤਾ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਦਵਾਰਾ ਗੀਤਾ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਜੀਵਨਬੰਧਨ ਵਚਿ ਆ ਗਏ ਹੋ, ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਚਿ ਵਚਿਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਚਲਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ, ਜਸਿ ਨਾਲ ਵਕਿਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਵੇਦ, ਸ.ਸਤਰ, ਯਗਿਆ, ਤਪ ਆਦਿ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਥੱਲੇ ਹੀ ਡੰਗਿਏ ਆਏ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਪਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਰਿਫ ਸੀੜੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ, ਜੱਦ ਤੱਕ ਉਸ ਤੇ ਕੋਈ ਸਮਝਾਵੇ ਨਹੀਂ। ਜਵਿ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਚੀਤਰ ਵਖਿਕੇ ਸਖਿਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਹਾਥੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਹਾਥੀ ਵੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਚੀਤਰ ਵੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਜਵਿ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਚਿ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੀਤਰ ਵਚਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਛੋਟੀ ਚੀਜ਼ ਵਖਿਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਬੈਕੁੰਨ ਤਾਂ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਵੱਡੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਥੇ ਹੀਰੇ ਜਵਹਰਾਤਾਂ ਦੇ ਮਹਲਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਫਰਿ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਭਾਰਤ ਗਰੀਬ ਕਵਿ ਬਣਿਆ? ਸਾਹੂਕਾਰ ਤੋਂ ਗਰੀਬ, ਗਰੀਬ ਤੋਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਾ - ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸੀੜੀ ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਤਾਂ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੂੰਹ ਖੁਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਵਸਿ ਲਾਇਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਸੈਟਰਜ਼ ਤੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਅਸ.ਤੀ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਬਾਹਰ ਭਟਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਫਰਿ ਬਾਪ ਕਹੇਗਾ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਹਾਲ ਆਪਣਾ ਵੇਖੋ। ਦੰਨ - ਪ੍ਰਤੀਦੰਨ ਜਾਸਤੀ ਸਾਕਸ਼.ਤਕਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਾਪ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਜਾਵਾਂ ਵੀ ਮਲਿਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਫਰਿ ਕਹਿਣਗੇ - ਨਾਹੇਕ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਕੀਤਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੁਣਾਕੇ ਪ੍ਰਾਸਚਤਿ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵ੍ਰਧਿ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਪ ਵੀ ਮਹਸੂਸ ਕਰਨਗੇ ਪਰ ਫਰਿ ਕਹਿੰਦੇ ਕੀ ਕਰੀਏ - ਸਾਡੀ ਇਹ ਆਦਤ ਮਟਿਦੀ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਘਰ ਜਾਕੇ ਰਹੀਏ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਡਸਿ - ਸਰਵਸਿ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਸੈਨਾ ਵਚਿ ਕੋਣ - ਕੋਣ ਬਹਾਦੁਰ ਹੈ, ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਨਾਮ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਇੱਥੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਜਰੂਰ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਕਰਨਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰਹਿਮਦਲਿ, ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਕੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਕਿਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਬੋਝੀ ਕੀ ਅੰਦਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਕੋਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੇ ਬੋਝੀ ਪਾਪ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਵਚਿ ਪਾਰਟ ਹੈ ਸਰਵਸਿ ਕਰਨ ਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਪਾਪਆਤਮਾ, ਪੁੰਨਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਨ ਵਚਿ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਪਵੇ ਨਾ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਸਿ.ਲਬੁੱਧੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕਵਿ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਵਚਿ ਆਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੇਸ਼.ਵਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਖਿਏ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਸਭ ਰਪੀਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਫਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਯੋਗਬਲ ਤੇ ਤੁਸੀਂ 5 ਵਕਿਰਾਂ ਤੇ ਜੀਤ ਪਾਕੇ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਬਣ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਸਿ ਵੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤੱਦ ਹੀ ਉੱਚੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣੇਗੀ । ਰਹਿਮਦਲਿ ਬਣ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ । ਅੰਨਿਆ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ।

2. ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਮਮਤਵ ਨਕਾਲ ਜੀਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਹੈ ਕਢਿਕ ਹੁਣ ਵਾਪਸਿ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ । ਬਿਮਾਰੀ ਵੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵਕਿਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਦੂਸਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਭਵ:

ਸੇਵਾ ਵੱਚ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸਰਵਸਿ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਵੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰੋ । ਜਦੋਂ ਕਸਿ ਵੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਸਰਵਸਿ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅੰਤਮਿ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ । ਜੀਨਾ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰੋਗੇ ਉਤਨਾ ਹੀ ਸਤਕਾਰ ਮਲਿੰਗਾ । ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਮਨ ਤੋਂ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਣਗੀਆਂ । ਪਰ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ, ਮਾਨਸਕਿ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਹੱਦ ਦੇ ਬੰਧਨ ਸਭ ਟੁੱਟ ਜਾਣਗੇ ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਰਮਣੀਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ, ਬਾਪ ਵੀ ਰਮਣੀਕ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਰਮਣੀਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਚੱਤੁਰਾਂ ਦੀ ਕਸ਼.ਸਿ. ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਹਿਣਾ ਵਸਿਸ਼ਟ ਗੁਣ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਦੇਵਤਾ ਬਹੁਤ ਰਮਣੀਕ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਰਮਣੀਕਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੱਤੁਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਕਸ਼.ਸਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਵਸਿਸ਼ਟ ਗੁਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਗੁਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਮਨੁੱਖ ਝੁਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਮਣੀਕ ਉਹ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਰਵ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਹਨ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ.ਝੀ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲਾ ਕੀਨਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਕੀਨੇ ਰਮਣੀਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤੇ ਵੀ ਰਮਣੀਕ ਹਨ ਨਾ। ਪਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ। ਸਭ ਇਕਰਸ ਰਮਣੀਕ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਫਰਿ ਵੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਰਮਣੀਕ ਹਨ ਜਰੂਰ। ਰਮਣੀਕ ਕੌਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦੈਵੀਗੁਣ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਆਦਿ ਰਮਣੀਕ ਹਨ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਕਸ਼.ਸਿ ਹੈ। ਕਹਿਣੀ ਕਸ਼.ਸਿ ਹੈ? ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਕਹਿਣੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਕਸ਼.ਸਿ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਡਾਂਗੀਆਂ ਹਨ। ਕੀਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਰੂਰ ਝੁਕਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਘਮੰਡੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਫਰਿ ਵੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਥਵਾ ਸ.ਵਿ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣਗੇ ਜਰੂਰ। ਦੈਵੀਆਂ ਦੇ ਚੱਤੁਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਝੁਕਦੇ ਹਨ ਕਹਿਣੀ ਬਾਪ ਵੀ ਰਮਣੀਕ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਦੈਵੀ ਦੇਵਤਾ ਵੀ ਰਮਣੀਕ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਸ਼.ਸਿ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ। ਉਹ ਕਸ਼.ਸਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਚਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੀਨੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਸ਼.ਸਿ ਹੈ ਉਨ੍ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਕਸ਼.ਸਿ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਸ਼.ਸਿ ਫਰਿ ਅਵਨਾਸ਼ੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਭਵਿੱਖ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਉਹ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਕਸ਼.ਸਿ ਹੋਵੇਗੀ ਕਹਿਣੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਜ.ਆਦਾ ਕਸ਼.ਸਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੈ ਜੋ ਖਾਸ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵੱਲੋਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਾਤਰਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਜਰੂਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਕਸ਼.ਸਿ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਕਸ਼.ਸਿ ਫਰਿ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਕਸ਼.ਸਿ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ (ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ) ਆਕ੍ਰਿਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਕੀਨਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਨੀ ਰਜਾਈ ਪਾਈ ਹੈ, ਉਹ ਜਰੂਰ ਰਾਜਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹੋ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਹੈ। ਨਾਲ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਗੁਣ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰਸ.ਤਿ ਮੁੱਖ ਰਹੇ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰਸ.ਤਿ ਤਾਂ ਰਹੇਗੇ ਜੱਦ ਬਾਪ ਅਲਫ਼ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਲੋਂ ਰਹੇਗੇ। ਫਰਿ ਬੇ ਦੀ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਰਮਣੀਕ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਰਮਣੀਕ ਬਣ ਫਰਿ ਭਵਿੱਖ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਰਮਣੀਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੀ ਅਮਰਪੁਰੀ ਵੱਲੋਂ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਾ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਹੀ ਨਾਲ ਚਲਦੀ ਹੈ - 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਫਰਿ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਅਲਪਕਾਲ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਕੋਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੱਲੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਾਧਾਰਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਬਲਿਕੁਲ ਸਾਧਾਰਨ ਰੂਪ ਵੱਲੋਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸਾਧਾਰਨ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲੱਜਾ ਆਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਉਹ ਕਪੜੇ ਕਵੇਂ ਪਾਈਏ। ਸਾਡੇ ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਕੀਨੇ ਸਾਧਾਰਨ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਸਾਧਾਰਨ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਕਹਿਣੀ ਵਨਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਸ.ਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਜੱਦ ਵੀਆਹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੁਮਾਰੀ ਵਨਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਲੇ ਕਪੜੇ ਪਾਕੇ, ਤੇਲ ਆਦਿ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਹਿਣੀ ਸਸੁਰਘਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਵਾਰਾ ਸਗਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਾ ਹੈ ਸਸੁਰ ਘਰ। ਰਾਵਣਪੁਰੀ ਤੋਂ ਰਾਮਪੁਰੀ ਅਥਵਾ ਵਸਿਸ਼ਟਪੁਰੀ ਵੱਲੋਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਵਨਵਾਹ ਦਾ ਰਵਿਜ ਇਸਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਭਿਮਾਨ ਦੇਹ ਦਾ ਜਾਂ ਕਪੜਿਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਨਾ ਆਵੇ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਹਲਕੀ ਸਾੜੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਉਂਚੀ ਸਾੜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖਿਆਲ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਵਨਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਵਨਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਇਵੇਂ ਸਾਧਾਰਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕੋਈ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਂਚ ਗਿਆਨ ਦੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਸ. ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਤੀਰ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਬਰਤਨ ਮਾਂਜਦੇ ਰਹੋ ਜਾਂ ਕਪੜੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਆਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਝੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਫ਼ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਲਾਵੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਨਸ. ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕਪੜਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਬੈਠ ਕਸਿ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਦੇਵੇਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਵੰਡਰ ਖਾਣਗੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਨਾ ਉਂਚ ਗਿਆਨ ਹੈ! ਇਹ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਾਜਯੋਗ ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦਾ ਨਸ. ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ? ਜਵੇਂ ਬਾਬਾ ਆਪਣਾ ਮਸਿਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸਮਝੋ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਖੇਡ ਕਰ ਰਹਿਾਂ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਜਿਗਿਆਸੂ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚੈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਯੋਗ ਦੀ ਤਾਕਤ, ਯੋਗਬਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਵੀ ਉਥੇ ਹੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਖਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਇੰਨਾ ਸਾਧਾਰਨ, ਇਸ ਵੱਲੋਂ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ! ਫਰਿ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ। ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਿਕਲੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਜਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋ ਉਵੇਂ ਉਹ ਵੀ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਨਸ. ਅੰਦਰ ਵੱਲੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਭਰਾ ਅਥਵਾ ਭੈਣ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਦਮ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਵਸਿਸ਼ਟ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੱਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅੰਦਰ ਵੱਲੋਂ ਇੰਨਾ ਨਸ. ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਲਗਨ ਵੱਲੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਹੈ ਪਰ ਯੋਗ ਦਾ

ਜੋਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਓਰਟੀ ਅਤੇ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਜੋਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਕਤ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਹੈ ਧਨ ਦੀ ਗੱਲ। ਜਿਵੇਂ ਸਕੂਲ ਵੱਚ ਪੜ੍ਹਕੇ ਐਮ. ਏ. ਬੀ.ਏ. ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਰਿ ਪੈਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੀ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਤਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਯਾਦ। ਬਾਪ ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਵੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ, ਪਰ ਬਾਬਾ ਜੀਨੋ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਐਮ - ਆਬਜੈਕਟ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਅੰਨਣਿਆਂ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਹੀ ਖ.ਆਲਾਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਰਸਤਾ ਦੱਸੀਏ, ਤਰਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵੱਚਾਰੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹਨ। ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਲਾਨੀ ਫੜਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਅੰਨੇ ਹਨ, ਗਿਆਨ ਚਕਸ਼ੂ ਹੈ ਨਹੀਂ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਾਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕੀ ਹਜ਼ਿਰ ਨੇ ਇਵਲਿ, ਸੀ ਨੇ ਇਵਲਿ... ਇਹ ਚੰਤਰ ਕਾਓ ਬਣਿਆ ਹੈ? ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹੁਣ ਨਾਲੇਜ ਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਵਾਹ! ਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚਾ ਬਣਕੇ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਲਾਤਾ ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਬਣ ਕੇ ਹੀ ਕੀ ਕੀਤਾ! ਰੋਜ਼ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵਪਾਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੋਤਾਮੇਲ ਕੱਢਣਾ ਸਹਜਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਰਵਮੇਟ ਸਰਵੈਟ ਨੂੰ ਪੋਤਾਮੇਲ ਕੱਢਣਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਉਹ ਸੋਦਗਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਚੰਗਾ ਸਮਝਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵਪਾਰੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਫੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਰੋਜ਼ ਖਾਤਾ ਵੇਖੋ। ਮੁਰਾਦੀ ਸੰਭਾਲੋ। ਘਾਟਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫਾਇਦਾ ਹੈ? ਸੋਦਗਰ ਹੋ ਨਾ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਨਾ - ਬਾਬਾ ਸੋਦਗਰ, ਰਤਨਾਗਰ ਹੈ। ਅਵਨਿਸ਼ਾਸੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਸੋਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਸਭ ਕੋਈ ਸ਼ਰੂਫ਼ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਕੰਨ ਨਾਲ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਨਕਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਝੋਲੀ ਵੱਚ ਛੇਦ ਨਾਲ ਨਕਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਝੋਲੀ ਭਰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਧਨ ਦਿੱਤੀ ਧੰਨ ਖੁਟੇ ਨਹੀਂ। ਅਵਨਿਸ਼ਾਸੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੈ ਰੂਪ - ਬਸੰਤ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਰੂਪ - ਬਸੰਤ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਵੱਚ ਨਾਲੇਜ ਭਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਆਤਮਾ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਰੂਪ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੋਮਨਾਥ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੇ ਸਟਾਰ ਦੀ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨਗੇ। ਪੂਜਾ ਦੇ ਲਈ ਕੰਨਿ ਲੀਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਲੀਗ ਛੱਤ ਜੀਨਾ ਵੱਡਾ - ਵੱਡਾ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਹੈ ਛੋਟਾ ਪਰ ਮਰਤਬਾ ਤਾਂ ਉੱਚ ਹੈ ਨਾ।

ਬਾਪ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਕਹਿਾ ਸੀ ਕੀ ਇਹ ਜਪ, ਤਪ ਆਦਿ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕਰਦੇ ਬੱਲੇ ਹੀ ਡਾਂਗਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੀੜੀ ਬੱਲੇ ਹੀ ਉਤਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਹੁਣ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਦੇ ਜੀਨ ਹੋ। ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਨਾ - ਜੀਨ ਨੇ ਕਹਿਾ, ਸਾਨੂੰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਖਾ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਦਿੱਤਾ - ਸੀੜੀ ਚੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਉਤਰੋ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਮਲਿ ਗਿਆ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਵੀ ਕਹਿਾ ਹੈ ਕੀ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੀੜੀ ਤੁਸੀਂ ਉਤਰਦੇ ਹੋ ਫਰਿ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਫੁਲ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਜੀਨ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਫੁਲ ਸੀੜੀ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਫੁਲ ਸੀੜੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕੀਨਾ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਫਰਿ ਉਤਰਦੇ ਹੋ, ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤੰਤ - ਪਾਵਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ, ਮੈਂ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਆਲਮਾਇਤੀ ਹਾਂ ਕਾਓਕ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਬੀਦੀ ਰੂਪ ਅਥਾਰਟੀ ਹਾਂ। ਸਭ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੀਨਾ ਵੰਡਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਵੇ ਕਦੀ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕੀ ਆਤਮਾ ਵੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਅਵਨਿਸ਼ਾਸੀ ਪਾਰ੍ਟ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਘਸਿਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਲਦਾ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਰਿਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਰਕਾਰਡ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਵੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੱਚ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਕੀਨਾ ਪਾਰ੍ਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਾਰ੍ਟ ਕਦੀ ਮਟਿਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਣ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੈ ਬੀਦੀ, ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਵੇਂ ਬੀਦੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਤਿਆਗੀ ਅਤੇ ਰਾਜਰੀਸ਼ੀ। ਕੀਨਾਂ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਰੀਸ਼ੀ ਬਲਿਕੁਲ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਰੀਸ਼ੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ, ਜੇ ਇੱਥੇ ਰਜਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਖਵਇਆ ਦੇ ਸਟੀਮਰ ਵੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਮਗਯੁਗ ਹੈ। ਜਾਣਾ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚ, ਵਾਇਆ ਸ.ਤੀਧਾਮ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਅਸੀਂ ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਹੀ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਤੋਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਾਓਕ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਰਜਾਈ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਹੁਬਲ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਖੇਡ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹਸਿਦਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ, ਮੂਲਵਤਨ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਥੂਲ ਵਤਨ ਵੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਮਤਲਬ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਵਿੰ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਵੀ ਯਾਦ ਆ ਗਿਆ। ਸੀੜੀ ਚੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਉਤਰਨਾ ਇਹ ਖੇਡ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਹੈ ਕੀ ਕਵਿੰ ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵੱਚ ਸਾਡਾ ਹੀਰੋ, ਹੀਰੋਇਨ ਦਾ ਪਾਰ੍ਟ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਹਾਰ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਰਿ ਜੀਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਹੀਰੋ, ਹੀਰੋਇਨ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੋ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵਨਵਾਹ ਵੱਚਿ ਹਾਂ- ਇਸਲਈ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਾਧਾਰਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਭਿਮਾਨ ਦੇਹ ਦਾ ਜਾਂ ਕਪੜਿਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹੇ।

2. ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਤਿਆਗੀ ਅਤੇ ਰਾਜਰਸਿੰੀ ਹਾਂ - ਇਸੇ ਨਸ਼ੇ ਵੱਚਿ ਰਹਿ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਧਨ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਬਣ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਸੌਦਾਗਰ ਬਣ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਯਾਦ ਦੀ ਸਰਚਲਾਈਟ ਦਵਾਰਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਜਿਯੀ ਰਤਨ ਭਵ:

ਸਰਵਸਿਏਬਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਮਸਤਕ ਤੇ ਵਜਿਯ ਦਾ ਤਲਿਕ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੀ ਪਰ ਜਿਸ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਸਰਚ ਲਾਈਟ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਸਰਚਲਾਈਟ ਨਾਲ ਇਵੇਂ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਹਜਿ ਨੇੜ੍ਹੇ ਆ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਫਰਿ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵੱਚਿ ਸਫਲਤਾ ਹਜਾਰ ਗੁਣਾਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਦ੍ਰੜਿ ਸੰਕਲਪ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਜਿਯੀ ਰਤਨ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹਰ ਕਰਮ ਵੱਚਿ ਵਜਿਯ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਜੋ ਸੇਵਾ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਡਿਸਟਰਬ ਕਰੇ ਉਹ ਸੇਵਾ, ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਬੋਝ ਹੈ।

- ਮਨਿ ਬੱਚੇ:- "ਮਨਿ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਵਕਖਰ (ਸਮਾਨ) ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੀ ਅੰਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਲਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਰਾਓ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਰਕਿਲਦਰਸੀ ਬਾਪ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਕੀਉਂ?
- ਉਤਰ:- ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਮਜਾ ਹੀ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਵਸ਼ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਸੁਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਇਸਲਈ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਚੀਤਾ ਛੱਡ ਦਵੇ।
- ਗੀਤ:- ਮਰਨਾ ਤੇਰੀ ਗਲੀ ਮੇਂ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਇਹ ਹੈ ਪਾਰਲੋਕੀਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਕਹਿਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਬੱਚੀ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹੀ ਹਨ। ਹਰ ਆਤਮਾ ਵਾਰਿਸ ਹੈ ਮਤਲਬ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਵੱਚ ਹੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਪਰਮਪਾਮ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਸਿ ਪੰਡਿਤ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਪਰਮਪਾਮ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਓਸਨ ਆਫ ਨਾਲੇਜ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ? ਬੀਸਵਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਰਸ਼ਿਟੀ ਦਾ ਬੀਜ ਰੂਪ। ਸਤ - ਚੀਤ - ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਵੱਖਰ (ਸਮਗਰੀ) ਹੈ। ਕਸਿ ਦੇ ਕੋਲ ਦੁਕਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਡੀ ਦੁਕਾਨ ਵੱਚ ਇਹ - ਇਹ ਵਰੋਇਟੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਆਨੰਦ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ.ਭੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਭ ਵੱਖਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਡਲਿਵਰੀ ਕਰਨ, ਜੋ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ ਸਭ ਡਲਿਵਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਫਰਿ ਜੀਨਾ ਜੋ ਧਾਰਨ ਕਰੇ ਜਾਂ ਜੀਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੇ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਕੀ - ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕੁਰੇਟ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਕਸਿ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅੰਤ ਕੋਈ ਦੱਸਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਕਸਿ ਦੀ ਦਬੀ ਰਹੀ ਧੂਲ ਵੱਚ... ਇਹ ਸਭ ਹੁਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅੱਗ ਲੱਗੇਗੀ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮਜਬੂਤ ਗੁਫਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਅਰਥਕਵੇਕ ਹੋ, ਜੋਰ ਨਾਲ ਅੱਗ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਥੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਉਥੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ ਹੈ। ਖਾਣੀਆਂ ਵੀ ਸਭ ਨਵੇਂ ਸਰਿ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਇੰਸ ਵੀ ਰਫਾਇਨ ਹੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਹੁਣ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਰਸ਼ਿਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਅੰਤ ਦਾ ਬੋਡਾ ਟੁਕੜਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਾਬਾ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਸਭ ਕਵਿੰ ਦੱਸ ਦੇਣ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਵਸ਼ ਹਾਂ, ਜੋ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਡਰਾਮਾ ਵੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਜੋ ਸੇਕੈਡ ਪਾਸ ਹੋਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਮਾ ਮਸ਼ਝਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਹੀ ਕੀਨੀ ਲੰਬੀ ਚੋੜੀ ਲਗਾ ਚੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਵੀ ਹੀਮਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੰਮਾ ਮਰੇ ਤਾਂ ਵੀ ਹਲੁਆ ਖਾਣਾ...ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮਰ ਗਏ ਜਾਕੇ ਦੂਜਾ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਰੋਈਏ ਕੀਉਂ? ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਅਖਬਾਰ ਵੱਚ ਤੁਸੀਂ ਲਖਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇਸ ਤਾਰੀਖ, ਇਸ ਹੀ ਸਥਾਨ ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਟਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਰਪੀਟ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਲਖਿ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਾਕੀ ਬੋੜੇ ਦਿਨ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਵਕਿਰਮਾਜੀਤ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਰਿ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਵਕ੍ਰਿਮ ਸੰਵਤ ਸ੍ਰੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਵਕ੍ਰਿਮ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਵਤ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵਕ੍ਰਿਮਾਂ ਤੇ ਜੀਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਕ੍ਰਿਮਾਜੀਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਪਾਪ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰੀਮਤ ਨਾਲ ਜੀਤ ਕੇ ਵਕਿਰਮਾਜੀਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ - ਅਭੀਮਾਨੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਉਥੇ ਦੇਹ - ਅਭੀਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਕਲਯੁਗ ਵੱਚ ਦੇਹੀ - ਅਭੀਮਾਨੀ ਹਨ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭੀਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਸ੍ਰੁਧ ਅਭੀਮਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਭ ਤੋਂ ਉਚੇਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਰਵੋਤਮ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲਭੂਸ਼ਨ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸਰਿਫ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਲਿਦੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਕਸਿ ਨੂੰ ਮਲਿਦੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਸਰਵੋਤਮ ਕੁਲ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੀਇਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਗੋਪੀ ਵੱਲਭ ਦੇ ਬੱਚੇਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਲਾਟਰੀ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਮਲਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਇਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਗਰੀਬ ਤੇ ਸਾਹੁਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੀਨਾ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਂਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਜੋ ਜੀਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੇਗਾ ਉਤਨਾ ਪਾਵੇਗਾ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਮੋਸਟ ਬਲਿਵੇਡ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਸਭ ਦਾ ਬਲਿਵੇਡ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਸ.ਭੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਥੇ ਕੀੰਗ - ਕਵੀਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਉਥੇ ਕਹਿਣਗੇ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ। ਜੋ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਕਹਿਣ ਤਾਂ ਫਰਿ ਯਥਾ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪਰਜਾ, ਸਭ ਭਗਵਾਨ- ਭਗਵਤੀ ਹੋ ਜਾਣ ਇਸਲਈ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਕਹਿਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨਵਾਸੀ ਬ੍ਰਾਹਮਾ, ਵਸ਼ਿਨੂੰ, ਸੰ.ਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਥੂਲਵਤਨ - ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਭਗਵਤੀ ਕਵਿੰ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਚ ਤੇ ਉਚ ਹੈ ਮੂਲਵਤਨ ਫਰਿ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ, ਇਹ ਹੈ ਬਰਡ ਨੰਬਰ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਹੀ ਹੈ ਫਰਿ ਸ.ਕ੍ਰਿਸ਼ਕ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਸੁਨਾਰ, ਬੈਰਸਿਟਰ ਆਦਿ ਸਭ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ ਤੋਂ ਛਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕੀਨਾ ਵੱਡਾ ਬੈਰਸਿਟਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਹਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੀਉਂ ਭੁਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਬਹੁਤ ਡੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੁਝ ਤਾਂ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਇਹ ਹੈ ਮਾਇਆ ਨਾਲ

ਲੜਾਈ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕੌਰਵਾਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਂਡਵ ਕਵਿ ਲੜਾਈ ਕਰਨਗੇ। ਫਰਿ ਤਾਂ ਹੀਸਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਦੀ ਹੀਸਾ ਨਹੀਂ ਸਖਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਸਰਿਫ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਪੁੱਛਿਆ - ਪਹਿਲੇ ਸੁੱਖ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਦੁੱਖ? ਤਾਂ ਬੋਲਿਆ ਸੁੱਖ। ਦੁੱਖ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਸਤਿਵਾਂ ਰਾਵਣ ਦੀ ਸੋਕ ਵਾਟਿਕਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਗਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੰਕਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਭ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ। ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ। ਸਭ ਸੋਕ ਵਾਟਿਕਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੁੱਖ, ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦੁੱਖ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਕ ਵਾਟਿਕਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਅਸੋਕ, ਸਵਰਗ। ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਸ.ਸ਼ਿ ਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਰਾਏ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣਗੇ ਤਾਂ ਸੈਂਤੇਲੇ ਠਹਿਰੇ। ਫਰਿ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਮਾਤੇਲੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਪਵੇ। ਕ੍ਰਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਤ ਨਹੀਂ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਮਤ ਹੈ ਹੀ ਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਫਰਿ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਭੋਗਦੇ ਹੋ। ਫਰਿ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਅਸੂਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਲਿਦੀ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੱਤ। ਮੱਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰ। ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੱਤ ਤੇ ਕੰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾ ਪਾਪ ਹੈ - ਵਸਿ. ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਗੋਤਾ ਖਾਣਾ ਹੈ। ਦੇਵਤੇ ਵਸਿ. ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਗੋਤਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਕੀ ਉਥੇ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਬੱਚੇ ਕੀਉਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ! ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਵਾਈਸਲੈਂਸ ਦੁਨੀਆਂ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵੀਕਾਰੀ। ਉਥੇ ਇਹ ਕੋਈ ਵੀਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਦੇਵਤਾ ਸਰਿਫ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਵੀ ਹੋ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਵੀ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਦੋਨੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਫਰਿ ਜਾ ਨਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਲਵਾਂਗੀ। ਪਹਿਲੇ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਪੁਰਾਣਾ ਛੱਡ ਨਵਾਂ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਸਾਕਸ਼.ਤਕਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਸਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਕੀ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ! ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦਾ ਕਦਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਮੰਤਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਫਰਿ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪਰਹੇਜ਼ ਤਾਂ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਮਾਸ - ਮਦੀਰਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਦੇਵਤਾ ਕਦੀ ਕਚਿੜਪੱਟੀ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਨ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਫਰਿ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕੁਝ ਰਹੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਫਰਿ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਹੋਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮ੍ਰਤਿਲੋਕ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਹੁਣ ਅੰਤ ਹੈ। ਮ੍ਰਤਿਲੋਕ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਫਰਿ ਅਮਰਲੋਕ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੰਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸ. ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਮਰਲੋਕ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੀਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ, ਪਰਮ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਅਥਵਾ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ। ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਫੈਮਿਲੀ ਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਦਾ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ - ਅਤੀਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਗੋਪੀ ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ। ਪਰਮਧਾਮ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਡਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੀਨੋਂ ਹੀ ਸਰਵੈਟ ਠਹਿਰੇ। ਕੋਈ ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਨਰਿਵਾਣਾਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਸਰਵੈਟ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਵਾਇਸਰਾਏ ਆਦਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਓਬੀਡੀਐਂਟ ਸਰਵੈਟ ਲਖਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਨਰਿਕਾਰੀ ਨਰਿਹੰਕਾਰੀ ਹੈ। ਕਵਿ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਨੀ ਉਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਇੰਨੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸਖਿਅਿਆ। ਗੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ, ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਮਲੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਗੇ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਫਰਿ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਨੇ ਕੀ ਸਮਝਾਇਆ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਫਰਿ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਪਰਮ - ਆਨੰਦ ਹੈ। ਮਾਸਟਰ ਨਾਲੇਜਵਲ, ਬਲਸਿਫਲ ਇਹ ਸਭ ਵਰਦਾਨ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਲਿਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੁੱਧ ਹੋਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਜਿਹਾ ਪਰਮ ਆਨੰਦ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ-

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਖਾਣ - ਪਾਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਧੀ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਰਹੇਜ਼ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਦ੍ਰਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸੁੱਧ ਬਣਾ ਕੇ ਸਵੀਕਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਮਤਲਬ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਇਸੇ ਨਸੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਪਰਮ ਸੁੱਖ, ਪਰਮ ਆਨੰਦ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਖੁਦ ਦੇ ਟੈਸ਼ਨ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇ ਵਸਿਵ ਦਾ ਟੈਸ਼ਨ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਸਿਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਭਵ:

ਜੱਦ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਸਤੀ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਟੈਸ਼ਨ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਵਸਿਤਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਸਵ ਸਵਰੂਪ

ਵੱਚ ਸਥਿਤਿ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਕਵਾਂਟਟੀ ਦੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਕੇ ਕਵਾਲਿਟੀ ਵਾਲੇ ਸੰਕਲਪ ਕਰੋ। ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਟੈਸ਼ਨ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦਵੇ ਤਾਂ ਵਸ਼ਿਵ ਵੱਚ ਜੋ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਟੈਨਸ਼ਨ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਵਸ਼ਿਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣ ਸਕੋਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਆਪਣੀ ਸਰਵਸਿ ਫਸਟ, ਆਪਣੀ ਸਰਵਸਿ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸਰਵਸਿ ਆਪੇ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਯੋਗ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦ੍ਰੜਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਮਨ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰੋ।

ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾਵਾਂ

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਸਰਵ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹਜਿਯੋਗੀ ਬਣ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਥੀ ਬਣ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸਤਿ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਸਹਜਿ ਖੁਦ ਯੋਗੀ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਹਜਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀ ਬਣ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਗਿਆਨੀ ਤੂ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਸੰਪੰਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਤੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣੇ ਹਨ? ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾਵਾਂ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਯੋਗੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ, ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਆਤਮਾ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵੀ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਨਾ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਸੰਪੂਰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਯਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਯੋਗੀ ਭਵ ਅਤੇ ਯਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਭਵ - ਅਜਿਹਾ ਵਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸੰਗਮਯੁਗ ਜੋ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾ ਯੁਗ ਹੈ, ਇਸ ਯੁਗ ਮਤਲਬ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਰਦਾਨੀ ਸਮੇਂ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਰਦਾਤਾ ਬਾਪ ਵਰਦਾਨ ਵੰਡਣ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਰਦਾਤਾ ਦੇ ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਸਮੇਂ ਵੀ ਵਰਦਾਨੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਹੀ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਵਰਦਾਨੀ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਰਮ ਵਾਈਜ ਫਲ ਆਪ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਰਦਾਨੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਮ ਅਤੇ ਪਦਮਗੁਣਾ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਮਦਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਜਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਾ ਪਦਮਗੁਣਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੋਗਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਰਿਫ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਖਾਏ ਹੋਏ ਥੱਲੇ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਯੁਗ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕਲਾ ਵੀ 16 ਕਲਾ ਤੋਂ 14 ਕਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਜੋ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ? ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਖੁਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਫਲਸ਼ਵਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾ ਖੁਲੇ ਭੰਡਾਰ, ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਸਿਬ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਇੱਕ ਦਾ ਪਦਮਗੁਣਾ ਦਾ ਹਸਿਬ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਸਰਿਫ ਆਪਣਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਪਾਈ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਪਰ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ, ਦਾਤਾ ਬਣ, ਵਧਿਤਾ ਬਣ, ਸਰਵ ਸੰਬੰਧੀ ਬਣ ਖੁਦ ਹਰ ਸੈਕੰਡ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਦੀ ਹੱਮਿਤ ਅਤੇ ਕਈ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮਹਿਨਤ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹਜਿਯੋਗੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਈ ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਭਟਕੀ ਹੋਈ ਨਰਿਬਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਥਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹੇ ਤੱਕ ਸਹਜਿਯੋਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਆਫਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਵ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਬੋਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦਵੇ। ਬੋਝ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਫਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਗਿਆਵਧਿਤਾ ਬਣ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਣਾਏ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਪਸ਼ਟ ਸਮਝਾਏ ਭਾਗ ਦੀ ਲਕੀਰ ਖੰਚਣ ਦਾ ਕਲਮ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਗ ਦੀ ਲਕੀਰ ਜਿੰਨੀ ਲੰਬੀ ਖੰਚਣਾ ਚਾਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੰਚ ਲੋ। ਸਰਵ ਖੁਲ੍ਹੇ ਖਜਾਨਿਆਂ ਦੀ ਚਾਬੀ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਚਾਬੀ ਵੀ ਕੀਨੀ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਬਣ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੇਫ ਵੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਹੈ ਉਥੇ ਤੂਫਾਨ ਕੀ ਕਰੇਗਾ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਪਰ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬੁੱਧੀਵਾਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਚ ਵੀ ਕਰਦੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਾਮ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ, ਕੰਮ ਬਾਪ ਦਾ ਸਹਜਿ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਲਾਭ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਲਾਡਲੇ ਬਣਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਈ ਝੁਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਝੁਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ! ਪਾਂਝੇ ਥੱਲੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣ ਦਿੰਦੇ। ਕਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਝੁਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਦੀ ਸੁੱਖ ਦੇ ਝੁਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਦੀ ਬਾਪ ਦੀ ਗੋਦੀ ਦੇ ਝੁਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਨੰਦ, ਪ੍ਰੇਮ, ਸ.ਤੀ ਦੇ ਝੁਲੇ ਵਿੱਚ ਝੁਲਦੇ ਰਹੋ। ਝੁਲਣਾ ਮਤਲਬ ਮੌਜ ਮਨਾਉਣਾ। ਇਹ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਇਸ ਵਰਦਾਨੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਰਦਾਤਾ ਵਧਿਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਬਾਪ ਅਤੇ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧ ਨਭਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਪ ਰਹਿਮਦਿਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਾ ਪਦਮ ਦੇਣ ਦੀ ਵਧਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਸਿਬ - ਕਤਾਬ ਚੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਣਗੇ। ਸਾਥੀ ਕੌਣ ਹੈ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ? ਫਰਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦਾ ਪਦਮਗੁਣਾ ਦਾ ਹਸਿਬ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਰਹਿਮਦਿਲ ਹਨ, ਫਰਿ ਹਸਿਬ - ਕਤਾਬ ਸੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਮਾਫ ਵੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਖਤ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਫ ਕਰ ਹੋਰ ਹੀ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਾ ਅੱਗੇ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਰਿਫ ਦਿਲ ਤੋਂ ਮਹਸੂਸ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਮਾਫ ਹੋਣਾ। ਜਿਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਮਾਫੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਥੇ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਾਫੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਹੁੰਦੀ। ਮਹਸੂਸਤਾ ਦੀ ਵਧਿ ਹੀ ਮਾਫੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਦਿਲ ਤੋਂ ਮਹਸੂਸ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਲਕਸ਼ ਨਾਲ, ਇਹ ਮਾਫੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਚਤੁਰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਾਤਾਵਰਨ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਤਾਂ ਮਹਸੂਸ ਕਰ ਲਵੋ, ਮਾਫੀ ਲੈ ਲੋ, ਅੱਗੇ ਵੇਖੋਗੇ। ਪਰ ਬਾਪ ਵੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ, ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਫਰਿ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮਾਫੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਿਨਾ ਵਧਿ ਦੇ ਸੀਧੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮਲਿੰਗੀ ਨਾ। ਵਧਿ ਇੱਕ ਕਦਮ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਧੀ ਪਦਮ ਕਦਮ ਜਿੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਕਦਮ ਦੀ ਵਧਿ ਤਾਂ ਯਥਾਰਥ ਹੋਈ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾ ਕੀਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨੀ ਸਮੇਂ ਕਵਿ ਹੈ - ਇਹ ਸੁਣਾਇਆ।

ਵਰਦਾਨ:-

1 ਸਮੇਂ ਤੇ ਵੀ ਵਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੀਸ ਸਮੇਂ ਲੈਣਗੇ? ਸਮੇਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵੀ ਸਭ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਜੋ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਉਹ ਹੁਣ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲਵੋ, ਬਣਾ ਲਵੋ। ਫਰਿ ਇਹ ਡਾਇਮੰਡ ਚਾਂਸ ਮਲਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸੁਣੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਜੋ 3 ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੱਸੀਆਂ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨੋਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣੋ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾ ਸਲੋਗਨ ਵੀ

ਇਹ ਹੀ ਹੈ - 'ਯੋਗੀ ਬਣੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਗਿਆਨੀ ਬਣੋ, ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣੋ। ਜੱਦ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੀ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ' ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣਗੇ। ਜੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਉਹ ਨਾਲ ਚੱਲਣਗੇ ਕਿਵੇਂ? ਸਮੇਂ ਤੇ ਤਿਆਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਈ ਕਠਿਨ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਮਾਨਤਾ ਹੀ ਹੱਥ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਅੱਗੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਪੱਛੇ - ਪੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਸਾਥੀ ਤਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲਣਗੇ। ਬਹੁਤਕਾਲ ਦਾ ਸਾਥ ਰਹਿਣਾ, ਸਾਥੀ ਬਣ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਹੀ ਸਾਥੀ ਬਣਾ ਸਾਥ ਲੈ ਜਾਏਗਾ। ਹੁਣ ਵੀ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਸੱਧਿ ਹੈ ਕੀ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਦੂਰੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਏਗਾ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਤੋਂ ਤੰਨੀ ਹੀ ਵਸੋ.ਸ਼ਤਾਵਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ' ਨਾਲ ਰਹੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ' ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਥੀ ਬਣ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਬਾਪ, ਨਮਿਤਿ ਕਰਣਹਾਰ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਸੇਵਾ ਹਲਚਲ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਲਿਆਵੇਗੀ। ਜੱਥੇ ਇਕੱਲੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ - ਪਨ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਫਰਿ ਮਾਇਆ ਬੀਲੀ ਮਿਆਉ - ਮਿਆਉ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ 'ਮੈਂ - ਮੈਂ' ਕਰਦੇ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਉ, ਮੈਂ ਆਉ। ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਬੀਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਾਥੀ ਬਣ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਦੀ ਵੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ' ਬੜੀ ਗੂੜੀ ਹੈ, ਉਹ ਫਰਿ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ।

ਅੱਜ ਸਰਿਫ ਇਹ 3 ਗੱਲਾਂ ਚੈਕ ਕਰਨਾ। ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਵਸੋ.ਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਕੱਢਿ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਕਠਿਨ ਸਮੇਂ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਜਾਨਣਾ ਮਤਲਬ ਮਹਾਨ ਬਣਨਾ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ - ਜੰਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ, ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੈਠ ਰਜਿਲਟ ਸੁਣਾਉਣ - ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੀ ਰਜਿਲਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੱਢੇ ਕਠਿਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਰਜਿਲਟ ਅਨਾਉਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਰਜਿਲਟ ਨੂੰ ਸੁਣ ਸੋਚਣਗੇ ਕੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਨਾਉਸ ਹੋ ਗਿਆ, ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ, ਹੁਣ ਜੋ ਹਾਂ ਜਵਿ ਹਾਂ ਠੀਕ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਫਰਿ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਇਹ ਇੰਡਾਇਰੈਕਟ ਰਜਿਲਟ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਠਿਨ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਕਹਿਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕੀ ਰਜਿਲਟ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਦੀ 6 ਮਾਸ, ਕਦੀ ਇੱਕ ਵਰ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਕਈ ਇਹ ਵੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕੀ 6 ਮਾਸ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਹੋ ਗਏ, ਕੁਝ ਸੁਣਾਇਆ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਦੱਸਿਆ ਨਾ ਕੀ ਹੁਣ ਫਰਿ ਵੀ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਰਹਿਮਦੀਲ ਦਾ ਹੈ, ਵਰਦਾਨ ਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਚੀਤਰਗੁਪਤ, ਗੁਪਤ ਹੈ। ਫਰਿ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਫਰਿ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਰਹਿਮ ਆਉਦਾ ਹੈ - ਚੱਲੋ ਇਕ ਸਾਲ ਹੋਰ ਦੇ ਦਵੋ, ਫਰਿ ਵੀ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸਭ ਦੀ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਗੱਲ ਅਨਾਉਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਭੋਲਾਨਾਥ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਕਈ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੋਲਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭੋਲੇਨਾਥ ਤਾਂ ਹੈ ਪਰ ਮਹਾਕਾਲ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਰੂਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵੱਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੋਗੇ ਇਸਲਈ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਭੋਲੇਨਾਥ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਅਣਜਾਣ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕੀਸਲਈ? ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਮਝਿਆ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਹ ਸਭ ਨਜ਼ਾਰੇ ਵੇਖ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ - ਕੀ ਖੇਡ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਸਭ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਵਸੋ.ਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਚਿ ਚੈਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਓ। ਅੱਛਾ!

ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਰਵ ਯੋਗੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ, ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ, ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ' ਖੁਦ ਦੇ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਣ ਮਹਾਨ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ' ਬਾਪ ਦੇ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਮਝਦਾਰ ਵਸੋ.ਲ ਬੁੱਧੀ, ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ' ਪਾਵਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਪਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ :- ਹਮੇਸ਼ਾ' ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸੰਪੰਨ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਬਾਪ ਨੇ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਵਰਸੇ ਵੱਚਿ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ ਮਤਲਬ ਖਜਾਨਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਖਜਾਨਾ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਜੋ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਖੁਦ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਚੀਜ਼' ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਵਨਿਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵਰਸਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਹਨ। ਅੱਜ ਵਰਸਾ ਮਲਿਆ, ਕਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ। ਅੱਜ ਖਜਾਨੇ ਹਨ, ਕਲ ਕੋਈ ਸਾਝ੍ਹ ਦੇਵੇ, ਕੋਈ ਲੁੱਟ ਲਵੇ - ਅਜਹਿਾ ਖਜਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੰਨਿ ਖਰਚਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਧਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜੰਨਿ ਗਿਆਨ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਵੰਡੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵੱਧਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਸਰਵ ਸਾਧਨ ਵੀ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ' ਦੇ ਲਈ ਵਰਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਏ - ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਵਰਸਾ ਵੀ ਕੰਨਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ! ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਵੇਚੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾਦੀਆਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦਾਦੀ ਨਰਿਮਲਸ.ਤਾਂ ਨਾਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ:-

ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਦੇ ਹਰ ਕਦਮ ਵੱਚਿ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬੋਲਣ, ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਬੋਲਣ ਪਰ ਹਰ ਕਰਮ, ਹਰ ਚਲਣ ਵੱਚਿ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਵੀ ਰਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਵੱਚਿ ਹੋਣ, ਭਾਵੇਂ ਵਾਚਾ ਸੇਵਾ ਵੱਚਿ, ਭਾਵੇਂ ਸੰਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਨਾਲ - ਪਰ ਨਰਿੰਤਰ ਯੋਗੀ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਨਰਿੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਵੀ ਹਨ। ਅੱਛਾ ਹੈ - ਜੋ ਮਹੂਬਨ ਵੱਚਿ ਖਜਾਨਾ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਕੇ ਖਲਿਉਣ ਲਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੋ। ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਦਾ ਸਥਾਨ ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਵੀ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਥੂਲ ਸਹਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਵਿ ਬਾਪ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬੱਚੇ ਵੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਵੇਖ ਕਰਕੇ ਕੰਨਿ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਰਦਾਨ ਹੈ ਸਾਰੇ ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ। ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਵਰਦਾਨ, ਮਸਤਕ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਕੰਨਿ ਵਰਦਾਨ ਹਨ! ਹਰ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਮਿਤਿ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਨੈਣਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਸਾਰੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕੀ ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਨੈਣਾਂ ਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਮੁੱਖ ਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਚਹਿਰੇ ਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਹੈ, ਕਦਮ - ਕਦਮ ਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਕੰਨਿ ਵਰਦਾਨ ਹਨ, ਕੀ ਗਣਿਤੀ ਕਰਨਗੇ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਦਾਨ ਮਲਿ ਹੋਏ ਹਨ। ਜੋ ਵੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ, ਵਰਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਝੋਲੀ

ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਵਿੰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਵਖਿਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਧਨ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਲਿਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਹਮੇਸ਼ਾ। ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਦੇਵੀ ਬਣ ਸੰਪਤੀ ਦੀਂਦੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਕਸਿ ਦਾ ਚੱਤਰ ਹੈ?

ਤਾਂ ਕੰਨਿ ਵਰਦਾਨ ਹਨ! ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕੋਈ ਵਰਦਾਨ ਰਹਿਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਫਰਿ ਕੀ ਦੇਣ? ਵਰਦਾਨਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਜੇ ਹੋਏ ਚਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਵਿੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਹੱਥ ਘੁਮਾਇਆ ਤਾਂ ਵਰਦਾਨ ਮਲਿ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਤੇ 'ਸਮਾਨ ਭਵ' ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਭ ਵਰਦਾਨ ਮਲਿ ਗਏ। ਜੱਦ ਬਾਪ ਅਵਿਅਕਤ ਹੋਏ ਤਾਂ ਵੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ 'ਸਮਾਨ ਭਵ' ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਨਾ। ਸਰਿਫ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਰੂਪ ਵੱਚਿ ਸਾਰੇ ਮਹਾਵੀਰ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨ ਮਲਿਆ। ਅੱਛਾ!

ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਅਤੇ ਦਵਾਈ ਹੈ ਹੀ, ਇਸਲਈ ਵੱਡੀ ਬਮਿਾਰੀ ਵੀ ਛੋਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਰਿਫ ਰੂਪਰੇਖਾ ਵਖਿਉਣੀ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣਾ ਦਾਵ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਲੀ ਤੋਂ ਕੰਢੇ ਦਾ ਰੂਪ ਵਖਿਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸਾਥ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੈ ਹੀ। ਹਰ ਕਦਮ ਵੱਚਿ ਹਰ ਬੋਲ ਵੱਚਿ ਬਾਪ ਦੀ ਦੁਆ - ਦਵਾ ਮਲਿਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਬੇਫਕਿਰ ਰਹੋ। (ਇਸ ਨਾਲ ਫਰੀ ਕੱਦ ਹੋਣਗੇ?) ਇਵੇਂ ਫਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਰਿ ਸੁਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਵੱਚਿ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਲ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਮਿਾਰੀ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਮਿਾਰੀ, ਬਮਿਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਸਭ ਸਮਝਣਗੇ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਦਦ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾਏ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀਮਤ ਦਿਲਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਰੂਪਰੇਖਾ ਵਖਿਾਈ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਦਲਿਸ.ਕਿਸਤ ਹੋ ਜਾਣ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਐਗਜਾਮਪਲ ਰੂਪ ਨਾਲ ਥੋੜੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਬਾਕੀ ਚੁਕਤੁ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਰਿਫ ਰੂਪਰੇਖਾ ਹੀ ਰਹਿਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਵਦਿਸ਼ੀ ਭਰਾ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ :- ਦਲਿ ਤੋਂ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਦਲਿ ਦੀ ਥੈਕਸ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਹਰ ਕਦਮ ਵੱਚਿ ਹਰ ਬਚੇ ਨੂੰ ਦਲਿ ਤੋਂ ਥੈਕਸ ਮਲਿਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਨੂੰ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਥੈਕਸ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮੇਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਪੂਰਾ ਹੀ ਥੈਕਸ ਤੇ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ :- ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਵਧਿਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਧਿਨ ਜੀਤ ਭਵ

ਜੋ ਬੱਚੇ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਕਮਾਇਆ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਵੰਡਿਆ, ਖੁਦ ਵੱਚਿ ਸਮਾਇਆ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਸਰਿਫ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਹੀ ਵਧਿਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਵਧਿਨਜੀਤ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਫਰਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਧਿਨ ਲਗਣ ਨੂੰ ਡਸਿਟਰਬ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਇਸਲਈ ਜਵਿੰ ਚਹਿਰੇ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਝਲਕ ਵਖਿਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਝਲਕ ਵੀ ਵਖਿਾਈ ਦਵੇ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਪਰਸਿਥਿਤੀਆਂ ਵੱਚਿ ਘਬਰਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ.ਕ੍ਰਿਸ਼ਕ ਸਮਝਕੇ ਪਾਠ ਸੀਖ ਲਵੋ।

ਸੂਚਨਾ :- ਅੱਜ ਮਾਸ ਦਾ ਤੀਜਾ ਰਵਿਵਾਰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯੋਗ ਦਿਵਸ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਤੋਂ 7.30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਮਧਾਮ ਦੇ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋ ਲਾਈਟ, ਮਾਈਟ ਹਾਊਸ ਬਣ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਾਹਿਤ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸਰਚਲਾਈਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਮਾਂ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਇਕੱਠ ਵੱਚ ਬੈਠ ਸੱਚੇ ਮਾਸ਼ੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਉਕਿ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲੇਗੀ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਮਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੜਾ ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਕਈ ਬੱਚੇ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਵੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਹੀ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਦੀ ਮਹਿਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਅਲਬੇਲਾਪਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਬੱਚੇ, ਜੇਕਰ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਸਥਾਈ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘੁਟਕਾ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦੇਲੀਆਂ ਯਾਦ ਵੱਚ ਤੜਪਦੀਆਂ ਹਨ, ਦੰਨ - ਰਾਤ ਯਾਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਨਰਿੰਤਰ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਤਕਦੀਰ ਜਗਾ ਕੇ ਆਈ ਹਾਂ ..

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓਮ ਸ.ਭੀ ਮਤਲਬ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ.ਭੀ ਸਵਰੂਪ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਸ.ਭੀ ਸਵਰੂਪ ਹਨ, ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਵੀ ਸ.ਭੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਸਵਰੂਪ ਸ.ਭੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸ.ਭੀਧਾਮ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਵੀ ਉਥੇ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਰੱਬ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਰੱਬ ਹੈ। ਸੰਕਰ ਕੋਲੋਂ ਜੇਕਰ ਪੁੱਛੋਗੇ, ਪੁੱਛ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਪਰ ਸਮਝੋ ਸੁਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵੱਚ ਜਾਕੇ ਕੋਈ ਪੁੱਛਣ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸੂਕਸ਼ਮ ਸ਼ਰੀਰ ਸਾਡਾ ਹੈ। ਸਵਿਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਂ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਉਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਕਰਮੰਦਰੀਆਂ ਦਾ ਅਧਾਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ ਕਿ ਪਤੰਤ - ਪਾਵਨ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਤੰਤ - ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਸੰਸ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਮਹਾਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਚਨਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਰਚਨਾ ਵੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਰਚਨਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਰੱਚ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਂ। ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੱਥੇ ਆਉਣ। ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਾਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰ ਵਾਲਾ ਸੋ ਹੇਠਾਂ ਵਾਲਾ ਸੋ ਉਪਰ ਵਾਲਾ। ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਵਸਿਨੂੰ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਹ ਕੱਥੇ ਦੇ ਹਨ? ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੋ ਵਸਿਨੂੰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਹੀ ਸੋ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਫਰਿ ਉਹ ਹੀ ਸਾਰਾ ਕਲਪ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਆਕੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ। ਵਸਿਨੂੰ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਰ ਭੁਜਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਵਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਖਾਇਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵੱਚ ਸ੍ਰ. ਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਵਰਤੀ ਮਾਰਗ ਚਲਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਵਸਿਨੂੰ ਨੂੰ ਚਾਰ ਭੁਜਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ, ਉਹ ਸਰਸਵਤੀ ਐਡਾਪਟਡ ਬੱਚੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਨਾਮ ਲਖੀਰਾਜ ਸੀ, ਫਰਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੇ ਇਸ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਾਧੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ, ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਸਰਸਵਤੀ। ਸਰਸਵਤੀ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਈ ਲੌਕਿਕ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਲੌਕਿਕ ਬਾਪ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਿਬਾਬਾ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਅਡੋਪਟਡ ਰਲਿਡਰਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਮਲ ਤੋਂ ਰਚਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਤਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਤਿ ਹਮ ਬਾਲਕ ਤੇਰੇ, ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਕਰਪਿਾ ਸੇ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ... ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਕੇ ਬਾਲਕ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਸ ਵੱਚ ਸਮਝਣ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬੜੀ ਵਧੀਆ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਈ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਚਿਤਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਓ ਕਉਕਿ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨਦੀਆਂ ਹੋ। ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਦੀਆਂ ਨੂੰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗਿਆਨ ਨਦੀਆਂ। ਕਲਕੱਤਾ ਵੱਚ ਬ੍ਰਹਮਪੁੱਤਰਾ ਨਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ ਕਉਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਗਰ ਨਾਲ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੇਲਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਪੁੱਤਰਾ ਦੋਨੋਂ ਕੰਬਾਈਡ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਚੇਤਨ, ਉਹ ਹੈ ਜੜ੍ਹ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ.ਸਤਰ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ, ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵੱਚ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਸਨਾਨ ਨਾਲ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਰੋਬਰ ਅਸੀਂ ਸਤਿਗੁਰ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਵੱਚ ਪੂਜਯ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂ। ਫਰਿ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵੱਚ ਆਏ ਫਰਿ ਸਤ੍ਰੀਯ, ਵੈਸ਼, ਸ੍ਰ.ਦਰ ਬਣੇ। 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਬੱਲੇ ਉਤਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। 84 ਜਨਮ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਖਾਦ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ, ਯੋਗ ਵੱਚ ਹੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਈ ਬੱਚੇ ਗਿਆਨ ਵੱਚ ਤੰਧਿ ਹਨ ਪਰ ਯੋਗ ਵੱਚ ਕੱਚੇ ਹਨ। ਬੰਦੇਲੀਆਂ ਯੋਗ ਵੱਚ ਛੁਟੈਲੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਚੰਗੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਵਾਸਤੇ ਰਾਤ - ਦੰਨ ਤੜਫਦੀਆਂ

ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮਲਿਓ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੂਫ਼ਾਨ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਦ ਵੱਚ ਤੜਫਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤੜਫਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘਰ ਬੈਠੇ ਉਚ ਪਦਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਦੀ ਜਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਹੀ ਮਲਿਓਗੀ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੱਚਾ ਗਰਭ ਵੱਚਿ ਨਕਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਤੜਫਦਾ ਹੈ। ਉਵੇ ਬੰਦੇਲੀਆਂ ਤੜਫਦੇ- ਤੜਫਦੇ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਇਸ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਕੱਢੇ। ਦਿਨ - ਰਾਤ ਜਾਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਮਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਲਬੇਲੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਾਨਿਸ ਬਣਾਂਗੇ, ਇਹ ਅੰਦਰ ਸਥਾਈ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਜਾਦ ਰੱਖਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਜਾਦ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਘੁਟਕਾ ਖਾਂਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵੱਚਿ ਦੁੱਖ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਅਕਾਲੇ ਮੌਤ ਹੁੰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਦੁਖ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੀਨਾਂ ਵੀ ਸ.ਹੂਕਾਰ ਹੋਵੇ, ਦੁਖ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਅਕਾਲੇ ਮੁਰਤਿ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਜੁਗ ਵੱਚਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਕਾਲੇ ਨਹੀਂ ਮਰਦੇ, ਕਦੀ ਬੀਮਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੇ। ਸਮੇਂ ਤੇ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਆਪੋਹੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸੁਖਧਾਮ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕਹਿਣਗੇ, ਸਵਰਗ ਕੀਥੋ ਆਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵੱਚਿ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਫਰਿ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਖੇਡ ਭਾਰਤ ਤੇ ਹੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਪਾਵਨ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਰਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਤ੍ਰੀਯ, ਵੈਸ਼, ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਬਣੇ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਵਰਗਸਨ ਚੱਕਰ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਇਹ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਰਥ ਵੱਚਿ ਆਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਸਤਿਜੁਗ ਆਦਿ ਵੱਚਿ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਸੀ। 84 ਜਨਮ ਲੈ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਰੱਥ ਵੱਚਿ ਆਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਸਤਿਜੁਗ ਆਦਿ ਵੱਚਿ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਸੀ। 84 ਜਨਮ ਲੈਕੇ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਨ ਫਰਿ ਬਾਪ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਮੈਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਤਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਲੈ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਫ.ਰਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਲਾਇਕ ਬਣਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਰਜਾਈ ਵੱਚਿ ਆਉਣਗੇ। ਇਸ ਵੱਚਿ ਮੈਨਰਜ਼ ਵਧੀਆ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮੁਖ ਹੈ ਹੀ ਪਵਿਤਰਤਾ। ਇਸ ਤੇ ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਤਿ - ਕਤਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਤੇ ਵੀ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦੋ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਮਾਤਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਨਾਮ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਵੰਧੇ ਮਾਤਰਮ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਕਾਮ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਉਤਰ ਗੋਰਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਦੋ ਨੂੰ ਵਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਹਥਿਆਲਾ ਵਕਾਰੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਬ੍ਰਹਮਣ। ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਕੈਸਲ ਕਰਵਾਏ ਗਿਆਨ- ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ। ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਨਾਲ ਕਾਲੇ ਬਣੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਨਾਲ ਗੋਰੇ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹੋ ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਵਕਾਰ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਅੰਗੂਠੀ ਵੀ ਪਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ, ਬਾਬਾ ਵੀ ਹਨ। ਸਾਜਨ ਵੀ ਹਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਤਿਵਾਂ ਦਾ ਰਾਮ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਰਘੂਪਤੀ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਇਹ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਪਾਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀਸਕ ਬਾਣ ਦਿਖਾਉਣਾ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਚਿਤਰ ਵੱਚਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਿਫ ਲਖਿਣਾ ਹੈ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਇਸ ਦਵਾਰਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਚੱਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੱਤ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਕਥਾ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਸੱਤ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਹੈ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਮਰਕਥਾ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਮਰਪੁਰੀ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਮੁਰਤਿਲੋਕ 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਤੀਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ ਮਾਤਾਵਾਂ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵੱਚਿ ਇਹ ਹੈ ਤੀਜਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਨੇਤਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕਥਾ। ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਹੁਣ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੀ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਵੱਚਿ ਹੀ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਫਰਿ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਰਾਂਗ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਥਿਆ ਅਭਿਮਾਨ, ਮਥਿਆ ਗਿਆਨ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬੀਦੀ ਮਸਿਲ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਵੱਚਿ ਸੰਸੇ. ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਸ਼ਿਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜਰੂਰ ਸੱਤ ਹੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਸੰਸੇ.ਬੁੱਧੀ ਵੀਜਯਨਤੀ। ਉਹ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਵੱਚਿ ਹੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਂਦੇ ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਦੇ ਵੱਲ ਲੱਗੀ ਰਹੇ। ਹਰ ਗੱਲ ਵੱਚਿ ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰੋਟੀ ਬੋਲਦੇ, ਆਪਣੇ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਜਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ - ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਹਰ ਗੱਲ ਵੱਚਿ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੀਨਾ ਸਮੇਂ ਫੁਰਸਤ ਮਲਿਓ ਜਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਾਦ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋਗੇ। 8 ਘੰਟਾ ਕਰਮ ਦੇ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਹੈ। ਵਚਿ- ਵਚਿ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਵੱਚਿ ਜਾਕੇ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚਿ ਵੀ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਗੇ ਤਾਂ ਕਲ ਸੁਣਨਗੇ। ਬਾਪ ਸਵਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵੱਚਿ ਸੀ ਹੁਣ ਫਰਿ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਲਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ ਹੀ ਹਨ। ਵੇਖੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੋਕ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਸੈਂਟਰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਜਾਦ ਕਰੋ। ਸੱਖਿ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅੰਗੇ ਚੱਲਕੇ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ਕਢਿਕਾ ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਸਹਜਿ ਜਾਦ ਅਤੇ ਸਹਜਿ ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਦਾ। ਪਰ ਪਵਿਤਰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁਟੇ - ਗੁਰਹਣਿ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਤੇ ਰਾਹੁ ਦਾ ਗੁਰਹਣਿ ਹੈ ਫਰਿ ਬ੍ਰਹਮਸਿਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਪਹਿਲੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਸਿਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਫਰਿ ਸ਼ੁਕ੍ਰ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀਆਂ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਸਿਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ, ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀਆਂ ਤੇ ਸ਼ੁਕ੍ਰ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਕਹਾਂਗੇ। ਫਰਿ ਦਸ਼ਾ। ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਖਰਾਬ ਹੈ ਰਾਹੁ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਬ੍ਰਹਮਸਿਪਤੀ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਸ਼ਾ ਹੈ ਵਰਕਿਸ਼ਪਤੀ ਦੀ। ਵਰਕਿਸ਼ਪਤੀ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਸਿਪਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕ੍ਰ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਹੁ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਸਿਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਸਰਿਫ ਵਰਕਿਸ਼ਪਤੀ ਨੂੰ ਜਾਦ ਕਰੋ, ਪਵਿਤਰ ਬਣੋ, ਬਸ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਤਮ - ਅਭਿਆਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ । ਦੇਹ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ।
2. ਸਤਿਜੁਗੀ ਰਜਾਈ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮੈਨਰਸ ਰਾਜਲ ਬਨਾਉਣੇ ਹਨ । ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਚਲਣ ਹੈ । ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣੇਗੇ ।

ਵਰਦਾਨ:- ਭੋਲੇਪਨ ਦੇ ਨਾਲ ਆਲਮਾਇਟੀ ਅਥਾਰਟੀ ਬਣ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:
ਕਦੀ - ਕਦੀ ਭੋਲਾਪਨ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ । ਸਰਲਤਾ, ਭੋਲਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ । ਪਰ ਇਵੇਂ ਭੋਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣੋ ਜੋ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ । ਸਰਲਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਉਣ ਅਤੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਭੋਲੇਨਾਥ ਦੇ ਨਾਲ ਆਲਮਾਇਟੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਭੋਲੇਪਨ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਵੀ ਬਣੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਗੋਲਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ, ਮਾਇਆ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਲਵੇਗੀ ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਰਾਓ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤਖਤਾ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਰਾ ਜਾਵੇਗਾ ।

ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਦਵਾਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਵੇ ਤਾਂ ਮਾਯਾ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਣੇ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣਗੇ"

ਪੁਰਸ਼:- ਜਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵਸਿਲ ਬੁੱਧੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਸਿ.ਨੀਆਂ ਸੁਣਾਓ!

ਉਤਰ:- ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਰਵਸਿ ਦੇ ਹੀ ਖਿਆਲ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। 2. ਉਹ ਸਰਵਸਿ ਦੇ ਬਨਿ ਰਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। 3. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਧ ਰਹੇਗਾ ਕੀ ਕਵਿ ਸਾਰੇ ਵਸਿਵ ਵੱਧ ਘੇਰਾਵ ਪਾ ਕੇ ਸਭਨੂੰ ਪਤਤਿ ਤੋ ਪਾਵਨ ਬਣਾਈਏ। ਉਹ ਵਸਿਵ ਨੂੰ ਦੁਖਧਾਮ ਤੋ ਸੁਖਧਾਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। 4. ਉਹ ਬਹੁਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਮਨੋ - ਮਨੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੁਖ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਮਟਿ ਜਾਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਸਭ ਨੂੰ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਫਰਿ ਦੇਹ ਦੀ ਦੁਰਸ਼ਿਟੀ ਵਰਤੀ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਵੀ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਅਕਾਲਤਖਤ ਤੇ ਵਰਿਜਮਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖੋ, ਇਸ ਵੱਧ ਬਹੁਤ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਦੇਹ ਦੇ ਭਾਨ ਵੱਧ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਦਵਾਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਵੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਸੱਖਿਆ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵੱਧ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬਾਪ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਮਨੋ - ਮਨੋ ਸਕਿਲੋਧੇ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਨਰਕ ਤੋ ਕਠਿਰਾ ਛੱਡ ਅੱਗੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਬਲਿਕੁਲ ਵੱਧ ਹੈ। ਵੱਧ ਦਰਿਆ ਦੇ (ਸਮੁੰਦਰ ਵੱਧ) ਤੁਹਾਡੀ ਬੋਟ (ਕਸ਼ਿਤੀ) ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਸਤਿਯੁਗੀ ਹੋ, ਨਾ ਕਲਯੁਗੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਸਰਵੋਤਮ ਬ੍ਰਹਮਣ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਹਨ ਚੋਟੀ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਯੁਗ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਜਨਮ ਦਾ ਯੁਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਯੁਗ। ਖੁਸ਼ੀ ਕਸਿ ਗੱਲ ਦੀ ਹੈ? ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ! ਅਜਹਿ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਨੂੰ ਕੀਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਚਕ੍ਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵੱਧ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹਾਂ ਫਰਿ ਅਸੀਂ ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵੱਧ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਫਰਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਧ ਆਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਇਹ ਬਾਜ਼ੋਲੀ ਖੇਡਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਰਿਟ ਰੂਪ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਬੁੱਧੀ ਵੱਧ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਿਰਨ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਨੋ ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਲਵਲੀ ਪਰਵਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਲਵਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਮਨੋ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਹਿ ਮਨੋ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਕਸਿ ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮਨਸਾ ਵਾਚਾ ਕਰਮਨਾ ਕਸਿ ਨੂੰ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਦੇ ਕਸਿ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਜਿਨਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਤਨਾ ਮਨੋ ਬਣਦੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਬੱਸ ਇਸ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੈ - ਇਹ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਵਾਇਆ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਸੁਖਧਾਮ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਣ। ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਹ ਭੂਤ ਨਕਿਲਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਕਸਿ ਵੀ ਭੂਤ ਨੂੰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਕਸਿ ਵੱਧ ਭੂਤ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਛੱਡ ਜਾਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਡੇ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਪਤਤਿ ਤੋ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕੀਨਾਂ ਗੁਲਗੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਦੇਵੇ ਮਲਿਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸੰਗਿਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਤਾ - ਪਤਿ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸੰਗਿਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ - ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਵਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੋਟੇ ਗ੍ਰਹਣਿ। ਇਸ ਵੱਧ ਕਸਿ ਬਹਾਨੇ ਆਦਿ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਵਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦੇਵੇ, ਪਿਆਰ ਬਹੁਤ ਮਨੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ - ਸੋ.ਰ ਨੂੰ, ਹਾਥੀ ਨੂੰ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਵਸ਼ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਫਰਿ ਵੀ ਆਸ਼ਰੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਦੇਵਤੇ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਨੋ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਅਤੇ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਦੀ ਦੁਰਸ਼ਿਟੀ ਨਾਲ ਵੇਖੋ। ਆਤਮਾ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨੋ ਬੱਚਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਾਜਭਾਗ ਦੇਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਤੋ ਲੈ ਲਵੋ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਵਸਿਵ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਡਬਲ ਸਰਿਤਾਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਪਰੰਤੂ ਮਹਿਨਤ ਤੁਸੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਸਿ ਤੇ ਤਾਜ ਨਹੀਂ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰਾਜਤਲਿਕ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕੀ ਇਵੇ - ਇਵੇ ਵਸਿਵ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਡਬਲ ਸਰਿਤਾਜ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਵੋ। ਕਦੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡੋ। ਕਸਿ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਰੁੱਸ ਕੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਘਾਟੇ ਅਤੇ ਫਾਇਦੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੋ, ਈਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਤੋ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਪੜ੍ਹਕੇ ਪੁਜੀਏ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਵੀ ਅਜਹਿ ਰੈਗੂਲਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ ਇਜ਼ ਦਾ ਬੈਸਟ। ਜੀਨਾ ਪੜ੍ਹੋਗੇ ਪੜ੍ਹਾਓਗੇ ਅਤੇ ਮੈਨਰਜ ਸੁਪਰਨਗੇ ਉਤਨਾ ਹੀ ਦੀ ਬੈਸਟ ਬਣੋਗੇ।

ਮਨੋ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਰਟਿਰਨ ਜਰਨੀ ਹੈ, ਜਵਿ ਸਤਿਯੁਗ ਤੋ ਤ੍ਰੇਤਾ, ਦਵਾਪਰ, ਕਲਯੁਗ ਤੱਕ ਹੋਣਾ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਉਵੇਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਇਰਨ ਏਜ ਤੋ ਉਪਰ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਤੱਕ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਲਿਵਰ ਏਜ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੋਗੇ ਤਾਂ ਫਰਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮੀਦਰੀਆਂ ਦੀ ਚੰਚਲਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਜੀਨਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਤਨਾ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋ ਰਜੋ, ਤਮੋ ਦੀ ਕਟ ਨਕਿਲਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੀਨੀ ਕਟ ਨਕਿਲਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਉਤਨਾ ਬਾਪ ਚੁੰਬਕ ਦੇ ਵੱਲ ਕਸ.ਸ਼ਿ ਵੱਧਦੀ

ਜਾਵੇਗੀ। ਕਸ.ਸ਼ਿ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਟ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ - ਕਟ ਇੱਕਦਮ ਨਕਿਲ ਪਾਓਰ ਸੋਨਾ ਬਣ ਜਾਵੇ ਉਹ ਹੈ ਅੰਤਮਿ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਗ੍ਰਹਸਿਥ ਵੰਗਾਰ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵਰਤੀ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੰਨੋ ਬੱਚੇ ਘਰ ਗ੍ਰਹਸਿਥ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਭਾਲੋ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਰਿਵਾਹ ਅਰਥ ਕੰਮਕਾਜ ਵੀ ਕਰੋ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹੋ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਹੱਥ ਕਾਰ ਡੇ ਚਲਿ ਯਾਰ ਡੇ। ਕੰਮ ਕਾਜ ਕਰਦੇ ਇੱਕ ਮਾਸ਼ੂਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਆਸ.ਕਿ ਹੋ। ਨੌਧਾ ਭਗਤੀ ਵੱਚ ਵੀ ਵੇਖੋ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਆਦਿ ਨੂੰ ਕੰਨੋ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਨੌਧਾ ਭਗਤੀ ਅਟਲ ਭਗਤੀ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀ ਅਟਲ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਉਸ ਨਾਲ ਕਸਿ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮਲਿਦੀ। ਇਹ ਹੈ ਫਰਿ ਨਰਿੰਤਰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਗਿਆਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਪਰ ਮਾਇਆ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪਹਲਿਵਾਨ ਹੈ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਛੱਡਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਤੋ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਹਾਰ ਖਾਣ ਤੋ ਤਾਂ ਕੰਧੇ ਹੋਠਾਂ ਕਰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਮੰਨੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਬਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਇਤਨੀ ਮਹਿਨਤ ਬੱਚੇ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਰਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਸਜ.ਵਾਂ ਬਹੁਤ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਪਾਈ - ਪੈਸੇ ਦੀ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹੋਗੇ।

ਮੂਲ ਗੱਲ ਮੰਨੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਬਣੋ। ਦੇਹ ਸਹਤਿ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਪਾਵਨ ਵੀ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀ ਜਦੋ ਪਵਿੰਤਰ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਉਸਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵੀ ਕਰਨ ਤੇ ਫਰਿ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਝੁਕਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੰਨਿਆਂ ਪਹਲਿਾਂ ਪੀਅਰ ਘਰ ਵੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨੇ ਜ.ਆਦਾ ਸਬੰਧ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਸ.ਵੀ ਦੇ ਬਾਦ ਦੇਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵੀ ਵੱਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਪਤੀ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਚ ਮੋਹ ਵੱਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਸ - ਸਸੁਰ ਸਭ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਹਲਿਾਂ ਤਾਂ ਸਰ੍ਰਿਫ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਵੱਚ ਹੀ ਮੋਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਫਰਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਉਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਮਾਤਾ - ਪਤਿ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਬੰਧ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤਵਮੇਵ ਮਾਤਾ ਚ ਪਤਿ ਤਵਮੇਵ... ਇਹ ਮਾਤ - ਪਤਿ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਸ਼ਿਵ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਰਿੰਤਰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਹੋਰ ਕਸਿ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨਾਲ ਮਮਤਵ ਨਾ ਰੱਖੋ। ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਕਲਯੁਗੀ ਪਤੀ ਦੀ ਕੰਨੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਤੇ ਗਟਰ ਵੱਚ ਸੁੱਟਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਹਿ ਮੰਨੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰ ਫਰਿਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਇਸੇ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕੰਚਨ ਬਣ ਸਵਰਗ ਦੀ ਮਾਲਕਿ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਵਰਗ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਚਲਿ ਵੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਨਰਿੰਤਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਉਚੀ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਪੁਰਸ.ਾਰਥ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਅੰਤ ਵੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਜਮ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ, ਦੇਹ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ। ਦੇਹ ਸਹਤਿ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸਬੰਧ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਤੋ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਹਟਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਗ ਜੋੜਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤਕਾਲ ਵੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਹੋਰ ਕਸਿ ਦਾ ਸਬੰਧ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫਰਿ ਅੰਤ ਵੱਚ ਵੀ ਉਹ ਯਾਦ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਦਵੀ ਕ੍ਰਸ਼ਿਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੰਤਕਾਲ ਜੋ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਨਰ ਤੋ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰਿ ਸ.ਵਿਲਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨੋ - ਮੰਨੋ ਸਕਿਲਿਧੇ ਬੱਚੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਰਵਿਰੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਕਉਕਿ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋ ਬੇਹੱਦ ਵਸ਼ਿਵ ਦੀ ਬਾਦਸ.ਹੀ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਦੇ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇ। ਇਹ ਬੈਜ ਚਲਦੇ - ਫਰਿਦੇ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ। ਇੱਕਦਮ ਚਲਿ ਨਾਲ ਲਗਾ ਲਵੋ। ਓਹੋ! ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਸ ਬੈਜ ਨੂੰ ਵੇਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਬਾ, ਬਾਬਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਮੰਨੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੜੀ ਵਸ਼ਿ.ਲ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਨਿ ਸਰਵਸਿ ਦੇ ਹੀ ਖਿਆਲਾਤ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਬੱਚੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਰਵਸਿ ਦੇ ਬਨਿਾਂ ਰਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਕਣ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਸ਼ਿਵ ਤੇ ਘੇਰਾਵ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਪਤਤਿ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਦੁਖਧਾਮ ਤੋ ਸੁਖਧਾਮ ਬਨਾਉਣਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਨਾਲ ਮਜ.ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਉਚ ਟੀਚਰ ਬਣੇ ਹੋ। ਜੀਨਾਂ ਚੰਗਾ ਟੀਚਰ ਉਹ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਕਦੇ ਬੱਠਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਰਵਸਿ ਵੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਪਾਰ ਵੀ ਹੈ, ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਵੀ ਧਨਵਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵੱਚ ਵੀ ਜ.ਆਦਾ ਉਛਲਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਪਾਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਸੌਦਾ ਬਹੁਤ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਵੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਹਸ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੇ - ਨਵੇ ਬੱਚੇ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਤੋ ਵੀ ਪੁਰਸ.ਾਰਥ ਵੱਚ ਅੱਗੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਇੰਡਵਿਜ਼ੁ.ਅਲ ਤਕਦੀਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਰਸ.ਾਰਥ ਵੀ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਨਡਵਿਜ਼ੁ.ਅਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਚੈਕੀਂਗ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਹਿ ਚੈਕੀਂਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕਦਮ ਰਾਤ - ਦਨਿ ਪੁਰਸ.ਾਰਥ ਵੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ, ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਕਉ ਕਰੀਏ। ਜੀਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਟਾਈਮ ਸਫਲ ਕਰੀਏ। ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪੱਕਾ ਪੁਰਣ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਾਂਗੇ। ਸਕਾਲਰਸ.ਪਿ ਲੈਕੇ ਹੀ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਅਜਹਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫਰਿ ਮਦਦ ਵੀ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਅਜਹਿ ਵੀ ਨਵੇ - ਨਵੇ ਪੁਰਸ.ਾਰਥੀ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ। ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਵਿ ਸ੍ਰ.ਰੂ ਵੱਚ ਹੋਇਆ ਉਹ ਹੀ ਫਰਿ ਪਛਿੜੀ ਵੱਚ ਵੇਖੋਗੇ। ਜੀਨਾਂ ਨੇੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਵੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚ ਨੱਚਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਓਧਰ ਖੂਨੇ ਨਾਹਕ ਖੇਲ੍ਹ ਵੀ ਚਲਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਰੇਸ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੀਨਾਂ ਅੱਗੇ ਦੇੜਦੇ ਜਾਵੋਗੇ ਉਤਨੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨਜ.ਾਰੇ ਵੀ ਨੇੜ੍ਹੇ ਆਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੀਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ.ਾਰੇ ਨੇੜ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਵਖਾਈ ਪੈਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋ ਵੈਰਾਗ ਅਤੇ ਸਤੀਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ

ਪਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ। ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪੈਰ ਨਰਕ ਵੱਲ ਹਨ, ਸਰਿ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਛੋਟੇ - ਵੱਡੇ ਸਭ ਦੀ ਵਾਨ ਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਦਾ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਓਹੋ! ਮੈਂ ਜਾਕੇ ਇਹ ਬਾਲ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਬਣਾਂਗੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਇਨ ਅਡਵਾਂਸ ਸੈਗਾਤਾਂ ਵੀ ਭੇਜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਸ਼ਿਚੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਗੋਪਕਿਵਾਂ ਸੈਗਾਤਾਂ ਭੇਜਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤੀਦਰੰਭੇ ਸੁਖ ਦੀ ਭਾਸ਼ਨਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਅਮਰਲੋਕ ਵੱਚ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਹੀ ਬਣੇ ਸੀ। ਫਰਿ ਅਸੀਂ 84 ਪੁੰਨਰਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਜ਼ੋਲੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵੀ ਅਹੋ ਸੈਭਾਗਿਆ - ਸਦਾ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚ ਰਹੋ। ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਲਾਟਰੀ ਮਲਿ ਰਹੀ ਹੈ। 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਰਾਜਭਾਗ ਲੀਤਾ ਸੀ ਫਰਿ ਕਲ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਡਰਾਮਾ ਵੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਜਵਿ ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਜਨਮ ਲਿਆ ਸੀ ਉਵੇਂ ਹੀ ਲਵਾਂਗੇ, ਉਹ ਹੀ ਸਾਡੇ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦਾ ਬਾਪ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਫਰਿ ਬਣੇਗਾ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਜੇ ਸਾਰਾ ਦੰਨ ਵਚਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਰਮਣੀਕਤਾ ਵੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਵਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਅਨਹੋਲਦੀ ਹਨ। ਗਾਂ ਭੋਜਨ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦੰਨ ਉਗਾਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਚਲਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਨਾ ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੀਮਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੈ।

ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਮੰਠਿ - ਮੰਠਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਲਵ ਹੈ, ਕੀਨੋ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਾਲੇ ਤੋਂ ਗੋਰਾ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਲਵਲੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। 5 ਤੱਤਵਾਂ ਸਹਤਿ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੀਨੀ ਵੱਡੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਖਿਆ ਵੀ ਦੰਦਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਉਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਬਾਪ ਜਾਂ ਟੀਚਰ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਹੈ ਸ੍ਰੀਮਤ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨਗੇ। ਜੀਨਾਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਉਨਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਚਾਰਟ ਵੱਚ ਲਖਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਾਂ? ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਐਕੁਰੇਟ ਬਣੋਗੇ। ਅੱਛਾ-

ਮੰਠਿ- ਮੰਠਿ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਸੰਗਮ ਦਾ ਹਰ ਪਲ ਸਫਲ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਾਂਗੇ। ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈਕੇ ਹੀ ਰਹਾਂਗੇ।

2. ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਤੀ ਰਹੇ ਕੀ ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਪੈਰ ਨਰਕ ਵਲ, ਸਰਿ ਸਵਰਗ ਵਲ ਹੈ। ਬਾਜ਼ੋਲੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਆਪਣੀ ਪਾਵਰਫੁਲ ਵ੍ਰਤੀ ਦਵਾਰਾ ਪਤਤਿ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਪਰਵਿਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨੀ ਭਵ:

ਕਵਿੰ ਦਾ ਵੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਹੋਵੇ ਲੇਕਨਿ ਖੁਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵ੍ਰਤੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਕਾਰੀ ਹੋਵੇ ਲੇਕਨਿ ਆਪਣੀ ਵ੍ਰਤੀ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਪਤਤਿ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਹ ਪਤਤਿ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੇ ਵਸੀਭੂਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਮਾਸਟਰ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨੀ ਬਣ ਖੁਦ ਦੀ ਪਾਵਰਫੁਲ ਵ੍ਰਤੀ ਨਾਲ ਅਪਵੀਤਰ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਮਟਾਓ, ਉਸਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨਹੀਂ ਬਨਾਓ। ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਾਂ ਪਤਤਿ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਨਾ ਵੀ ਪਾਪ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਹੁਣ ਧਰਨੀ ਵੱਚ ਪਰਮਾਤਮ ਪਹਿਚਾਣ ਦਾ ਬੀਜ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਪਰਤੱਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ।।

- ਮਨਿ ਬੱਚੇ:- "ਮਨਿ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੱਤ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸੱਚੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਸੋਝਰੇ ਵੱਚਿ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਤਵਜ਼ ਹੈ ਸਭ ਨੂੰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਤੋਂ ਕੱਢ ਸੋਝਰੇ ਵੱਚਿ ਲਿਆਉਣਾ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਸਿ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ?
- ਉਤਰ:- ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਬਾਬਾ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹੋ, ਇਸ ਨਾਲ ਆਪਣਾ - ਪਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਰਸਾ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪਹੁੰਚੇ ਤੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਕਹੇ ਭਗਵਾਨ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੋਲੋ ਬਾਪ ਸਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਵਿੰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ!
- ਗੀਤ:- ਅਜ ਹਨੇਰੇ ਮੇਂ ਹੈ ਇਨਸਾਨ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਕੀ ਕਹਿਾ ਅਤੇ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ? ਹੋ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਬਾਬਾ...ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਹਨੇਰੇ ਵੱਚਿ ਆਕੇ ਪਏ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸੋਝਰੇ ਵੱਚਿ ਲੈ ਜਾਵੋ। ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸੱਚਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਅਖਰ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਲਵ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਓਂਕੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਿਫ਼ ਈਸ਼ਵਰ ਜਾਂ ਰੱਬ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੇ ਵਰਸੇ ਦੀ ਰਸਨਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵੱਚਿ ਆਕੇ ਪਏ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਫੀਰ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਦੀਪਕ ਜਗਾਵੋ ਕਓਂਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਦੀਪਕ ਬੁਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ 12 ਦਿਨ ਦੀਵਾ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਘੰਟਿ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬੈਠਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕੀ ਕਥਿ ਦੀਵਾ ਬੁਝ ਨਾ ਜਾਵੇ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸੋਝਰੇ ਵੱਚਿ ਮਤਲਬ ਦਿਨ ਵੱਚਿ ਸੀ। ਹੁਣ ਰਾਤ ਵੱਚਿ ਹੋ। 12 ਘੰਟਾ ਦਿਨ, 12 ਘੰਟਾ ਰਾਤ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰਾਤ ਹੈ, ਜਸਿ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ - ਸਤਿਜੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ - ਦਵਾਪਰ ਕਲਯੁਗ। ਰਾਤ ਵੱਚਿ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰੱਬ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਲਈ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਫੇਰੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮਤਲਬ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਹਰਿ ਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਸਟੋਰੀ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਸਟੋਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਨੋਮਯ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਵਿੰ ਬਾਈਸਕੋਪ, ਨਾਟਕ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਹੀ ਹੈ ਸੱਚੀ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਾਖਿਅਿਆ, ਰਾਜਾਈ ਦੱਤੀ। ਫੀਰ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਬੈਠ ਕੇ ਸਟੋਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਆਸ ਨੇ ਗੀਤਾ ਬਣਾਈ ਮਤਲਬ ਸਟੋਰੀ ਬਣਾਈ। ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਚਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਅਸੀਂ ਨਰਕ ਵੱਚਿ ਆਕੇ ਪਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿ, ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਸੀ, ਵਸਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਅਥਵਾ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨਪੁਰੀ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਕੰਸਪੁਰੀ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਯਾਦ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਬਾਪ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ.ਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਹੈ, ਨਾ ਕੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਗੰਗਾ। ਸਭ ਬ੍ਰਾਈਡਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਬ੍ਰਾਈਡਗਰੂਮ ਹੈ - ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਇਸਲਈ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਕੌਣ ਹੈ? ਤਾਂ ਮੂੰਝ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਅਰੇ ਆਤਮਾ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਹੋ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੌਡ ਫਾਦਰ, ਫੀਰ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਕੀ ਹੈ? ਗੌਡ ਨੂੰ ਪਹਚਾਣਦੇ ਹੋ? ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਅਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਕਦੇ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਰਾਵਣ ਦੀ ਆਸੂਰੀ ਮੱਤ ਤੇ ਕੰਨਿ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਸ਼ਿਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਗਈ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਗੱਲ। ਅਸਲ ਵੱਚਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਮੈਂ ਜੱਜ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਹਾਂ... ‘ਮੈਂ’ ‘ਮੈਂ’ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇਹ ਦੋ ਚੀਜ਼ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਵਨਿਸ਼ੀ ਹੈ। ਨਾਮ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਪੈਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸ.ਵਿ ਹੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਨਰਿਕਾਰ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਕਵਿੰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਉਹ ਕਸਿ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ.ਵਿ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸ.ਵਿ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਅਸੀਂ ਦੁਖੀ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ, ਦੁੱਖ ਵੱਚਿ ਸਭ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫੀਰ ਇਹ ਹੀ ਬੱਚੇ ਸੁੱਖ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਦੁਖੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਰਾਵਣ ਨੇ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਰਾਵਣ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁਰਾਣਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵੱਚਿ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਆਓ, ਸਾਨੂੰ ਸੋਝਰੇ ਵੱਚਿ ਲੈ ਜਾਓ। ਭਾਰਤ ਸੁੱਖਧਾਮ ਸੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪੁਕਾਰਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਚਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੋ ਸ.ਤੀ ਦੇਵਾ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸ.ਤੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਧਰ੍ਮ ਹੈ। ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਦੀ ਰਹਵਾਸੀ ਹੈ। ਸ.ਤੀਧਾਮ ਤੋਂ ਫੀਰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵੱਚਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਵੱਚਿ ਹੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ -

ਰਹਿਮ ਕਰੋ, ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਬਾਬਾ ਆਓ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ, ਮੀਠਾ ਬਾਬਾ ਫਰਿ ਤੋ ਆਓ। ਆਉਦੇ ਜਰੂਰ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਸ.ਵਿਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਸ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਦੇ ਆਇਆ, ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਸਵੰਬਰ ਦੇ ਬਾਦ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਓ ਗਾਡ ਫਾਦਰ... ਅੱਛਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਅਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਫਰਿ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਕਹਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਆਕਾਸ਼ ਪੋਲਾਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਹੈ ਅਕਾਸ਼। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਆਦੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਅੱਛਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਦੱਸੋ। ਫਰਿ ਕਹਾ ਦਿੰਦੇ ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਬੰਦੀ ਸਟਾਰ ਮਸਿਲ ਹੈ। ਭੁਰਕੁਟੀ ਦੇ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਸਿ ਛੋਟੀ ਜਹੀ ਆਤਮਾ ਵੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਨੂੰਦੀਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਇਸਲਈ 7 ਰੋਜ਼ ਭੱਠੀ ਗਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਰਾਵਣਰਾਜ ਸੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਵਕਾਰਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਭ ਨੂੰ ਗੁਰਹਿਣ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਆਓ। ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸੋਝਰੇ ਵੱਚ ਲੈ ਜਾਓ। ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਸਤਗੁਰੂ ਦੱਤਾ, ਅਗਿਆਨ ਹਨ੍ਹੇਰ ਵਨਾਸ਼...ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਬਾਪ ਆਉਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਗੁਰੂ ਦੱਤਾ.. ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਵੇਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਗਿਆਨ ਕੱਥੇ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੋਝੀ ਨਾ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਗਿਆਨ - ਸਾਗਰ, ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ, ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਫਰਿ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਦੇ ਕਵਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਧੂ ਲੋਕ ਕਹਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮਲਿਣ ਦੇ ਕਈ ਰਸਤੇ ਹਨ। ਸ.ਸਤਰ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਯਗ, ਤਪ ਆਦੀ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮਲਿਣ ਦੇ ਰਸਤੇ ਹਨ ਪਰ ਪਤਤਿ ਫਰਿ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚ ਜਾ ਕਵਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਖੁਦ ਆਉਦਾ ਹਾਂ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸੰਕਰ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਬਾਪ ਸ.ਵਿ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਪ੍ਰਜਾ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਨਾਮ ਵੀ ਲਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀ ਇਸਟੀਰਊਸ਼ਨ। ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਠਹਿਰੇ। ਵੇਰ ਬੀ. ਕੇ. ਹਨ। ਵਰਸਾ ਸ.ਵਿ ਤੋਂ ਮਲਿਦਾ ਹਨ, ਨਾ ਕੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ। ਵਰਸਾ ਦਾਦੇ ਤੋਂ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬੈਠਕੇ ਸਵਰਗ ਵੱਚ ਜਾਣ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦੀ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਰਾਜਯੋਗ ਸਖਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਅਥਵਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਗੀਤਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੀ ਨਰਿਕਾਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ...ਬਹੁਕਾਲ ਤੋਂ ਵੱਖ ਤਾਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਸਨ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਵੱਛੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵੱਛੇ ਕੇ ਇੱਥੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਆਤਮਾਵੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਅਥਵਾ ਯੋਗ ਅਗਨੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਰਿ ਤੇ ਜੋ ਪਾਪ ਦਾ ਬੋਝ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਭਸਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋ ਮੰਠਿ ਬੱਚਿ, ਤੁਸੀਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਤੋਂ ਆਇਰਨ ਏਜ ਵੱਚ ਆ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਨਾ। ਦੇਹ ਸਹਤਿ ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਮੈਂ, ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਵਣ ਨੇ ਪਤਤਿ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਾਵਨ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪਤਤਿ ਭਾਰਤ। ਜਦੋਂ ਪਤਤਿ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਮਰਾਜ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਪਰ ਅਰਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸੇਕੋਡ ਵੱਚ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਵਰਸਾ ਲੈਣ। ਫਰਿ ਸਤਿਗੁਰ, ਤੁਰੇਤਾ ਵੱਚ ਤੁਸੀਂ ਅਮਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਥੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਣਗੇ ਕੀ ਫਲਾਣਾ ਮਰ ਗਿਆ। ਸਤਿਗੁਰ ਵੱਚ ਅਕਾਲੇ ਮੁਰਤਿ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਾਲ ਤੇ ਜੱਤਿ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੈਭਵ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵੱਚ ਮੰਦਰ ਬਣਾਏ ਹਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਕੀਨਾ ਧਨ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਕੀ ਸੀ! ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਰਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚ ਸਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣ ਗਏ ਹਨ - ਉਚ ਤੇ ਉਚ ਬਾਬਾ ਹੁਣ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਚ ਤੇ ਉਚ ਹੈ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ, ਫਰਿ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸੰਕਰ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਵਾਸੀ। ਫਰਿ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ।

ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਵੈਰਾਗ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਵੈਰਾਗ ਆਉਦਾ ਹੈ, ਕਚਿਕੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਵੋਗੇ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਠਿ- ਮੰਠਿ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਰਿ ਤੇ ਜੋ ਪਾਪ ਦਾ ਬੋਝ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਭਸਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਦੇਹ ਸਹਤਿ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਪੁਕਾਰਨ ਜਾਂ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਸ.ਤ ਸਵਧਰਮ ਵੱਚ ਸਥਤਿ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਸ.ਤੀ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭੀਮਾਨ ਵੱਚ ਆਕੇ "ਮੈਂ" ਅਤੇ "ਮੇਰਾ" ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਖੁਦ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਸ਼ਿਚਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਨ:-

ਆਪਣੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਤੀ ਦਵਾਰਾ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਈਐਸਟ ਪਦਵੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਵ:

ਜਵਿ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਦੀ ਕਸਿ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਰੇ ਝੁਕਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਸਰਵਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕੱਥੇ ਵੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਸਿਥਤੀ ਵੱਚ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਆਕਰਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੂਪਾਂ ਵੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਝੁਕਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਝੁਕਾਉਣ ਦੀ ਸਥਤੀ ਵੱਚ ਸਥਤਿ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਹਾਈਐਸਟ ਪਦਵੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਹੋਵੇਗਾ । ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਤਿਜੁਗ ਵੱਚ ਪ੍ਰਜਾ ਸਵਾਮਨ ਨਾਲ ਝੁਕੇਗੀ ਅਤੇ ਦਵਾਪਰ ਵੱਚ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਯਾਦਗਾਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਭਗਤ ਝੁਕਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਕਰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਯੋਗ ਦਾ ਬੈਲੋਸ ਠੀਕ ਹੋਵੇ ਤੱਦ ਕਹਾਂਗੇ ਕਰਮਯੋਗੀ ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰਨ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਭਾਰਤ ਹੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਖੰਡ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਉੱਚੀ ਮੰਜਲਿ ਵੱਚਿ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਣੀਆਂ ਹਨ?
- ਉਤਰ:- ਜੇਕਰ ਜਰਾ ਵੀ ਕੋਈ ਸੌਕ ਹੈ, ਅਨਾਸਕਤ ਵ੍ਰਤਿ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਪਹਿਨਣ, ਖਾਣ ਵੱਚਿ ਬੁੱਧੀ ਭਟਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਉੱਚੀ ਮੰਜਲਿ ਤੇ ਪੁੱਜਣ ਵੱਚਿ ਅਟਕ (ਰੁਕਾਵਟ) ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਬੱਚੇ, ਵਨਵਾਹ ਵੱਚਿ ਰਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ।

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਹੀ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਖੰਡ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਨਾਮ ਹੈ ਹੀ ਭਾਰਤ ਖੰਡ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨਾਮ ਤੇ ਬਾਦ ਵੱਚਿ ਪਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਪ੍ਰੀਚੁਅਲ ਖੰਡ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਖੰਡ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਚਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੰਡ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਖੰਡ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਹੋਵਨਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਨਵਾਂ ਖੰਡ ਇੱਕ ਭਾਰਤ ਹੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਰਚਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਚਯਿਤਾ ਹੋਵਨਲੀ ਗੋਡ ਫਾਦਰ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਖੰਡ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗ ਪਧਾਰਾ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਵਰਗ ਕੋਈ ਉਪਰ ਵੱਚਿ ਹੈ। ਦਲਿਵਾਜ਼ਾ ਮੰਦਰਿ ਵੱਚਿ ਵੀ ਬੈਕੁੰਨ ਦੇ ਚੱਤਰ ਛੱਤ ਵੱਚਿ ਵਖਿਏ ਹਨ। ਇਹ ਕਸਿੰ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਹੀ ਹੋਵਨਿ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੋਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਅਗਿਆਨ ਠਹਰਿਆ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦਨਿ, ਅਗਿਆਨ ਨੂੰ ਰਾਤ। ਘੋਰ ਸੋਝਰਾ ਅਤੇ ਘੋਰ ਹਨੇਰਾ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੋਝਰਾ ਮਤਲਬ ਰਾਇਜ, ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਮਤਲਬ ਫਾਲ। ਮਨੁੱਖ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਫਾਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸਨਸੇਟ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਨਿ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਰਜਾ ਦਾ ਪਤਿ ਹੋਇਆ। ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਸਤਗੁਰੂ ਦੱਤਾ, ਅਗਿਆਨ ਹਨੇਰ ਵਨਿਸ਼। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਲਈ ਨਵੀਂ ਨਾਲੇਜ਼। ਹੋਵਨਿ ਦੇ ਲਈ ਹੋਵਨਲੀ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਫਾਦਰ ਇਜ਼ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ। ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਹੋਰ ਕਸਿੰ ਨੂੰ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਕਹਿਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਾ ਸਕਦੇ। ਫਾਦਰ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਭ ਦਾ ਫਾਦਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇ, ਵਨਿਅਹ ਕਰੇ ਤਾਂ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਬਣੇਗਾ। ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪ੍ਰਸੰਸਿ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਸਵੰਬਰ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਨਿਅਹ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੀ ਮਾਂ ਬਾਪ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਰਲਡ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਵਰਲਡ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਸਰਿਫ ਇੱਕ ਹੀ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਡ ਫਾਦਰ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿਾ ਸਕਦੇ। ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਡ ਫਾਦਰ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾ ਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਰਿਦਰੀ ਨਕਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਨਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਗੋਡ ਫਾਦਰ, ਨਰਿਕਾਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਨਰਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਦੋਂ ਇੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਚਿ ਹਨ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਪ੍ਰਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸ.ਸਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਰਿ ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਆਏ ਤਾਂ ਹੀ ਆਕੇ ਯਥਾਰਥ ਗਿਆਨ ਸੁਨਾਉਣ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮੁੱਖ ਸਮਝਾਕੇ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਬਾਦ ਵੱਚਿ ਸ.ਸਤਰਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਤਾਂ ਬਣ ਨਾ ਸਕਣ ਕਉਕਿ ਸੱਚ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਝੂਠ ਖੰਡ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਝੂਠੀ ਚੀਜ਼ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਉਕਿ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੱਚ ਨਾਲ ਤਾਂ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਹੈ ਰਾਤ, ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵੱਚਿ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਘੋਰ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦਰ - ਦਰ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੂਰਜ ਦਾ ਵੀ ਰਾਇਜ ਤੇ ਫਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬੱਚੇ ਜਾਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਦਾ ਚੜ੍ਹਦੇ ਦੇਖਣਾ ਹੈ। ਰਾਇਜ ਆਫ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਡਾਊਨ ਫਾਲ ਆਫ ਭਾਰਤ। ਭਾਰਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੁੱਬਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਦਾ ਹੈ। ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਵੱਚਿ ਇਹ ਵਖਿਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦਾ ਬੇੜਾ ਥਲੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਰਿ ਬਾਪ ਆਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫਰਿ ਤੋਂ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਨਮਿਤਰਨ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਨਵ - ਨਰਿਮਾਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੀ ਨਾਮ ਠੀਕ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕਵਿੰ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ। ਚੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਓਣੀ ਦੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹੀ ਨਾਮ ਚੱਲਿਆ ਆਵੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕਵਿੰ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਇਜ ਕਵਿੰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਵਖਿਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਰੂਰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਫਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਖਿਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਇਜ ਕਵਿੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸਟੋਰੀ ਹੈ - ਰਾਜ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਗਵਾਉਣਾ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਕੀ ਸੀ? ਕਹਾਂਗੇ, ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਫਰਿ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਦਖਿਉਂਦੇ ਹਨ ਫਲਾਨੇ ਤੋਂ ਰਾਜ ਲਿਆ। ਉਹ ਕੋਈ ਸੀੜੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਤੋਂ ਸਲਿਵਰ ਏਜ ਵੱਚਿ ਗਏ। ਇਹ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਸੀੜੀ ਹੈ। ਸੀੜੀ ਉਤਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਰਿ ਚੜ੍ਹਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਡਾਊਨ ਫਾਲ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦਾ ਡਾਊਨ ਫਾਲ ਕੰਨਿ ਸਮੇਂ, ਰਾਈਜ਼ ਕੰਨਿ ਸਮੇਂ? ਫਾਲ ਐਂਡ ਰਾਈਜ਼ ਆਫ ਭਾਰਤਵਾਸੀ। ਵਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਟੈਮਪਟੇਸ਼ਨ ਵੱਚਿ ਕਵਿੰ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਫਰਿ ਨਮਿਤਰਨ ਵੀ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਭਰਾਵੇ - ਭੈਣੇ ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦੱਸਣੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਵਿਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਜਗਤ - ਪਤਿ, ਜਗਤ - ਸ.ਕ੍ਰਿਸ਼ਕ, ਜਗਤ - ਗੁਰੂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤੋਂ ਆਕੇ

ਆਪਣਾ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਵਰਸਾ ਲਵੇ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਤਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਰਵਸਿਬਲ ਬੱਚੇ ਜੋ ਹਨ ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਦੋੜਾ - ਦੋੜੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਲੌਕਿਕ ਸਰਵਸਿ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਸਰਵਸਿ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਗੌਰਮੰਟਿ। ਖਾਸ ਬੱਚਿਆਂ ਜੋ ਅਜਹੀ ਸਰਵਸਿ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਨਾਮ ਨਿਕਾਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਰਵਸਿਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਢਿਕ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਜਿਸ ਭੰਡਾਰੇ ਤੋਂ ਖਾਇਆ ਉਹ ਭੰਡਾਰਾ ਭਰਪੂਰ, ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਦੂਰ।

ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸ.ਵਿ ਵੰਸ਼ੀ। ਉਹ ਰਚਤਾ, ਇਹ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਬਾਬੁਲ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਸਾਜਨ ਵੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਨਰਿਕਾਰ ਅੱਖਰ ਲਿਖਣ ਨਾਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਲਿਵਰਤ ਮੋਸ਼ਟ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਹੈ - ਪਰਮਪ੍ਰਗਯਿ ਤਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਨ - ਵਾਈਲੈਂਸ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਚੰਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਹੀਸਾ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਯੋਗ ਅਥਵਾ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਹਥਿਆਰਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੰਗਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਬਹੁਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼.ਤਕਾਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੰਗਾ ਜਲ ਮਲਿੰ ਤਾਂ ਹੀ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇ, ਇਸਲਈ ਗੁਪਤ ਗੰਗਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਣ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਨਿਕਲੀ। ਗੋਮੁਖ ਤੋਂ ਵੀ ਗੰਗਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛੋਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਗੁਪਤ ਗੰਗਾ ਨਿਕਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਰਵਿਣੀ ਤੇ ਵੀ ਸਰਸਵਤੀ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਰਿਫ ਅਲਫ਼, ਬਸ। ਅਲਾਹ ਆਕੇ ਬਹਸ਼ਿਤ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਖੁਦਾ ਹੈਵਨਿ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰ ਸ੍ਵਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਲਾਹ ਤੋਂ ਜਰੂਰ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਲਿੰਗੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਰਚਤਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਹੀ ਸ੍ਵਰਗ। ਇਵੇਂ ਬੋਝੀ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਰਾਮ ਨੇ ਨਰਕ ਰਚਿਆ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਰਿਕਾਰ ਰਚਤਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਨਰਕ ਦਾ ਰਚਤਾ ਰਾਵਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਸੈਪਲੰਗਿ ਕੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਰੂਪ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖਤਰਨਾਕ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬੋਲਦੇ ਵੀ ਹਨ ਰਾਵਣ ਸਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਅਰਥ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਪੇਸ਼ਗੀਰ (ਵਿਸਤਾਰ) ਵੱਡਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਵੱਡਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤਾਂ ਬੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਚੰਤਰ ਵੱਡਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੰਦੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਵਿ ਹੋਵੇ। ਪੁਜਾਰੀ ਤਾਂ ਬਣਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਭ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਅਜਬ ਸਤਿਾਰਾ। ਹੋਰ ਫਰਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਤਾਂ ਫਰਿ ਹਜਾਰ ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਤੇਜ ਕਵਿ ਹੋਵੇਗਾ? ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਰਨਣ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਜਾਰ ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਤੇਜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਵਿ ਕਰਨ? ਕੰਨੀਆਂ ਅਯਥਾਰਥ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਸੁਣਕੇ ਕੀ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਰੂਪ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ, ਪਰ ਪੂਜਾ ਦੇ ਲਈ ਵੱਡਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਪੱਥਰ ਦੇ ਕੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਚੰਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਵਿ ਗੁਫਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਪਾਂਡਵ ਵਿਖਾਏ ਹਨ, ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਧੰਧਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਧੰਧਾ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਲਿ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਫੁੱਲ ਮਹਿਮਾ ਲਿਖਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮਹਾਰਥੀ, ਘੋੜੇਸਵਰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਥਿਆਰ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੋਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੋਡਰੇਜ ਦਾ ਤਾਲਾ ਕੋਈ ਖੋਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਮਲਿਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਗੇ ਕਦੇ ਮਲਿੰ ਹੋ? ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ, ਇਸ ਦਿਨ ਕਦੇ ਮਲਿੰ ਹੋ? ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ, 5 ਹਜਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਲਿ ਮਲਿੰ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛ ਨਾ ਸਕੇ। ਕੰਨੀਆਂ ਗੂੜੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕੰਨੀ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਧਾਰਨਾ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੱਖ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੱਖ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ। ਇਕ ਨਾ ਮਲਿੰ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਫਰਿ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਵਿ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਫਰਿ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਵਾਇਆ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ। ਆਉਣ ਸਮੇਂ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਦਾ ਸਾਕਸ਼.ਤਕਾਰ ਕਦੀ ਕਸਿ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਦਾ ਸਾਕਸ਼.ਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਤਪੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਢਿਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਦਾ ਕੋਈ ਭਗਤ ਬੋਝੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਹੁਣ ਰਚਦੇ ਹਨ ਵਾਇਆ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਜਾਕੇ ਫਰਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਥੇ ਆਉਂਦੇ - ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਹ ਪਯਿਰ ਘਰ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਸਸੁਰਘਰ ਜਦੋਂ ਕੰਨਿਆ ਸਸੁਰਘਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਭ ਕਪੜੇ ਛੱਡ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਨਵਾਹ ਵਿੱਚ ਕੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਅਨਾਸਕਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਤੋੜਨਾ ਹੈ। ਉੱਚੀ ਸਾੜੀ ਪਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਹੀ ਵਨਵਾਹ ਵਿੱਚ। ਵਨਵਾਹ ਅਤੇ ਵਨਪ੍ਰਸਥ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਛੱਡਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾੜੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੋਗੇ ਕੀ! ਹਲਕੀ ਸਾੜੀ ਮਲਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦਲਿ ਹੀ ਛੋਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਅੱਛਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਹਲਕਾ ਕਪੜਾ ਮਲਿੰਦਾ। ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸੰਭਾਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਨਣ, ਖਾਨ ਦੀ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਉੱਚੀ ਮੰਜ਼ਲਿ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਅਟਕ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੰਜ਼ਲਿ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਹਿ - ਇਹ ਲਾਠੀ ਵੀ ਛੱਡ ਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੁਰਾਣ ਕਪੜਾ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਭ ਖਲਾਸ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਸ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਤੋੜਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੇ ਤਾਂ ਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹੁਣ ਤਾਂ ਫਰਿ ਉਹ ਅੰਦਰ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤ ਸੀ। ਉਤਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ - ਨਵੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਪਛਿੜੀ ਤੱਕ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵਜਾਉਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਤਾਕਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ ਕੰਨੀ ਚੰਗੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਰਵਸਿਬਲ ਬੱਚੇ ਸਰਵਸਿ ਵਿੱਚ ਉਛਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਗਿਆਨ

ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਇਵੇਂ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਜਵੇਂ ਬਾਬਾ ਉਛਲਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵੱਚ ਫੰ.ਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮੱਠੋ- ਮੱਠੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਾਪਸ ਘਰ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਅਨਾਸਕਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਹਰ ਸੀਨ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰਸ਼ਤਿ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਹਾਈਐਸਟ ਪੋਜੀਸ਼ਨ ਵੱਚ ਸਥਿਤਿ ਰਹਿਕੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਭਵ:
ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਮਤਲਬ ਕੀਸੀ ਵੀ ਪਰਸੈਟ ਵੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਕਾਰ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਕਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਸੀਭੂਤ ਨਾ ਹੋਵੇ।
ਹਾਈਐਸਟ ਪੋਜੀਸ਼ਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕੋਈ ਸਾਧਾਰਨ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਤਾਂ ਜੱਦ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ
ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਜਵੇਂ ਉਚਾ ਨਾਮ ਉਵੇਂ ਉਚ ਕੰਮ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਨਾਮ ਉਚਾ, ਕੰਮ ਨੀਚਾ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਲਕਸ਼ਯ
ਪ੍ਰਮਾਣ ਲਕਸ਼ਨ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਫਰਿ ਕਹਾਂਗੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਮਤਲਬ ਹਾਈਐਸਟ ਆਤਮਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਕਰਨ - ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਬਾਪ ਦੀ ਸਮੁਰਤੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਵ - ਪੁਰਸ਼ਾਕ੍ਰੁਥ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦਾ ਬੈਲੋਸ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਦੀ ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੱਟੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੇ ਸਭ ਵੇਰਾਇਟੀ ਸਮਾਨ ਮਲਿਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਹੱਟੀ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਲਕਿ ਹੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਵੰਡਰਫੁਲ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਕਹਿਓ?
- ਉਤਰ:- ਕਹਿੰਕ ਇਹ ਆਪ ਹੀ ਸਰਵ ਖਜਾਨਿਆਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ, ਸ਼ੁੱਖ ਦਾ, ਸ.ਤੀ ਦਾ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ, ਸਰਵ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਜੋ ਚਾਹੀਦਾ ਉਹ ਮਲਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਮਾਨ ਮਲਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸਾਗਰ ਕਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।
- ਗੀਤ:- ਤੁਮਹੋ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਦਾਦਾ ਵੀ ਕਹਿ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਫਰਿ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁਣ ਛੁੱਟ ਗਈਆਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹੱਟੀ ਠਹਿਰੀ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਹੱਟੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਆਨੰਦ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ... ਕੋਈ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਵੇਰਾਇਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਵੇਰਾਇਟੀ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਕੀ - ਕੀ ਹੈ? ਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਸ਼ੁੱਖ ਦਾ, ਸ.ਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ, ਅਲੌਕਿਕ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਫਰਿ ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸ਼ੁੱਖ - ਕਰਤਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਦੁਕਾਨ ਠਹਿਰੀ ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦਾ ਇਵੇਂ ਦੁਕਾਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਸਿਨੂੰ ਸੰ.ਕਰ ਦੇ ਕੋਲ ਕੀ ਸਮਾਨ ਹੈ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਉਚਾ ਸਾਮਾਨ ਹੈ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਵਮੇਵ ਮਾਤਾ ਚ ਪਤਿ... ਇਵੇਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਦੀ ਕਸਿ ਦੀ ਗਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ.ਤੀ ਦੇ ਲਈ ਭਟਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਦਵਾਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਸਿ ਨੂੰ ਕੁਝ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ, ਲਬਿਰੇਟਰ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਆਨੰਦ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਵੇਰਾਇਟੀ ਵੱਖਰ (ਸਾਮਾਨ) ਹੈ। ਲਸਿਟ ਲਖਿਣਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਸ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ। ਪਰ ਇਹ ਕਸਿ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਆਉਦਾ ਕੀ ਜਦੋਂ ਅਜਹਿ ਬਾਪ ਦੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਸੀਂ ਮਾਲਕਿ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ - ਉਹ ਜਰੂਰ ਲੈ ਆਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ, ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਮੈਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੱਖਰ ਦੀਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਫਰਿ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਮਲਿ ਸਕਦਾ। ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਭੰਡਾਰੇ ਭਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਹਿ ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਰਨਾ ਪਵੇ। ਭਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਵਰਸਾ ਲੈਕੇ ਫਰਿ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਹੋ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਵੀ ਜਰੂਰ ਲੈਣਾ ਪਵੇ। 84 ਜਨਮ ਵੀ ਲੈਣਾ ਹੈ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। 84 ਦੇ ਬਦਲੇ 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਕਹਾਂ ਦੀਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਭੁੱਲ ਕਰਵਾ ਦੀਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਫਰਿ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਵੱਖਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਸਤਿਜੁਗ ਵੱਚਿ ਰਾਜਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕੀ ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਸਾਨੂੰ ਕਸਿ ਨੇ ਦੀਤੀ? ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਕਦੇ ਸੀ? ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਸ਼ੁੱਖ ਗਾਏ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਕਸਿਮ ਦੇ ਸ਼ੁੱਖ ਦੀਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਜਾਸਤੀ ਕੋਈ ਸ਼ੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਫਰਿ ਉਹ ਸ਼ੁੱਖ ਵੀ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ ਰਾਵਣ ਆਕੇ ਸਭ ਸ਼ੁੱਖ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੇਰੀ ਕਲਾ ਕਾਇਆ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜੋ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ। ਉਹ ਕਲਾਵਾਂ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਵਿਏ ਹੋਰ ਕਸਿ ਦੀ ਇਨੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਪੈਸਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲਾੜਕਾਨਾ ਘੁੰਮਕੇ ਆਓ।

ਤੁਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕੀ ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚਿ ਕੀਨਾ ਅਕੀਚਾਰ ਧਨ - ਮਾਲ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਬੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ, ਕਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਧਨ - ਮਾਲ ਵੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਰਿ ਬੱਲੇ ਡੰਗਿਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨਾ ਧਨ ਦੀਤਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਇਆ। ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਧਨ ਮਾਲ ਕੀਥੇ ਗਵਾ ਦੀਤਾ? ਹੁਣ ਫਰਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਲੈ ਲਵੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਫਰਿ ਤੋਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੋ ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉਪਰ ਜੋ ਕੱਟ ਹੈ, ਉਹ ਨਕਿਲ ਜਾਵੇ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੀ? ਕੰਨਿਆ ਜੱਦ ਸ.ਦੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਦੀ ਭੁਲਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਬੱਚੇ ਕਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਬਾਪ ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਵਰਸਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਨੋ - ਮਨੋ ਸਕਿਲਪਿ ਬੱਚੇ, ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵੱਚਿ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ, ਗੰਗਾ ਸਨਾਨ ਆਦਿ ਜੋ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਸੀੜੀ ਬੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਹੀ ਆਏ ਹੋ। ਉਪਰ ਤਾਂ ਚੜ੍ਹ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਸਭ ਦੀ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਫਲਾਣਾ ਮੁਕਤੀ ਵੱਚਿ ਗਿਆ, ਇਹ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਵਾਪਸਿ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ ਕੀ ਮੈਂ ਨਰਿਗੁਣ ਹਾਰੇ ਵੱਚਿ... ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਬਾਪ ਗੁਣਵਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਗੁਣਵਾਨ, ਪੂਜਯ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਲੀਤਾ ਸੀ। 15 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਕੇ ਗਏ ਸੀ। ਸ.ਵਿਜਯੰਤੀ, ਰੱਖੜੀ, ਦੁਸ਼ਹਰਿ ਆਦਿ ਮਨਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਫਰਿ ਵੀ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ

ਬਾਪ ਆਕੇ ਯਾਦ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਭਾਗ ਗਵਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀਭੂਤ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਭਾਰਤ ਨਵਾਂ ਸੀ, ਹੁਣ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਜੱਦ ਦੁੱਖ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੱਦ ਇਹ ਵੇਦ - ਸ.ਸਤਰ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਜੱਦ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਪੂਰੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਆਉਣ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦੰਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ। ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਗਿਆਨ ਦੰਨ, ਭਗਤੀ ਰਾਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਉਲਟੀ - ਸੁਲਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬੈਠ ਸੁਣਾਓ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ.ਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਬੋੜੀ ਕਹਿਣਗੇ - ਨਰਿਕਾਰ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ... ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਰਾਤ - ਦੰਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਬਾਬਾ ਅੱਖਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੋਭਦਾ। ਕੀਨੀ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਫਰਿ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਭੁੱਲਾਂ ਕਰਦੇ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਤੋਂ ਕਦੀ ਇਹ ਸੋਚਾ ਮਲਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਨਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪ੍ਰਵਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਿਕਾਰੀ ਸੀ, ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ ਸੀ। ਇਹ ਹੈ ਵੀਸ਼ਸ ਵਰਲਡ। ਫਰਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕੀ ਸਤਯੁਗ ਵੱਚ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ? ਉਥੇ ਵੀ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਸਨ। ਅਰੇ ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਿਕਾਰੀ ਫਰਿ ਵਿਕਾਰੀ ਹੋ ਕਵਿ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਫਰਿ ਸਤਯੁਗ ਵੱਚ ਸਭ ਇੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਇਹ ਕਵਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਇੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਬੋੜੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਵਿਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭਰੀ ਹੋਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਆਇਰਨ ਏਜ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਗਾਂਧੀ ਆਦਿ ਸਭ ਰਾਮਰਾਜ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਪਰ ਵੱਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ। ਬਸ, ਫਰਿ ਖੇਡ ਖਤਮ। ਫਰਿ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਕੁਝ ਵੀ ਵੱਖਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਲਿਕੁਲ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਜਯੋਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਹੈਵਿਨਲੀ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੈਵਨ ਦੇ ਗੇਟ ਖੋਲਣ ਆਉਣਗੇ। ਆਉਣਗੇ ਵੀ ਉਦੋਂ, ਜਦੋਂ ਹੋਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੈਵਨ ਦੇ ਦਵਾਰ ਖੋਲ ਹੋਲ ਦੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਹੈਵਨ ਦੇ ਦਵਾਰ ਖੁਲਣ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਭ ਹੈਵਨ ਵੱਚ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਡਿਫਿਕਲਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮਹਿਮਾ ਸਰਿਫ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੱਟੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਸੁੱਖ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸ੍ਵਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਰੋਬਰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਫਰਿ ਅਸੀਂ ਹੋਲ ਵੱਚ ਕਵਿ ਪਏ ਹਾਂ? ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਡੀਗੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਆਕੇ ਪਤਤਿ ਬਣੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਫਰਿ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਜਨਮ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਦਾ ਵੀ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਕਸਿ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛੋ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਕਦੇ ਤੋਂ ਸਾੜ੍ਹਦੇ ਹੋ? ਕਹਿਣਗੇ ਉਹ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਚਲਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਰਾਜ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਬਾਪ ਦੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੱਟੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ - ਪਵੀਤਰਤਾ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਲਿ ਸਕਦੀ। ਸਰਿਫ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬੋੜੀ ਸ.ਤੀ ਮਲਿੀ ਸੀ। ਇਹ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਲਾਣੇ ਨਾਲ ਸ.ਤੀ ਮਲਿੀ। ਅਰੇ ਸ.ਤੀ ਤਾਂ ਮਲਿਣੀ ਹੈ - ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸ.ਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਫਰਿ ਦੂਜਾ ਅਸ.ਤ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਸ.ਤੀ ਵੱਚ ਰਹੀ ਨਾ ਸਕਣ। ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ - ਪਵੀਤਰਤਾ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰੀ ਇੱਕ ਹੀ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਆਕੇ ਵਪਾਰ ਕਰੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੋਦਾਗਰ, ਪਵੀਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਸੰਪਤੀ ਸਭ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ। ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ, ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਠੰਡੇ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਲੈਣ ਵੱਚ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਂ, ਪਦਵੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਘੱਟ ਹੈ ਕੀ! ਤਾਂ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੋ। ਵੱਖਰ ਜੋ ਮਲਿਦਾ ਹੈ ਉਹ ਫਰਿ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਣਾ ਪਵੇ। ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਪਵੀਤਰਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਜਰੂਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਕੱਟ ਉਤਰੇਗੀ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਯਾਦ। ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਭਾਵੇਂ ਕਰੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਵਿਕਾਰ ਵੱਚ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਕਸਿ ਤੋਂ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਪਰ ਯਾਦ ਵੱਚ ਜਰੂਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਪਾਪ ਕਵਿ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ 84 ਜਨਮ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਵਿ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵੱਚ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਕੀ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਮਨਮਨਾਭਵ ਮਤਲਬ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਆਵੋਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸੰਗ ਤੋੜ ਇੱਕ ਸੰਗ ਜੋੜਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਬਲਹਿਾਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੇਰੇ ਸਵਿਏ ਹੋਰ ਕਸਿ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਫਰਿ ਭੁੱਲ ਕਵਿ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੱਥ ਕਾਰ ਡੇ ਦਲਿ ਯਾਦ ਡੇ... ਕਰਮਯੋਗੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਮਾਸੂਕ ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਅਸ.ਕਿ ਨੇ ਅੱਧਾਕਲਪ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਯਾਦ ਹੀ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਵੱਚ ਹੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਰਿ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇ। ਜਦੋਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਓਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਮੰਮਾ - ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੂਕ੍ਸਮਵਤਨ ਵੱਚ ਵੀ ਉਹ ਵੇਖਣ ਵੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਜੀਸ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਦੇ ਅੰਤ ਵਾਲਾ ਜਨਮ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵੱਚ ਹਾਲੇ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਰਿ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਰਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਮਝਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤੇ ਹੈ। ਹੈਵਿਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਵੱਖਰ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਜਾਦੂਗਰ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਸਿ ਤੋਂ ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ - ਪਵੀਤਰਤਾ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੀਨਾ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੰਨ - ਪ੍ਰਤੀਦੰਨ ਬਹੁਤ ਤਰਾਵਟੀ ਮਾਲ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵੇਖੋ

ਕੀਨੇ ਮੰਨੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਮੰਨਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮੰਨੇ- ਮੰਨੇ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਣਮੋਰਨੀਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ। ਹੋਰ ਕਸਿ ਵੀ ਸਤਿਸੰਗ ਵੱਚਿ ਇਵੇ ਕਹਿੰਦਿਗੇ ਹਨ ਕੀ? ਇਹ ਸਾਡੀ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਨਵੀਂ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਪ੍ਰਚਿਅਮਲ ਨਾਲੇਜ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਜੋ ਮੁੱਖ - ਸ.ਤੀ - ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਵੱਖਰ ਮਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਵਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ਫਰਿ ਅਵਨਿਸ਼.ੀ ਗਿਆਨ ਧਨ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਰਗਾ ਮੰਨਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜੋ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚਿ ਰਹਿਕੇ ਵਕਿਰਮ ਵੀ ਵਨਿਸ਼ ਕਰਨੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਅ ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਲਾਅ ਮੇਕਰ ਸੋ ਨਊ ਵਰਲਡ ਮੇਕਰ ਭਵ:
ਜੋ ਖੁਦ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਅ ਫੁੱਲ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਲਾਅ ਫੁੱਲ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਖੁਦ ਲਾਅ ਨੂੰ ਬ੍ਰੇਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਉਪਰ ਲਾਅ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਕੀ ਸਵੇਰੇ ਤੋਂ ਰਾਤ ਤੱਕ ਮਨਸਾ ਸੰਕਲਪ ਵੱਚਿ, ਵਾਨੀ ਵੱਚਿ, ਕਰਮ ਵੱਚਿ, ਸੰਪਰਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਸਹਯੋਗ ਦੇਣ ਵੱਚਿ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਵੱਚਿ ਕੀ ਵੀ ਲਾਅ ਬ੍ਰੇਕ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਜੋ ਲਾਅ ਮੇਕਰ ਹਨ ਉਹ ਲਾਅ ਬ੍ਰੇਕਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਅ ਮੇਕਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਪੀਸ ਮੇਕਰ, ਨਊ ਵਰਲਡ ਮੇਕਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਕਰਮ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੱਚਿ ਨਾ ਆਉਣਾ ਹੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ।

- ਮਨਿ ਬੱਚੇ:- "ਮਨਿ ਬੱਚੇ :- ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਹੱਦ ਨਹੀਂ, ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਵਸ਼ਿਵ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਲੈਣਾ ਇਹ ਵੀ ਵੰਡਰ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਕਸਿ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਵੀ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਨਾ ਆਵਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁੰਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੂਤ ਸੁਲਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਕੋਈ ਕ੍ਰਪਾ ਜਾਂ ਅਸੀਰਵਾਦ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਮਰੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੈਂ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਤਿ ਤੇ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ।
- ਗੀਤ:- ਤੁਮੇ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਗੀਤ ਦੇ ਅੱਖਰ ਸੁਣ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕੰਨੋਂ ਵੀ ਵੇਦਵਾਨ, ਪੰਡਤਿ, ਅਚਾਰਿਆ ਹਨ, ਕਸਿ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹਰ 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਜਵਿ ਦਾ ਹਾਂ, ਉਵੇਂ ਦਾ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਵਿ ਦੇ ਹੋ ਉਵੇਂ ਦੇ ਹੋ - ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਵੇਖੋ ਰਾਵਣ ਦਾ ਕੰਨਾਂ ਪ੍ਰਛਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕੀ ਜਸਿਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਫਰਿ ਪਤਿ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਕਉ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਇਤਨੀ ਸਹਜਿ ਗੱਲ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਹੈ, ਜਸਿਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ - ਓ ਖੁਦਾ, ਹੇ ਰਾਮ... ਇਵੇਂ ਪੁਕਾਰਦੇ - ਪੁਕਾਰਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਹੁਣ ਉਥੇ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਮੁਆਫ.ਕਿ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਪਤਤਿ ਤੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਦੁਰਗਤੀ ਤੇ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸੂਰਵ ਦਾ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮੋਸ਼ਟ ਬਲਿਵਤ ਸਵੀਟ ਚਲਿਡਰਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫਰਿ ਉਹ ਹੀ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਣਗੇ। ਯਾਦ ਵੀ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਜਸਿ ਧਰਮ ਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਭਾਰਤ ਹੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦੇਸ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਕੌਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸਰ੍ਵ ਸੀ। ਅਨੇਕਾਨੇਕ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਕੀ ਕਹੇਗਾ, ਕੋਈ ਕੀ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੌਣ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕੀ ਗੀਤਾ ਸ.ਵਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਹੀ ਗਾਈ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਗਾਈ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ੍ਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸਾਰਾ ਖੇਲ੍ਹ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਇਹ ਸਭ ਰੂਪ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੀਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਜੋ ਚਾਹੁਣ ਸੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮਾਇਆ ਵੀ ਕੰਨੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਅੱਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਲਵਾਂਗੇ, ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਕਲ ਹੋਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਹੋ ਕੰਨੋਂ ਚਲੇ ਗਏ, ਫਾਰਕਤੀ ਦੇ ਚੀਤੀ। ਮੰਮਾ ਨੂੰ ਮੋਟਰ ਵਿੱਚ ਘੁਮਾਉਂਦੇ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਅੱਜ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਇਵੇਂ ਡੰਗਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕਦਮ ਹੇਠਾਂ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੀਨ੍ਹਾਂ ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਅੱਜਕਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਅਜਹਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਥੇ ਕੋਈ ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਹੱਦਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਐਰੋਪਲੇਨ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸ਼ੂਟ ਕਰ ਦਵਾਂਗੇ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਰਥ ਬੋਝ੍ਹੀ ਨਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੋਬਰ ਬਾਬਾ ਤੇ ਫਰਿ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਇਹ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਬੋਝ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਕਰਕੇ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਸੁਖ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਾਰ ਸੁਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੇਰ ਹਨ। ਸਭ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਹਿ ਸਪੂਤ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਸਿ ਨੂੰ 5- 7 ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ - ਦੋ ਕਪੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੱਥਾ ਹੀ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੱਖਾਂ - ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਉਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਇੱਕਦਮ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਬੱਚੇ ਬਲਿਕੁਲ ਚਟ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਅਜਹੀ ਬਹੁਤ ਮਸਿਲ ਵੇਖੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੇਰਾ ਬਰਥ ਪਲੇਸ ਇਹ ਭਾਰਤ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਕਦਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਕਸਿ ਜਗ੍ਹਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੀਂਡ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਫਰਿ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਫਰਿ ਤੋਂ ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਵਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਥਿ ਤੋਂ ਕਥਿ ਆਕੇ ਪਏ ਹਾਂ। 84 ਜਨਮ ਭੋਗਦੇ - ਭੋਗਦੇ ਇਹ ਹਾਲ ਆਕੇ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਤੇ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਤਿ ਦੀ ਖੇਡ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਹੀ ਇਹ ਖੇਡ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪਾਰਟ ਹੈ - ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਭੋਗਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਨ੍ਹਾਂ ਸੁਖ ਹੋਰ ਕੋਈ ਭੋਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸਵਰਗ। ਇਹ ਹੈ ਨਰਕ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਸੁਖ ਕਾਗ ਵਸ਼ਿਟਾ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਅੱਜ ਲਖਪਤੀ ਹਨ, ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕੀ ਬਣਨਗੇ? ਕੁਝ ਪਤਾ ਬੋਝ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਾਪ

ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ, ਦੁਨੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਦਾ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਸੋਧੀ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਧਰਮਰਾਜ ਸਦਾ ਹੈ ਹੀ ਹੈ, ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ। ਸਤੀਸ਼ੁਗ ਤੁਰੇਤਾ ਵੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਧਰਮਰਾਜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਅਰਥ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹੋ। ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਪਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਗੀਤਾ ਵੱਚ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਲਖਿ ਦੰਤਾ ਹੈ - ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਰਪਣਮ। ਰਟਿਰਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਰਪਣਮ ਕਹਿਣਾ ਚੌਗ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਪਣ ਕਹਿਣਾ ਠੀਕ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਗਣੇਸ਼ ਅਰਪਣ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਮਲਿੰਗਾ ਨਹੀਂ। ਫਰਿ ਵੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਦੰਦਾ ਆਇਆ ਹਾਂ ਸਭਨੂੰ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਹੁਣ ਹੈ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵੱਚ ਜੋ ਵੀ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦੰਦੇ ਹਨ। ਕਲਾ ਉਤਰਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਮਲਿੰਦਾ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਲਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਅਖੰਡ ਰਾਮਰਾਜ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਗੇ ਉਥੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਰਾਜ ਤਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਜੋ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਏ ਲੋਪ ਹੈ। ਉਹ ਫਰਿ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹਿ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੱਚਾ ਬਾਬਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਨਾਲੋਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹਸਿਦੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੀਨੀ ਜਬਰਦਸਤ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਫਰਿ ਹੀਸਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਦੇ ਦੰਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਚੱਕਰ। ਪਰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਇਹ ਮੁੱਖ ਚੰਤਰ ਹਨ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਝਾੜ ਅਤੇ ਚੱਕਰ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚ ਤਾਂ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਲਖਿ ਦੰਤੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਸੂਤ ਹੀ ਮੁੰਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਵਿਏ ਕਸਿ ਤੋਂ ਸੂਤ ਸੁਲਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਸਨਮੁੱਖ ਖੁਦ ਆਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਨਾਲ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਮੈਂ ਆਵਾਂ ਹੀ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀ ਆਕੇ ਮੇਰੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਜੀਂਦਾ ਕਰ ਦੇਵਾਂ ਜਾਂ ਕਸਿ ਬਿਆਰੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਦੇਵਾਂ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਤੇ ਕ੍ਰਪਾ ਕਰੋ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਕ੍ਰਪਾ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਲਈ ਬੋੜ੍ਹੀ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਰਵਾਦ ਕਰੋ - ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਘਾਟਾ ਨਾ ਪਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ, ਹੋ ਪਤੀਤ - ਪਾਵਨ ਆਵੇ। ਦੁਖਹਰਤਾ ਸੁਖਕਰਤਾ ਆਓ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਦੁਖਹਰਤਾ ਤਾਂ ਡਾਕਟਰ ਲੋਕ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਇਸਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕੀ! ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣਾਓ ਜਾਂ ਸ.ਤੀ ਦੇਵੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਬਿਆਰੀ ਤੋਂ ਆਕੇ ਚੰਗਾ ਕਰੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਸ.ਤੀ ਜਾਂ ਮੁਕਤੀ ਤਾਂ ਮਲਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਪਾਰਟ ਤਾਂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਜੋ ਪਛਿਓ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ.ਤੀ ਕੀਨੀ ਮਲਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਤੇ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚ ਰਹੇ ਨਾ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਪਾਰਟ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਪਛਿਓ ਵੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਛਿਓ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਿਓ ਵੱਚ ਹੀ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਝਾੜ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਤਰ ਆਦਿ ਜੋ ਬਣਾਏ ਹਨ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਵੀ ਚੰਤਰ ਨਕਿਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਨਕਿਲਣਗੇ। 84 ਦਾ ਵਸਿਤਾਰ ਝਾੜ ਵੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਚਕ੍ਰ ਵੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਸੀੜੀ ਕੱਢੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਜਵਿ ਬੁੱਧ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਹੈ ਪਰਮਪਤਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਜੋ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਸ.ਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਨ ਦਵਾਰਾ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਹਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲੋਂ - ਪਹਿਲੋਂ ਵਸਿਵ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੋਬਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮ ਦਵਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਗੀਤਾ ਵੱਚ ਤੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਖੁਦ ਹੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਟ੍ਰੇਨ ਵੱਚ ਵੀ ਮੁਸਾਫਰੀ ਕਰਦੇ, ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਨ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਣਗੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਧਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਵੀ ਇਸਨੇ ਗੀਤਾ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵਚਾਰ ਕਰੋ ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਸਿ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਜਸਿ ਤੋਂ ਵਸਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣਦੇ ਹੋ ਫਰਿ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਭੁੱਲ ਕੀਉ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ 16 ਘੰਟੇ ਫਰੀ ਦੰਦਾ ਹਾਂ, ਬਾਕੀ ਆਪਣੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰੋ। ਆਪਣੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹੋ ਗੋਇਆ ਵਸਿਵ ਦੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਕਰੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 8 ਘੰਟੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵੱਚ 8 ਘੰਟੇ ਯਾਦ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਜਦੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਉਦੋਂ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਸ਼ਣ ਬਹੁਤ ਫਸਟਕਲਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਯੋਗ ਬਲਿਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯੋਗ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਹੀ ਮੁੱਖ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਰਿ ਤੇ ਵਕਿਰਮਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਬਹੁਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਵੇਰੇ ਉਠ ਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। 2 ਤੋਂ 5 ਤੱਕ ਹੈ ਫਸਟਕਲਾਸ ਵਾਯੂਮੰਡਲ। ਆਤਮਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਤਮ - ਅਭਿਆਸੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਸਿਨੂੰ ਨੀਂਦ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਨਿਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਹ ਹੈ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਮੰਤਰ। ਅੱਛਾ!

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੋਧੀ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਹੋਕੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਪੂਤ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 8 ਘੰਟੇ ਯਾਦ ਵੱਚ ਜਰੂਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਹੀ ਮੁੱਖ ਹੈ - ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਵਕਿਰਮਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਉਤਾਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯੂਜ਼ ਕਰ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਭਵ:

ਕਈ ਵਾਰ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥੀ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਹਾਰਨ ਵੱਚ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵੱਚ ਚੰਗੀ ਢਾਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗਲਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹਾਲੇ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥੀ ਹਾਂ । ਲੇਕਿਨ ਅਸਲ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥੀ ਕਦੇ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦੇ ਕਾਉਂਕਿ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ ਮਤਲਬ ਆਤਮਾ ਸਮਝਕੇ ਚਲਣਾ । ਇਵੇਂ ਆਤਮਕਿ ਸਥਿਤੀ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥੀ ਤਾਂ ਸਦਾ ਮੰਜਲਿ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਚਲਦੇ ਹਨ । ਉਹ ਕਦੇ ਰੁਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਹਮਿਤ ਹੁਲਾਸ ਛੱਡਦੇ ਨਹੀਂ ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੀ ਸਮ੍ਰਤੀ ਵੱਚ ਰਹੋ, ਇਹ ਸਮ੍ਰਤੀ ਹੀ ਮਾਲਕਿਪਨ ਦੀ ਸਮ੍ਰਤੀ ਦਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ।

" ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਗਹਿਰੀ ਪਰਭਾਸ।"

ਅੱਜ ਵੇਦਿਹੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਵੇਦਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਚਿ ਸਥਿਤਿ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਵੇਦਿਹੀ ਬਣਨ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਲਕਸ਼ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਟੇਜ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਵੇਦਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕੀ ਕੋਣ - ਕੋਣ ਕੀਨੋਂ ਨੇੜ੍ਹੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ, 'ਫਾਲੋ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਾਪ' ਕਥਿ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਲਕਸ਼ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਸਮਾਣ ਬਣਨ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਲੋਕਨਿ ਪ੍ਰਕੈਟੀਕਲ ਵੱਚਿ ਨੰਬਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇਹ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੇ ਵੇਦਿਹੀ ਮਤਲਬ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਦਾ ਇਗਜ਼ਾਮਪਲ (ਮੀਸਾਲ) ਸਾਕਾਰ ਵੱਚਿ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਤਾਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਦੀ ਵਸਿਸ਼ਤਾ ਕੀ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦੇਹ ਹੈ, ਕਰਮੰਦਿਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਕਰਮਖੇਤਰ ਤੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਮ ਦੇ ਬਨਿ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਵੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਮਤਲਬ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਇੱਕ ਹੈ ਬੰਧਨ ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਸੰਬੰਧ। ਕਰਮੰਦਿਰੀਆਂ ਦਵਾਰਾ ਕਰਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵੱਚਿ ਆਉਣਾ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵੱਚਿ ਬੰਧਨਾਂ ਉਹ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਕਰਮਬੰਧਨ, ਕਰਮ ਦੇ ਹੱਦ ਦੇ ਫਲ ਦੇ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਸੱਧਿ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਸਿ ਦੇ ਵਸ਼ ਵੱਚਿ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਸ਼ ਵੱਚਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਭੂਤ ਵਾਂਗੂੰ ਭਟਕਣ ਵਾਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਵਿ ਅਸੁੱਧ ਆਤਮਾ ਭੂਤ ਬਣ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਪਰਵਸ਼ ਹੋ ਭਟਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕਰਮ ਦੇ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਮਤਲਬ ਕਰਮ ਦੇ ਵਨਿਸ਼ੀ ਫਲ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਹਨ ਤਾਂ ਕਰਮ ਵੀ ਬੰਧਨ ਵੱਚਿ ਬੰਨ੍ਹ ਬੁੱਧੀ ਦਵਾਰਾ ਭਟਕਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਰਮ ਬੰਧਨ, ਜੋ ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਮਤਲਬ ਕਰਮ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਲੋਕਨਿ ਮਾਲਕਿ ਬਣ, ਅਥਾਰਟੀ ਬਣ ਕਰਮੰਦਿਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵੱਚਿ ਆਵੇ, ਵਨਿਸ਼ੀ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੋ ਕਰਮੰਦਿਰੀਆਂ ਦਵਾਰਾ ਕਰਮ ਕਰਵਾਏ। ਆਤਮਾ ਮਾਲਕਿ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਕਰੇ ਲੋਕਨਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਕਰਮ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਰਹੇ। ਕਰਮੰਦਿਰੀਆਂ ਆਪਣੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਵੱਚਿ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਮਤਲਬ ਕਰਮ ਦੇ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬੰਧਨ ਵੱਚਿ ਬੰਧਦੇ ਹਨ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਮਤਲਬ ਇਸ ਤੋਂ ਅਤਿ ਮਤਲਬ ਨਿਆਰਾ। ਅੱਖ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਕਰਮ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਅੱਖ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਪਰ ਆਤਮਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ, ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਰਮੰਦਿਰੀਆਂ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇ - ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਰਮਬੰਧਨ। ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਣ ਕਰਮ ਕਰਵਾਓ - ਇਸਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਕਰਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵੱਚਿ ਆਉਣਾ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਆਤਮਾ ਸਬੰਧ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਲੋਕਨਿ ਬੰਧਨ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਕਦੇ - ਕਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕੀ ਬੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਉਂਦੇ ਸੀ ਪਰ ਬੋਲ ਦਿੰਤਾ, ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਉਂਦੇ ਸੀ ਲੋਕਨਿ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵੱਚਿ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਆਤਮਾ। ਅਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਹਾਂਗੇ ਜਾਂ ਦੂਰ ਕਹਾਂਗੇ?

ਕਰਮਾਤੀਤ ਮਤਲਬ, ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ, ਪਦਾਰਥ, ਲੌਕਿਕ ਭਾਵੇਂ ਅਲੌਕਿਕ ਦੋਵੇਂ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵੱਚਿ, ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਅਤੀਤ ਮਤਲਬ ਨਿਆਰੇ। ਭਾਵੇਂ ਸੰਬੰਧ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਦੇਹ ਦਾ ਸੰਬੰਧ, ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ, ਪਰ ਦੇਹ ਵੱਚਿ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਵੱਚਿ ਜੇਕਰ ਅਧੀਨ ਹਨ ਤਾਂ ਸੰਬੰਧ ਵੀ ਬੰਧਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧ ਸ਼ਬਦ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੀ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ, ਬੰਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵੱਚਿ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸੰਬੰਧ, ਬੰਧਨ ਦਾ ਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੰਧਨ ਸਦਾ ਖੁਦ ਨੂੰ ਕਸਿ ਨਾ ਕਸਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਦੁੱਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਏਗਾ, ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਏਗਾ। ਵਨਿਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਸੁਖ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗਾ। ਸੁੱਖ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ - ਖਾਲੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗਾ। ਸਭ ਕੁੱਝ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ 'ਚਾਹੀਦਾ - ਚਾਹੀਦਾ' ਹੈ ਉਥੇ ਕਦੀ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਮਨ ਵੀ ਰਾਜੀ, ਤਨ ਵੀ ਰਾਜੀ ਰਹੇਗਾ, ਦੂਸਰੇ ਵੀ ਰਾਜੀ ਰਹਿਣ- ਇਹ ਸਦਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਸਿ ਨਾ ਕਸਿ ਗੱਲ ਤੇ ਖੁਦ ਨਾਲ ਨਾਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਾ ਚਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਕਉਕਿ ਨਾਰਾਜ਼ ਮਤਲਬ ਰਾਜ ਮਤਲਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਕਰਮੰਦਿਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕਰਮ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਤਾਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਕਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਉਕਿ ਉਹ ਕਰਮ - ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਕਰਮ - ਬੰਧਨ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਕਰੇ ਪਰ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਹੋ ਕੇ ਨਹੀਂ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਾਲਕਿ ਹੋ ਕੇ ਕਰੇ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਪਛਿਲੇ ਹਸਿਸ਼ਾਬ - ਕਤਿਬ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਵੀ ਮੁਕਤ। ਭਾਵੇਂ ਪਛਿਲੇ ਕਰਮਾ ਦੇ ਹਸਿਸ਼ਾਬ - ਕਤਿਬ ਦੇ ਫਲਸਵਰੂਪ ਤਨ ਦਾ ਰੋਗ ਹੋਵੇ, ਮਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਦੂਸਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਵੀ ਖਾਂਦੇ ਹੋਣ ਪਰ ਕਰਮਾਤੀਤ, ਕਰਮਭੋਗ ਦੇ ਵਸ਼ ਨਾ ਹੋਕੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣ ਚੁਕਤ ਕਰਵਾਉਣਗੇ। ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣ ਕਰਮਭੋਗ ਚੁਕਤ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਕਰਮਭੋਗ ਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੂਲੀ ਤੇ ਕੰਡਾ ਕਰ ਭਸਮ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਕਰਮਯੋਗ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਆਧੀ ਦਾ ਰੂਪ ਨਾ ਬਣੇ। ਜੇਕਰ ਵਿਆਧੀ ਦੀ ਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਖੁਦ ਸਦਾ ਵਿਆਧੀ ਦਾ ਹੀ ਵਰਨਣ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਮਨ ਵੱਚਿ ਵੀ ਵਰਨਣ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਖ ਨਾਲ ਵੀ ਵਰਨਣ ਕਰੇਗਾ। ਦੂਸਰੀ ਗੱਲ - ਵਿਆਧੀ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖੁਦ ਵੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਚੀਕੇਗਾ ਅਤੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਚਲਾ ਲਵੇਗਾ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਬੋੜਾ ਜਿਹਾ ਦਰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਚੀਕੇਗਾ ਬਹੁਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਸਿ ਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਦਰਦ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲਾ ਦੇਹ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਮਭੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਿਆਰਾ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸੀ ਹੈ। ਵਚਿ - ਵਚਿ ਅਸ਼ਰੀਰੀ - ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਬਿਆਰੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦਵਾਰਾ ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦਰਦ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹਨ, ਦਰਦ ਫੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਉਕਿ ਦਵਾਈ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵਾਲੇ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨ

ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਧ - ਵੱਧ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਇਨਜੇਕਸ਼ਨ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਸੂਲੀ ਤੋਂ ਕੰਡਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਗੱਲ - ਫਾਲੋ ਫਾਦਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀਸੇਸ਼ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵੀਸੇਸ਼ ਦਲਿ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਆਪਣਾ ਅਸੀਰੀਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ, ਦੂਸਰਾ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ, ਉਹ ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰਮਮਭੋਗ ਨੂੰ ਸੂਲੀ ਤੋਂ ਕੰਡਾ ਬਣਾ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਕਰਮਭੋਗ ਨੂੰ, ਕਰਮਯੋਗ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਧ ਪਰਵਿਰਤਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਸਹਜਿ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ? ਛੋਟੀ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਂ ਵੱਡੀ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਬਣਾਉਣਾ - ਇਹ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਉਪਰ ਹੈ। ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਪਨ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਵੱਧ ਰਹਿਣਾ - ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਹੈ। ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਜਾਂ ਜੋ ਹੋਇਆ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ - ਇਹ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਹੈ। ਇਹ ਨਸ਼ਿਚੇ ਬੁਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗੇ ਵੱਧ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਉਂਕਿ ਹਸਿਬ - ਕਤਿਬ ਚੁਕਤੁ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਪੇਪਰ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਚੰਗੇ ਰੂਪ ਵੱਧ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਚੰਗਾ ਰੂਪ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬਾਹਰ ਦਾ ਰੂਪ ਨੁਕਸਾਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਇਹ ਇਸ ਰੂਪ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਗੱਲਾਂ ਆਉਣਗੀਆਂ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਰੂਪ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫਾਇਦਾ ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਦਾ ਪਰਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਬੋਝਾ ਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਧੀਰਜ ਦੀ ਅਵਸਥਾ, ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਹੋ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ, ਉਪਰ ਦਾ ਦੇਖਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖੋਗੇ। ਹੋਲੀਹੰਸ ਹੋ ਨਾ? ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੰਸ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਰਤਨ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਲੀ ਹੰਸ ਆਪਣੇ ਛਪੇ ਹੋਏ ਫਾਇਦੇ ਨੂੰ ਲੈ ਲਵੇਗਾ, ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਵੱਧ ਫਾਇਦੇ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵੇਗਾ। ਸਮਝਾ? ਜਲਦੀ ਘਬਰਾ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ? ਜੋ ਚੰਗਿਆ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਉਹ ਵੀ ਘਬਰਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਘਬਰਾਓ ਨਹੀਂ। ਕਰਮ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਫਸੋ। ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਵਿ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਉਂ ਹੁੰਦਾ, ਮੇਰਾ ਹੀ ਭਾਗ ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਿਹਾ ਹੈ - ਇਹ ਰੱਸੀਆਂ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਹੀ ਰੱਸੀਆਂ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵੱਧ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਹੀ ਕਰਮਬੰਧਨ ਦੀਆਂ ਸੂਕਸ਼ਮ ਰੱਸੀਆਂ ਹਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਆਤਮਾ ਕਹੇਗੀ - ਜੋ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਵੀ ਚੰਗਾ, ਬਾਪ ਵੀ ਚੰਗਾ, ਡਰਾਮਾ ਵੀ ਚੰਗਾ। ਇਹ ਬੰਧਨ ਕੱਟਣ ਦੀ ਕੈਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬੰਧਨ ਕਟ ਗਏ ਤਾਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਹਰ ਸੈਕੰਡ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਹਰ ਸੈਕੰਡ ਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਪੰਦਾ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਆਕ੍ਰੁਪੇਸ਼ਨ ਹੀ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ - ਪਰਵਿਰਤਕ, ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਸ਼ਿਚੇ ਬੁੱਧੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਹਰ ਘੜੀ ਨਸ਼ਿਚਿਤ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਸਮਝਾ?

ਹਾਲੇ ਤੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਗਹਿਣ ਹੈ, ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਬੜੀ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗੇ। ਨਾਲ ਕੌਣ ਜਾਵੇਗਾ? ਜੋ ਸਮਾਨ ਹੋਣਗੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ - ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਵਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ? ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਦਾ ਫਾਲੋ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਯੋਗ ਬਣਨਾ। ਅੱਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਤਨੀ ਚੈਕਿੰਗ ਕਰਨਾ, ਫੀਰ ਹੋਰ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਸਰਵ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਧ ਸਥਿਤਿ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਕਰਮਬੰਧਨ ਨੂੰ ਕਰਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵੱਧ ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ, ਕਰਮਭੋਗ ਨੂੰ ਕਰਮਯੋਗ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਧ ਸੂਲੀ ਤੋਂ ਕੰਡਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਹਰ ਸੈਕੰਡ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਮੀਪ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ - ਅਜਿਹੇ ਵੀਸੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

"ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ"

ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਰਥ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮਰਥ ਬੱਚੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕਦੀ ਸਮਰਥ, ਕਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰ - ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ? ਸਮਰਥ ਅਰਥਾਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਜਿਯੀ। ਸਮਰਥ ਦੀ ਕਦੀ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸੁਪਨੇ ਵੱਧ ਵੀ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸੁਪਨਾ, ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਕਰਮ ਸਭ ਵੱਧ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਜਿਯੀ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਮਰਥ। ਇਵੇਂ ਸਮਰਥ ਹੋ? ਕਉਂਕਿ ਜੋ ਹੁਣ ਦੇ ਵਜਿਯੀ ਹਨ, ਬਹੁਤਕਾਲ ਤੋਂ ਉਹ ਹੀ ਵਜਿਯ ਮਾਲਾ ਵੱਧ ਗਾਇਨ - ਪੂਜਣ ਯੋਗ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਵਜਿਯੀ ਨਹੀਂ, ਸਮਰਥ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਗਾਇਨ - ਪੂਜਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਵਜਿਯੀ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਵਜਿਯ ਮਾਲਾ ਵੱਧ ਗਾਇਨ - ਪੂਜਣ ਵੱਧ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਦੇ ਵਜਿਯੀ ਹਨ, ਉਹ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਦੀ ਮਤਲਬ 16 ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵੱਧ ਆਉਣਗੇ। ਤਾਂ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦਾ ਹਸਿਬ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਾ ਹਸਿਬ ਹੈ। 16 ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਸਾਰੇ ਮੰਦੀਰਾਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਕੱਥਿ - ਕੱਥਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦਾ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਹੀਰੋ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਕਉਂ ਬਣੇ? ਕਉਂਕਿ ਜੋ ਉਚ ਤੇ ਉਚੇ ਬਾਪ ਜੀਰੋ ਹਨ - ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜੀਰੋ ਮਤਲਬ ਬੰਦੀ ਹੋ। ਪਰ ਆਪ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜੀਰੋ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੀਰੋ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੀਰੋ ਐਕਟਰ ਹਨ - ਇਹ ਸਮਰਤੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਯਥਾਰਥ ਪਾਰਟ ਵਜਾਵੇਗੇ, ਖੁਦ ਹੀ ਅਟੈਸ਼ਨ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਵਿ ਹੱਦ ਦੇ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਨੂੰ ਕੀਨਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ! ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡਾ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਧ ਰਹੇ - ਵਾਹ, ਮੇਰਾ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟ ਜੋ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਹੇਯਰ - ਹੇਯਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ? ਇਹ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਜੋ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟ ਦਾ ਹੀ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਕੀਨਾ ਚੰਗਾ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ

ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀਰੋ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਛੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਗਾਇਨ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣਾ ਗਾਇਨ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਗੋਪੀਵੱਲਭ ਦਾ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗਵਾਲ - ਬਾਲ ਦਾ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ, ਗੋਪਕਿੰਨਾ ਦਾ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਸ.ਵਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਾਇਨ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ - ਇਸੇ - ਸਮਰੱਥੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਚੱਲੋ।

ਕੁਮਾਰਾਂ ਨਾਲ:- 1. ਸਹਜੋਗੀ ਕੁਮਾਰ ਹੋ ਨਾ? ਨਰਿੰਤਰ ਯੋਗੀ ਕੁਮਾਰ, ਕਰਮਯੋਗੀ ਕੁਮਾਰ ਕਢਿਕੀ ਕੁਮਾਰ ਜੀਨਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁਣ ਉਨਾ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੀ? ਨਰਿੰਬਧਨ ਹਨ, ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹਲਕੇ ਹਨ। ਹਲਕੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੀਨਾ ਉਚਾ ਜਾਣਾ ਚਾਉਣ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਰਿੰਤਰ ਯੋਗੀ, ਸਹਜ ਯੋਗੀ - ਇਹ ਹੈ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ, ਇਹ ਹੈ ਉਚਾ ਜਾਣਾ। ਅਜਿਹੀ ਉਚ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - 'ਵਜਿਯੀ ਕੁਮਾਰ'। ਵਜਿਯੀ ਹੋ ਜਾਂ ਕਦੀ ਹਾਰ, ਕਦੀ ਜੀਤ - ਇਹ ਖੇਡ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਖੇਡਦੇ ਹੋ? ਜੇ ਕਦੀ ਹਾਰ ਕਦੀ ਜੀਤ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਦੀ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ।

2. ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਕਮਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਮਾਰ ਹੋ ਨਾ? ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ, ਕਮਾਲ ਦਾ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਦੀ ਕਮਾਲ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਕੁਮਾਰ ਮਤਲਬ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਕਮਾਲ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਕਦੀ ਕਵਿ, ਕਦੀ ਕਵਿ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ - ਜੱਥੇ ਕੋਈ ਖੱਬੇ ਉੱਥੇ ਖੱਬੇ ਜਾਓ। ਲੁੜਕਨ ਵਾਲੇ ਲੋਟੇ ਨਹੀਂ। ਕਦੀ ਕੱਥੇ ਲੁੜਕ ਜਾਓ, ਕਦੀ ਕੱਥੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ। ਕਮਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣੋ। ਅਵਨਿਸ਼ਾਸੀ, ਅਵਨਿਸ਼ਾਸੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣੋ। ਇਵੇਂ ਕਮਾਲ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਓ ਜੋ ਹਰ ਇੱਕ ਕੁਮਾਰ ਚਲਦਾ - ਫਰਿਦਾ ਫਰਸ਼ਿਤਾ ਹੋਵੇ, ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਫਰਸ਼ਿਤੇਪਨ ਦੀ ਝਲਕ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬਣਾ ਲੱਭੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਕਰੋਗੇ ਹੀ ਪਰ ਅੱਜਕਲ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਰੂਫ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ, ਸਭ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇੰਨੇ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸਹਜ ਸੇਵਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਰਸ਼ਿਤੇਪਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮਹਿਨਤ ਘੱਟ ਸਫਲਤਾ ਜਾਇਆਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਰਿਫ ਵਾਣੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋ ਪਰ ਮਨ ਵਾਣੀ ਅਤੇ ਕਰਮ ਤੀਨਾਂ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 'ਕਮਾਲ'। ਅੱਛਾ!

ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ:- ਚਾਰੋ ਪਾਸੇ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੇਵਾਧਾਰੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਇਵੇਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸ਼ਿਕ ਵ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁੱਡਮਾਰਨਿੰਗ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਦਮਪਤੀ ਭਵ
ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਜਰਾ ਵੀ ਗਫਲਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਪਦਮਪਤੀ ਬਣੋ। ਜਿਵੇਂ ਨਾਮ ਹੈ ਪਦਮਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ, ਇਵੇਂ ਕਰਮ ਵੀ ਹੋਣ। ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਪਦਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਬਗੈਰ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੋਚ - ਸਮਝਕੇ ਸ੍ਰੀਮਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹਰ ਕਦਮ ਉਠਾਓ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਵਿੱਚ ਮਨਮਤ ਮਾਕਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਨ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਚਲਾਓ ਤਾਂ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਆਪੇ ਰਹੇਗੀ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਓ ਅਤੇ ਪਲਾਓ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸ੍ਵਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਤਯੁਗੀ ਪ੍ਰਜਾ ਕਸਿ ਆਧਾਰ ਤੇ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਜੇ ਇਸ ਗਿਆਨ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ, ਮਹਿਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਉਹ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਾ ਮਾਨਾ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਨਾ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਮਹਿਨਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਹੋਵੇ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਉਚ ਪਦਵੀ ਮਲਿ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਤੂਨੇ ਰਾਤ ਗਵਾਈ ਸੇ ਕੇ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ ਕੀ ਸਾਡਾ ਜੀਵਨ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੋੜੀ ਵਰਗਾ ਹੋ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੈ। ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕੇ। ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਸਤਸੰਗਾਂ ਆਦਿ ਵੱਚਿ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਕਥਾਵਾਂ। ਕਥਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ, ਬਣੀ ਬਣਾਈ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਗੀਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਰਮਾਇਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸ.ਸਤਰ ਹਨ, ਜਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਕਥਾਵਾਂ। ਕਹਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ! ਇਹ ਹੈ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਮਤਲਬ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ। ਇਹ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਹ ਅਮਰਕਥਾ ਵੀ ਹੋਈ। ਤੁਸੀਂ ਨਮਿਤਰਨ ਦੰਦਿ ਹੋ ਕੀ ਆਓ ਅਮਰਕਥਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਈਏ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਮਰਲੋਕ ਵੱਚਿ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਤਾਂ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸ.ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਲਿਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਜਾਣਗੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਰਿ ਵੱਚਿ, ਚਲੋ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਆਈਏ। ਮਹਾਤਮਾ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਆਈਏ। ਇਹ ਇੱਕ ਰਸਮ - ਰਵਿਜ ਚਲੀ ਆਈ ਹੈ। ਰਸਿ.1 - ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਜੋ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਪੁੱਛੇ, ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕੀ ਇਹ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੱਚਿ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਤਾਂ ਠੀਕ ਸੁਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪਵਿਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵਕਾਰਾਂ ਵੱਚਿ ਜਾਣ ਦੀ ਰਸਮ - ਰਵਿਜ ਵੀ ਅਨਾਦਿ ਹੈ। ਮੰਦਰਿ ਵੱਚਿ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਗੇ ਜਾਕੇ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਪ ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਹੋ... ਫਰਿ ਬਾਹਰ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਕਾਰ ਵੱਚਿ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਹੈ। ਇਸ ਬਗੈਰ ਦੁਨੀਆਂ ਕਵਿੱ ਚੱਲੇਗੀ? ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਸਨ ਨਾ, ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਦੰਦਿ ਹਨ ਤਾਂ ਅਜਹੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹੀਏ! ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਲਕਬ (ਮਰਤਬਾ) ਤਾਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਦੇਵਤੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸਨ, ਕੰਨਿ ਸੁਖੀ ਸਨ - ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵੱਚਿ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਗੱਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਬਰੋਬਰ ਇੱਥੇ ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ ਹੀ ਸ੍ਵਰਗ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਚੰਤਰ ਵੀ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਮੰਨਣਗੇ ਕੀ ਸਤਯੁਗ ਵੱਚਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਉਥੇ ਕੋਈ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰਿ ਵੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਹੁਣ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਆਪਸ ਵੱਚਿ ਲੜਦੇ - ਝਗੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਉਪਰ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਰਿਵਾਨਧਾਮ ਵੱਚਿ। ਅਸਲ ਵੱਚਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਉਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵੱਚਿ ਸੀ। ਉਥੇ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ - ਆਨੰਦ ਸੀ ਫਰਿ ਸਾਨੂੰ 84 ਜਨਮ ਲੈਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ। ਅਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਵੱਚਿ 1250 ਵਰ੍ਹੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਉਥੇ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਸੀ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਸੀ, ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤ ਦੇ ਮਹਲਿ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਫਰਿ 84 ਜਨਮ ਵੱਚਿ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਰਿਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਰਾਮਰਾਜ ਵੱਚਿ ਸੀ ਫਰਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਵਰ੍ਹਿਪੀ ਹੁੰਦੀ ਗਈ। ਸਤਯੁਗ ਵੱਚਿ 9 ਲੱਖ ਸੀ। ਸਤਯੁਗ ਅੰਤ ਵੱਚਿ ਵਰ੍ਹਿਪੀ ਹੋਕੇ 9 ਲੱਖ ਤੋਂ ਦੋ ਕਰੋੜ ਹੋ ਗਏ, ਫਰਿ 12 ਜਨਮ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਚੈਨ ਵੱਚਿ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ। ਫਰਿ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਫਰਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਰਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵੇਖੋ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸੋਨੇ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ ਦੇ ਮਹਲਿ ਅਰਥਕਵੇਕ ਵੱਚਿ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਭਾਰਤਵਾਸਿਆਂ ਦੇ ਵਕਾਰੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਹੀ ਅਰਥਕਵੇਕ ਹੋਈ, ਫਰਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਪਵਿਤਰ ਤੋਂ ਅਪਵਿਤਰ ਹੋ ਗਏ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸੋਨੇ ਦੀ ਲੰਕਾ ਅੰਦਰ ਚਲੀ ਗਈ। ਕੁਝ ਤਾਂ ਬਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ, ਜਸਿ ਤੋਂ ਫਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਦਿ ਬਣਾਏ ਹੋਣਗੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਸੁਰੂ ਹੋਇਆ - ਮਨੁੱਖ ਵਕਾਰੀ ਹੋਣ ਲੱਗੇ। ਫਰਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਚੱਲਿਆ ਤਾਂ ਉਮਰ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਯੋਗੀ ਤੋਂ ਵਕਾਰੀ ਭੋਗੀ ਬਣ ਗਏ, ਜਵਿ ਦਾ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਉਵੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਵਕਾਰੀ ਬਣ ਗਏ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਕੰਨਿ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਬੱਚੀਆਂ ਵੀ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਤਾਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਨੀਵਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਦਵਾਪਰ ਵੱਚਿ ਭੋਗੀ ਪਤਤਿ ਬਣ ਗਏ ਫਰਿ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵੀ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਗਏ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਜੋ ਨਸ.1 ਸੀ ਉਹ ਖਲਾਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਲੜਾਈ - ਝਗੜੇ ਹੋਣ ਲੱਗੇ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅਸੀਂ ਡੀਗੋ, ਕਲਯੁਗ ਵੱਚਿ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵਕਾਰੀ ਬਣੇ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਹਨੂਮਾਨ ਗਣੇਸ਼ ਦੀਆਂ...। ਪਥਰਬੁੱਧੀ ਹੋਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਪੱਥਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਸਮਝਦੇ ਸੀ ਕੀ ਭਗਵਾਨ ਪੱਥਰ - ਠੀਕਰ ਵੱਚਿ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਇਹ ਹਾਲਤ ਹੋ ਗਈ ਹੁਣ ਫਰਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਸਿ ਛੱਡ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਕੇ ਪਵਿਤਰ ਬਣੋ ਅਤੇ ਫਰਿ ਰਾਜਾਈ ਲਵੋ। ਵਸਿ ਛੱਡੋ ਤਾਂ ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਪਰ ਵਸਿ ਛੱਡਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਸਿ ਦੇ ਲਈ ਕੰਨਾ ਮਾਰਦੇ, ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਹੀ ਤੇ ਦਰੋਪਦੀ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣ ਬਗੈਰ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਕਵਿੱ ਬਣਾਂਗੇ। ਸਤਯੁਗ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੱਦ ਤੱਕ ਸ੍ਵਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ, ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕੋਗੇ। ਜੋ ਸ੍ਵਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਸਨ,

ਉਹ ਹੁਣ ਭ੍ਰਮਸ਼ਿਟਾਚਾਰੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਹੁਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਕੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕੀ ਗੀਤਾ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ? ਗੀਤਾ ਰਚੀ ਮੈਂ, ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਕੀਸ ਨੇ ਦਿੱਤੀ? ਜਰੂਰ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸੰਖਿਆਇਆ, ਨਾਮ ਫਰਿ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ। ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕੰਨਿਆ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ? ਅੱਧਾ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸਹਜਿ ਗੱਲ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਰਿਫ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕਹਾਣੀ ਬੈਠ ਕੇ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੋ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰ ਲਵੋ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ, ਫਰਿ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਦਾ ਰਾਜ... ਫਰਿ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਇਆ। ਕੰਨੀ ਸਹਜਿ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਬਰੋਬਰ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਰਿ ਸ਼ਤ੍ਰੁਯ, ਵੈਸ਼, ਸੂਰ, ਬਣੇ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਾ ਸਮਝਣ ਕਾਰਨ ਹੀ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਧਰਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ, ਕਰਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੋਂ ਧਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ, ਕਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਣ ਪਏ ਹਨ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਬੱਚੀਆਂ ਬੈਠ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਰ - ਹਿੱਸਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ।

ਬਾਬਾ ਸਾਰੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਨਹੀਂ ਸੱਖਿਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਖਿਓ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਹੈ। ਚੰਨੀ, ਬੰਬੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੰਨਿਆ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਖੜੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਘਰ ਦੀਆਂ ਜੋ ਹਨ ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਹੀਮਤ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਹੂਕਾਰੀ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦਰੋਜ ਆਦਿ ਮਲਿਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਸ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਵਿਆਹ ਕਰ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕੰਨਿਆ ਸਹਜਿ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਨ ਦਾ ਖਿਆਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਵੇਖੋ ਜੋ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਅੱਜਕਲ ਮੈਮ. ਪੀ, ਮੈਮ. ਐਲ. ਏ. ਆਦਿ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕੀ - ਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਕੇ ਸੱਖਿਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਆਪਣਾ ਹੀ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੋੜਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਜੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਫੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹਨ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਨੈਚਰਲ ਸੰਗਿਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੰਨਿਆ ਆਰਟੀਫ. ਸਿ. ਜਿਲ ਸੰਗਿਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਿਫ ਬਾਲ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੰਨਿਆ ਪੈਸੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪਾਮਪ। ਫਾਲ ਆਫ ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਰਾਜ, ਫਰਿ ਰਾਈਜ਼ ਆਫ ਰਾਮਰਾਜ। ਹੁਣ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਨਤ ਤਾਂ ਕਰੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣੋਗੇ! ਜੇਕਰ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਥੇ ਜਾਕੇ ਪਾਈ - ਪੈਸੇ ਦੀ ਪੂਰਜਾ ਬਣਨਗੇ। ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਉਥੇ ਦੀ ਸਭ ਪੂਰਜਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਲੋਕ ਸਰਿਫ ਚੰਗਾ - ਚੰਗਾ ਕਹਾ ਆਪਣੇ ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਕੀ! ਅਖੀਰ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਉਥੇ ਜਾਕੇ ਪੂਰਜਾ ਬਣਨਗੇ। ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮਾਨਾ ਪੂਰਜਾ। ਜੋ ਮਹਿਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਸਮਝਾਉਣੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬੋੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਅਸੀਂ ਸ. ਤੰਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਰਿ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਬਸ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਅਟੈਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਜਦੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਚਿੱਤਰ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਚਿੱਤਰ ਛੋਟੇ ਵੀ ਹਨ, ਲਾਕੇਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬਾਬਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕੰਨੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੈਡਲਸ (ਬੈਜ) ਵਿੱਚ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਵਰਗ ਦੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਾਵੇ ਤਾਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਪਦਵੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਬਾਕੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਸੁਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ ਨਾ। ਪਛਿੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਸਹੀ ਨਾ। ਵਰਧੀ ਤਾਂ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਉਚ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਤਾਂ ਬਣਨਗੇ ਨਾ। ਪੂਰਜਾ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਬਣੇਗੀ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਸਰਵਸਿ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਚੰਗੀ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਬਾਲਾ ਹੈ - ਕੁਮਾਰਕ ਹੈ, ਜਨਕ ਹੈ ਚੰਗਾ ਸੈਂਟਰ ਸੰਭਾਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਖਟਿਪਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੀ ਨੋ ਇਵਲਿ, ਟਾਕ ਨੋ ਇਵਲਿ ਫਰਿ ਵੀ ਇਵੋ - ਇਵੋ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੋ - ਇਵੋ ਦੇ ਕੀ ਜਾਕੇ ਬਣਨਗੇ। ਇੰਨੀ ਸਹਜਿ ਸਰਵਸਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਬੱਚੀਆਂ ਵੀ ਇਹ ਸਮਝਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੁਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੰਦਰ ਸੈਨਾ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਸੀਤਾਵਾਂ ਜੋ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਫਸੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਥਾਵਾਂ ਤਾਂ ਕੀ - ਕੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਵੋ - ਇਵੋ ਕੋਈ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ। ਬਾਕੀ ਸਰਿਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ। ਪੁੱਛੋ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਸਰਿਫ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਆਪ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਫਾਇਦਾ। ਅੱਛਾ!

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੱਦ ਦੀ ਸ. ਹੂਕਰੀ ਦਾ ਨਸ਼ਾ, ਫੈਸ਼ਨ ਆਦਿ ਛੱਡ ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਹੈ।

2. ਹਿੱਸਰ ਨੋ ਇਵਲਿ, ਸੀ ਨੋ ਇਵਲਿ... ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਕਸਿ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਲਾਈਟ - ਮਈਟ ਦਵਾਰਾ ਆਪਣੇ ਲੱਕ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਭਵ:

ਜੋ ਬੱਚੇ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਮਾਈਟ ਤੋਂ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਜ਼ਰੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ ਵੀ ਲੱਕ ਦੀ ਨਸਿ.ਾਨੀ ਹੈ। ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਣਨਾ ਹੀ ਲੱਕ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਸਰਿਫ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਮਤਲਬ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਸਵਰੂਪ ਹੋ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਬਣਨਗੇ। ਜੇਕਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਸਹੀ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਵੀਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ, ਪਰਿਪਕਵਤਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਨਿਆਰੇ ਬਣ ਕੇ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕਰਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਸਹਜਿ ਕਰ ਸਕਣਗੇ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਧਰਮ ਸ.ਤੀ ਹੈ, ਸੱਚੀ ਸ.ਤੀ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚ ਮਲਿ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਗੱਲ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣੀ ਹੈ, ਸਵਧਰਮ ਵੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਹਿੜੀ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ?
- ਉਤਰ:- ਪਾਪ ਅਤੇ ਪੁੰਨ ਦੀ ਨਾਲੋਂ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਗਾਲੀ ਦੇਣ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਅਤੇ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਭ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਮਤਲਬ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।
- ਗੀਤ:- ਇਸ ਪਾਪ ਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੇ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਹੈ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਸੁਖਧਾਮ ਸੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੀ ਭਾਰਤ ਸੀ। ਚੈਨ ਅਤੇ ਸੁਖ ਉਸ ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਨਰਕ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਸਵਰਗ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਰਕ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਨਰਕ ਵੱਚ ਸੁਖ ਸ.ਤੀ ਅਤੇ ਚੈਨ ਕਥਿ ਆਏ। ਕਲਯੁਗ ਨੂੰ ਨਰਕ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਹੀ ਰੋਰਵ ਨਰਕ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਖਧਾਮ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਸੁਖਧਾਮ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਹਨਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਗ੍ਰਹਸਿਥ ਧਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਪਉਰਣੀ ਵੀ ਸੀ, ਸੁਖ ਸ.ਤੀ ਵੀ ਸੀ, ਸੰਪਤੀ ਬਹੁਤ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਹੀ ਭਾਰਤ ਪਤਤਿ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਦੁਖਧਾਮ। ਭਾਰਤ ਸੁਖਧਾਮ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਵਿਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਾਂ - ਉਹ ਹੈ ਸ.ਤੀਧਾਮ। ਸ.ਤੀ ਉਥੇ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚ ਹੀ ਮਲਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸ.ਤੀ ਉਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਨਰਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ। ਉਥੇ ਜਦੋਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਸ.ਤੀ ਵੱਚ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸ.ਤੀ ਕੋਈ ਜੰਗਲ ਆਦਿ ਵੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਲਿ ਸਕਦੀ। ਸ.ਤੀਧਾਮ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਹੈ। ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚ ਸੁਖ ਵੀ ਹੈ, ਸ.ਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਖਧਾਮ ਵੱਚ ਸ.ਤੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚ ਮਲਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੁਖਧਾਮ ਵੱਚ ਵੀ ਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪਾਕਟ ਵਜਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਖਧਾਮ ਵੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਖ ਸ.ਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਹੈ ਭ੍ਰਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਪਤਤਿ ਧਾਮ, ਤਾਂ ਹੀ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਨਿਪਿਨ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਆਰਫਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਸ ਵੱਚ ਲੜ੍ਹਹਦੇ ਝਗੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੰਨਾ ਦੁੱਖ ਅਸ.ਤੀ, ਮਾਰਾ - ਮਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣਰਾਜ। ਰਾਮਰਾਜ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵੱਚ ਨਾ ਸੁਖ ਹੈ, ਨਾ ਸ.ਤੀ ਹੈ। ਰਾਮਰਾਜ ਵੱਚ ਸੁਖ ਸ.ਤੀ ਦੋਨੋਂ ਸੀ। ਆਪਸ ਵੱਚ ਕਦੀ ਲੜ੍ਹਦੇ - ਝਗੜਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਥੇ 5 ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ 5 ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਮੁੱਖ। ਫਰਿ ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ। ਭਾਰਤ ਜਦੋਂ ਸਵਰਗ ਸੀ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਥੇ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਕਦੀ ਕਸਿ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ, ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇ ਨਾ ਸਮਝੋ - ਕੋਈ ਲੱਖਪਤੀ, ਕਰੋੜਪਤੀ ਪਦਮਾਪਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਖੀ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਭ ਤਾਂ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦਾ ਭਭਕਾ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਨਿਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਇਸਤੋਂ ਬਾਦ ਫਰਿ ਸਵਰਗ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁਲ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਤੋਂ ਬਾਦ ਫਰਿ ਨਰਕ ਦੇ ਦਵਾਰ ਖੁਲ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸ.ਸ਼ਤਰਾਂ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਭਗਤੀ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਮਲਿਗਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਬਲਿਕੁਲ ਬੱਲੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ- ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਮਤਲਬ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਣ। ਭਾਰਤ ਜੋ ਸਵਰਗ ਸੀ, ਉਹ ਨਰਕ ਕਵਿੱ ਬਣਿਆ? ਰਾਵਣ ਨੇ ਬਣਾਇਆ। ਗੀਤਾ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਕੋਲੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ ਮਲਿਆ, 21 ਜਨਮ ਸਵਰਗ ਵੱਚ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਫਰਿ ਭਾਰਤ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਕਲਯੁਗ ਵੱਚ ਆ ਗਿਆ ਮਤਲਬ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਹੋ ਗਈ। ਇਸਲਈ ਸਭ ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਪਤਤਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖ - ਸ.ਤੀ ਪਤਤਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚ ਮਲਿ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਕੰਨਾ ਦੁੱਖ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਪੈਸਾ ਚੋਰੀ ਹੋਇਆ, ਅੱਜ ਦੇਵਾਲਾ ਮਾਰਿਆ, ਅੱਜ ਰੋਗੀ ਹੋਇਆ। ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖ - ਸ.ਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਦੁਖੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਰਾਵਣ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਦੀ ਰੋਣਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਸਦੈਵ ਸੁਖ ਹੀ ਸੁਖ ਹੈ। ਉਥੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਅਤੇ ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੱਦ ਤਕ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਨਾ ਦੇਵੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦੁੱਖ ਦਾ ਗ੍ਰਹਣਿ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਣਿ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਗ੍ਰਹਣਿ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਨਾ ਦੇਣ ਉਦੋਂ ਤੱਕ 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਨਾ ਸਕਣ। ਬਾਪ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਬੰਗਿਰ ਗਤੀ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਗਤੀ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਗਤੀ - ਸਦਗਤੀ ਮਾਨਾ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਸੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਣੀ ਹੈ।

ਚੌਲੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾਉ ਚੌਲੀ, ਪੁਰਾਣੀ ਚੌਲੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਨਾਉ ਚੌਲੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਨਾਉ ਵਰਲਡ ਵੱਚ ਨਾਉ ਚੌਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਓਲਡ ਵਰਲਡ ਵੱਚ ਓਲਡ ਚੌਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਰੋਬਰ ਜਮਨਾ ਦਾ ਕੰਠਾ ਸੀ, ਚੌਲੀ ਪਰਸਿਥਾਨ ਸੀ। ਸਤੀਯੁਗ ਸੀ ਨਾ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚ ਪੁਰਾਣੀ ਚੌਲੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਨਵਾਂ ਭਾਰਤ, ਨਵੀਂ ਚੌਲੀ ਸੀ

ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਗੌਰਮੰਟ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਅਧੂਰੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਤੋਂ ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ ਆਏ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਦਾ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਵਿ ਫਰਿਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ ਤਾਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਹੀ ਭਾਰਤ ਵੇਖੋ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਰਿ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੀਰੇ ਜਿਹਾ ਕੋਣ ਬਣਾਵੇ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਾਉਣ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਬਾਪ ਦੇ ਸਵਿਏ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸਨ ਸਭ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਸੁਖ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਬੀਮਾਰ ਰੋਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਰੋਗੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਫਰਿ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਣ। ਬਾਪ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਨਰਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਖੇਡ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸ.ਸ਼ਤਰਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਫ.ਲਿਸਫ.1, ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਉਹ ਕੋਈ ਸਦਗਤੀ ਮਾਰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ.ਸ਼ਤਰਾਂ ਦੀ ਫਲਿਸਫ.1 ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕੋਈ ਸ.ਸ਼ਤਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਸਪ੍ਰਚਿਲ ਨਾਲੇਜ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਪ੍ਰਚਿਲ ਫਾਦਰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜ ਰੂਪ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹਾਂ। ਇਸ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਝਾੜ ਦੀ ਉਮਰ ਕੀਨੀ ਹੈ। ਕਵਿ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਫਰਿ ਕਵਿ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਸੁ.ਰੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਦੇਕੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਮਲਿਦੀ ਹੈ ਫਰਿ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਰਿ ਸਤਿਜੁਗ ਤੁਰੇਤਾ ਵੱਚ ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸਰਿਫ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਰਾਹਮਣਾ ਨੂੰ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵੱਚ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਆ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਸਰਿਫ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਮਲਿਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਮਨ ਦੀ ਸ.ਤੀ ਕਵਿ ਮਲਿ। ਪਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਆਰਗਨਜ ਹਨ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਆਰਗਨਜ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਜੋ ਸਤਿਜੁਗ ਤੁਰੇਤਾ ਤੱਕ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਫਰਿ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਜੋ ਸੀ ਉਸ ਵੱਚ ਖਾਦ ਮਲਿ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਕਵਿ ਬਣਨ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੋ ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿਤਰ ਬਣੋਗੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਓਗੇ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨ ਦੀ ਸ.ਤੀ ਕਵਿ ਮਲਿ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਇੱਥੇ ਸ.ਤੀ ਕਵਿ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਦੁੱਖਧਾਮ ਕਉਕਿ ਇਸ ਵੱਚ ਵਕਿਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਲਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਰਾਵਣ ਦਾ ਸਾਥ ਮਲਿਣ ਨਾਲ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਵੱਚ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਲੰਗਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ। ਬਾਪ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਜੀਵਨਬੰਦ ਦਾ ਸ਼ਰਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਨਾ ਹੈ। ਦੁੱਖਧਾਮ ਵੱਚ ਕਸਿ ਨੂੰ ਸੁਖ ਮਲਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਸ.ਤੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਵਧਰਮ ਹੈ, ਸ.ਤੀਧਾਮ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ। ਕਰਮ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਹਾਂ ਹੀ ਗਰੀਬ ਨਵਿਜ। ਇੱਥੇ ਗਰੀਬ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਸ.ਹੂਕਾਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਵਰਗ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵੱਚ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸੁਖ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਨਵਿਜ ਹਾਂ। ਸ.ਹੂਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਇਨ੍ਹੀ ਉਚੀ ਪਦਵੀ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਉਕਿ ਇੱਥੇ ਸ.ਹੂਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਸ.ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਵੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਸਵਰਗ ਵੱਚ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ। ਪਰ ਉਚ ਪਦਵੀ ਗਰੀਬ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਰੀਬ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਨਵਾਨ ਹਾਂ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਧਨ - ਮਾਲ ਸਭ ਮੀਟੀ ਵੱਚ ਮਲਿ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਵੀਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਵੱਚ ਬਹੁਤ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ। ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਅੰਤ, ਸਤਿਜੁਗ ਦੇ ਆਦਿ ਦਾ ਸੰਗਮ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹਰ 5 ਹਜ.ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫਰਿ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣ। ਇਹ ਹਸਿਦ੍ਰੀ, ਜੋਗਰਾਫੀ ਬਾਪ ਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨਿ- ਮੰਨਿ ਸੀਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪਾਵਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਰੱਖ ਦੁੱਖਧਾਮ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਹੈ।

2. ਧਨ ਮਾਲ ਦੀ ਸਾਹੂਕਾਰੀ ਦਾ ਨਸ.ਾ ਛੱਡ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸ.ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਮਹਿਨਤ - ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮੁਰਤੀਆਂ ਦਵਾਰਾ ਸਰਵ ਅਕਰਸ਼ਣਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਉਪਰਾਮ ਅਤੇ ਸਾਕਸ਼ੀ ਭਵ। ਉਪਰਾਮ ਅਤੇ ਸਾਕਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਧਿਆਨ ਵੱਚ ਰਹਿਣ - ਇੱਕ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਦੂਸਰਾ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਵੱਚ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਰੀਰ ਵੱਚ ਮਹਿਮਾਨ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਮੁਰਤੀ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਖੁ.ਦ ਅਤੇ ਸਹਜਿ ਹੀ ਸਰਵ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਅਤੇ ਲਗਾਵ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਮਹਾਨ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਜੋ ਸਧਾਰਨ ਕਰਮ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਜ਼ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਰਵਿਰਤਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਨ ਸਮਝ ਕੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਮਹਿਮਾ ਯੋਗ ਵੀ ਬਣ ਜਾਓਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਸਰਵ ਦੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸਹਯੋਗ ਦੀ ਬੂੰਦ ਨਾਲ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਵੀ ਸਹਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਖਾਦ ਨਿਕਲੇਗੀ, ਬਾਪ ਤੋ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿੰਗਾ, ਇਸਲਈ ਜੰਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਯੋਗਬਲ ਵਧਾਓ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਨ, ਹੁਣ ਸਭ ਦੇ ਕਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਕੀਉ ਬਣੇ ਹਨ?
- ਉਤਰ:- ਕੀਉਕੀ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਧਰਮ ਭੁੱਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਤ ਧਰਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਾਲ - ਨਾਲ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਦਾ ਸਤ ਪਰਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਮੁਖੜਾ ਦੇਖ ਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਇਹ ਕਸਿਨੇ ਕਹਿਾ ਅਤੇ ਕਸਿਨੂੰ? ਬਾਪ ਨੇ ਕਹਿਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਜੰਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣ ਗਏ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵੰਸ਼ੀ ਜੋ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋ ਪਾਸ ਕਰ ਹੁਣ ਸਤੋ, ਤਜੋ, ਤਮੋ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਦਲਿ ਤੋ ਪੁੱਛੇ ਕੀ ਕੀਥੋ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਵੰਤਰ ਆਤਮਾ ਸੀ, ਜਦੋ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਕਹਾਉਂਦੇ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਭਾਰਤਵੰਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਕਹਾਉਂਦੇ। ਹੀਂਦੂ ਕੋਈ ਧਰਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਲੇਕਨਿ ਪਤਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚਿ ਦੇਵਤੇ ਪਵੰਤਰ ਸਨ। ਪਵੰਤਰ ਪ੍ਰਵਰਤੀ ਮਾਰਗ ਸੀ, ਜਵਿ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਉਵੇ ਪ੍ਰਜਾ ਪਵੰਤਰ ਸਨ। ਭਾਰਤਵੰਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਵੰਤਰ ਪ੍ਰਵਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਥੇ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ, ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ, ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਡਨਿਸਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਸੀ, ਉਹ ਸਤੀਯੁਗ ਸੀ। ਫਰਿ ਆਏ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਵੀ ਪੂਜੀਏ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਜਾਂ ਸ਼ਤਰੀ ਕਹਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਉਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ, ਉਹ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਦਾ ਰਾਜ, ਉਹ ਵੀ ਡਨਿਸਟੀ ਚੱਲੀ। ਜਵਿ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨਾ ਵੱਚਿ ਮੈਡਵਰਤ ਦੀ ਫਸਟ, ਸੈਕੰਡ... ਇਵੇ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਉਵੇ ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ ਵੀ ਅਜਹਿਾ ਸੀ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਮਤਲਬ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇਹ ਰਾਜ ਕਦੇ ਅਤੇ ਕਵਿ ਪਾਇਆ - ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਹ ਹੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਫਰਿ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਵੱਚਿ ਆਇਆ ਕੀਉਕੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਸੀਝੀ ਉਤਰਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਰਚਤਾ ਹੈ ਬਾਪ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਤੀਯੁਗੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਚਤਾ ਠਹਿਰਿਆ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਤੋ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵਰਗ ਵੱਚਿ ਸੀ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ ਫਰਿ ਨਰਕ ਵੱਚਿ ਆਏ ਹਾਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਇਸ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਅਧੂਰੀ ਸਕ੍ਰਿਫ ਪਛਿਝੀ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਤੀਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਰਸਿੀ - ਮੁਨੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਗਏ ਅਸੀਂ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਜਾਣੇ ਵੀ ਕੋਈ ਕਵਿ, ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ ਹੀ ਚਵਿਜ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਦੇ ਬਾਦ ਫਰਿ ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ। ਫਰਿ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਜਯੰਤੀ। ਪਰ ਇਸ ਜਯੰਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਰਤਵੰਸ਼ੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕੀ ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਕਦੇ ਆਈ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਦੱਸਣਗੇ - ਬੁੱਧ ਜਯੰਤੀ, ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਜਯੰਤੀ ਕਦੇ ਹੋਈ। ਭਾਰਤਵੰਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਕਦੇ ਹੋਈ? ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਗੇ। ਸ.ਵਿ ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ ਆਇਆ, ਆਕੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸ.ਵਿ ਠਹਿਰਿਆ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਅਵਨਿਸ਼ੀ। ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚਿ ਤਾਂ 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਦਾ ਗਪੋੜਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਰਾਈਟ ਗੱਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਵਿਏ ਬਾਕੀ ਸਭ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਲਈ ਝੂਠ ਹੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਕੀਉਕੀ ਇਹ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦਾ ਰਾਜ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਪਾਰਸਪੁਰੀ ਸੀ। ਸੋਨੇ, ਹੀਰੇ, ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸਨ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਮਤਲਬ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤਵੰਸ਼ੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕੀ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਪਤਿਤ, ਕੰਗਾਲ, ਇਰਲੀਜ਼ਿਅਸ ਬਣ ਗਏ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਚ ਤੋ ਉਚ ਸੂਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਮੂਲਵਤਨ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਫਰਿ ਹੈ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ। ਇਹ ਹੈ ਸੁਬੂਲਵਤਨ। ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵੱਚਿ ਸਕ੍ਰਿਫ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਸਿਨੂੰ - ਸੰ.ਕਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤੀਨ ਤਬਕੇ ਹਨ। ਗੋਡ ਇਜ ਵਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵੀ ਇੱਕ ਹੈ, ਜੋ ਚੱਕਰ ਫਰਿਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਤੀਯੁਗ ਤੋ ਤ੍ਰੇਤਾ ਫਰਿ ਦਵਾਪਰ, ਕਲਯੁਗ ਵੱਚਿ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਹਸਿਬ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਕਸਿ ਸ.ਸਤਰ ਵੱਚਿ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਇਸ ਚੱਕਰ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਹੀ ਪਾਵਨ ਤੋ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਫਰਿ ਤੋ ਪਾਵਨ ਬਨਾਓ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵੱਚਿ ਜੋ ਸਭ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਪਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਆਕੇ ਲਾਬਰੇਟ ਕਰੋ ਫਰਿ ਰਾਮਰਾਜ ਵੱਚਿ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਅਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਮਰਾਜ। ਅਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਭਾਰਤਵੰਸ਼ੀ ਜੋ ਪਵੰਤਰ ਸਨ ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਜਾਣ ਨਾਲ ਪਤਿਤ ਹੋਣਾ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਧਾਕਲਪ, 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅਧਾਕਲਪ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਫਰਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡੀਗਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ ਰਾਜ ਵੱਚਿ ਸੀ ਫਰਿ ਆਸੂਰੀ ਰਾਜ ਵੱਚਿ ਆ ਗਏ ਹੋ, ਇਸਨੂੰ ਹੋਲ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੈਵਨ ਵੱਚਿ ਸੀ ਫਰਿ 84 ਜਨਮ ਪਾਸ ਕਰ ਹੋਲ ਵੱਚਿ

ਆਕੇ ਪਏ ਹੋ। ਉਹ ਸੀ ਸੁਖਧਾਮ। ਇਹ ਹੈ ਦੁਖਧਾਮ, 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਇਨਸਾਲਵੇਟ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ, ਉਹ ਹੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਪੁਜੀਏ ਤੋ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਟਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਰਾ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਚੱਕਰ, ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਤਾਂ 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਤਯੁਗ ਵੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਤਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਵੱਚ ਸਰ੍ਵਭਾਰਤ ਹੀ ਸੀ। ਸੂਰਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ, ਫਰਿ ਵੰਸ਼ਵੰਸ਼ੀ, ਸੂਰਵੰਸ਼ੀ... ਹੁਣ ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵੰਸ਼ੀ ਬਣੇ ਹੋ, ਦੇਵਤਾਵੰਸ਼ੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਹਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਰਣ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ ਨਾਲ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤੋ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੋਂ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਫਰਿ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸੁਖਧਾਮ ਵੱਚ ਜਾਕੇ ਫਰਿ ਦੁਖਧਾਮ ਵੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਫਰਿ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਸਿਨੂੰ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਇੱਕ ਸਟਾਰ ਬੰਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਭ੍ਰਮਕੁਟੀ ਦੇ ਵੱਚ ਸਤਿਾਰਾ ਚਮਕਦਾ ਹੈ, ਛੋਟੀ ਜਹੀ ਬੰਦੀ ਹੈ, ਜਸਿਨੂੰ ਦਵਿਆ ਦ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਦਵਾਰਾ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵੱਚ ਸਟਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਟਾਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ ਸਰ੍ਵ ਦੂਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਛੋਟਾ ਵੇਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਰ੍ਵ ਇੱਕ ਮਸਿਲ ਦਿੰਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਇਤਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ ਜਵੇ ਉਪਰ ਵੱਚ ਸਟਾਰ ਛੋਟਾ ਵੇਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਇੱਕ ਬੰਦੀ ਮਸਿਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੱਖ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਦਾ ਚੇਤਨ ਬੀਜਰੂਪ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਹੁਣ ਨਾਲੇਜ ਮਲਿ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਨਾਲੇਜ ਗ੍ਰਹਣਿ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਤਨੀ ਛੋਟੀ ਬੰਦੀ ਵੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਅਵਨਿਸ਼ੀ, 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਇਸ ਦੀ ਏਡ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਦੈਤ ਬਣੇ ਫਰਿ ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਚਲਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਨ ਬਾਈਪਲਾਟ। ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ ਆਦਿ ਕੋਈ 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਸਤਯੁਗ ਭਾਰਤ ਵੱਚ ਰਾਈਟੀਅਸ ਸਾਲਵੇਟ ਸੀ ਫਰਿ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਵੀਸ਼ ਬਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀਸ਼ ਵਰਲਡ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੋਂ ਪਓਰਿਟੀ ਸੀ, ਪੀਸ ਵੀ ਸੀ, ਪ੍ਰਾਸਪੋਰਿਟੀ ਵੀ ਸੀ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਹੈ - ਪਓਰਿਟੀ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵੀਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਇਸਲੇਸ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਓ। ਉਹ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਉਹ ਹੀ ਸਤਗੁਰੂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਬੇਗਰ ਤੋ ਪ੍ਰੀਸ਼ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਨਰ ਤੋ ਨਰਾਇਣ ਨਾਰੀ ਤੋ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਰਾਜਾਈ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦਾ। ਆਤਮਾ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹਾਂ - ਇਸਨੂੰ ਦੇਹੀ ਅਭਿਆਨੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਕਸਿ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਦੇਹ - ਅਭਿਆਨ ਵੱਚ ਆਕੇ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ... ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਾਡਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵੱਚ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਫਰਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਚ ਅਲਾਵਾਂ ਪਈਆਂ ਹਨ। ਖਾਦ ਪੈਂਦੇ - ਪੈਂਦੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਤੋ ਪਤਿਤ ਬਣ ਪਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਬਣਨਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਓ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਚ ਖਾਦ ਨਕਿਲੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਯਾਦ ਮਤਲਬ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਖਾਦ ਭਸਮ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ - ਪਤਿਤ ਤੋ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਬਾਪ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵੰਤਰ ਬਣੋ। ਖਾਦੇ - ਪੀਦੇ, ਚਲਦੇ - ਫਰਿਦੇ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਉਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ (ਆਸ.ਕਿ ਦਾ) ਮਸ਼ੂਕ, ਮੈਂ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਫਰਿ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਸਾਰੀਆਂ ਭਗਤੀਆਂ ਆਸ.ਕਿ ਹਨ। ਮਸ਼ੂਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਰਮ ਵੀ ਭਾਵੇ ਕਰੋ। ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਵਕਿਰਮ ਵੀਨਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਜੋ ਜ.ਆਦਾ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵਰਸਾ ਵੀ ਜ.ਆਦਾ ਮਲਿਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਜੋ ਜ.ਆਦਾ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਪਾਵਨ ਬਣ ਆਕੇ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣਨਗੇ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਨਰਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚ ਇੱਕ ਸਜਿਰਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇਨ ਕਾਰਪੋਰੀਅਲ ਟ੍ਰੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕਾਰਪੋਰੀਅਲ ਟ੍ਰੀ, ਨਰਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋ ਸਭ ਨੂੰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਝਾੜ ਕੀਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ। ਜੋ ਵੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਸਭ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਐਕਟਰਸ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਹੈ, ਉਸ ਵੱਚ ਪਾਰਟ ਵੀ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਕਦੇ ਬਣਿਆ, ਇਹ ਕਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਚਲਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਖ ਵੱਚ ਸਨ ਫਰਿ ਦੁਖ ਵੱਚ ਆਏ, ਫਰਿ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਬਾਪ ਸੁਖਧਾਮ ਵੱਚ ਭੇਜ ਦੇਣਗੇ। ਉਸ ਵੱਚ ਜੋ ਜੀਨਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਉਚੀ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ, ਬਾਪ ਕੀਂਗਡਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵੱਚ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜਾਈ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਸਤਯੁਗ ਵੱਚ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਗੇ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਝਾੜ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਵੀਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹਿਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਸਵਰਗ ਦੇ ਗੇਟ ਖੁਲ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸ ਲੜਾਈ ਦੇ ਬਾਦ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਵੀਨਾਸ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਲੜਾਈ। ਹੁਣ ਨਰਕ ਦੇ ਗੇਟ ਖੁਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਫਰਿ ਸਵਰਗ ਦੇ ਗੇਟ ਖੁਲ੍ਹਣਗੇ। ਸਵਰਗ ਦੇ ਦਵਾਰ ਬਾਪ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਨਰਕ ਦੇ ਦਵਾਰ ਰਾਵਣ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਸ਼ਰਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਮਨਸਿਟਰ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗੁਪਤ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਰਾਜਾਈ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਇਹ ਰਾਜ ਕਵਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਸਪਸਿ.ਅਸ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਯੁਗ। ਜਦੋਕਿ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਤੇ ਸਾਰੇ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਬਾਪ ਨਰਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪਾਵਨ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਵਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇ। ਭਾਰਤ ਵਾਇਸਲੇਸ ਸੁਖਧਾਮ ਸੀ ਹੁਣ ਵੀਸ਼, ਦੁਖਧਾਮ ਹੈ। ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਖੋਲ੍ਹ ਹੈ, ਜਸਿਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਯਾਦ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣ ਬਾਪ ਦੇ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ । ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਵਿਕ੍ਰਮਾਜੀਤ ਬਣਨਾ ਹੈ ।

2. ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਰਵ ਦਵਾਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਪਾਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਨੀ ਭਵ:

ਜੋ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ - ਆਪ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਤੇ ਸਰਵੀਸ ਨਾਲ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਨੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਸ਼ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਵ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਜ਼ਿਈ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਵਜ਼ਿਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ । ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਪਾਸਪੋਰਟ ਮਲਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਪਾਸਪੋਰਟ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਸਰਿਫ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਰਹਿਮਦੀਲ ਬਣ ਸੇਵਾ ਦਵਾਰਾ ਨਰਿਸ਼ ਅਤੇ ਬੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦਵੋ ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਪਾਵਨ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣੋਗੇ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬੱਚੇ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਵਾਉਣਗੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜੋ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਹੀ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਹੈ - ਕਵਿ?
- ਉਤਰ:- ਹੁਣ ਦੀ ਜੋ ਕਮਾਈ ਹੈ ਉਹ 21 ਜਨਮ ਤੱਕ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਕਦੀ ਵੀ ਦੇਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ। ਗਿਆਨ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਸੁਣਾਉਣਾ, ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਰਾਉਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ, ਜੋ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਬਾਪ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਖਿਅਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਲਪ ਵੱਚਿ ਕੋਈ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ ਦੂਸਰੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮਾਈ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚਲਦੀ।
- ਗੀਤ:- ਹਮੇ ਉਨ ਰਾਹੋ ਪਰ ਚਲਣਾ ਹੈ ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਰਮਾਇਣ ਆਦਿ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਇਵੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ - ਜੋ ਰੋਣਾ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਸੀਤਾ ਭਗਵਤੀ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਡਾਕੂ ਲੈ ਗਿਆ। ਫਰਿ ਸੁਣਨ ਸਮੇਂ ਬੈਠ ਰੋਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦੁਖੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਬਣਾਓ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਉਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਰਿਲੇਪ ਕਰਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਸੁਖ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਉ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਕਉਕਿ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੁਖ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਫਰਿ ਸੁਖ ਦੁੱਖ ਵੱਚਿ ਕਵਿ ਆਉਣਗੇ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਕਦੇ ਗੁਰਹਚਾਰੀ ਬੈਠਦੀ ਹੈ, ਕਦੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਪ੍ਰਫੁਲਤਿ ਰਹਿੰਦੇ, ਕਦੇ ਮੁਰਝਾਇਆ ਹੋਇਆ ਚਹਿਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਲੜਾਈ। ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੀ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਸੰਜੀਵਨੀ ਬੂਟੀ ਦੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਚਹਿਰਾ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਨਿਆਂ ਸੰਗਿਰਦੇ ਹਨ, ਸੱਚੇ ਜੇਵਰ ਪਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜੇਵਰ ਤਾਂ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੋਈ। ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਸੋ ਪੁਜਾਰੀ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚੇਤਨ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜੇਵਰਤਾ ਨਾਲ ਸਜੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਫਰਿ ਜਦੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜੇਵਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਵੱਚਿ ਪਹਿਨੇ ਫਰਿ ਜੜ੍ਹ ਰੂਪ ਵੱਚਿ ਵੀ ਪਹਿਨੇ। ਹੁਣ ਨੇ ਜੇਵਰ। ਬਲਿਕੁਲ ਸਧਾਰਨ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਧਾਰਨ ਤਨ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਰਾਜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਠਾਠ - ਬਾਠ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਠਾਠ - ਬਾਠ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ ਬਰੋਬਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵੱਚਿ ਕਵਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਵਿਤਰ ਸੀ। ਸਰੀਰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਪਵਿਤਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗਿਰਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗਿਰਾ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੌਂਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਸੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਜੇਵਰ ਪਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਾਰ ਆਦਿ ਪਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸਾਂਵਰੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਗਾਵਾਂ ਵੀ ਸਾਂਵਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀਨਾਥ ਦਵਾਰੇ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗਊਆਂ ਸਨ। ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦੀ ਗਊ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕੋਈ ਕਵਿ, ਕੋਈ ਕਵਿ ਹਨ ਕਉਕਿ ਕਲਯੁਗ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਊਆਂ ਉਥੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵਸਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਜਾਵਟ ਵੀ ਉਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸੁੰਦਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਚਿਰ ਕਰੋ ਗਊਆਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਥੇ ਦੀਆਂ ਗਊਆਂ ਦਾ ਗੋਬਰ ਵੀ ਕਵਿ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੰਨੀ ਤਾਕਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਮੀਨ ਨੂੰ ਖ.ਦ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਖ.ਦ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਅਨਾਜ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਤਾਕਤ ਵਾਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵੱਚਿ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਪਾਵਰਲੇਸ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਬੱਚੀਆਂ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵੱਚਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਕੰਨੀ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਵੱਡੇ ਫਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਸੂ.ਬੀਰਸ ਆਦਿ ਪੀਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਸਭ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਮਾਲੀ ਉਥੇ ਕਵਿ ਫਲ ਆਦਿ ਕੱਟ ਕੇ ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਫਲ ਆਦਿ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੈਕੁਨ ਤਾਂ ਫਰਿ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬੈਕੁਨ ਕੋਈ ਉਪਰ ਵੱਚਿ ਹੈ। ਬੈਕੁਨ ਨਾ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵੱਚਿ, ਨਾ ਮੂਲਵਤਨ ਵੱਚਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜੋ ਬੱਚੀਆਂ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਫਰਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖੋਗੇ। ਜਵਿ ਦੀ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਉਵੇਂ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜਾਵਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਵੇਖੋ ਕਵਿ ਵਧੀਆ - ਵਧੀਆ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੈਪੁਰ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ - ਵਧੀਆ ਮਹਿਲ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਰਿਫ ਮਹਿਲ ਵੇਖਣ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਟਕਿਟ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਖ.ਸ ਉਹ ਮਹਿਲ ਵੇਖਣ ਲਈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਖ.ਦ ਫਰਿ ਹੋਰ ਮਹਿਲਾਂ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਵੱਚਿ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਸਮਝਦੇ ਬੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਫਰਿ ਅਸੀਂ ਗੋਰਾ ਬਣਾਏ। ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਭਾਵੇਂ ਅਮਰੀਕਾ ਆਦਿ ਵੱਚਿ ਫਸਟਕਲਾਸ ਮਹਿਲ ਹਨ। ਪਰ ਉਥੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਹ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਉਕਿ ਇਹ ਤੇ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਫਸਟਕਲਾਸ ਮਹਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਸਟਕਲਾਸ ਗਊਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਥੇ ਗਵਾਲੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਗਵਾਲਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਜੋ ਗਊਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਗੁੱਜਰ (ਗਵਾਲੇ) ਹਾਂ। ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦੇ ਵੰਸ਼.ਵਲੀ ਹਾਂ। ਅਸਲ ਵੱਚਿ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦੇ ਵੰਸ਼.ਵਲੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਕਹਾਂਗੇ। ਸ.ਹੁਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਗਊਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਗੁੱਜਰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਗੁੱਜਰ ਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਹੈ। ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਲ ਅਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ ਫਰਿ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪੁੱਛੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋ? ਅਜਕਲ ਸਭ ਹਿੰਦੂ ਲਖਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਿਸਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ? ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਕਿਸਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ? ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਾਮ ਜਾਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਸ੍ਰੀਮਤ

ਤੇ ਆਈ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਇਆ। ਫਰਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਕੀਰਾਂ ਵੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਸੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀਂਦੂ ਕਹਾਉਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਕਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਵੀਸ਼ਣ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਬਾਪ ਆਕੇ ਵਾਈਸਲੇਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਤ ਨਾਲ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੌੜ੍ਹੀ ਕਵਿ ਉਤਰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਆਸੂਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਨਾਲ ਪੌੜ੍ਹੀ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਫਰਿ ਤੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨੰਬਰ ਜਨਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰੀਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਆਈ - ਮਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਬਹੁਤ ਅਮੁੱਲ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਇਤਨਾ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੈ ਜਸਿਮਾਨੀ ਸੋਸ਼ਲ ਵਰਕਰ, ਜੋ ਦੇਹ ਅਭਿਆਸ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਸੀ ਹੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਪਾਵਨ, ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਪਤੰਤ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੱਚ ਹੀ ਖਾਦ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸਤੋ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜੀਨਾ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਾਂਗੇ ਉਤਨਾ ਪਵੰਤਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਘੱਟ ਪਵੰਤਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਪਾਪਾ ਦਾ ਬੋਝਾ ਸਰਿ ਤੇ ਰਹੀ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਵੰਤਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਫਰਿ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਬਾਬਾ ਦਾ ਪਾਰਟ ਫਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਦਾ ਕੰਨਿਆ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਜੋ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੱਡਾ ਪਾਰਟ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਹੈ ਸ.ਵਿ ਬਾਬਾ ਫਰਿ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ, ਜੋ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰ.ਕਰ ਤਾਂ ਸਰਿਫ ਸੂਕਸ਼ਮ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੰ.ਕਰ ਕੋਈ ਸ.ਰੀਰ ਦਾ ਲੋਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਸਿ.ਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਸ.ਰੀਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਰਿਫ. ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਸ.ਰੀਰ ਦਾ ਲੋਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਤੰਤ ਸ.ਰੀਰ, ਪਤੰਤ ਦੁਨੀਆ ਵੱਚ ਆਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕਤੀ ਵੱਚ ਜਾਣਾ ਪਵੇ। ਨਾਲੇਜ.ਫੁੱਲ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਪਤੰਤ - ਪਾਵਨ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ। ਸੰ.ਕਰ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਹੋ ਤਾਂ ਸੋ.ਭਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਮੀਨਾ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਦੇ ਉਪਰ ਕਈ ਅੱਕ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਕੁਝ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਦੁੱਧ ਵੀ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਯੋਗ ਤੇ ਹੈ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਵਕਿਰਮ ਵੀਨਾਸ. ਹੋਣਗੇ। ਯੋਗ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਵੱਚ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਕਾਉਕੀ ਫਰਿ ਸੁਣਨਾ ਵੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ - ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਜੀਨਾ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟ ਸੁਣਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਫਰਿ ਤਾਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਰਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਰਿ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸੁਣਨਾ, ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੁਣ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤੰਯੁਗ ਵੱਚ ਇਹ ਪਾਰਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਦਾ ਪਾਰਟ। ਮਨੁੱਖ ਬੈਰਸਿਟਰੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਬੈਰਸਿਟਰ ਬਣ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੰਨੀ ਵੱਡੀ ਕਮਾਈ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੱਚਾ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਦੇ ਦੇਵਾਲਾ ਨਕਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਫਰਿ 21 ਜਨਮ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਮਾਈ ਫਰਿ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਹ ਸਾਥ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਸਾਥ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਵਿਏ ਹੋਰ ਕਸਿ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਚ ਵੀ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਈ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਸ, ਗੱਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਸਿ ਬਾਪ ਤੋ 21 ਜਨਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ, 21 ਜਨਮ ਨਰਿਗੀ ਕਾਇਆ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੁਢਾਪੇ ਤੱਕ ਅਕਾਲੇ. ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੈ ਮੁੱਖ, ਇਸ ਵੱਚ ਮਾਇਆ ਵੀਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੂਫ.ਨ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂ, ਪਰ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਯਾਦ ਵੱਚ ਹੀ ਬਹੁਤ ਫੇਲ੍ਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਯੋਗ ਦੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਵੱਚ ਕਮੀ ਹੈ। ਜਨਿਾਂ ਹੋ ਸਕੇ, ਯੋਗ ਵੱਚ ਮਜਬੂਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਯਾਦ ਵੱਚ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਵੀਟ ਬਾਬਾ, ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਚ ਤੋ ਉਚ ਹੈ ਭਗਵਾਨ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਉਹ ਹੈ। ਉਚ ਤੇ ਉਚ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਅਮਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਯਾਦ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਜੀਵਨ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਅਮੁੱਲ ਹੈ, ਇਸ ਜੀਵਨ ਵੱਚ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਵੱਚ ਰਹੀ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਯਾਤਰਾ ਸਾਖਿਉਣੀ ਹੈ।

2. ਜਨਿਾਂ ਹੋ ਸਕੇ - ਸੱਚ ਦੀ ਕਮਾਈ ਵੱਚ ਲਗ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਰਿਗੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਵੱਚ ਮਜਬੂਤ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਨ:-

ਮਾਸਟਰ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਬਣ ਅਨਜਾਣੇਪਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਿਆਨ ਸਵਰੂਪ, ਯੋਗਯੁਕਤ ਭਵ:

ਮਾਸਟਰ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਚ ਕਸਿ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨਜਾਣੇਪਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਉਹ ਇਵੇਂ ਕਹੀ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਛੁੱਡਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗਿਆਨ ਸਵਰੂਪ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਚ ਕਸਿ ਵੀ ਗੱਲ ਦਾ ਅਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਯੋਗਯੁਕਤ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਵਿਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਦੀ

ਛਮ-ਛਮ, ਰਮਿਝਮਿ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਵੀ ਬਹੁਤ ਰੌਣਕਦਾਰ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਬੱਚਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਰੂਪਾਂ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹਾਰ ਖਾਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਜੋ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤ ਹਨ, ਉਹ ਕਦੇ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸਨਮੁੱਖ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਿਜੁਗੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪਾਵਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਦੇ ਕੀਸ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?
- ਉਤਰ:- ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਸਾਡਾ ਬਾਪ, ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਰੀਚਰ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣ, ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਵਿਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।
- ਗੀਤ:- ਭੋਲੇਨਾਥ ਸੇ ਨਰਿਲਾ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਓਮ ਸ.ਭੀ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਓਮ ਮਾਨਾ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇਹ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਵੀ ਕਹਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੀ ਮੇਰੀ ਇਹ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਹੋ। ਉਵੇਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ। ਸਰੀਰ ਕਹੇਗਾ - ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ - ਮੈਂ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਬਗੈਰ ਸਰੀਰ ਕੁਝ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਰੀਰ ਤਾਂ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ। ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਸਤਿਜੁਗ ਵੱਚ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਸੀ। ਆਤਮਾ ਖੁਦ ਵੀ ਕਹੇਗੀ - ਮੈਂ ਸਤਿਜੁਗ ਵੱਚ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਅਥਵਾ ਸੱਚਾ ਸੋਨਾ ਸੀ। ਸੋਨਾ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਸ਼ਾਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਮਪਾਓਰ ਹਾਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਲ, ਯੁਵਾ, ਵਰਧਿ...ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਵੇਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਫਰਿ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਦੁਖੀ ਹਾਂ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਮਾਨਾ ਸੁਧਰੀ ਹੋਈ, ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਮਾਨਾ ਬਗਿੜੀ ਹੋਈ। ਗੀਤ ਵੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਗਿੜੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ... ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਗਿੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਾਓਂਕੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਸਤਿਜੁਗ ਵੱਚ ਸਭ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਉ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਓਲਡ ਵਰਲਡ ਵਰਲਡ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸਕੂਲ, ਕਾਲਜ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਸ੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਮਾਨਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਉਚ ਤੇ ਉਚ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਏਕੁਰੇਤ ਸ.ਵਿ ਹੈ। ਰੁਦ੍ਰ ਜਯੰਤੀ ਜਾਂ ਰੁਦ੍ਰ ਰਾਤ੍ਰੀ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ.ਵਿਰਾਤ੍ਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿ ਤਾਂ ਨਰਿਕਾਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਰਿਕਾਰ ਦੀ ਰਾਤ੍ਰੀ ਜਾਂ ਜਯੰਤੀ ਕਵਿ ਮਨਾਈ ਜਾਵੇ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ। ਫਲਾਣੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੀਥੀ ਤਾਰੀਖ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀ ਕਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਮਲਿੀ ਹੈ ਕੀ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੇ ਸਤਿਜੁਗ ਆਦਿ ਵੱਚ ਕਵਿ ਜਨਮ ਲੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਉਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਤੋਂ 3 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼ ਸੀ। ਇਸਲਾਮੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਸੀ। ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚ ਸਤਿਜੁਗ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਦੱਤਿ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਗੀਤਾ ਤੋਂ ਹੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਸਤਿਜੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ ਮਤਲਬ ਗੀਤਾ ਸ.ਸਤਰ ਤੋਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਫਰਿ ਤਾਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਨਾ ਕੋਈ ਸ.ਸਤਰ ਹੋਇਆ, ਨਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਹੋਇਆ। ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ - ਸ਼ਤ੍ਰੀਯ ਬਣਾਇਆ। ਗੋਇਆ ਬਾਪ 3 ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਲੀਪ ਧਰਮ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਥੋੜੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਰਵ ਸ.ਸਤਰਮਈ ਸ.ਰਿਮਣੀ ਗੀਤਾ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਗਾਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਨਮ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਗਰਭ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸਤਿਜੁਗ ਵੱਚ ਜੋ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਗਰਭ ਮਹਿਲਿ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣਰਾਜ ਵੱਚ ਗਰਭਜੇਲ੍ਹ ਵੱਚ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਜੇਲ੍ਹ ਵੱਚ ਭੋਗੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਰਭ ਵੱਚ ਅੰਜਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ, ਪਰ ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਫਰਿ ਪਾਪ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਦੀ ਉਥੇ ਰਹੀ...ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਇੱਕ ਦੋ ਤੇ ਕਾਮ - ਕਟਾਰੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਣਗੇ ਕਾਓਂਕੀ ਇਹ ਵੀਕਾਰ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਜੁਗ ਵੱਚ ਵਸਿ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ 21 ਜਨਮ ਦੁੱਖ ਭੋਗਦੇ ਨਹੀਂ ਕਾਓਂਕੀ ਰਾਮਰਾਜ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁਣ ਬਾਪ ਫਰਿ ਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਜੋ ਵੀ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੱਧਾ ਸਮੇਂ ਹੈ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ, ਫਰਿ ਅੱਧਾ ਸਮੇਂ ਬਾਦ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਤਿਜੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵੱਚ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਫਰਿ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਉਪਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਜਾ ਮਲਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨੂੰ ਕਰਾਸ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀਕਰਮ ਆਦਿ ਕੀਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਹਣਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਵੱਚ ਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੁੱਖ ਤਕਲੀਫ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ - ਸ.ਭੀ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਐਵਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਪਰ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸਰੀਰ ਵੱਚ ਹਨ ਨਾ। ਉਵੇਂ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਜਿਸ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਉਸ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਭੋਗ ਸਕਦੀ ਕਾਓਂਕੀ ਸਤੋ - ਰਜੋ -ਤਮੋ ਵੱਚ

ਆਉਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ - ਨਵੀਂ ਆਤਮਾ ਆਉਦੀ ਵੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਜਰੂਰ ਸੁੱਖ ਭੋਗਣਾ ਪਵੇ, ਦੁੱਖ ਭੋਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕਹੀਂਦਾ। ਇਸ ਵੱਚ ਬਾਬਾ ਬੈਠੇ ਹਨ ਕੋਈ ਵੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਦਾਦਾ ਨੂੰ) ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾਕਾ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ। ਪਰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਸਭ ਰਾਜ ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਹਜਿ ਰਾਜਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਸੀ ਫਰਿਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਚ ਇਹ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰਿ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਭਗਤੀ ਕੋਠ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਪੂਜੀਏ ਸੀ ਫਰਿ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਰਿ ਪੂਜੀਏ ਤੋ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੀ ਨਰਿਕਾਰ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਵੱਚ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ, ਜਿਥੇ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਣ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫਰਿ ਤੋ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦੇ ਬੋਲੇ ਲਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਡੀ. ਟੀ. ਵਰਲਡ ਸਾਵਰੰਟੀ ਇਜ਼ ਯੂਅਰ ਗੋਡ ਫਾਦਰਲੀ ਬਰਥ ਰਾਈਟ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਸੀ ਨਾ। ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਰਿ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਰਾਵਣ ਦਵਾਰਾ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ ਫਰਿ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਇਹ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਭ ਤਾਂ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ। ਸਮੁੱਖ ਤੁਸੀਂ ਬੋੜੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਸਭ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵੱਚ ਬੈਠ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦੀ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਮੁਰਲੀ ਲਖਿਤ ਦਵਾਰਾ ਆਵੇਗੀ। ਹੋਰ ਸਤਸਿੰਗਾਂ ਵੱਚ ਇਵੇਂ ਬੋੜੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਅੱਜਕਲ ਟੇਪ ਮਸ਼ੀਨ ਵੀ ਨਿਕਲੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਭਰਕੇ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ ਫਲਾਣੇ ਨਾਮ ਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਰਹੀਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਇਜ਼ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ, ਪੀਸਫੁੱਲ, ਬਲਸਿਫੁੱਲ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਜੋ ਗੁਣ ਹਨ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਲਿਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਮਲਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਭ ਤਾਂ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਵਜੀਰ.. ਉਥੇ ਵਜੀਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀਂਦਾ। ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਵੱਚ ਪਾਵਰ ਰਹੀਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਆਦੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਮਨਸਿਟਰ ਆਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਦਾ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਜੀਰ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ, ਰਾਏ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂਕਿ ਆਪ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ। ਪਰ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਉਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬਲਿਕੁਲ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ ਕਠਿਕਾਰ ਵੀਕਾਰ ਵੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤ੍ਰਿੰਗ ਵੱਚ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਉਥੇ ਹਨ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਉਹ ਹੈ ਪ੍ਰਾਲਬੋਧ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦਾ ਯੋਗ ਕਹੀਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਰਥ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਯੋਗ ਮਤਲਬ ਯਾਦ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਵੀਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹੀਂਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਦੇ ਰਹਿਵਾਸੀ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਥੇ ਤੋ ਨੰਗੇ (ਅਸ਼ਰੀਰੀ) ਆਏ ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਰੀਰ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਮਾਇਆ 5 ਵੀਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਜ ਭੂਤ ਹਨ। ਕਾਮ ਦਾ ਭੂਤ, ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਭੂਤ, ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਭੂਤ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸਤ੍ਰਿੰਗ ਵੱਚ ਇਹ ਵੀਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਨਰਿਵੀਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੀਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਰਿਵੀਕਾਰੀ ਬਣਾਉਣਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਭ੍ਰਸ਼ਿਟਾਚਾਰ ਤੋ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਤ੍ਰਿੰਗ ਵੱਚ ਹੀ ਵਾਈਸਲੈਸ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹੀਂਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀਸ਼ ਤੋ ਵਾਈਸਲੈਸ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਹੀਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਬਗੈਰ ਬੱਚੇ ਕਵਿ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਅੰਤਮਿ ਜਨਮ ਹੈ। ਮ੍ਰਤਿਯੁਕ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ ਫਰਿ ਇਸ ਦੇ ਬਾਦ ਵੀਕਾਰੀ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਤੋ ਪਵੀਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਹੀਂਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਉਹ ਕਸਮ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ ਝੂਠਾ। ਗੋਡ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਕਸਮ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕਦੇ ਕਵਿ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਦੇਸ਼ ਕਾਲ ਕੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਚਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਚਿ ਮਲਿ ਰਹਿਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤ੍ਰਿੰਗ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਨੇ ਆਪ ਪਰਚਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਸਿ ਦੀ? ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੀ। ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਦਰ ਤੋ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹੀਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ - ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਕਲਪ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਫਰਿਦਾ ਰਹੀਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣ। ਪੁਰਾਣੇ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਨਿਸ਼ ਕਰਾਉਣ ਫਰਿ ਮੈਂ ਆਦੀ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਤੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਪੁਰਜਾ ਸਭ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਜੋ ਜੀਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਚੱਲੇਗਾ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਕਲਪ - ਕਲਪ ਅਜਹਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੀ ਪਦਵੀ ਜਾਕੇ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਨਰਿਕਾਰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਵੀਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਗੈਰ ਯਾਦ ਕੀਤੇ ਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਕੀਨੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚ ਕਸਿ ਨੇ ਗਪੋੜਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ 84 ਜਨਮ ਹਨ। ਇਹ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ ਹੈ ਫਰਿ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਮੂਲਵਤਨ ਵੱਚ ਜਾਕੇ ਫਰਿ

ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚਿ ਆਵਾਂਗੇ । ਅੱਛਾ ।

ਮੱਠੇ- ਮੱਠੇ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਨਾਲ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਪੱਕਾ ਰਹਿਣਾ ਹੈ । ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਭੂਤਾਂ ਤੇ ਵਸਿਯ ਜਰੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ।

2. ਚਲਦੇ - ਫਰਿਦੇ ਹਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ । ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੋ ਰਹਿਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਅੰਤਮਿ ਜਨਮ ਵੱਚਿ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਇੱਕ ਲਗਨ, ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ, ਇੱਕਰਸ ਅਵਸਥਾ ਦਵਾਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਰਿਵਿਘਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਨਵਿਰਨ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:

ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਲਗਨ, ਬਾਪ ਦੇ ਕਰਤਵ੍ਯ ਦੀ ਲਗਨ ਵੱਚਿ ਇਵੇਂ ਮਗਨ ਰਹੋ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਵੱਚਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਵੀ - ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ । ਇਵੇਂ ਇੱਕ ਲਗਨ, ਇੱਕ ਭਰੋਸੇ ਵੱਚਿ, ਇੱਕਰਸ ਅਵਸਥਾ ਵੱਚਿ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਰਿਵਿਘਨ ਬਣ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਉਹ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਪਰਵਿਰਤਨ ਕਰ ਨਵਿਰਨ ਰੂਪ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਨਵਿਰਨ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨਾ ਵਾਇਰਲੈਸ ਸੈਟ ਹੈ, ਵਾਇਸਲੈਸ ਬਣਨਾ ਵਾਇਰਲੈਸ ਸੈਟ ਦੀ ਸੈਟੀਂਗ ਹੈ ।
